

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

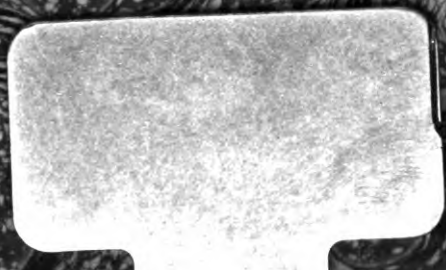

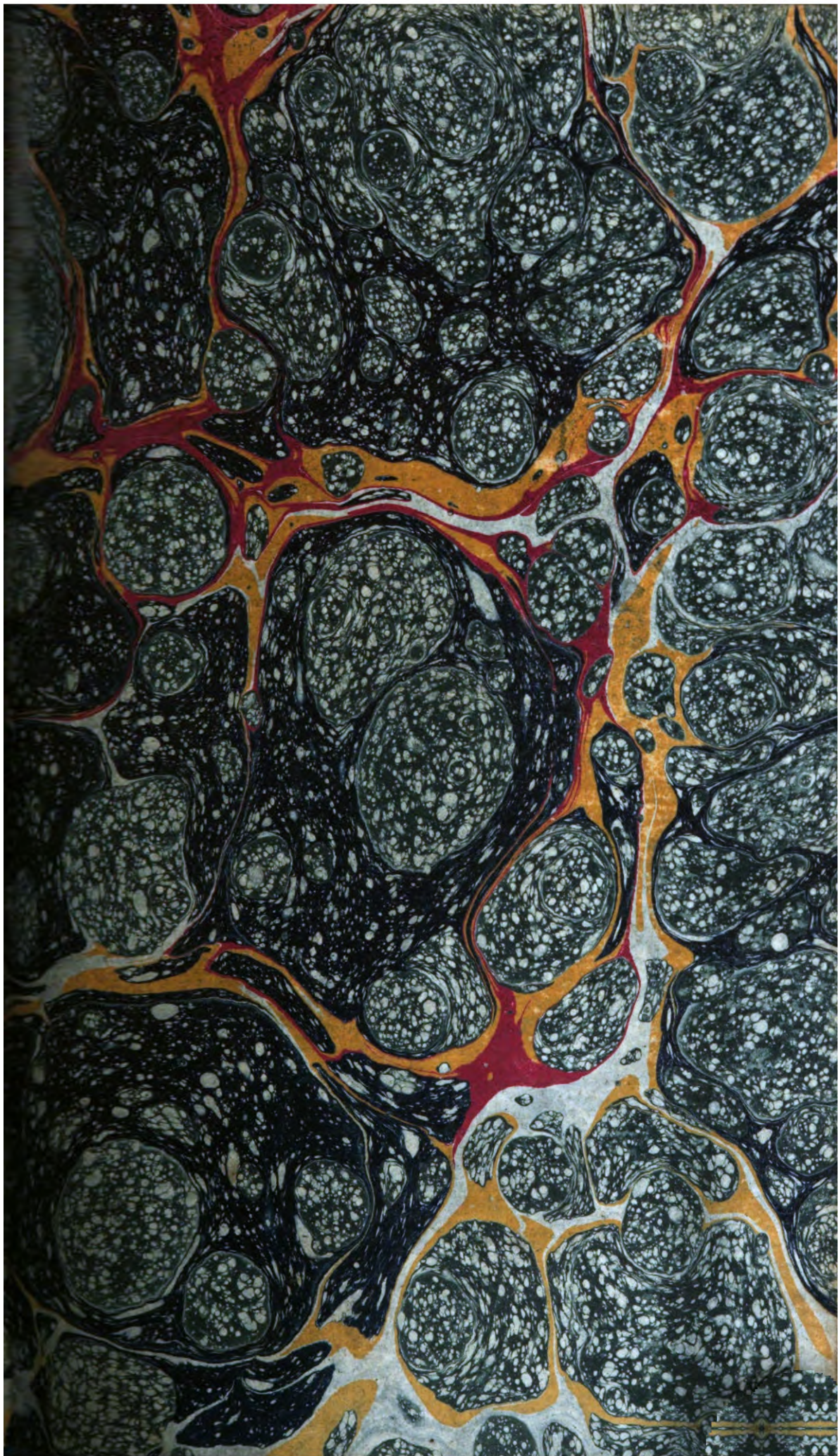
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

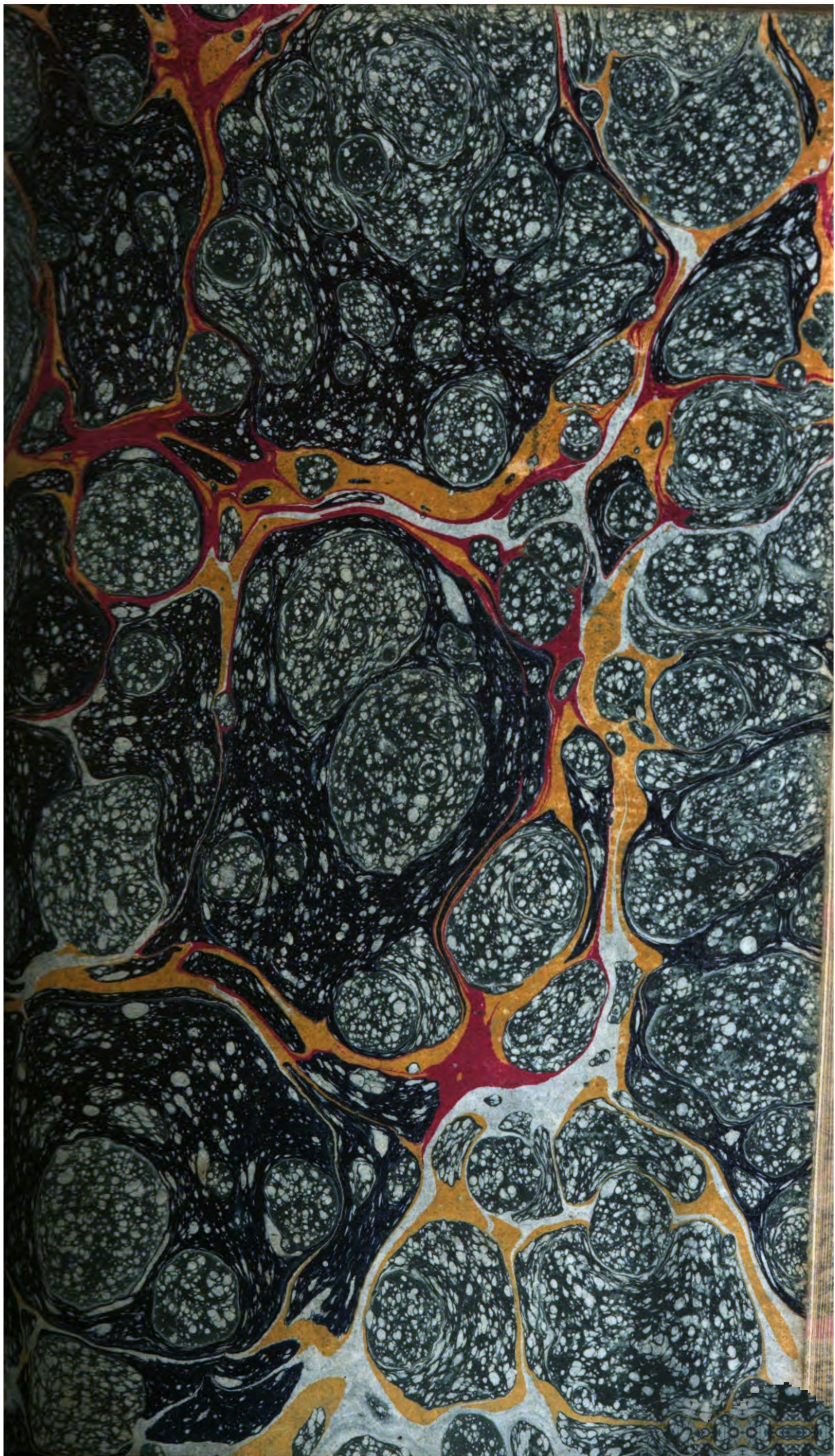
Charles Legh Hoskins Master.

Charles Legh Hoskins Master.

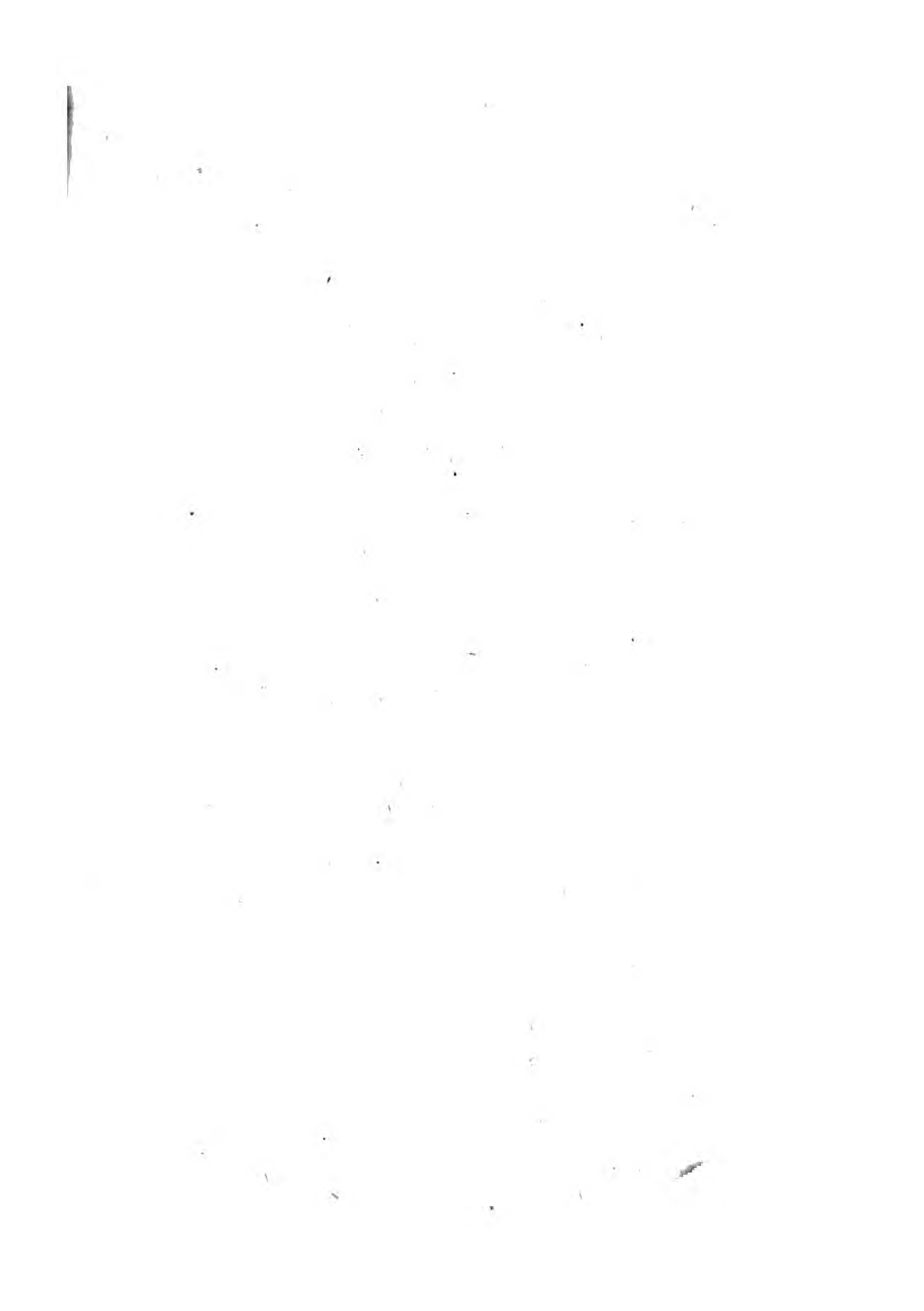

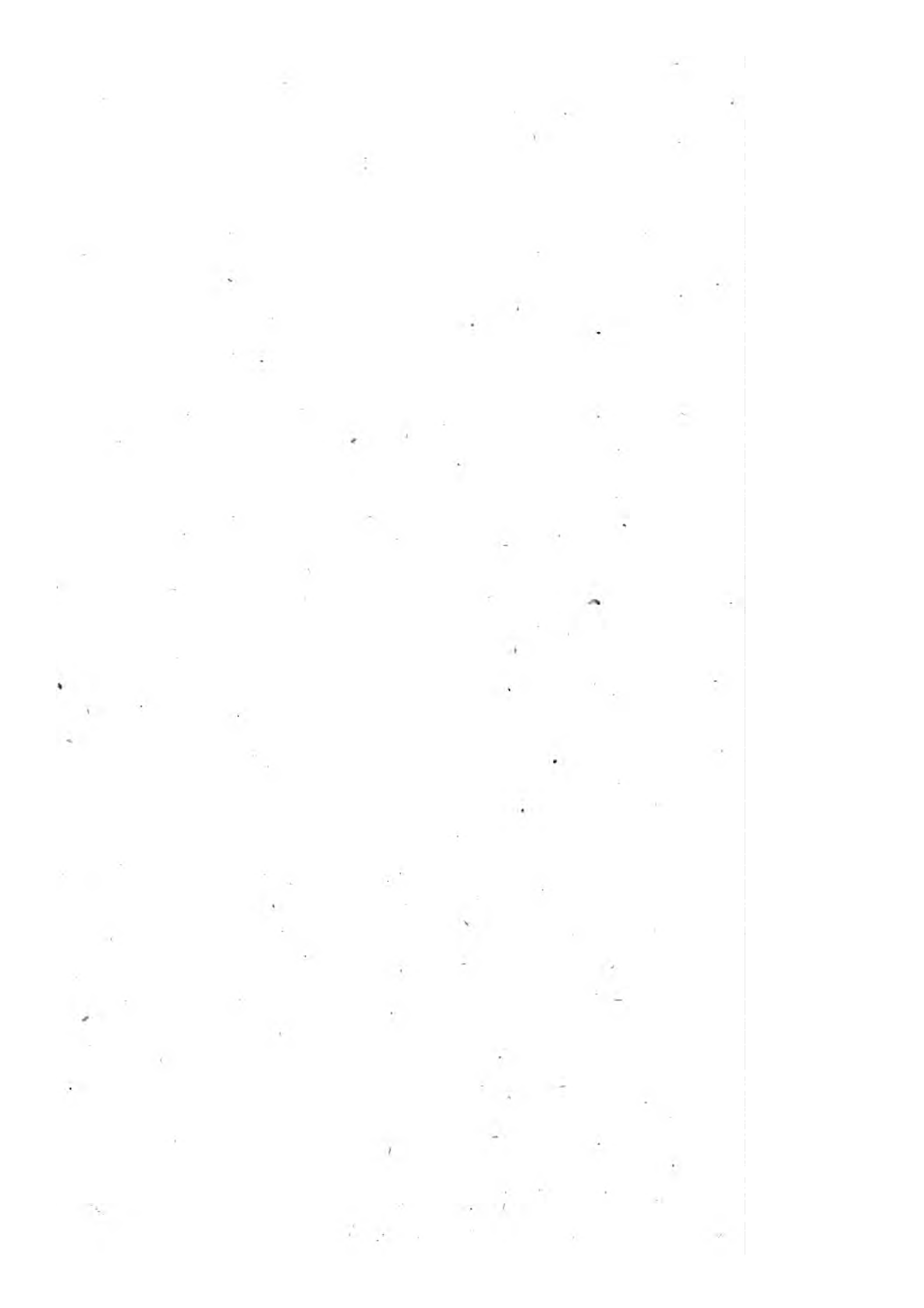
Bot from Norman

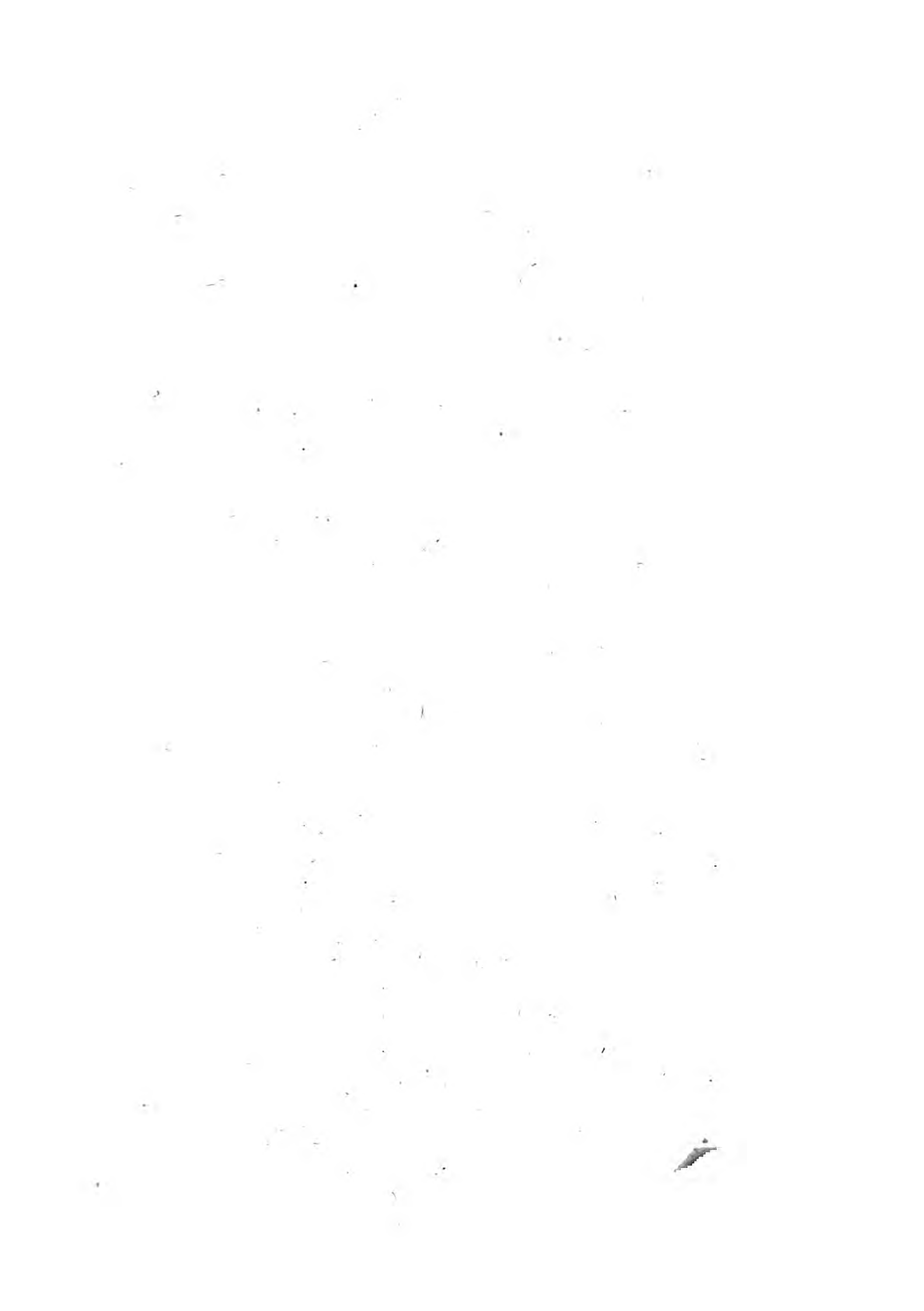
2924 e. 186
/ 1

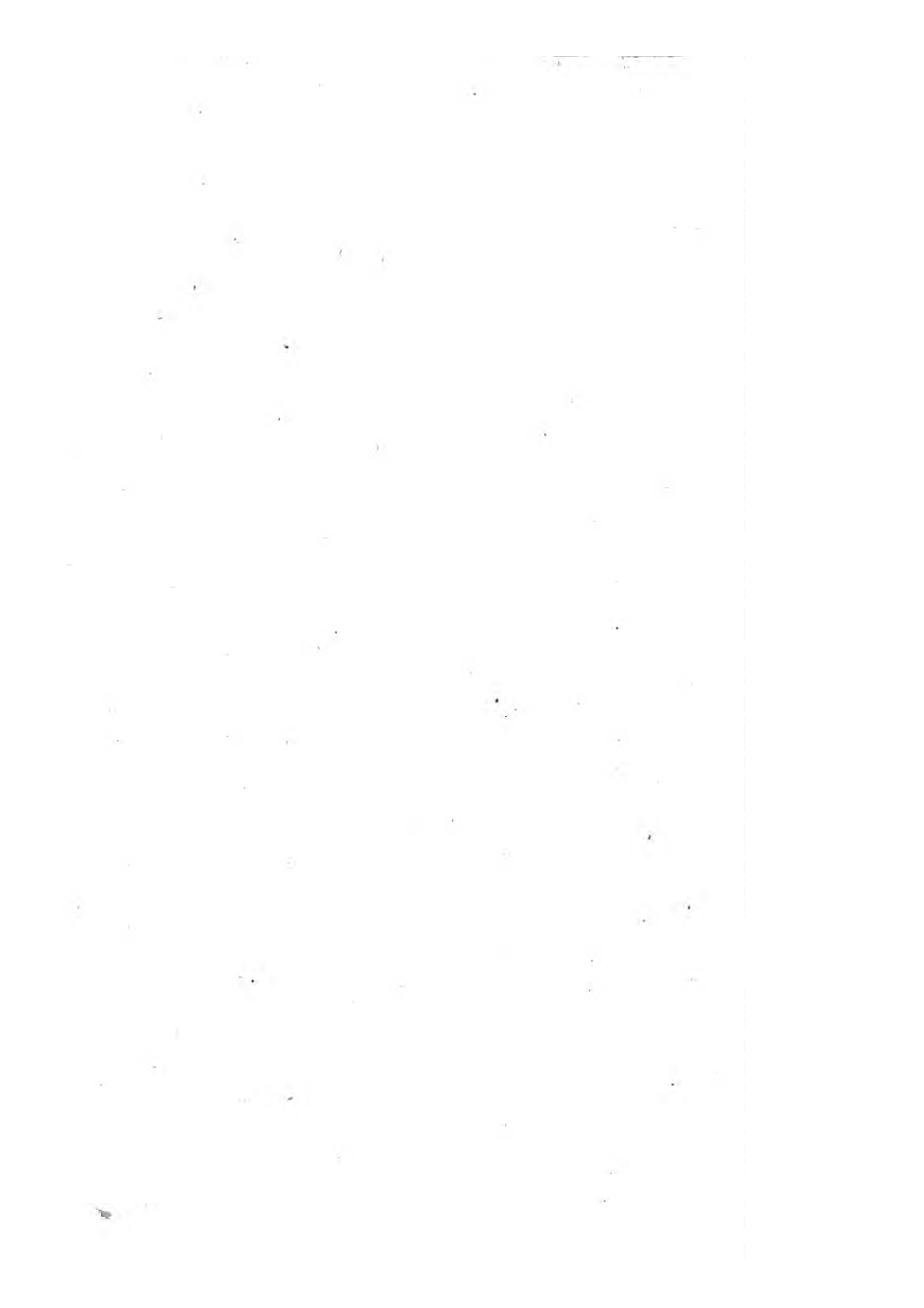
from Rowson's corrected text

12

ÆSCHYLI
TRAGŒDIÆ.

1.

AGG

VERSIC

FOL

GL

EXCUDE

M,DCO

VENEUM

APUD T. PAYNE;

O

APUD

ÆSCHYLI
TRAGŒDIÆ SEPTEM,

CUM

VERSIONE LATINA.

VOLUMEN I.

GLASGUÆ:

EXCUDEBAT FOULIS,

M,DCC,LXXXIV.

VE NEUNT LONDINI,

APUD T. PAYNE; PAYNE & MACKINLAY:

OXONIÆ,

APUD JOS. COOKE.

—
M,DCCC,VI.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

Α

PROMETHEUS VINCTUS.

ROBUR ET VIS, VULCANUS,
PROMETHEUS.

ROBUR ET VIS.

IN extremum quidem venimus terrae solum,
Scythicam in viam, aviam in solitudinem:
Tibi vero Vulcane oportet curae esse mandata
Quae tibi pater commisit, hunc ad petras
Praecelfas populificum ut constringas
Vinculorum adamantinorum firmissimis pedicis.
Tuum enim florem, ignis omnium artificis jubar,
Cum clepsisset, hominibus divisit; hujusmodi autem
Delicti oportet ipsum diis poenas expendere,
Ut discat Jovis imperium boni consulere,
Et desistere a studio erga homines benevolo.
V. Robur et Vis, quoad vos quidem mandatum Jovis
Est expeditum, et nil adhuc impedimento fuit:

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τηλαγρὸν ἤκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, † ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἡφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολαῖς,
Ἄς σοι πατὴρ ἐφείτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Υψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνης πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
Ἀμαρτίας σφέ δει θεοῖς δοῦναι δίκην·
Ὡς ἂν διδάχθῃ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπων δὲ παύεσθαι τρόπων.
Ἡ. Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἐχει τέλος δὴ, κούδεν ἐμποδῶν ἔτι·

4 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 14.

Εγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ Δεὸν
 Δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρω.
 Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχέθειν.
 † Εξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ.
 Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
 Ακοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
 Προσπασσαλεύσω τῶδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
 Ἴν' οὔτε φωνήν, οὔτε τε μορφήν βροτῶν
 Οφει, σταθευτὸς δ' ἠλίε φοίβῃ φλογί,
 Χροιάς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 Ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος·
 Πάχρην δ' ἑώαν ἠλίου σκεδᾶ πάλιν·
 Αεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθῆδων κακοῦ
 Τρύσει σ'. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 Τοιαῦτ' ἀπήυρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 Θεὸς Δεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον,
 Βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης.
 Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρερῆσεις πέτραν,
 Ορθοστάδην, αἰπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 Πολλοὺς δ' ὄδυρμους καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 Φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 Ἀπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

Ego autem non sustineo cognatum deum
Alligare per vim, rupis ad praeruptum tempestuosum.
Omnino vero necesse est ut ad haec me obfirmem.
Negligere enim mandata patris grave est.
Themidis rectae-consultricis filii altum-sapiens,
Invitum te invitus tenacibus ferramentis
Compingam ad hanc solitariam crepidinem,
Ubi nec vocem, nec cuiusquam mortalium formam
Videbis, sed tostus fervida solis flamma
Coloris alterabis florem: quin cupido tibi
Nox variegata occultabit lucem,
Pruinamque matutinam rursus sol dissipabit;
Semper autem praesentis mali molestia
Te cruciabit, quia qui compescat ista nullibi est.
Talia consequutus es ob humanum ingenium tuum.
Deus enim cum esses, nec iram deorum pertimesceres,
Mortalibus ultra fas divisisti dona.
Quapropter hanc inamabilem custodies petram
Erectus, infomnis, non flectens genu.
Plorationes autem et luctus multos inutiles
Ejulabis: Jovis enim animus placatu difficilis est:
Rigidus vero omnis qui modo coepit imperare.

5 PROM. VINCTUS. 36.

R. Siet: quid tu cunctaris, et frustra misereris?

Cur non istum diis invisissimum odisti deum,

Qui tuum hominibus prodidit peculium?

V. At magnam vim habet cognatio et consuetudo.

R. Fateor; at repugnare mandatis patris

Quo potis es modo? annon hoc metuis magis?

V. Tu semper immisericors et audaciae plenus.

R. Quippe hunc deflere nullum est remedium:

Proinde tu ne frustra agas quae nihil profunt.

V. O multum exosa manuum solertia.

R. Quid eam detestaris? nam revera

Harum rerum nullo modo ars ipsa causa est.

V. Utinam tamen quis alius eam fortitus esset.

R. Omnia sunt diis concessa praeterquam imperare.

Nam nullus est liber nisi Jupiter.

V. Novi, neque his habeo quod dicam contra.

R. Quin ergo pergis vincula isti circumjicere,

Ne te animadvertat cunctari pater?

V. Atqui licet parata brachialia intueri.

R. Circumjiciens ea manibus, vi valida

Malleo tunde, et affige ad petras.

V. Perficitur negotium hoc, neque frustra est.

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 36. 5.

- Κ. Εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
Τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
Ὅσιν τὸ σὸν θνητοῖσι πρῶδ' ἔδωκεν γέρας;
Η. Τὸ ξυγγενές τοι δεινόν, ἢ θ' ὀμιλία.
Κ. Ξύμφημ', ἀνηκασεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
Οἶόν τε πῶς; ἔ τῆτο δειμαίνεις πλέον.
Η. Αἰεὶ γε δὴ νηλῆς σὺ, καὶ θράσους πλέως.
Κ. Ἄκος γὰρ ἔδεν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελῶντα μὴ πόνει μάτην.
Η. Ω πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
Κ. Τί νιν στυγεῖς; πόνων γάρ, ὡς ἀπλῶ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων ἔδεν αἰτία τέχνη.
Η. Ἐμπαστὶς αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
Κ. Ἀπαντ' ἔπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
Ἐλεύθερος γὰρ ἔστις ἐςὶ πλὴν Διός.
Η. Ἐγνοκα, † τοῖσδε κ' ἔδεν ἀντειπεῖν ἔχω.
Κ. Οὐκ ἐπέιξει δεσμὰ τῶδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῆ πατήρ;
Η. Καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κ. Λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
Ραισηῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
Η. Περαινεται δὴ κ' ματᾶ τῆργον τόδε.

6 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 58.

Κ. Αρασσε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
Δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων * πόρους.

Η. Αραρεν ἠδέ γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

Κ. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθη σοφιστῆς ὢν Διὸς νωθέσθρος.

Η. Πλήν τῶδ' ἂν εἴδεις ἐνδίκως μέμφαιτό μοι.

Κ. Ἀδαμαντίνε νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπᾶς πασσάλει' ἐρρώμένως.

Η. Αἶ αὖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερσένω πόνων.

Κ. Σὺ δ' αὖ κατακνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν

ὑπερ

Στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ,

Η. Ορᾶς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

Κ. Ορῶ κυρῆντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.

Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλισηῆρας βάλε.

Η. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

Κ. Ἡ μὴν κελεύσω, κάπιθούζω γέ πρὸς,

Χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βία.

Η. Καὶ δὴ πέπρακται τῶργον εἰ μακρῶ πόνω.

Κ. Ερρώμένως νῦν θεῖνε διατόρως πέδας,

Ὡς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρύς.

Η. Ομοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

R. Tunde amplius, constringe, nusquam laxes.

Peritus est enim inveniendi viam etiam ex rebus desperatissimis.

V. Aptatur hoc brachium inextricabiliter.

R. Hoc etiam nunc infibula firmiter, ut
Discat se esse Jovē minus solertem veteratorem.

V. Te excepto nullus alius jure culpaverit me.

R. Nunc clavi adamantini audacem mandibulam
Valide trans pectus fige.

V. Heu heu Prometheu, ingemisco propter tuos labores,

R. Tu vero rursus cunctaris, et super hostibus Jovis
Ingemiscis? vide ne tui ipsius misereare postea.

V. Cernis spectaculum oculis, horrible aspectu.

R. Cerno istum meritis digna consecuturum.

Sed conjice circum latera catenas axillares.

V. Necessē est ut ista peragam, ne nimis imperes.

R. Profecto imperabo, et insuper acclamabo:

Degredere, et crura circumstringe fortiter.

V. Atqui peractum est hoc opus haud magno labore.

R. Strenue nunc impinge penetrantes compedes,

Quippe horum censor operum gravis est.

V. Lingua tua garrit similia formae tuae.

7 PROM. VINCTUS. 79.

R. Tu malaciffare; hanc vero meam pervicaciam,
Et animi asperitatem ne impingas mihi.

V. Difcedamus, quoniam membra irretitus est.

R. Hic nunc proterve gestias, et deorum dona

Furatus conferas mortalibus. Quid tibi

Homines poffunt ab iftis laboribus detrahere?

Falso te dii Promethea

Vocant; tu enim ipfe eges Prometheo [*qui te doceat*]

Quo pacto evolvaris ex ifta fortuna.

P. O aether divine, et flatus celeribus alis,

Fluviorumque fontes, marinorumque fluctuum

Crispatio innumerabilis, et terra omniparens,

Invoco etiam Solis orbem omnium inspectorem.

Videte qualia ipfe deus a diis patior :

Aspicite qualibus plagis

Perefus, myriadum annorum

Tempus tolerabo : talem ifte novitius

Deorum dux adverfus me excogitavit

Captivitatem immitem.

Heu heu, et praefentem et futuram

Calamitatem ingemifco : quando tandem aerumnarum

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 79. 7

Κ. Σὺ μαλθακίς, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Οργῆς τε τραχύτητα μὴ πίπλησέ μοι.
Η. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
Κ. Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι προσίθει. τί σοι
Οἴοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεά
Καλῶσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως
Οτρῶ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.
Π. Ω δῖος αἰθήρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
Ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
Ανήριθμον γέλασμα, παμμητόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
Ἰδεσθέ μ' οἶα πρὸς θεῶν πάχῳ θεός·

Δέρχθηθ' οἶαις αἰκίαισιν
Διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ.

* Φεῦ φεῦ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα σενάχῳ. πῆποτε μόχθων

8 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 100.

Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

Καίτοι τί φημι; πάντα προῖξέπισαμαι
 Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', ἔδέ μοι ποταίνιον
 Πῆμ' ἔδεν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
 Αἶταν φέρειν ὡς ῥᾶσα, γιγνώσκονθ' ὅτι
 Τὸ τῆς ἀνάγκης ἔς' ἀδῆριτον σθένος.
 Ἀλλ' ἔτε σιγαῖν, ἔτε μὴ σιγαῖν τύχας
 Οἶόντε μοι τάσδ' ἐσί. θνητοῖς γὰρ γέρα
 Πορῶν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγματάλας,
 Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
 Πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης
 Πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
 Τοιάσδε ποινὰς ἀπλακημάτων τίνω,
 Ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὢν.
 Α ᾶ, ἔα ἔα.

Τίς ἀχῶ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς,
 † Θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη
 Ἰκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 Πόνων ἐμῶν θρωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
 Ορᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς

Istarum terminos oportet existere?

Quanquam quid haec dico? omnia praecipio
Accurate quae sunt futura, nec mihi inopinato
Malum ullum eveniet: caeterum destinatam oportet
Facillime ferre fortem, gnarum quod
Necessitatis est inexpugnabile robur.

Sed neque tacere, neque non tacere fortunam
Hanc possibile mihi est; nam quia hominibus dona
Contribui, difficultatibus hisce implicitus sum miser:
Et quod cleperem ferula-conceptum ignis
Fontem furtivum, qui magister artis
Omnis, et hominibus magnum vectigal.
Tales poenas pro delictis luo
Sub dio vinculis affixus.

Heu heu, ah ah.

Quis sonus, quis odor obscurus advolavit ad me,
Divinusne an mortalis, an medioxumus,
Attigit ad rupem extremam,
Laborum meorum spectator, an quid aliud volens?
Videtur vinctum me, infelicem deum,

Istum Jovis hostem, istum omnibus diis

9 PROM. VINCTUS. 121.

Odio habitum, quotquot
Jovis aulam ingrediuntur,
Propter nimium erga homines amorem.
Heu heu, quemnam rursus audio
Strepitum volucrum prope? nam aether levibus
Alarum ictibus stridet.
Omne quod adpropinquat incutit mihi terrorem.

S T R O P H E I.

C. Ne metuas; haec enim cohors amica
Velocibus certaminibus alarum
Advenit ad hanc rupem, paterno
Animo aegre persuaso.
Aurae autem veloces me miserunt:
Nam ferri sonitus penetravit secessum antrorum,
Et excuffit mihi erubescens verecundiam:
Proripui vero me discalceata curru alato.

P. Heu heu,
Progenies Thetidis foecundae,
Et circumfluentis omnem

Δί' ἀπεχθείας ἔλθόνθ', ὅποιοι
 Τὴν Διὸς αὐλήν εἰσοιχνεῦσιν,
 Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάδισμα κλύω
 Πέλας οἰωνῶν· αἰθῆρ δ' ἔλαφραῖς
 Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
 Πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η ἁ.

Χ. Μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις,
 Πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
 Προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας
 Μόγισ παρειπῆσα φρένας.
 Κραπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
 Κτύπε γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἀντρῶν
 *Μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ με τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
 Σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχω πτερωτῶ.

Π. Αἰ' αἰ' αἰ' αἰ',
 Τῆς πολυτέκνης Τηθύος ἔκγονα,
 Τῆς περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένης

Χθόν' ἀκοιμήτῳ ρεύματι παῖδες
 Πατρός Ωκεανοῦ· δέρχθητ', † εἰδέσθ'
 Οἴω δεσμῶ προσπορπατός,
 Τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
 Φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Λεύσσω, Πρωμηθεῦ· φοβερά δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
 Ομίχλη προσῆξε πλήρης
 Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούση
 Πέτραις προσαιωνόμενον
 Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
 Νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπῃ·
 Νεοχμοῖς δὲ * δη νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
 Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰσοῖ.

Π. Εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθην τ' αἶδῃ
 Τῆ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
 † Αγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεός,
 Μῆτε τίς ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.

Terram fluxu irrequieto filiae
 Patris Oceani, aspici
 Quali vinculo constrictus,
 In summa scopuli hujus cavitate
 Praesidium inoptabile obibo.

ANTISTROPHE I.

C. Video Prometheu: sed meis horrenda oculis
 Irruit caligo, lachrymarum
 Plena, cum conspexi corpus tuum
 Ad petras exsiccatum
 Hisce adamantinis noxis. [i. *clavis noxiis*]
 Nam novi gubernatores obtinent Olympum,
 Novisque legibus Jupiter inique imperat:
 Quae olim sancita, nunc obliterat.

P. Quid si me subtus terram, et infra Orcum
 Defunctos recipientem, in interminabilem
 Tartarum demisisset, vinculis indissolubilibus
 Inclementer applicitum, ut neque deus,
 Neque quis alius hisce insultaret:

B

Nunc vero miser subdiale motaculum
Sustineo inimicis meis grata.

S T R O P H E 2.

C. Quis est adeo duri cordis
Deorum, cui haec sint jucunda?
Quis non compatitur malis
Tuis, praeter Jovem? at ille perpetuo prae ira
Animum inflexibilem reddens,
Domat coelicalarum genus: neque prius desinet
Quin aut ipse fatiarit cor suum, aut quis arte
Aliqua occuparit imperium hoc obtentu difficile.

P. Profecto me adhuc, quamlibet validis
Hisce compedibus contumeliosè tractato,
Opus habebit deorum Princeps,
Ad indicandum consilium novum quo
Sceptro et honore spoliabitur.
Nec tum me mellifluis Suadae
Incantationibus demulcebit: nec rigidas
Minas unquam expavescens, hoc ego

Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
 Εχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β'.

Χ. Τίς ὧδε τλησικάρδιος
 Θεῶν, ὅτῳ τὰδ' ἐπιχαρῆ.
 Τίς εἰ ξυναχαλᾷ κακοῖς
 Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἰεὶ
 Θέμενος ἄγναμπτον νόον,
 Δάμναται ἔρρανίαν γένναν.
 Οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ,
 Ἡ παλάμα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλητις ἀρχάν.

Π. Ἡ μὲν ἔτ' ἐμῆ, καὶ περ κρατεραῖς
 Ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένῃς,
 Χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 Δεῖξαι τὸ νέον βέλευμ' ὑφ' ὅτῃ
 Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
 Καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθῆς
 Ἐπαιδαῖσιν θέλξει, σφερέας τ'
 Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τὸδ' ἐγὼ

Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἔξ ἀγρίων
 Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
 Τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β΄.

Χ. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
 Δύαισιν ἐδὲν ἐπιχαλᾶς,
 Αἴαν δ' ελευθεροσομεῖς.
 Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
 Δέδια † γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 Πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρήσε
 Τέρμα κέλσαντ' εἰδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
 Ἡθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

Π. Οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
 Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς. ἀλλ' ἔμπας
 Μαλακογνώμων
 Ἔσαι ποθ', ὅταν ταύτη ραῖσθῆ·
 Τὴν δ' ἀτέραμνον σορέσας ὀργήν,
 Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
 Σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἤξει.

Indicabo, priusquam ex faevis
Vinculis me laxarit, et mihi poenas pendere
Hujus ignominiae voluerit.

ANTISTROPHE 2.

C. Tu quidem audax es, et ob acerbis
Calamitates nihil remittis,
Sed nimis libere loqueris.
At meum animum sollicitat acutus timor:
Nam metuo forti tuae,
Quo tandem appulsum oportet te horum laborum
Cernere eventum. intractabiles enim
Affectus et cor inexorabile habet Saturni filius.

P. Scio esse asperum, et penes se
Jus habere Jovem; attamen arbitror
Mollior
Evadet, tum quando hoc modo contusus fuerit,
Et sedata acerba indignatione,
In concordiam et amicitiam mecum
Tandem cupido cupidus redibit.

C. Rem omnem aperi et clare nobis profer,
 Quali in delicto te deprehensum Jupiter
 Adeo ignominiose et acerbe affligit:
 Doce nos, si nihil offenderis ista narratione.

P. Tristia quidem mihi haec dictu sunt, [funt
 Sed etiam triste est tacere, ita ubique res meae infelice
 Ubi primum dii coeperant indignari,
 Et seditio inter ipsos excitabatur,
 Alii volebant Saturnum deturbare folio,
 Ut scilicet Jupiter regnaret: alii contra
 Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret;
 Ibi ego optime consulens, permovere
 Titanas, Coeli et Terrae filios,
 Non potui: sed illi blandas rationes
 Negligentes ex suis vehementibus spiritibus,
 Putabant, sine negotio, per vim se dominaturos.
 Sed mihi mater, non semel tantum, Themis,
 Quae et Terra, (multarum appellationum una forma)
 Ut res eventura esset praedixerat:
 Quod non per vim, neque cum potentia,
 Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum essent potituri.
 Talia me verbis exponentem,

Χ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
 Ποίω λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
 Οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
 Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

Π. Αλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐσὶν τάδε,
 Αλγος δὲ σιγαῖν, πανταχῆ δὲ δύσποτμα.
 Ἐπεὶ τάχιστα ἤρξαντο δαίμονες χόλας,
 Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
 Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
 Ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τ' ἔμπαλιν
 Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
 Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶσα βελεύων, πιθεῖν
 Τιτᾶνας, Οὐρανῶ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
 Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 Ατιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
 Ὡς ἄμοχθεὶ πρὸς βίαν τὲ δεσπόσειν·
 Ἐμοὶ δὲ μήτηρ ἔχ' ἅπαξ μόνον Θέμις,
 Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
 Τὸ μέλλον ἢ κραινοῖτο πρῶτεθεσπίκει,
 Ὡς ἔκατ' ἰχὺν, ἔδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
 Χρεῖη, δόλω δὲ τὰς * ὑπερσχοῦντας κρατεῖν.
 Τοιαῦτ' ἐμῶ λόγοισιν ἐξηγημέναι,

Οὐκ ἤξιωσαν εἰδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 Κράτις δὴ μοι τῶν παρεσώτων τότε
 Ἐφαίνεται εἶναι, προσλαβόντα μητέρα,
 Ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαρασατεῖν.
 Ἐμαῖς δὲ βελαῖς, Ταρτάρου μελαμβάδης
 Κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγεῖη Κρόνον,
 Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμῆ
 Ο τῶν Θεῶν τύραννος ὠφελημένος.
 Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο.
 Ἐνεσι γάρ πως τῆτο τῇ τυραννίδι
 Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 Ο δ' ἔν' ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 Αἰκίζεταί με, τῆτο δὴ σαφηνιῶ.
 Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς Θρόνον
 Καθέζετ', εὐθύς δαίμοσιν νέμει γέρα
 Ἀλλοιοσιν ἄλλα, καὶ διεσοιχίζετο
 Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 Οὐκ ἔχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰσώσας γένος
 Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φιλῦσαι νέον·
 Καὶ τοῖσιν εἰδὲς ἀντέβαινε πλὴν ἐμῆ.
 Ἐγὼ δ' ἔτολμῆσ'· ἐξερυσάμην βροτῆς
 Τῆ μὴ διάρραιοσθέντας εἰς ἅδ' αὖ μολεῖν·

Non dignabantur prorsus vel adspicere.
 Ideo mihi tum in praesenti rerum statu consultiſſimum
 Videbatur eſſe, ut aſſumpta matre,
 Sponte cupienti Jovi adſiſterem.
 Atque ita meis conſiliis, Tartari valde profundae
 Latebrae occultant Saturnum antiquum,
 Una cum auxiliaribus. talibus a me
 Beneficiis affectus ille deorum rex,
 Gravibus hiſce poenis me remuneravit.
 Nam ineſt quodammodo imperantibus
 Hic morbus, ut non fidem habeant amicis.
 Caeterum quod interrogatis qua de cauſa
 Me cruciat, hoc jam exponam.
 Quamprimum in paterno folio
 Conſedit, ſtatim diis diſtribuit praemia.
 Alia aliis, et ita ſtabiliebat
 Principatum: miſerorum autem mortalium rationem
 Non habebat ullam, ſed deleto iſto genere
 Univerſo, volebat aliud novum producere.
 Atque hiſ praeter me reſiſtebat nemo.
 Ipſe vero audax liberavi homines
 Ne extincti ad Inferos deſcenderent.

- Hinc talibus calamitatibus premor,
 Et toleratu tristibus, et visu miserabilibus.
 Hominum autem misertus, misericordiam assequi
 Non sum dignus habitus, sed crudeliter
 Ita concinnatus sum, Jovi spectaculum inglorium.
- C. Ille ferreo est animo et ex petra factus
 Prometheu, qui tuis non condolet
 Aerumnis: etenim et haec non aspexisse cuperem,
 Et postquam aspexi corde contristata sum.
- P. Amicis quidem sum ego miserabilis aspectu.
- C. Nunquid etiam ultra haec progressus es?
- P. Impedivi homines ne fata prospicerent.
- C. Quo invento hujus morbi remedio?
- P. Spes caecas in ipsis collocavi.
- C. Magnum hoc commodum quo mortales donasti.
- P. Adhaec ego ipsis ignem exhibui.
- C. Nunc ergo ignem flammeum habent mortales?
- P. A quo quidem multas ediscent artes.
- C. Talia igitur ob delicta te Jupiter
 Cruciat, nec quicquam de malis laxat?
 Neque hujus confictus tibi propositus terminus?
- P. Nullus alius, nisi quando ipsi videbitur.

Τῷ τοι τοιαῦσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 Πάχυν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν.
 Θνητὸς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τέττε τυχεῖν
 Οὐκ ἤξιώθην αὐτός, ἀλλ' ἀνηλεῶς
 Ὡδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θεῶ.
 Χ. Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμέϊος
 Οσῖς, Προμηθεῦ, σοῖσιν ἔξυναχαλᾶ
 Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ ἔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 Εχρηζον, εἰσιδῶσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
 Π. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
 Χ. Μή περ τι πρῆβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
 Π. Θνητὸς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
 Χ. Τὸ ποῖον ἐυρῶν τῆσδε φάρμακον νόσῃ;
 Π. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῶκισα.
 Χ. Μέγ' ὠφέλημα τέτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
 Π. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὠπασα.
 Χ. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχῃσ' ἐφήμεροι;
 Π. Αφ' ἔγχε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
 Χ. Τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
 Αἰκίζεταί τε, κῆδαμῆ χαλᾶ κακῶν;
 Οὐδ' ἔστιν ἄλλο τέρμα σοι προκείμενον;
 Π. Οὐκ ἄλλο γ' ἔδεν, πλὴν ὅταν κείνω δοκῆ.

Χ. Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; ἔχ' ὄραϊς ὅτι
 Ημαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, ἔτ' ἐμοὶ λέγειν
 Καθ' ἡδονὴν, σοὶ τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

Π. Ελαφρὸν, ὅσις πημάτων ἔξω πόδα
 Ἐχει, παρανεῖν νεθετεῖν τε † τὸς κακῶς
 Πράσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπισάμην.
 Ἐκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, ἔκ' ἀρνήσομαι.
 Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὐρόμην πόνους.
 Οὐ μὴν τι ποινᾶς γ' ὠρόμην τοιαῖσί με
 Κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτρας πεδαρσίοις,
 Τυχόντ' ἐρήμῃ τῆδ' ἀγείτονος πάγῃ.
 Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχῃ,
 Πεδοῖ δὲ βασαῖ τὰς προσερπέσας τύχας
 Ἀκέσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλῃς τὸ πᾶν.
 Πείθεσθε μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 Τῶ νῦν μογεῖντι. Ταυτά τοι πλανωμένη
 Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

Χ. Οὐκ ἀκέσαις ἐπεδωύξας
 Τῆτο, Προμηθεῦ,
 Καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόσυτοι

C. Sed quomodo videbitur? quae spes? non cernis te
 Deliquisse? quomodo autem deliqueris, neque
 Mihi dicere volupe est, et tibi triste. sed haec
 Missa faciamus: tu vero laborum quaere solutionem.

P. Facile est si quis extra mala pedem
 Habeat, monere et instruere male
 Habentes. Ego vero sciebam haec omnia.
 Sponte sponte deliqui, non inficiabor:
 Sed opitulando hominibus, ipse nactus sum mala.
 Non tamen putabam me poenis talibus
 Maceratum iri ad petras editas,
 Sortitum rupem hanc desertam et solitariam.
 Et vos quidem praesentia mala ne mihi defleatis:
 Verum descendentes in terram fortem adventantem
 Percipite, ut perfecte totum cognoscatis.
 Obsequimini mihi obsequimini, compatimini
 Jam laboranti. Nam ita pererrans
 Infortunium alias alteri affidet.

C. Non invitis dixisti

Hoc Prometheus.

Et nunc pede facili celeriter-mobilem

Sedem relinquens, aëremque purum
 Campum volucrum, ad asperam
 Hanc terram accedo. quin tuos labores
 Cupio integre cognoscere.
 O. Venio longum itineris spatium
 Emensus, Prometheu, ad te,
 Hunc alitem velocibus pennis
 Imperio sine lupatis gubernando :
 Scias vero me compati forti tuae.
 Ad hoc enim, arbitror, me cognatio
 Impellit : et extra genus,
 Non est cui potiores partes
 Impartirem (*cui plus deferam*) quam tibi.
 Quam vera haec sint cognosces, neque frustra
 Adblandiri meum est. Agedum
 Indica in quo fit tibi succurrendum.
 Nunquam enim dices quod Oceano
 Firmior tibi sit amicus.

P. Heu, quid hoc rei ? et tu laborum meorum
 Venis inspector ? quomodo sustinuiſti relinquens
 Cognominem fluxum, et petris obſita

Θᾶκον προλιπῆσ', αἰθέρα δ' ἀγνόν
 Πόρον οἰωνῶν, ὀκριαέσση
 Χθονὶ τῆδε πελῶ· τῆς σῆς δὲ πόνους
 Χρῆζω διαπαντὸς ἀκῆσαι.

Ω. Ἡκω δολιχῆς τέρμα κελεύθε
 Διαμειψάμενος πρὸς σε, Προμηθεῦ,
 Τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν
 Γνώμη σομίων ἄτερ ευθύων·
 Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 Τό, τε γάρ με, δοκῶ, ζυγγειῆς ἔτως
 Ἐσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 Νείμαιμ', ἢ σοί.
 Γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', εἰδὲ μάτην
 Χαριτογλωσσεῖν ἐνὶ μοι· φέρε γὰρ
 Σήμαν' ὅ, τι χρῆ σοι ζυμπράσσειν·
 Οὐ γάρ ποτ' ἔρεῖς ὡς Ωκεανῆ
 Φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

Π. Εα, τί χρεῖμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 Ἡκεις ἐπόπτῆς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
 Ἐπάνυμόν τε ρεῦμα καὶ πετρηρεφῆ

Αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 Ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 Ἐμὰς ἀφίξαι, καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
 Δέρκεθ' ἰδέσθαι, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 Τὸν ξυγκατασῆσαντα τὴν τυραννίδα,
 Οἴαις ὑπ' αὐτῆ πημοναῖσι κάμπτομαι.
 Ω. Ορῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 Θέλω τὰ λῶσα, καίπερ ὄντι ποικίλω.
 Γίγνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 Νέεσ· νέος γάρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
 Εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμενεσ λόγους
 Ρίψεις, τάχ' ἂν σε καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
 Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
 Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγὰς.
 Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου
 Γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται.
 Σὺ δ' ἐδέπω ταπεινὸς, εἰδ' εἴκεις κακοῖς,
 Πρὸς τοῖς παρῆσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 Οὐκ ἐν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,

Sponte-fabricata antra, hanc ferri-genitricem

Accedere in terram? ecquid spectaturus fortunam

Advenisti meam, et compassurus malis?

Intuere spectaculum: amicum hunc Jovis,

Qui una constitui regnum ejus,

Qualibus ab ipso miseriis incurvor.

O. Video Prometheu: et quidem suggerere tibi

Volo optima, licet versuto.

Cognosce teipsum, et adapta mores

Novos: nam et novus est rex inter deos.

Sin ita aspera et aculeata verba

Projeceris, forsan te etiam longe superius

Sedens Jupiter audierit, ut tibi amaritudo

Praefens laborum videatur esse ludus.

Proinde miser, quas habes iras dimitte,

Et quaeras ab hisce solutionem calamitatibus.

Delira forsan videor tibi fari:

Talis vero nimis altiloquae

Linguae, Prometheu, merces evenit.

Tu autem neutiquam es humilis, nec cedis malis,

Sed ad praesentia adsciscere alia cupis.

Nequaquam tamen, me monitore usus,

Contra stimulos pedem protendes, cernens quod
Monarcha asper nulli obnoxius imperet.

Proinde ego jam ibo, et tentabo,

Si modo possim te hisce poenis exsolvere.

Tu vero quiesce, neque nimis pervicaciter loquaris

An non accurate nosti, cum sis abundanter sapiens,

Quod linguae temerariae damnum instat?

P. Felicem te puto quod extra culpam fies, cum

Omnium particeps fueris, omniaque ausus sis mecum.

At nunc omitte, neque fit tibi mei cura. Omnino

Enim non persuadebis ei, quia non est exorabilis.

Sed videas ne quid ipse incommoderis hoc itinere.

O. Longe melior es ad consulendum proximis,

Quam tibi met; hoc re non verbo conjicio.

Sed tu me gliscentem neutiquam retrahas.

Nam dico, audacter dico hanc gratiam mihi

Jovem daturum, ut te ex hisce malis liberet.

P. Ob haec quidem te probo, neque unquam

Definam (*probare* :) nam alacritate non deficis;

Veruntamen nihil coneris; quia frustra, nihil me

Juvans, laborabis, siquidem velis laborare.

Proinde quiesce, et te hinc amove:

Πρὸς κέντρα κῶλον ἔκτενεῖς, ὄρων ὅτι
 Τραχὺς μόναρχος εἶδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, κὴ πειράσομαι,
 Εἰ δύνωμαι, τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων.
 Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροσόμει.
 Ἡ εἰ οἶδ' ἀκριβῶς, ὣν περισσόφρων, ὅτι
 Γλώσση ματαία ζημία προσρίβεται;
 Π. Ζηλῶ σ' ὅθ' ἔνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
 Πάντων μεταχῶν κὴ τετολμηκῶς ἐμοί.
 Καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
 Πάντως γὰρ εἰ πείσεις νιν· εἰ γὰρ εὐπιθής.
 Πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὁδῶ.
 Ω. Πολλῶ γ' ἀμείνων τῆς πέλας φρενῶν ἔφους,
 Ἡ σαυτὸν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 Ορμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
 Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοί
 Δώσειν Δί', ὥσε τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων.
 Π. Τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κῆδαμῆ λήξω ποτέ·
 Προθυμίας γὰρ εἶδ' ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 Μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, εἶδ' ὠφελῶν
 Ἐμοί, πονήσεις, εἴ τι κὴ πονεῖν θέλεις.
 Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων·

20 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 345.

Εγὼ γὰρ ἐκ εἰ δυσυχῶ, τῶδ' οὐνεκα
 Θέλοίμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 Ω. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ με*χ' αἰ κασιγνήτης τύχαι
 Τείρασ' Ἀτλαντος, ὅς πρὸς ἑσπέρας τόπας
 Ἔσθηκε κίον' ἔρανθ' τε καὶ χθονὸς
 *Ωμοιν ἐρείδων, ἄχθος ἐκ εὐάγκαλον.
 Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 Αντρων ἰδὼν ὠκτεῖρα, δάϊον τέρας
 Ἐκατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρᾶμενον
 Τυφῶνα θῆρον, πᾶσιν ὅς ἀντέστη θεοῖς,
 Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
 Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤσραπτε γοργωπὸν σέλας,
 Ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ
 Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
 Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 Ὡς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
 Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 Ἐφεψαλώθη κάζεβροντήθη δένος·
 Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας
 Κεῖται σενωπῆ πλησίον θαλασσίῃ
 Ἰπέμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο·
 Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκτυπεῖ

Ego enim etsi infelix sim, non ideo
 Velim quamplurimis calamitates contingere.
 O. Non fane: quia me etiam infortunia fratris
 Atlantis affligunt, qui in locis Hesperiiis
 Stat, coeli et terrae columnam
 Humeris sustinens, onus difficulter portatile.
 Et terrigenam illum incolam Ciliciae antrorum
 Conspectus, commiseratus sum, hostile prodigium,
 Centicipitem vi domitum
 Typhona impetuofum, qui cunctis restitit diis,
 Horrendis buccis caedem spirans, ex oculis
 Autem fulgurabat visu-terribilem splendorem,
 Tanquam Jovis imperium vi everfurus.
 Sed in illum irruit Jovis vigilans telum,
 Fulmen caducum expirans flammam,
 Quod ei excussit grandifonas
 Jaftationes; nam usque ad ipsa praecordia ictus
 Ambustus et tonitruo fractus est viribus:
 Et nunc inutili atque inhonoro corpore
 Jacet prope fretum maritimum
 Sub radicibus Aetnaeis tostus. In verticibus
 Autem fummis sedens laminas ignitas subigit

Vulcanus, unde olim cum fragore erumpent

Fluvii ignis, feris maxillis vorantes

Feracis Siciliae arva spatiosa.

Talem Typhon ebulliet indignationem fervidus

Inexplebilis ejaculationibus procellae flammivomae,

Jovis licet fulmine concrematus.

P. Tu vero non es imperitus, neque me praeceptorum

Eges; teipsum serva quocunque scis modo.

Ego autem hoc praefens infortunium exantlabo,

Donec Jovis mens iram deponat.

O. Non ergo Prometheu hoc nosti, quod

Irae concitatae medici sunt orationes?

P. Si quis tempestive cor molliat,

Et non tumentem animum vi attenuet.

O. At in conando et audendo, quodnam

Cernas inesse damnum, doce me.

P. Laborem supervacuum, et cum levitate stultitiam.

O. Sine me hoc morbo laborare, quia

Utilissimum est, recte-sapientem non videri sapere.

P. Meum videbitur delictum esse hoc.

O. Manifeste domum tua me remittit oratio. [jiciat.

P. Vide enim ne te mei commiseratio in odium con-

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 368. 21

Ἡφαιστος, ἔνθεν ἔκραγήσονται ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπης Σικελίας † λευρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφῶς ἕξαναζέσει χόλον
Θερμοῖς ἀπλήστῃ βέλεσι πυρπνός ζάλης,
Καίπερ κεραυνῶ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
Π. Σὺ δ' ἔκ' ἀπειρος, ἔδ' ἐμοῦ διδασκάλης
Χρήζεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίσασαι·
Εγὼ δὲ τὴν παρῆσαν ἀντλήσω τύχην,
Εἰς' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλος.
Ω. Οὐκὲν, Προμηθεῦ, τῆτο γιγνώσκεις, ὅτι
Οργῆς νοσέσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
Π. Εἴαν τις ἐν καιρῶ γε μαλθάσῃ κέαρ,
Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰχναίνῃ βία.
Ω. Ἐν τῷ προμηθεΐῳ δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
Οργᾶς ἐνῆσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
Π. Μόχθον περισσὸν, κερφόμεν τ' εὐηθίαν.
Ω. Ἐὰ με † τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
Κέρδιζον, εὔφρονῶντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
Π. Ἐμὸν δοκήσει τὰ πλάκῃ' εἶναι τόδε.
Ω. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος σέλλει πάλιν.
Π. Μὴ γάρ σε Δρηῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλλῃ.

Ω. Η τῷ νέον θακῆντι παγκρατεῖς ἔδρας ;
 Π. Τέττε φυλάσσε μήποτ' ἀχθεῖσθῃ κέαρ.
 Ω. Η σή, Προμηθεῦ, ξυφορὰ διδάσκαλος.
 Π. Στέλλε, κομίζε, σῶζε τὸν παρόντα νῆν.
 Ω. Ορμωμένω μοι τόνδ' ἐθώυζας λόγον.
 Δευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος φαίρει πτεροῖς
 Τετρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
 Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Στένω σε τὰς ἐλομένας
 Τύχας Προμηθεῦ,
 Δακρυσίσακτον δ' ἀπ' ὄσων
 Ραδιῶν ῥέος, παρειὰν
 Νοτίοις ἔτεγξε παγαῖς.
 Ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
 Ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
 Ὑπερήφανον θεοῖσι
 Τοῖσι πάρος δείκνυσιν ἀχράν.

O. Num ejus qui nuper obtinuit omnia-gubernan-
tem thronum?

P. Hujus cave ne unquam exacerbetur animus.

O. Tua, Prometheu, calamitas mihi est magistra.

P. Ito, revertere, retine hanc mentem.

O. Propenso mihi renuntiaſti haec verba.

Nam viam aëris amplam attingit pennis

Quadricruris ales, et jam libens

In ſtabulis propriis inclinaverit genua.

S T R O P H E I.

C. Deploro tibi exitialem

Fortunam, Prometheu,

Et lachrymas-ſtillantem ab oculis

Teneris libans fluxum, genas

Humidis fontibus tinxit,

Nam ſtupenda haec Jupiter

Propriis legibus adminiſtrans,

Inſolentem oſtentat deceſſoribus

Dijſ potentiam,

ANTISTROPHE 1.

Tota vero etiamnum lugubriter
 Regio infonuit,
 Magnificamque et
 Antiquam deflet tuam
 Fratrumque dignitatem,
 Et quotquot inquilini sacrae
 Asiae solum incolunt,
 Graviter-gemendis malis tuis
 Compatiuntur mortales :

STROPHE 2.

Et terrae Colchidos incolae
 Virgines, in pugnis intrepidae,
 Et plebs Scythiae,
 Qui extremum terrae tractum circa
 Maeotidem paludem occupant :

ANTISTROPHE 2.

Et Arabiae gens Mavortia,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Πρόπασα δ' ἤδη σονόεν
Λέλακε χώρα,
Μεγαλοχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ σένεσι τὰν σάν
Ξυνοαιμόνων τὲ τιμάν,
Οπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
Ασίας ἔδος νέμονται,
Μεγαλοσόνοισι σοῖσι
Πήμασι συγκάμνεσι Δνητοί.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικαι
Παρθένοι, μάχας ἀτρεσοι,
Καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἱ γᾶς
Ἐχατον * τόπον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Αραβίας τ' ἄρειον ἄνδρος,

Υψίκρημνόν θ' οἷ πόλισμα
 Καυκάσῃ πέλας νέμονται,
 Δάϊος στρατός, ὄξυ-
 Πρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
 Δαμέντ' † ἀκαμαντοδέτοις
 Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμεαν θεῶν
 Ἀτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπεύροχον Δίεος
 Κραταιὸν ἔρανιόν τε πόλον
 Νώτοις ὑποβασάζει.
 Βοᾶ δὲ πόντιος κλύδων
 Ξυμπιτνῶν, φένει βυθός,
 Κελαινός δ' αἶδος ὑποβρέμει μυχός
 Γᾶς, παγαὶ θ' ἀγνορρύτων ποταμῶν
 Στένεσιν ἄλγος οἰκτρόν.

Π. Μή * τοι χλιδῆ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδία
 Σιγαῖν με· συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
 Ορων ἑμαυτὸν ὧδε * προυσελέμενον.
 Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τέτοις γέρα
 Τίς ἄλλος, ἢ ἄγω, παντελῶς διώρισεν;

Quique editam civitatem
 Prope Caucafum incolunt,
 Exercitus pugnax,
 Acuminatarum cuspidum.

Alium quidem folum deorum antea in laboribus
 Domitum adamantinis
 Corruptelis, Titanem vidi
 Atlantem, qui femper supereminens robur
 Firmum et coelestem polum
 Humeris ingemiscens-fufinet.
 Mugit vero marinus fluctus
 Collifus, fufpirat fundus,
 Et ater Orci feceffus fremit
 Subtus terram, fontesque fluviorum limpidorum
 Deplorant dolorem miserabilem.

P. Nequaquam exiftimate faftu aut arrogancia
 Me tacere; fed cogitatione mordetur animus,
 Dum meipfum intueor ita ludibrio exceptum.
 Atqui iftis novis diis munera
 Quis alius, quam ego, univerfim diftribuit?

Sed ea taceo: etenim scientibus illa
 Vobis dicerem. Caeterum hominum incommoda
 Audite, ut ipsos rudes prius existentes,
 Intelligentes effeci, et mente praeditos.
 Dicam vero, nullam reprehensionem in homines
 Habens sed in iis quae dedi benevolentiam
 Commemorans, qui primum quidem videntes
 Frustra videbant, audientes non audiebant: sed
 Somniorum imaginibus similes longo tempore
 Omnia temere commiscebant; et neque lateritias
 Domos subdialès sciebant, nec operam tignariam:
 Sed subterranei habitabant, velut rapaces
 Formicae in secessibus antrorum opacis.
 Et nullum erat eis neque hiemis signum,
 Neque floridi veris, neque frugiferae
 Æstatis certum: sed sine ratione omnia
 Agebant, donec ego ipsis ortus
 Astrorum indicavi, et occasus iudicatu-difficiles.
 Adhaec numerum (i. *Arithmetica*) artium
 Praestantissimam eis inveni literarumque connexiones,
 Et memoriam omnium effectricem Musarum matrem:
 Primus etiam ad iuga copulavi animalia

Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. κῆ γὰρ εἰδυῖαισιν ἄν
 Ἰμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
 Ἀκῶσαθ', ὡς σφᾶς νηπίες ὄντας τὸ πρῖν,
 Ἐννης ἔθηκα, κῆ φρενῶν ἐπηβόλους.
 Λέξω δὲ, μέμψιν ἔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
 Ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγέμενος·
 Οἱ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 Κλύοντες ἔκ' ἤκων· ἀλλ' ὄνειράτων
 Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
 Ἐφυρον εἰκῆ πάντα, * κῆτι πλινθυφεῖς
 Δόμους προσείλθες ἦσαν, ἔ' ξυλουργίαν·
 Κατώρυχες δ' ἔναιον, ὡστ' ἀήσυροι
 Μύρμηκες, ἀντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίσις
 Ἦν δ' ἔδειν αὐτοῖς ἔτε χεῖματος τέκμαρ,
 Οὔτ' ἀνθεμῶδες ἦρος, οὔτε καρπίμους
 Θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 Ἐπρασον, ἔφε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 Ἀσρων ἔδειξα, τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.
 Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
 Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
 Μνήμη δ' ἀπάντων μεσομήτορ' † ἐργάτιν·
 Κᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα

Ζεύγλαισι δαλεύοντα· σώμασιν δ' ὅπως
 Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 Γένοιθ', ὑφ' ἄρματ' ἤγαγον φιληνίεσ
 Ἴππους, ἀγάλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
 Θαλασόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 Δινόπτερ' εὔρε ναυτίλων ὀχήματα.
 Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
 Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
 Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
 Χ. Πέπονθας * αἰκῆς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 Πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις, ἐς νόσον
 Πεσῶν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 Εὔρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
 Π. Τὰ λοιπὰ με κλύεσσα, θαυμάσει πλέον
 Οἴας τέχνας τε καὶ δόλους ἐμησάμην.
 Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
 Οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον,
 Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
 Χρεῖα κατεσκεύλλοντο, πρὶν † ἐγὼ σφίσω
 Εδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
 Αἷς τὰς ἀπάσας † ἐξαμύνονται νόσους.
 Τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐσοίχισα,

Jugis fervientia, utque corporum
 Humanorum loco maximos labores
 Susciperent, ad currus adjunxi frena tolerantes
 Equos, ornamentum praedivitis luxuriae.
 Marivaga vero, nullus a me alius
 Linivola invenit nautarum vehicula.
 Hujusmodi artificia miser cum ego invenerim
 Hominibus, ipse non habeo solertiam, qua
 Liberer ab hoc nunc praesenti malo.
 C. Indignum pateris exitium, mente hallucinatus.
 Erras, malus vero medicus qui in morbum
 Prolapsus animum despondes, nec potes invenire
 Quibus tute remediis sis curabilis.
 P. Reliqua ex me audiens mirabere magis
 Quales artes et dolos excogitarim.
 Hoc maximum; si quis in morbum incideret
 Non erat remedium ullum, neque esculentum,
 Neque unguentum, neque poculentum, sed
 Pharmacorum inopia exficcabantur, antequam ego eis
 Monstravi salubrium medicamentorum
 Compositiones, quibus omnes profligarent morbos.
 Modos etiam multos vaticinii ordinavi,

D

Et primus difinivi fomniorum quaenam oporteat
 Rata evenire, et omnia iudicatu-difficilia
 Explicui ipsis, fignaque in viis obvia;
 Tum alitum aduncis unguibus volatum accurate
 Diftinxi, et qui natura dextri,
 Et qui finiftri, et qualem vitae rationem
 Quique haberent, et quae inter fe invicem
 Inimicitiae, benevolentiaeque et confessus:
 Vifcerumque laevitatem, et quo colore
 Praedita diis volupe effent,
 Fellis etiam, et jecinoris variegatam fpeciem,
 Membraque nidore cooperta, et longum
 Lumbum comburendo in artem inventu difficiliem
 Perduxi homines, et figna flammea
 Revelavi, ante caligine-obducta.
 Atque talia quidem haec: fubtus vero terram
 Hominibus abdita commoda,
 Aes, ferrum, argentum et aurum, quis
 Dixerit fe eruiffe ante me?
 Nemo, fat fcio, nifi qui frustra blaterare volet.
 Uno autem verbo cuncta fumatim accipe,
 Omnes artes mortalibus a Prometheo.

Κακῆρινα πρῶτος ἔξ ὄνειράτων ἄ χρῆ
 Ἰπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
 Γαμφωνύχων τε πτήσιν οἰωνῶν σκεδρῶς
 Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
 Εὐώνυμοί τε, καὶ δίαυταν ἦντινα
 Εχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 Εχθραὶ τε καὶ σέργηθρα καὶ συνεδρία·
 Σπλάγχχνων τὲ λειότητα, καὶ χροιάν τινα
 Εχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἠδονήν,
 Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
 Κνίσση τὲ κῶλα συγκαλυπτὰ· καὶ μακρὰν
 Οσφὺν πυρῶσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην
 Ὡδῶσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
 Εξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
 Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἐνερθε δὲ χθονὸς
 Κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 Χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
 Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
 Οὐδεὶς, σάφ' ἴ οἶδα, μὴ μάτην φλυῶσαι θέλων.
 Βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
 Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθεώς.

Χ. Μή νυν βροτούς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα
 Σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυσυχούντος· ὡς ἐγὼ
 Εὐελπίς εἰμι τῶνδ' ἄρ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 Λυθέντα, μηδὲν μείον ἰσχύσειν Δίος.

Π. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρᾶ πω τελεσφόρος
 Κραῖναι πέπρωται, μυρίαὶ δὲ πημοναῖς,
 Δύαις τε καμφθεῖς, ὧδε δεσμά φυγγάνω
 Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενέσ' ἔρα μακρῶ.

Χ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οἰακοςρόφος ;

Π. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐριννύες.

Χ. Τούτων ἄρα Ζεὺς ἔστιν ἀσθενέσ' ἔρα.

Π. Οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

Χ. Τί γάρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν αἰεὶ κρατεῖν;

Π. Τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

Χ. Ἡπου τί σεμνὸν ἔστιν ὃ ξυναμπέχεις.

Π. Ἄλλε λόγε μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

Ὅσον μάλισα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,

Δεσμοὺς αἰκεῖς ἢ δύας ἐκφυγγάνω.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Μηδ' ἀμ' ὃ πάντα νέμων

C. Ne deinceps homines juves ultra quam convenit,
Teipsum vero infeliciter agentem negligas. Quia
Ego bonae sum spei te ex hisce vinculis etiamnum
Solutum, nihilo minus Jove valiturum.

P. Non haec ita ut fors perfica
Absolvat fatatum est, sed infinitis cladibus
Et miseriis incurvatus, ita demum vincula evadam.
Ars vero longe est imbecillior necessitate.

C. Quis est ergo necessitatis gubernator?

P. Parcae triformes, (i. tres) memoresque Erinnyes.

C. Hisne ergo Jupiter impotentior?

P. Non sane effugerit ille fato destinatum.

C. Quid aliud Jovi destinatum quam semper imperare?

P. Hoc tu jam non audieris, ne instes.

C. Num grave quid est quod ita abscondis?

P. Recordamini alius sermonis, hunc minime

Tempus est efferre, sed est occultandus

Quam maxime: nam hunc retinendo, ego

Effugiam vincula ignominiosa et misérias.

S T R O P H E. I.

C. Neutiquam omnia-administrans

D 3

Vim suam meae voluntati
 Opponat Jupiter :
 Neque ego cessarim ad deos facris
 Victimis accedere,
 Boum maetatorum apud patris Oceani
 Fluxum perennem :
 Neque peccem verbis.
 Sed mihi hoc maneat,
 Nec unquam effluat.

A N T I S T R O P H E 1.

Jucundum spe erecta
 Longam vitam
 Producere, clara
 Animum ampliantem hilaritate.
 Ego vero inhorresco te intuens
 Infinitis laboribus dilaceratum

* * * * *

Jovem enim non expavescens,
 Proprio genio colis
 Homines nimis Prometheu.

Θεῖτ' ἐμᾶ γνῶμα κράτος
 Αντίπαλον Ζεὺς,
 Μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὄσiais
 Θοίνας ποτινισσομένα
 Βεφόνους, παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς
 Ασβεσον πόρον,
 Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
 Ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
 Καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ἠδύ τι θαρσαλέαις
 Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
 Ἐλπίσι, φανᾶις
 Θυμὸν ἀλδαίνεσαν ἐν εὐφροσύναις.
 Φρίσσω δέ σε δερκομένη
 Μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.

* * * * *

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
 Ἰδία γνῶμη σέβει
 Θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ϛ

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
 Χάρις, ὦ φίλος, εἶπέ πε τίς ἀλκὰ,
 Τίς ἐφαμερίων ἀρηξίς· οὐδ' ἐδέρχθης
 Ολιγοδρανίην ἄκικυν,
 Ἰσόνειρον, ἅ τὸ φωτῶν
 Ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον·
 Οὔποτε τὰν Διὸς ἀρμονίαν
 Θνατῶν παρέξιασι βελαί.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ϛ

Ἐμαθον τάδε, σὰς
 Προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
 Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
 Τόδ', ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λουτρὰ
 Καὶ λεχος σὸν ὑμεναίου
 Ἰῶτατι γάμων, ὅτε ταν ὁμοπάτριον
 Ἐδνοῖς ἀγαγες Ἡσίοναν
 Πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

S T R O P H E. 2.

Age quam ingrata
 Gratia, o amice, dic quod unquam robur,
 Quod auxilium mortalium : non aspexisti
 Impotentiam imbellem,
 Somnio parem, qua improvidum hominum
 Genus est impeditum ?
 Nunquam Jovis ordinationem
 Antevertunt hominum consilia.

A N T I S T R O P H E 2.

Haec didici, tuam
 Exitialem intuens fortem Prometheu :
 Sed ad me advolavit, cantio discrepans
 Ab illa quam circum lavacra et lectum
 Tuum canebam, lubentia nuptiali,
 Quando eodem patre prognatam
 Duxisti Hesionem, dotalibus
 Persuasam, uxorem consortem tori.

I. Quae tellus? quod genus (*hominum?*) quem
 Dicam me videre istum in vinculis petrosi
 Hiemantem? cuius delicti
 Poenis peris? ostende ubi
 Terrarum aerumnosa errem.

Heu heu, ah ah.

Rursus me miseram oestrus quispiam stimulat;
 Spectrum Argi terrigenae avertas o Terra.
 Inhorresco illum multioculum bubulcum intuens.
 Incedit ille fraudulentum oculum habens;
 Quem ne defunctum quidem occultat terra.
 Sed ab inferis commeans me miseram
 Exagitat, et errare facit famelicam per maritimam
 Arenam: fistula vero cera-compacta vocalis
 Submurmurat carmen somniferum. Heu heu,
 Quo quo, ubi ubi ubi, quo me longivagi errores
 Impellunt? quid unquam fili Saturni, quid unquam,
 Quid unquam deprehendens me delinquentem
 Intricasti hisce calamitatibus? heu heu.
 Ab oestro illato terrore miseram
 Amentem itane vexas?

Ι. Τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
 Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
 Χειμαζόμενον; τίνος ἀπλακίης
 † Ποινᾶς ὀλέκει; σήμηνον ὄπη
 Γῆς ἢ μογερά πεπλάνημα.

Α ἄ, ἔα ἔα.

Χρῖει τίς αὖ με τάλαιναν οἴσρος,
 Εἶδωλον Ἀργε γηγενοῦς, ἄλευ' ὦ δᾶ,
 Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
 Ο δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
 Ον οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
 Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
 Κυνηγετεῖ, πλανᾶ τενήσιν ἀνά τὰν παραλίαν
 Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλασος ὀτοβεῖ δόναξ
 Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ,
 Πῶπῶπῶ· πῆ μ' ἀγασίηλέπλαγκλοῖ † πλάνοι.
 Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
 Τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὐρῶν
 Ἀμαρτοῦσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔἔ.
 Οἴσρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 Παράκοπον ὧδε τείρεις;

Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυφον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
Φθονήσης εὐγμάτων ἀναξ.

Ἄδην με πολὺπλαγκτοὶ πλάναι
Γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
Πημονὰς ἀλύξω.

Χ. Κλύεις πρόσφθεγμα ἰᾶσ' βούκερω παρθένε;

Π. Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰσροδινήτε κόρης

Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ

Ἐρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους

Ἡρα συνητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

Ι. Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,

εἶπέ μοι τᾶ μογερά τίς ὦν,

τίς ἄρα μ' ὦ τάλας τὰν ταλαίπωρον

ὦδ' ἔτυμα προσθροεῖς.

Θεόστυτον δὲ νοσον ὠνόμασας,

Ἄμαραίνει με χρίσσα

Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔῃ,

Σκιρτημάτων δὲ νήσιον αἰκίαις

Λαβρόστυτος ἦλθον,

Igne combure, aut terra absconde, aut
 Da (*me*) marinis monstros pabulum : ne mihi
 Invideas haec vota rex.
 Satis me errores multivagi
 Exercuerunt, nec scire possum qui
 Ærumnas evitem.

C. Audin' alloquutionem virginis illius cornigeræ?

P. Quomodo non audiam illam oestro percitam
 Puellam Inachida, quæ Jovis calfacit cor
 Amore, et nunc longinquis curfibus
 Junoni iuvifa, per vim exercetur?

I. Unde tu patris mei nomen pronuntias?

Dic mihi infelici, quis tu?

Quis miser me miseram

Adeo vere alloqueris?

Etiam divinitus-immiffum morbum edixifti,

Qui me pungens tabefacit

Stimulis furialibus, heu heu.

Ideo famelicis flagris faltuum

Curfu-concita veni,

Domita consiliis infensis. Quinam autem
 Infeliciū sunt, heu heu, qui perinde ac ego
 Laborant? sed mihi diserte significa
 Quid me adhuc manet pati,
 Quid non oportet: quod remedium morbi,
 Indica, si scis, ediffere,
 Dic vagabundae virgini.

P. Dicam tibi plane rem omnem quam scire expetis;

Ænigmate non involvens, sed sermone simplici,

Sicut ad amicos os aperire expedit,

Datorem ignis mortalibus, cernis Prometheus.

I. O qui in adjumentum commune hominibus

Apparuisti miser Prometheus, cujus causa haec pateris?

P. Modo desii meas deflere aerumnas.

I. Non praebueris mihi hoc officii?

P. Dic quod postulas; nam quidvis ex me percipies.

I. Indica quis in praerupta illa rupe te alligavit.

P. Jovis quidem consilium, Vulcani vero manus.

I. Sed qualium delictorum poenas luis?

P. Tantum dantaxat tibi enarrasse fatis est.

I. Quin adhaec etiam indica quod tempus mihi

Επικότοισι μήδεσιν δαμείσα.
 Δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἶ, ἔἔ, οἶ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
 Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
 Ο, τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
 Τί τ' μὴ χρεῖ· τί φάρμακον νόσῃ,
 Δείξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει,
 Φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένω.

Π. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, *ὅπερ χρεῖζεις μαθεῖν,
 Οὐκ ἐμπλέκων ἀνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
 Ὡσπερ δίκαιον πρὸς φίλῃς οἴγειν σόμα.
 Πρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρα's Προμηθεῖα.
 Ι. Ὡ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
 Τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
 Π. Ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
 Ι. Οὐκ οὐν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
 Π. Λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 Ι. Σήμηνον ὅσις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
 Π. Βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ηφαίστου δὲ χεῖρ.
 Ι. Ποινὰς δὲ ποίων ἀπλακημάτων τίνεις;
 Π. Τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
 Ι. Καὶ πρὸς γε τούτοις, ἴερμα ἴης ἐμῆς πλάνης

Δεῖξον τίς ἔσαι τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

Π. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

Ι. Μήλοί με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

Π. Ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

Ι. Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν ἰὸ πᾶν;

Π. Φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

Ι. Μή με προσκήδῃς μάσσον † ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

Π. Ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

Χ. Μήπωγε· μοῖραν δ' ἠδονῆς κάμοι πόρε.

Τὴν τῆσδε πρῶτον ἰσορήσωμεν νόσον,

Αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·

Τὰ λοιπὰ δ' ἀθλῶν σοῦ διδαχθήτω πάρα.

Π. Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,

Ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

Ὡς τὰ ποκλαῦσαι κάποδύρεσθαι τύχας

Ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τίς οἴσεσθαι δάκρυ

Πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

Ι. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ,

Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε,

Πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι

Θεόασυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν

Μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.

Finis erit vagationis miserae.

P. Satius est te ignorare haec quam cognoscere.

I. Ne tu id me celes quod sum passura.

P. Atqui haud invideo tibi hoc officii.

I. Cur ergo cunctaris quin efferas rem omnem?

P. Invidia nulla; sed vereor animum turbare tuum.

I. Ne de me sollicitus sis magis quam dulce est mihi.

P. Quia cupis, dicendum est; ergo audias.

C. Nondum quidem, sed et mihi partem voluptatis

Praebeas; prius hujus cognoscamus morbum,

Ipsa exponente aerumnas exitiales:

Reliqua vero certamina ex te edoceantur.

P. Tuum est Io eis hoc indulgere officii

Cum ob alia, tum quia sunt patris forores.

Quia de flere et deplorare casus (*suos*)

Ibi, ubi est quis relaturus lachrymas

Ab auditoribus, habet operae pretium.

I. Non scio quomodo debeam vobis refragari:

Sed sermone perspicuo totum quod cupitis

Cognoscetis: tametsi doleam etiam enarrans

Unde divinitus-immissa tempestas, et permutatio

Formae mihi calamitosa accidit.

E

Nam semper nocturnae visiones ventitantes
 In thalamos meos, demulcebant me
 Lenibus verbis : O perbeata puella,
 Cur diu permanes virgo, cum liceat tibi conjugium
 Nancisci praestantissimum? Jupiter enim jaculo
 Desiderii a te (misso) incaluit, et Venerem communicari
 Cupit : tu autem (puera) ne apolactises (*recalcitres*)
 Cubile Jovis, sed ex eas ad Lernaee profundum
 Pratum, et pascua et bovia patris,
 Ut Jovis oculus deponat desiderium.
 Talibus somniis totas noctes
 Misera occupabar, donec patri
 Auderem narrare somnia noctu ventitantia.
 Ille autem ad Pytho et in Dodonam crebros
 Oraculorum-consultores mittebat, ut cognosceret
 Quid agendo aut loquendo gratificaretur diis.
 Illi reversi nuntiarunt ambigui-sensus
 Oracula obscure et intricate prolata.
 Tandem apertum vaticinium venit Inacho
 Diserte praeciens et jubens
 Extra domum et patriam me pellere,
 Ut libera errem in extremis terrae finibus.

Αἰ γάρ ὄφεις ἔννυχοι πολεύμεναι
 Ἐς παρθενῶνας τοὺς ἔμοῦς, παρηγόρουν
 Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 Τί παρθευέει δαρὸν, ἔξόν σοι γάμῃ
 Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γάρ ἡμέρου βέλει
 Πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριον
 Θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ἰπολακτίσης λέχος
 Τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
 Λειμῶνα, ποιμένας βεσάσεις τὲ πρὸς πατρός,
 Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
 Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσι
 Ξυκτιχόμην δύσηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
 Ἐτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
 Ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ, καπὶ Δωδώνην πυκνοῦς
 Θεοπρόπτεσ ἰαλλεν, ὡς μάθοι τί χρεὴ
 Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
 Ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοσόμῃς
 Χρησμοῦς, ἀσήμῃς δυσκρίτῃς τ' εἰρημένῃς.
 Τέλος δ' ἑναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
 Σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
 Ἐξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
 Ἀφετον ἀλαῖσθαι γῆς ἐπ' ἔσχατοις ὄροις.

36 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 667.

Κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαίψως γένος.
 Τοιοῖσδε πειθεῖς Λοξίῃς μαντεύμασιν,
 Ἐξήλασέν με καπέκλεισε δωμάτων
 Ἀκυσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 Εὐθύς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοί
 Ἦσαν, κεράσις δ', ὡς ὄρατ', ὄξυστόμων,
 Μύωπι χρισθεῖσ', ἔμμανεῖ σκιρτήματι
 Ἥισσον πρὸς εὐποτόν τε Κερχναίας ῥέος
 Λέρνης † ἄκρην τε· βυκόλος δὲ γηγενῆς
 Ἀκρατος ὄργην Ἀργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
 Οσσοῖς δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ σίβους.
 Ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
 Τοῦ ζῆν ἀπεσέρησεν. οἰσρόπληξ δ' ἐγὼ
 Μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 Κλύεις ἰὰ πραχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
 Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
 Ξύθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν· νόσημα γάρ
 Αἴσχιζον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

X. Εα, ἔα· ἀπεχε, φεῦ.

Quod si nolit, a Jove venire flammeum
 Fulmen, quod totam familiam delebit.
 Talibus persuasus Apollinis vaticiniis,
 Expulit et exclusit me domo
 Invitam invitus: quia coegit eum
 Jovis imperium per vim haec facere.
 Statim vero forma et animus perversi
 Fiebant, et cornuta, ut videtis, acuto
 Stimulata oestro, saltu lymphatico
 Ferebar ad potu-salubrem fluxum Cenchreae,
 Altumque Lernae (fontem:) bubulcus vero terrigena
 Intemperans ira Argus insequabatur, multis
 Oculis observans gressus meos.
 Inopinatum autem eum et repentinum fatum
 Vita privavit. Ego vero oestro percita
 Flagro divino de terra in terram agitor
 Audis quae acta sunt, si autem habeas dicere quid
 De malis reliquum sit, indices, nec me cujus es
 Misertus demulceas verbis fallacibus. Nam luem
 Turpissimam judico orationem compositam.

C. Mitte, mitte: desiste, heu:

E 3

Nunquam nunquam optarim tam insolitam oratione
 Pervenire ad aures meas, neque ita tristitia visu
 Et intolerabilia damna, piacula, terricula ancipiti
 Stimulo refrigerare animum meum.

Heu heu, fatum fatum,
 Inhorruui cum aspexerim negotium Ius.

P. Ante ingemiscis, et terrore plena es,
 Cohibe (*te*) donec reliqua etiam addiscas.

C. Dicas, edoceas: nam aegrotantibus dulce est
 Clare in antecessum nosse mali residuum.

P. Priorem petitionem obtinuistis a me
 Facile, primum enim hanc audire voluistis
 Ad se pertinentes aerumnas declarantem,
 Reliqua nunc accipite, qualia oportet mala
 A Junone hanc juvenculam pati.

Tu vero Inachi feminium verba mea
 Animo conde, ut exitus ediscas itineris.

Primum quidem hinc ad exortum solis
 Conversa transi inarata juga:

Accedes vero ad Scythas Nomadas, qui casas vitiles
 Incolunt sublimes super rotundis curribus,

Οὐποὶ' οὐποὶ' *ἠύχουν ξένους μολεῖσθαι λόγῃς
 Ἐς ἀκοὰν ἑμάν, οὐδ' ὦδε δυσθέαλα,
 Καὶ δύσοισα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
 Κέντρῳ φύχειν ψυχὰν ἑμάν·
 Ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
 Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πράξιν Ἰοῦς.

Π. Πρόγε σενάζεις, κὶ φόβῃς πλέα τις εἶ.
 Ἐπίσχεσ' ἔσ' ἂν κὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.
 Χ. Δέγ', ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ,
 Τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξεπίσασθαι τορῶς.
 Π. Τὴν πρίνγε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἑμοῦ πάρα
 Κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
 Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
 Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρεὶ πάθη
 Τλῆναι πρὸς Ἡρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
 Σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἑμοὺς λόγους
 Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
 Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἠλίσ πρὸς ἀντολὰς
 Στρέψασα σαυτὴν, σείχ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἱ πλεκτὰς σέβας
 Πεδάρσιοι ναῖσθ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,

38 ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 709.

Εκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι
 Οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' † ἀλιξόνοις πόδας
 Χρίμπτῃσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
 Λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρὴ
 Ανήμεροι γάρ, οὐδὲ πρόσπλασοι ξένοις.
 Ἡξεῖς δ' ὑβρισην ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
 Οὐ μὴ περάσης οὐ γὰρ εὐβάτος περᾶν,
 Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μάλης, ὄρων
 Ὑψισον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
 Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀσρογείτονας δὲ χρὴ
 Κορυφὰς ὑπερβάλλεσαν, ἐς μεσημβρινήν
 Βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 *Ἰξεῖ συγάνορ', αἰ Θेमίσκυραν ποτε
 Κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
 Τραχεῖα πόντε Σαλμυδησσία γνάθος
 Εχθρόξενος ναύτησι, μητρὶά νεῶν.
 Αὐταί σ' ὀδηγήσῃσι κῆ μάλ' ἀσμένως.
 Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς σενοπόροις λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἦξεῖς, ὃν θρασυσπλάγχυνος σὲ χρὴ
 Λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.
 Ἔσαι δὲ θνητοῖς, εἴσαι λόγος μέγας

Arcubus longe-jaculantibus instructi:
 Quibus ne propinques, sed pedes ad fluctifona
 Tesqua declinans terram pertranseas.
 Ad sinistram autem manum fabri ferrarii
 Chalybes habitant, a quibus oportet te cavere.
 Sunt enim immites et inaccessi peregrinis.
 Pervenies etiam ad fluvium insolentem haud falso
 Nomine, quem ne transeas; quia non est facilis
 Vadatu, priusquam ad ipsum venias Caucasum,
 Montium altissimum, ubi fluvius effundit vim
 Ex lateribus editioribus: sed oportet astris-vicina
 Transcendentem cacumina ad meridianam
 Viam tendere, ubi ad Amazonum aciem
 Virorum adversatricem appuleris, quae aliquando
 Themiscyram circa Thermodontem incolent, ubi
 Est asper ponti Salmydessius sinus
 Nautis inhospitalis, noverca navium:
 Ista te deducet et valde lubenter.
 In ipsis autem angustis portis paludis Isthmum
 Cimmericum attinges, quem oportet te audacter
 Deferentem trajicere angustias Maeoticas:
 Erit vero hominibus fama in aeternum ingens

Tui transitus, nam Bosphorus cognomine
 Indigitabitur. Solem autem Europae relinquens
 Pervenies in continentem Asiaticam; nunquid
 Vobis videtur deorum gubernator in omnibus simul
 Violentus esse? huic enim mortali Deus
 Commisceri volens, eam in istos conjecit errores.
 Acerbum comparasti, o puella, conjugii tui
 Procum; quas enim jam audisti narrationes puta
 Tibi esse ne proemia quidem eorum quae dicenda sunt,
 I. Hei mihi mihi, eheu eheu.

P. Tu rursus exclamas et singultis; quid
 Facies ubi reliqua auscultes mala?

C. Num quid reliquum est mali quod illi dicas?

P. Imo tempestuosum mare noxiae calamitatis.

I. Quid ergo lucri mihi vivere, quin potius illico
 De hac aspera petra memet projecerim,

Ut in terram decidens ab omnibus malis

Liberarer? Nam fatius est semel mori

Quam diebus (*vitae*) omnibus mala perpeti.

P. Nae aegre ferres meas afflictiones,

Cui non est fato-concessum mori:

Hoc enim fuerit malorum liberatio:

Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
 Ἡπειρον ἤξεις Ασιαδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 Ο τῶν Θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 Βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῇ Θεὸς
 Χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
 Πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 Μνηστῆρος. οὐς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
 Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίσις.

I. Ἰώ μοι μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.

Π. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει τί πε
 Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;
 X. Ἡ γὰρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;
 Π. Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
 I. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζην κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
 Ἐρρίψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλες πέτρας,
 Ὅπως πέδω σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
 Ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
 Ἡ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
 Π. Ἡ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
 Ὅτω θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον.
 Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ.

Νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον

Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

Ι. Ἡ γὰρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

Π. Ἡδοί' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.

Ι. Πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

Π. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.

Ι. Πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα συληθήσεται;

Π. Αὐλὸς πρὸς αὐλοῦ κενοφρόνων βεβλεμμάτων.

Ι. Ποίῳ τρόπῳ σήμερον, εἰ μή τις βλάβη.

Π. Γαμῆ γάμον τοιοῦτον, ὧ ποτ' ἀσχαλᾶ.

Ι. Θεόρτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

Π. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδαῖσθαι τάδε.

Ι. Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται φρόνων;

Π. Ἡ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Ι. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφή τύχης;

Π. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς.

Ι. Τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

Π. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεῶν.

Ι. Πῶς εἶπας; ἢ ἴμος παῖς σ' ἀπαλλάττει
κακῶν;

Π. Τρίτος γὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

Ι. Ἡδ' οὐκ ἔτ' εὐζύμβλητος ἢ χρησμοδία.

Π. Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνης.

Nunc vero nullus est finis mihi propositus
Laborum, antequam Jupiter regno excidat.

I. Nunquid aliquando erit ut Jupiter e principatu

P. Gauderes, puto, istam conspicata cladem; [excidat?

I. Quippe ni, cum a Jove malis afficiar?

P. Haec igitur ita esse cognoscere potes.

I. A quo spoliabitur sceptro regio?

P. Ipse a suis iudicii-inanibus consiliis.

I. Quomodo indica, nisi quid inest incommodi.

P. Tale junget conjugium, cujus olim poenitebit.

I. Divinumne, an humanum? dicas, si fas dicere.

P. Quid quale illud fit? (quaeris) non licet efferre.

I. Nunquid per uxorem regno deturbabitur?

P. Quae scilicet pariet filium patre praestantiolem.

I. An illi nulla est hujus calamitatis averfio?

P. Non sane, priusquam ego ex vinculis solutus fuero.

I. Quis ergo est te soluturus invito Jove?

P. Oportet esse quendam ex posteris tuis.

I. Quid ais? meusne filius te liberabit a malis?

P. Tertius genere a decem aliis generationibus.

I. Haec vaticinatio non adhuc est facilis intellectu.

P. Quin neque tuas anquiras aerumnas.

I. Ne me porrecto beneficio continuo prives.

P. Duarum narrationum alterutra te donabo.

I. Quarum? indica et da mihi delectum.

P. Contribuo: elige aut reliquos labores tibi

Aperte indicabo, aut eum qui me soluturus est.

C. Harum quidem istam illi, hanc autem mihi
Gratiam concedas, neque posthabeas petitionem.

Isti quidem narres reliquam errationem,

Mihi vero liberatorem: hoc enim cupio.

P. Quandoquidem cupitis, non refragabor

Quin exponam omne quicquid est quod vultis: insuper

Tibi Io primum edifferam multiplicem errorem,

Quem tu inscribas memori mentis tabula

Quando transferis fluvium continentium terminum,

Ad ortum lucidum solis-orbitae

Maris trajiciens fremitum, donec pervenias

Ad campos Gorgonios Cisthinae, ubi

Phorcides puellae longaevae habitant

Tres cygniformes, oculum communem possidentes

Et dentem unum, quas neque unquam sol aspicit

Radiis, neque nocturna luna.

Prope autem harum forores tres aligerae

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ. 775. 41

Ι. Μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποσέρει.

Π. Δυεῖν λόγῳ σε πατέρω δωρήσομαι.

Ι. Ποίῳν πρόδειξον, αἴρεσίν τ' ἐμοὶ δίδε.

Π. Δίδωμ'· ἐλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

Χ. Τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν

Θέσθαι θέλησον, μὴδ' ἀτιμάσης λόγους·

Καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,

Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

Π. Ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι

Τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε.

Σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,

Ἦν ἐγγράφει σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

Ὅταν περάσης ρεῖθρον ἠπείρων ὄρον,

Πρὸς ἀντολὰς φλογωπὰς ἠλιοστιβεῖς * * *

Πόντα περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη

Πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίνης, ἵνα

Αἱ Φορκίδες ναῖσι δηναιαὶ κόραι

Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,

Μονόδοντες, ἃς οὐδ' ἥλιος προσδέρεται

Ἀκτίσιν, οὐδ' ἠνύκτερος μῆνη ποτέ.

Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,

Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
 Ἄς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
 Τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
 Ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
 Οξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
 Γρύπας φύλαξαι, τόντε μινῶπα στρατὸν
 Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον
 Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
 Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
 Ἡξεις κελαινὸν φῦλον, οἱ πρὸς ἠλίε
 Ναῖσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
 Τούτῃ παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη
 Καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὄρων ἄπο
 Ἰησι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.
 Οὗτός σ' ὀδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
 Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
 Ἰοῖ, πέπρωται σοὶ τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
 Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
 Ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
 Χ. Εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
 Ἐχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,

Anguicomæ viris invisæ Gorgones,
 Quas homo nullus conspicatus retinebit spiritum.
 Talem tibi hujus indico præcautionem.
 Aliud vero audias ingratum spectaculum:
 Voraces enim mutos Jovis canes
 Gryphes caveto, et monoculum exercitum
 Arimasporum equestrem, qui aurifluum
 Habitant juxta laticem Plutonis alvei:
 Hos tu ne adpetas. Sed in longinquam terram
 Ad populum nigrum pervenies, qui ad solis
 Degunt fontes, ubi fluvius Æthiops:
 Hujus incedas juxta ripas, donec attingas
 Catabasmum, ubi de montibus byblinis
 Nilus effundit fluxum venerandum potu-jucundum.
 Hic te ducet in terram triquetram
 Nilotida, ubi longam coloniam
 Condere tibi Jo et filiis (tuis) est fato concessum.
 Horum si quid est tibi imperfectum et inventu-difficile,
 Repetas et planius edifcas:
 Quippe mihi plus adest otii quam velim.
 C. Si quid huic reliquum aut omissum
 Narrare potes de vagatione valde perniciofa,

Narra ; fin autem omnia exposuisti, nobis vicissim
Officium praesta quod petimus, siquidem meministi
P. Haec terminum percepit totius vagationis suae :
Sed ut sciat se non frustra audire me,
Quae prius exantlavit quam huc venit exponam,
Hoc ei exhibens signum (*veritatis*) orationis meae.
Sed omittam verborum turbam plurimam,*
Et pergam ad ipsum errorum terminum.
Postquam pervenisti in regionem Moloſſam,
Et ad eminentem Dodonam, ubi
Et oraculum et sedes Jovis Thesproti,
Miraculumque incredibile quercus adloquaces,
A quibus tu clare et non aenigmaticè
Salutata es inclyta Jovis futura
Conjux, si modo quid hoc adblanditur tibi :
Inde oestro concita littoralem
Viam emensa es ad magnum Rheae sinum,
Unde retrovagus curſibus vexaris.
In posterum autem secessus (ille) maritimus,
Pro certo hoc fcias, vocabitur Jonius,
Monimentum tui itineris omnibus hominibus.
Haec tibi sunt signa, quod mens mea

Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
 Δὸς ἦντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ πε.

Π. Τὸ πᾶν πορείας ἤδε τέρμ' ἀκήκοεν.

Ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύσά μου,
 Ἀπρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν, φράσω,
 Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δούς μύθων ἐμῶν.

Ὀχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
 Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.

Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσά † δάπεδα,
 Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα

Μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,

Τέρας τ' ἀπίστον, αἰ προσήγοροι δρύες·

Υφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως

Προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ

† Μέλλουσ' ἔσσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·

Ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν

Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ρέας,

Ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,

Σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνιος κεκλήσεται,

Τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,

Ως δέρεται πλέον τὶ τοῦ πεφασμένῃ.
 Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
 Ἐς ταυτὸν ἔλθῶν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
 Ἐστὶν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
 Νεῖλος πρὸς αὐτῷ στόματι κ' προσχώματι.
 Ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
 Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ κ' Διγῶν μόνον.
 Ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς † γεννημάτων
 Τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον· ὃς καρπώσεται
 Ὄσσην πλατύρρις Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
 Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πενίη κονιόπαις
 Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκουσ' ἐλεύσεται
 Θηλύσπορος, φεύγῃσιν συγγειῆ γάμον
 Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
 Ἡἴεσι Δηρεύοντες οὐ Δηρασίμους
 Γάμους, φθόρον δὲ σωμάτων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέζεται Δηλυκτόνῳ
 Ἄρει † δαμέντων· νυκτιφρεσρήτῳ Δράσει·
 Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 Δί' ἠκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 Τοιαδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις·

Vernat plus quam quod apparet.
 Reliqua deinceps in communi vobis et isti dicam,
 Reversus ad tractum priorum sermonum.
 Urbs est Canobus terrae extrema,
 Ad ipsum Nili ostium et aggerem sita :
 Ibi quidem Jupiter te efficiet mentis compotem,
 Placida tantum atrectans et palpans manu.
 Cognominem vero prolificationi Jovis
 Paries nigrum Epaphum, qui fruetur (*tanta*)
 Quantam latifluus Nilus irrigat terra.
 Ab illo generatio quinta liberorum quinquaginta
 Redibit Argos non lubens
 Foeminina, fugiens cognatas nuptias
 Patruelium : illi autem animis attonitis,
 Ut circi non procul relictis a columbis,
 Insectabuntur captantes non captandas
 Nuptias, ast invidet eis deus corpora :
 Pelasga vero (terra) excipiet foemineo
 Ferro domita, noctis-observatrici audacia.
 Mulier enim quaeque suum virum vita privabit,
 Anceps gladium caede tingens :
 Talis eveniat hostibus meis Venus.

Unam tamen puellarum amor demulcebit, ut non
Maritum occidat, sed languescet

A proposito; et ex duobus alterum eliget,
Cluere potius ignava, quam caede polluta,
Haec in Argo regium pariet genus.

Ad haec clare enarranda opus fuerit longa oratione,
Ex hac quidem stirpe nascetur fortis (ille, et)
Celebris-arcubus, qui me ex hisce laboribus
Liberabit. Hujusmodi oraculum mihi grandaeva
Mater illa Themis Titania exposuit: quomodo
Autem et quando, haec longa oratione indiguerint
Ad narrandum, et tu iis cognitis nihil juvabere.

I. Heu, heu, heu, heu, heu,
Me rursus spacelus et phrenetici
Furores urunt, oestri quidem acies
Ardentissima me stimulat;
Cor vero prae metu praecordia verberat.
Oculi autem vultim rotantur
Et extra orbitam feror, rabiei
Impetu infano, linguae impotens:
Voces vero turbidae temere allidunt

Μίαν δὲ παίδων ἴμερος θέλξει, τὸ μὴ
 Κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυθησεται
 *Γνωμὴν· δυεῖν δὲ θάτερον βεβλήσεται,
 Κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον, ἢ μαιφόνος·
 Αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
 Μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
 Σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 Τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαιγενῆς
 Μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανίς Θέμις·
 Ὅπως δὲ χῶπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
 εἶπειν, σὺ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

I. Ε'λελεῦ, * ἐλελεῦ,
 Ὑπό μ' αὖ σφάκελος κ' φρενοπληγεῖς
 Μανίαι θάλπυσ', οἷσ' δ' ἄρδεις
 Χρῆι μ' ἄπυρος·
 Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
 Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 Ἐξω δὲ δρόμος φέρομαι, λύσσης
 Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
 Θολεροὶ δὲ λόγοι παίσ' εἰκῆ

Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η,

Χ. Η σοφός, ἢ σοφὸς ἦν,
 Ὃς πρῶτος ἐν γνώμα
 Τὸδ' ἐβάστασε καὶ γλῶσσα διεμυθολόγησεν,
 Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ·
 Καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαφρυπτομένων,
 Μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
 Οὐτα χερνήταν ἐραστεῦσαι.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η,

Μήποτε μήποτέ μ' ᾧ
 Μοῖραι * * * *
 Λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλυσαν·
 Μηδὲ* πλαθεῖην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανῶ.
 Ταρβῶ γὰρ ἀσεργάνορα παρθενίαν
 Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
 Δυσπλάνοις Ηρας ἀλατείαις.

Εμοὶ δ' ὅτι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος

Ad fluctus noxae exosae.

S T R O P H E.

C. Revera sapiens, sapiens revera fuit,
Qui primus in animo
Hoc gessit et lingua edifferuit
Quod affinitatem contrahere sibi comparem longe
Praestet, et neque divitijs diffuens,
Neque genere elatum
Cerdoni sit affectandum conjugium.

A N T I S T R O P H E.

Nunquam nunquam me o
Fata * * * *
Conspiciatis factam Jovis lecti concubinam :
Neque marito copuler cuipiam e coelicolis.
Nam exhorreo non-contentam viris virginitatem
Jus, (eam) videns ob conjugium laceratam
Immitibus Junonis erroribus laborum.

Mihi vero quia aequale conjugium

Securum, non vereor : neque potentiorum
 Deorum amor oculus inevitabilis aspiciat me.
 Hoc enim bellum nebellum, intricatio
 Inextricabilis, nec scio qualis forem. Nam
 Haud novi quomodo Jovis effugerim consilium.

P. Profecto Jupiter, licet adhuc mente pervicaci,
 Fiet humilis, qualis instituit
 Nuptias nubere : quae ipsum ex regno
 Et foliis evanidum ejicient ; et imprecatio patris
 Saturni tum jam omnino perficietur,
 Quam imprecabatur antiquis foliis excidens.
 Horum laborum averfionem nullus deorum
 Praeter me poterit ei plane indicare.
 Ego haec novi, et quomodo, perficientur : proinde
 Jam confidenter fedeat aeriis ictibus
 Fretus, et vibrans manibus ignivomum jaculum.
 Nam id ei nihil opitulabitur, quo minus
 Inhonefte ruina cadat intolerabili :
 Talem adverfarium nunc praeparat
 Ipse sibi, monstrum inexpugnabile ;
 Qui praestantiozem fulmine inveniet flammam,

Αφοβος, οὐ δέδια μηδὲ κρεισσόνων
 Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέροικτό με.
 Απόλεμος ὄδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
 Πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
 Τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὄρῳ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

Π. Ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καί περ * αὐθάδη φρονῶν,
 Ἔσαι ταπεινός, οἷον ἔξαρθύεται
 Γάμον γαμῆιν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 Θρόνων τ' αἴσον ἐκβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρα
 Κρόνος τότε ἤδη παντελῶς κρανθήσεται·
 Ἦν ἐκπιτνῶν ἤρᾱτο δηναιῶν θρόνων.
 Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν οὐδεὶς θεῶν
 Δύνατ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 Ἐγὼ τὰδ' οἶδα, χῶ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
 Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κλύποις
 Πισός, λινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
 Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 Πεσεῖν ἀτίμως πλώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 Τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 Ὃς δὴ κεραυνοῦ κρεῖσσον' εὐρήσει φλόγα,

Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερόν κτύπον
 Θαλασσίαν τε γῆς τινάκλειραν νόσον
 Τρίαυαν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾶ.
 Πταίσας δὲ τῶδε πρὸς κακῶ, μαθήσεται
 Ὅσον τό, τ' ἄρχειν κ' τὸ δελεύειν δίχα.
 X. Σὺ θὴν ἄ χρεῖζεις, ἰαυτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.
 Π. Απερ τελείται, πρὸς δ' ἄ βούλομαι λέγω.
 X. Καὶ προσδοκᾶν χρεῖ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά;
 Π. Καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρως πόνους.
 X. Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
 Π. Τί δ' ἄν φοβοίμην, ὦ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
 X. Ἀλλ' ἄθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔ γ' ἀλγίω πόροι.
 Π. Ὅδ' οὖν ποιείτω, πάντα προσδοκητὰ μοι.
 X. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν, σοφοί.
 Π. Σέβεις, προσεύχεις, θῶπιε ἴον κραλοῦντ' αἰεῖ.
 Εμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
 Δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
 Ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
 Ἀλλ' εἴσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
 Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
 Πάντως τί καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
 Ε. Σε τὸν σοφιστὴν, τὸν † πικρῶς ὑπέρπικρον,

Ictumque validum superantem tonitru,
 Et morbum marinum terrae concussorem
 Tridentem, illam Neptuni hastam dissipabit.
 Illifus autem huic malo, discet
 Quantum imperare et parere distant.
 C. Tu itaque quae cupis, illa Jovi ominaris.
 P. Quae fient, praeterea autem quae vellem loquor.
 C. Expectandum igitur Jovi aliquem dominaturum?
 P. Etiam et his labores importabiliores sustinebit.
 C. Quomodo non metuis, talia projiciens verba?
 P. Quid (ego) metuam, cui non est fatale mori.
 C. At tibi aerumnam ista graviorem inferre potest.
 P. Quid ita faciat, omnia mihi expectanda.
 C. Qui colunt vindictae deam, sapiunt.
 P. Cole, invoca, palpa istum aeternum gubernatorem.
 Mihi autem Jupiter minus nihilo est curae.
 Agat, imperet hoc brevi tempore
 Ut vult; non enim diu imperabit diis.
 Sed enim conspicio illum Jovis cursorem,
 Illum novitii regis ministrum:
 Omnino nuntiatum quid novi venit.
 M. Te illum veteratorem illum peracerbe acerbum,

Qui deliquisti adversus deos, qui hominibus
 Praebuisti dona, illum ignis furem dico,
 Pater te jussit quas jactitas nuptias
 Edifferere, et a quibus ille excidat imperio ;
 Et haec quidem nullatenus obscure
 Sed singula eloquere plane ; neque mihi duplices
 Prometheu proponas vias ; cernis enim quod
 Jupiter talibus non emollitur.

P. Graviloqua et confidentiae plena
 Est haec oratio, sicut deorum famuli.
 Nuperum imperium novitii obtinetis, quinetiam
 Putatis vos incolere arces nulli dolori pervias :
 Non ex his ego reges duos excidisse vidi ?
 Et hunc jam regnantem tertium aspiciam
 Turpissime et citissime, nunquid tibi videor
 Metuere et formidare novos deos ?
 Immo multum et omnino absim (a metu) proinde
 Tu qua venisti via, eam repetas festinanter.
 Nam nihil eorum quae ex me scisciteris cognosces.

M. At tali etiam prius pervicacia
 Temet conjecisti in has infelicitates.

P. Tuo obsequio meam hanc miseriam,

Τὸν ἕξαμαρτόντ' εἰς Θεοὺς, τὸν ἔφημέροισ
 Πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 Πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
 Αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτης·
 Καὶ ταῦτα μέντοι μῆδέν αἰνικτηρίως,
 Ἀλλ' αὐθέκασ' ἐκφραζε· μῆδέ μοι διπλᾶς
 Οδοὺς Προμηθεῦ προσβάλης· ὄρα's δ' ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίξειαι.
 Π. Σεμνός ομός γε καὶ φρονήματος πλέως
 Ο μῦθός ἐστιν, ὡς Θεῶν ὑπηρέτης.
 Νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ
 Ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 Δισσοὺς τυράννης ἐκπεσόνας ἠσθόμην;
 Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόφομαι
 Αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
 Ταρβεῖν ὑποπλήσσειν τε τοὺς νέες Θεοὺς;
 Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός ἐλλείπω. σὺ δὲ
 Κέλευθον ἦνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν.
 Πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνισορεῖς ἐμέ.
 Ε. Τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίμασιν
 Ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
 Π. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,

Σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
 Κρείσσον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρα,
 Ἡ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πισὸν ἄγγελον.
 Οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
 Ε. Χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι * πράγμασι.
 Π. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμούς ἐγώ
 Ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σε δ' ἐν τούτοις λέγω.
 Ε. Ἡ καμὲ γάρ τι ζυμφοραῖς ἐπαιτιά;
 Π. Ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
 Ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
 Ε. Κλύω σ' ἐγὼ μεμνηότ', οὐ σμικρὰν νόσον.
 Π. Νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς σλυγείν.
 Ε. Εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.
 Π. Ὡμοι. Ε. Τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
 Π. Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
 Ε. Καὶ μὴν σύγ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
 Π. Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
 Ε. Ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χήζει πατήρ.
 Π. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
 Ε. Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
 Π. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κάτι τοῦδ' ἀνούστερος,
 Εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

Pro certo habe, non ego permutarim.

Satius enim duco huic mancipari petrae,
Quam Jovi patri (*tuo*) esse fidum nuntium.

Ita cum procacibus procaciter agendum.

M. Videris deliciari praesentibus malis.

P. Delicior? sic deliciantes meos

Videam hostes: et te inter eos dico.

M. Nunquid et me ob has calamitates incusas?

P. Uno verbo omnes odi deos,

Quicumque beneficiis affecti, me injurie affligunt.

M. Percipio te insanire morbum non exiguum.

P. Laborem sane morbo, si morbus odisse hostes.

M. Non tolerandus esses, si feliciter ageres.

P. Hei mihi. M. Hoc verbum Jupiter ignorat.

P. Ast tempus fenescens omnia edocet.

M. Atqui tu nondum didicisti sanus esse.

P. Te enim ministrum non alloquutus fuisset.

M. Nihil videris dicere eorum quae vult pater.

P. Siquidem deberem ei persolverem gratias.

M. Nimirum conviciaris me perinde ac si essem puer.

P. Annon tu es puer, atque eo etiam insipientior,

Si speras te aliquid ex me cogniturum?

Non est vexatio neque machinatio, qua
 Jupiter me inducet haec enunciare,
 Priusquam laxata fuerint vincula pessundantia.
 Praeter haec, projiciatur comburens flamma,
 Alisque alba nive et terrae
 Motibus misceat, et concutiat omnia :
 Nihil enim horum me flectet, ut dicam
 Per quem oporteat eum excidere regno.
 M. Perspice quaeso num haec tibi profutura videantur.
 P. Haec sunt dudum perspecta et deliberata.
 M. Sustineas o vanissime, sustineas aliquando
 Praesentes aerumnas recte aestimare.
 P. Tu mihi velut fluctus, molestus es frustra,
 Persuadendo. Nunquam tibi hoc subeat me Jovis
 Mandati metu, effoeminatum fore,
 Et isti valde inviso supplicaturum
 Muliebribus manuum supinationibus,
 Ut me solvat ab hisce vinculis : ab hoc omnino absum.
 M. Videor colloquendo multa et frustra dicere ;
 Nihil enim maceraris et emolliris monitionibus
 Meis : sed fraenum mandens tanquam nuper jugatus
 Pullus, reniteris et habenis repugnas.

Οὐκ ἔστιν αἰκισμ' οὐδὲ μηχανήμ', ὅτω
 Προτρέφεταιί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
 Πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμά λυμαντήρια.
 Πρὸς ταῦτα, ῥιπλίεσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
 Λευκοπτέρω δὲ νιφάδι κὶ βροντήμασι
 Χθονίοις κυκάτω πάντα, κὶ ταρασσέτω
 Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε κὶ φράσαι
 Πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
 Ε. Ορα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
 Π. Ωπταί πάλαι δὴ κὶ βεβούλευται τάδε.
 Ε. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
 Πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
 Π. Οχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
 Εἴτελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
 Γνώμην φοβηθεῖς, θηλύνης γενήσομαι,
 Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα συγούμενον
 Γυνακομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
 Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
 Ε. Λέγων ἔοικα πολλὰ κὶ μάτην ἐρεῖν·
 Τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει * κέαρ
 Λιταῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
 Πῶλος, βιάζει κὶ πρὸς ἠνίας μάχει.

Ατὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
 Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονουῖνι μὴ καλῶς,
 Αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείον σθένει.
 Σκέψαι δ' εἴαν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,
 Οἷός σε χειμῶν ἢ κακῶν τρικυμία
 Ἐπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὄκριδα
 Φάραγμα βροντῆ ἢ κεραυνία φλογί
 Πατὴρ σπαράζει τήνδε, ἢ κρύψει δέμας
 Τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βασάσει.
 Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνος
 Αψορρόν ἤξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
 Πτηνὸς κύων δαφαινὸς αἰτὸς λάβρως
 Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 Ακλητος ἔρπων δαιταλεύς πανήμερος·
 Κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.
 Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
 Πρὶν, ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 Φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 Αἰδὴν, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
 Πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὥς ὄδ' οὐ πεπλασμένος
 Ο κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
 Ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται σλόμα

Sed ferocis conatu invalido.

Nam pervicacia non-recte-sapienti,

Ipsa per se minimo minus valet.

Confidera vero si non parueris monitis meis,

Qualis tempeftas et malorum inundatio

In te irruet inevitabilis : primum enim asperam

Rupem hanc tonitru et fulminis flamma

Pater diffringet, et abscondet corpus tuum,

Petrofus autem finus te excipiet.

Et longo temporis defunctus spatio,

Denuo prodibis in lucem ; sed Jovis

Volucer canis Aquila caedis avida corporis

Rapaciter fragmentum magnum dilacerabit,

Conviva quotidianus non vocatus adventans :

Jecur vero dapes nigras epulabitur.

Neque hujus aerumnae finem aliquem expectes,

Priusquam deorum aliquis successor tuorum laborum

Appareat, et velit descendere ad haud illustrabilem

Orcum, et ad tenebrosa profunda Tartari.

De his delibera ; quia hic non est fictitius

Verborum ornatus, sed serio enuntiatus :

Nam mentiri nescit os

Jovis, sed perficit omne verbum. Tu vero
 Dispice et cura; neque pervicaciam unquam
 Existimes meliorem bono consilio.

C. Nobis quidem Mercurius videtur non intemptiva
 Fari; jubet enim te pervicacia
 Deposita, investigare sapiens consilium. Obtempera;
 Turpe est enim sapienti in peccato persistere.

P. Scienti mihi haec mandata
 Iste exposuit, sed male tractari
 Hostem ab hostibus, nihil est absurdi.
 Porro, in me projiciatur
 Ignis anceps capillitium, aether vero
 Concutiatur tonitru, et turbine
 Furentium ventorum, terram autem ex fundo
 Cum radicibus labefactet ventus,
 Fluctum vero maris horrendo impetu
 Astrorumque coelestium
 Cursus commisceat, atque in atrum
 Tartarum penitus projiciat corpus
 Meum, necessitatis rigidis turbinibus;
 Omnino tamen me non exstinguet.

Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
Πάπταινε καὶ φρόντιζε, μὴδ' αὐθαδίαν
Εὐβελίας ἀμείνον' ἠγήσῃ ποτέ.

Χ. Ἡμῖν μὲν Ἐρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
Λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβελίαν.
Πείθου· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἔξαμαρτάνειν.

Εἰδότει τοι μοι τάσδ' ἀγγελίας
Οδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
Ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόσρυχος, αἰθήρ δ'
Ἐρεθιζέσθω βροντῆ, σφακέλω τ'
Ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δὲ πόντε τραχεῖ ῥοθίῳ
Ἔυγχώσειεν· τῶν τ' οὐρανίων
Ἀστρον δίοδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
Τουμόν, ἀνάγκης σερρᾶϊς δίναις·
Πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

Ε. Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
Βελεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
† Εἰ δ' εὐτυχῆ, τί χαλᾶ μαριῶν;
Ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύνας
Ἐυγκάμνησαι ταῖς τοῦδε, τόπων
Μετά πε χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε Δοῶς·
Μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώση
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Χ. Ἄλλο τί φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
Ο, τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ πε
Τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος·
Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
Μετά τοῦδ' ὅ, τι χρεῖ, πάσχειν ἐθέλω·
Τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
Κοῦκ ἔσι νόσος
Τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

Ε. Ἄλλ' οὖν μέμνησθ, * ἄγῶ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἶπηθ'
Ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
Πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'

M. Tales nimirum phreneticorum

Cogitationes et voces licet audire.

Quid enim abest a delirio?

Quod si foelix esset, quid de infania remitteret?

Vos vero quae aerumnis

Hujus compatimini, locis

Ex his celeriter aliquo discedite;

Ne animos vestros attonitos reddat

Mugitus tonitru horridus.

C. Aliud quid loquaris et suadeas

Mihi quod et persuadebis: nam

Hunc sermonem adduxisti non ferendum;

Quomodo jubes me inhonesta sequi?

Cum hoc volo perpeti, quicquid oporteat;

Didici enim odisse desertores;

Nec datur vitium

Quod magis quam hoc despuam.

M. Sed memineritis quae ego praemoneo;

Neque a malo deprehensae,

Incusetis fortunam, neque dicatis unquam

Jovem vos in improvifum

Infortunium conjecisse; non inquam, sed vos

Vosmet : scientes enim

Neque ex improvise, neque clam

In inextricabilem laqueum calamitatis

Incogitantia involvemini.

P. Atqui facta et non amplius verbo

Terra concussa est:

Et reboat fremens fonus

Tonitru, glomerationes vero emicant

Coruscationis igneae, turbines autem pulverem

Circumagitant; et exsiliunt ventorum

Omnium flatus, in se mutuo

Ex adverbo spirantem discordiam exercentes:

Æther vero mari est confusus.

Talis impetus in me coelitus

Terrorem incutiens aperte venit.

O mater mea veneranda, o omnium

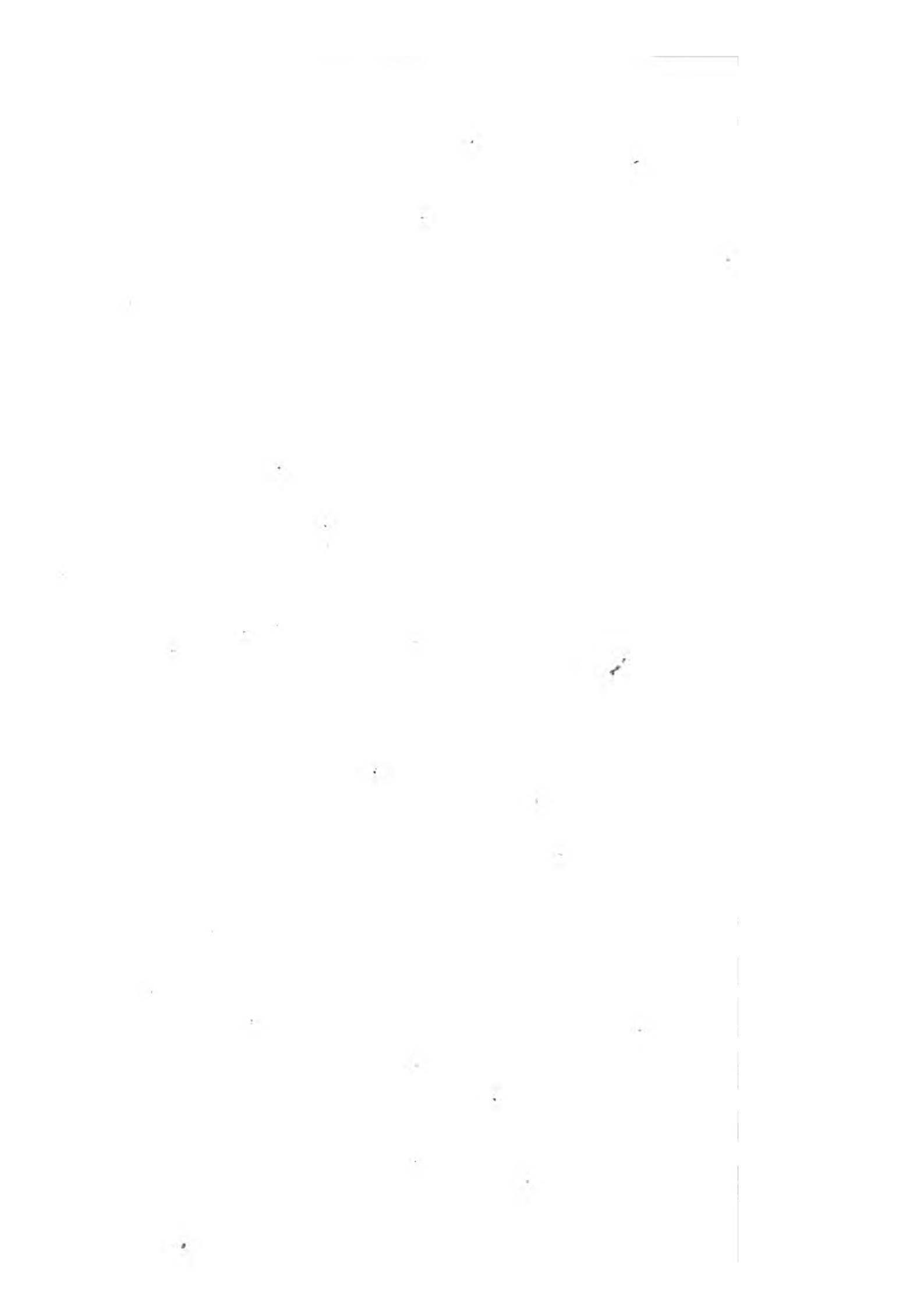
Communem lucem circumvolvens aether,

Cernis quam injusta patiar.

F I N I S.

Ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ,
 Κούκ ἔξαέφνης, οὐδὲ λαθραίως
 Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 Εμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
 Π. Καὶ μὴν ἔργῳ κούκ ἔτι μύθῳ
 Χθῶν σεσάλευται·
 Βρυχία δ' ἠχῶ παραμυκᾶται
 Βροντῆς, ἔλικες δ' ἐκλάμπουσι
 Στεροπῆς ζάπυροι, σρόμβοι δὲ κόνιν
 Εἰλίσσουσι· σκιρτᾶ δ' ἀνέμων
 Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
 Στάσιν ἀντίπνου ἀποδεικνύμενα·
 Ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
 Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπή διόθεν
 Τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
 Ω μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
 Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσω,·
 Εσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

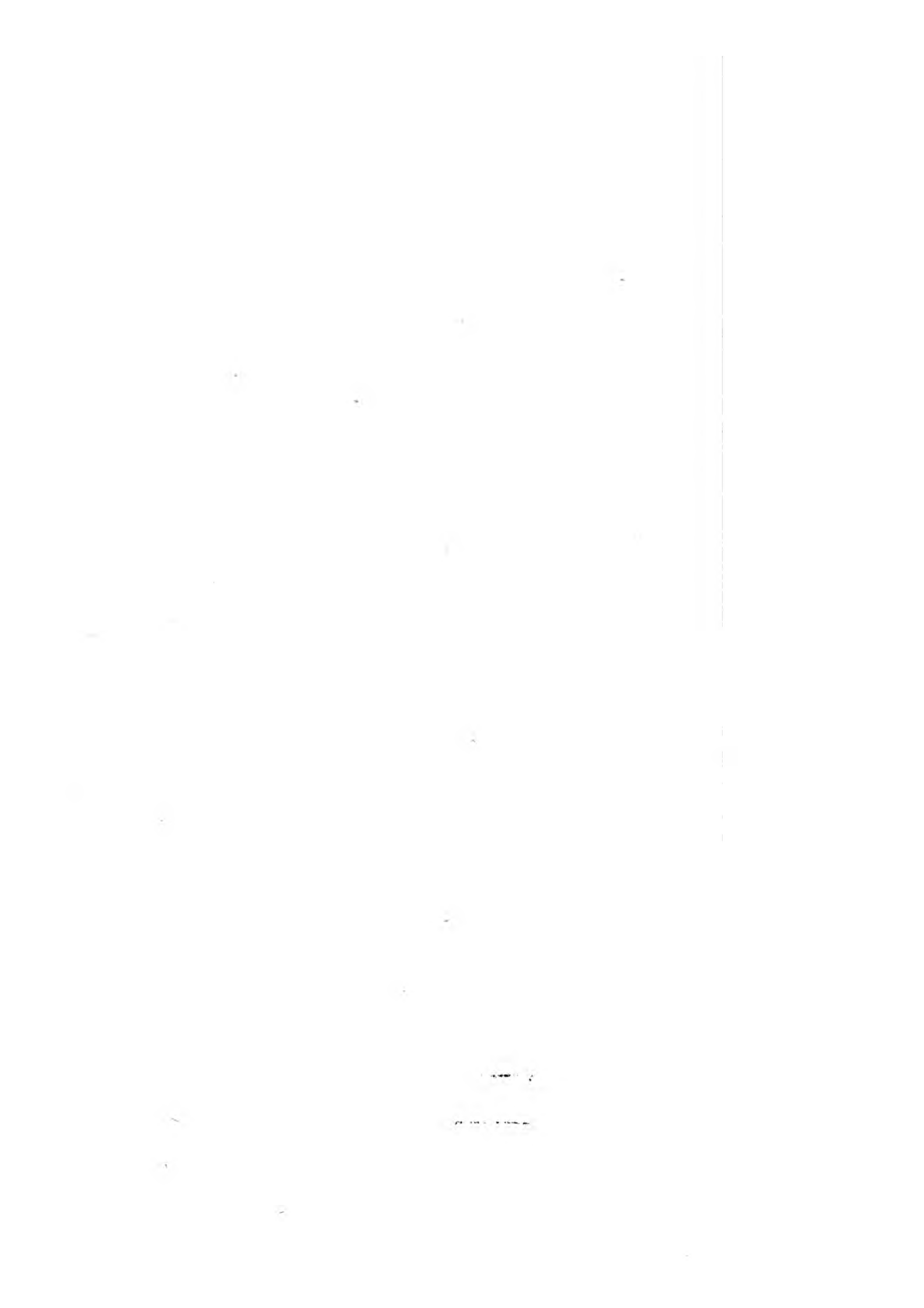
Τ Ε Λ Ο Σ.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Ε Π Τ Α Ε Π Ι

*Θ Η Β Α Σ.

Τύψεις τῆς τῷ Διόχῳ λυ Τραγωδίας ἢ ἐπιγράφεται

Ε Π Τ Α Ε Π Ι Θ Η Β Α Σ .

Ο ΛΑΙΟΣ τῷ Λαερτιάδῳ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκλιμένος
Ισκάην, τὴν Φυγατέρα τῷ Μενοικίῳ· ἢ συνελθεῖν ἔ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐ-
τόλμα, τὰς τῷ Πέλοπος δεδιώς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τῷ Πέλοπος υἱὸν
Χρυσίππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναίκος, ἔ οὐκ ἐκ τῆς Φυγατρὸς τῷ Οἰ-
κόμῳ Ἰπποδάμειας, ὃ Λαῖος ἤρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτῷ, ἔ αὐτῷ συνεγένετο, ἔ
πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφορικὴν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὴ ἔ ὁ Ζεὺς ἐν
θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαῖον κατηρά-
τατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γούης. ἐπεὶ γούν ὁ Λαῖος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἀ-
παις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῷ Απόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων
ἢ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρησῆριον,

Μὴ σπῆρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν ἔ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνασθῆναι τῇ ἰδίᾳ γυ-
ναϊκί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναϊκί αὐτῷ,
ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκλιεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς ἔ Πέλοψ κατηράτατο ἠνίκα ὁ Οἰδίπυς ἐγεννήθη· διατορήσας τὴς πό-
δας αὐτῷ ἔ χρυσέας κρίκας διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τῷτον ἐξέθετο.
εὐρόνιες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες ἔ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασι-
λῆ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξιωσε, ἔ εἰς ἀνδρῶν ἡλι-
κίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπυς παρὰ τινος ὑβρισθεὶς ἔ ὀνειδισθεὶς ὡς νό-
θος ἐστὶ ἔ ἢ γνήσιος τῷ Πολύβῳ, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἢ γου-
ν εἰς τὸ τῷ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἶη ἔ τίνος υἱος· εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον,
ἔτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σῶ, ἔ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας
δὲ τῷ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ
ἠρημίνα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρησῆριον πατέρα, ἔ τὴν αὐτῷ
γυναϊκα, μητέρα· ἔ ἀπῆλθε τὴν ἐς Θήβας ὁδὸν· διεπερεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ἔξ ὁ Λαίος ὁ τῆτι πατήρ, ἀπερχόμενος ἔξ ἤτος εἰς τὸ μαντιῶν, ἐρωτήσων περὶ τῷ παρ' αὐτῷ ἐκτιθέντος παιδός, ἦγον τῷ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήτησαν ἄμφω, αἱ τῷ Λαίῳ δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὧ ξένη τῷ βασιλεῖ τῆς οἰκῆς. ὁ δ' οὐκ ἐπίσθη. πληγῆς δὲ παρὰ τῷ Λαίῳ, ἐμάνη ἐπὶ τῷ τῷ, ἔξ ἀπέκτεινε αὐτὸν ἔξ πάντας τοὺς μετ' αὐτῷ ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὅς γραφεὶς οἴκοι ἀπήγαγε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕπερον, εὔρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφιγγὰ ἣτις αἰνίγματα ἔλεγε, ἔξ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θεβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς Σφιγγός, βραβεῖον, ἢ τῷ Λαίῳ γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. ἐπέσσης οὖν τῆς Σφιγγός τὸ αἶνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τὲ ἔξ πάλιν τρίπους, ὁ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τῷτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ Σφιγξ μανῆσα ἀνῆλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην ἔξ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν Αντιγόνην ἔξ τὴν Ἰσμήνην. ὕπερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὁ Ἰδρασειν, ἐτύρλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ ἐρημίνοις υἱοῖς αὐτῷ τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ ἤτοι τῷτον ὄντα τυρλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθῆρξαν, κατηράσατο αὐτὸς ὧσε διὰ ξίφους ἔξ πολέμῳ τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἔξ ἕνεκα ἔξ φοβόμενοι, τὸ ὁμῶ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις ἔξ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπερυνήκασι δὲ ἕνα τῷ ἐνὸς ἐξερχομένῳ τῆς πόλεως ἔξ ἀποδημούντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύει ἔξ πάλιν τῷ ἀποδημούντος εἰσερχομένῳ, ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος· ὧς ἂν ἐκ τῷτυ φύγασι τὴν ἀρὰν ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλῆ παραχωρήσας αὐτῆς. τῷ χρόνῳ δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης ἔξ αὐθὶς εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, κατὰ τὸ συμπρωνημένον. μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέως, εἰς τὸν τῷ Ἀργους βασιλεῖα Ἀδρασον ἀπῆλθε, ἔξ τῷτυ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχίσθη τοιαύτη, ἕνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἀδρασος ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἔξ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τῷ Ἀργους στρατιὰν πλείστην, ἄτησιν εἰς Θήβας κατὰ τῷ οἴκῳ ἀδελφῷ. ἕνθα ἔξ αὐτὸς ἔξ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ὑπ' ἀλλήλων ἰφρονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τῷ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θεβαίων ἐστὶ παρθένων· ἢ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκούσα Θεβαίους, τὸς ἔξ νικήσαντας· ἔξ θάνατος Ετεοκλέως ἔξ Πολυνείκης. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἐπταστρατηγὸς ἐφυλάττησεν τὰς πύλας τῶν Θεβῶν. ἐπὶ δὲ αὐταὶ αἱ Θήβαι, ἐπτάφυλοι· αἱ δὲ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ ἔσσι, ἑκατοντάφυλοι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

Ι Σ Μ Η Ν Η.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Η.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

*Προλογίζει δὲ Ετεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν
τῶν Θεβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.*

Η

SEPTEM CONTRA THEBAS

E T E O C L E S.

CADMEI cives, tempeſtiva oportet loqui (*eum*)
Qui rerum curam gerit in puppi civitatis
Clavum tenens, palpebras non componens ſomno.
Si enim bene rem geramus, cauſa ad deos refertur:
Sin aliter, quod abſit, acciderit infortunium,
Unus Eteocles multus per urbem
Famigerabitur a civibus occentionibus tumultuoſis,
Et lamentis, quorum Jupiter Averruncus,
Uti nominatur, fit Cadmaeorum civitati:
Vos autem nunc oportet, et eum qui nondum attigit
Pubertatis florem, et eum qui tempore depubuit,
Vigorem multum reparantem corporis
Curam habentem unumquemque, ſicut convenit,
Urbi ſuccurrere, et deorum indigenarum
Altaribus, (ne unquam honoribus deſtituantur)
Liberisque, terraeque matri chariſſimae altrici.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΑΔΜΟΥ πολίται, χρὴ λέγειν ἰὰ καίρια
Οἷσι φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ετεοκλῆς ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιον
Υμνοῖθ' ὑπ' ἀσῶν φροίμοις πολυῤῥόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλέξητήριος
Επώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
Υμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνον,
Βλάσημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
Ωραν τ' ἔχονθ' ἕκασον, * ὥστε συμπρεπές,
Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχαυρίων
Βωμῶισι τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτέ·
Τέκνοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῶ·

Η γὰρ νέεσ ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
 Ἀπαντα πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον,
 Εθρέφα' οἰκιστῆρας ἀσπίδηφόρους
 Πισοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
 Καὶ νῦν μὲν ἐς τὸδ' ἡμαρ εὐρέπει θεός·
 Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηγεμένοις,
 Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 Ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
 Χρηστηρίεσ ὄρνιθασ ἀφευδεῖ τέχνη·
 Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 Λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα
 Νυκτηγορεῖσθαι, ἀπιβελεύσειν πόλει.
 Ἀλλ' ἐστ' ἐπάλξεις καὶ πύλασ πυργωμάτων
 Ορμᾶσθε πάντεσ, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
 Πληροῦτε θωρακεῖα, καπὶ σέλμασι
 Πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισ
 Μίμνοντεσ, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 Ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὐτελεῖ θεός.
 Σκοποὺσ δὲ καγὼ καὶ κατοπτῆρασ στρατοῦ
 Ἐπεμψα, τοὺσ πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
 Καὶ τῶνδ' ἀκούσασ, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλω.

Haec enim (vos) pueros reptantes benigno solo,
 Omnem suscipiens educationis molestiam,
 Extulit in incolas, ut scutigeri
 Effetis fidi in hoc negotio.
 Et nunc quidem in hunc usque diem propensior
 Est deus, hoc enim tempore obsessis
 Feliciter in plerisque bellum a diis succedit :
 Jam vero sicut ait vates curator avium,
 Auribus et mente dijudicans absque igne
 Fatidicas volucres arte infallibili :
 Ille talium vaticinationum magister
 Dicit maximum agmen Graecanicum
 Noctu contrahi insidiaturum urbi.
 Quare ad portas, et turrium propugnacula
 Festinate cuncti, accelerate, cum armis omnibus
 Implete thoracea, et super tabulata
 Turrium state, et portarum in exitibus
 Manentes confidite, neque irruentium
 Formidate admodum multitudinem, favet deus.
 Quin et ego speculatores, exploratoresque exercitus
 Emisi, quos viam spero non frustra capeffere ;
 A quibus certior factus nunquam capiar dolo.

N. Eteocles, praestantissime Cadmaeorum rex,
 Venio certissima inde ab exercitu ferens :
 Ipse enim ocularis testis sum rerum omnium ;
 Nam viri septem bellicosi duces bovem
 Maestantes super clypeum nigro (*ferro*) revinctum,
 Et contingentes manibus taurinum cruorem,
 Per Martem, Bellonam, et Pavorem sanguinis
 Avidum sancte-jurarunt, se aut civitati suffossiones
 Struentes, vi perdituros Cadmaeorum urbem,
 Aut hanc oppetentes terram maceratuos fangine.
 Quin et sui memorialia domum ad parentes (*mittenda*)
 Adrafi currum manibus circumposuerunt, lacrymam
 Stillantes, misericordia vero in ore nulla :
 Ferreus enim animus virtute excandescens
 Spirabat, ut leonum cum pugnam conspexerint.
 Et horum rumor non ignavia protrahitur,
 Sortientes vero reliqui, ut forte lectus
 Unusquisque ad portas turmam duceret.
 Adversus haec optimos quosque viros delectos urbis
 Ad portarum exitus ordina celeriter : jam
 Enim prope integre-armatus Argivorum exercitus
 Accedit, festinat, et campos spuma albicans

Α. Ετεόκλεες, φέρισε Καδμείων ἀναξ,
 Ηκω σαφῆ τὰ κείθεν ἐκ στρατοῦ φέραν,
 Αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
 Ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον ἑσάκος,
 Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρεῖς φόνε,
 Ἀρην, Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
 Ωρκωμότησαν, ἣ πόλει κατασκαφὰς
 Θέντες, λαπάξιν ἄστυ Καδμείαν βίη,
 Ἡ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνω.
 Μνημεῖά δ' αὐτῶν τοῖς τεκῶσιν ἐς δόμους
 Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
 Λείβοντες· οἴκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 Ἐπνεί, λεόντων ὡς Ἀρην δεδορκότων.
 Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται,
 Κληραμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν
 Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἀνδρας ἐκκρίτεις πόλεως
 Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.
 Ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς

63 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 61.

Χραίνει σαλαγμοῖς ἰππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 Σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἶακος ῥόφος,
 Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίσει πιναῖς
 Ἀρεος· βοᾶ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
 Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβει·
 Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 Οφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγῳ
 Εἰδῶς τὰ τῶν θυράθεν, ἀβλαβῆς ἔσει.
 Ε. Ω Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιτσοῦχοι θεοί,
 Ἀρά τ' Ἐριννὺς πατρὸς ἠ μεγασθενῆς,
 Μῆ μοι πόλιν γε πρυμνύθεν παιώλεθρον
 Ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 Φθόγγον χέεσαν, καὶ δόμους ἔφεστίους·
 Ἐλευθεράν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμω πόλιν
 Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σθέθειν·
 Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Χ. Θρέομαι φοβερά μεγάλη ἄχη,
 Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν,
 Ρεῖ πολὺς ὠδε λεῶς πρόδρομος ἰππότας·
 Αἰθερία κόμισ με πείθει φανείσ',

Humectat guttis ex equinis pulmonibus.

Tu vero, tanquam navis peritus gubernator,

Urbem munito, priusquam ingruat spiritus

Martis, (fremet enim fluctus terrestris exercitus)

Et harum rerum opportunitatem quam celerrime

Prehende. caetera ipse fidum interdum explorantem

Oculum habebō, ac perspicuitate sermonis mei

Certior factus eorum quae foris, incolumis eris.

E. O Jupiter, et Terra, urbisque custodes dii,

Execratioque furialis patris praepotens,

Ne mihi civitatem funditus perditam

Extirpetis ab hostibus captam, Graeciae sermonem

Fudentem, et domos cum focis vobis dedicatis.

Cadmi vero tum regionem tum urbem liberam

Jugo servili nequaquam subdatis;

Estote auxilio, communiter utilia spero me dicere;

Nam civitas prospere agens honorat deos.

C. Defleo terribilia magna mala,

Dimittitur acies castra relinquens,

Confluit huc multus populus equestris praecursor,

Pulvis aetherius me docet apparens,

Mutus, manifestus, verus nuntius.
 E lecto excitans armicampistrepusque
 Appropinquat clamor, volat, fremit
 Instar aquae de monte strepere
 Et insiftibiliter ruentis.
 Eheu, eheu, dii, deaque,
 Concitatum malum abigite.
 Clamat super moenibus
 Populus albus clypeis, insurgit
 Bene instructus urbi instans.
 Quis tuebitur,
 Quis opitulabitur,
 Deorum aut dearum?
 Quorumnam ergo procidam
 Ad simulachra numinum?
 Heu divi bonas sedes obtinentes,
 Tempus est simulachraprehendere.
 Quid cunctamur miserae?
 Auditis aut non auditis clypeorum sonitum?
 Peplos et coronas quando,
 Si non modo, inter supplicandum apprehendemus?
 Sonum persensistrepitumque haud unius hastae.

Αναυδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος·
 Ελεδεμνάς πεδιοπλόκτυπός τ'
 Εγχερίμπτεται βοᾶ, ποτᾶται,
 Βρέμει δ' ἀμαχέτῃ
 Δίκαν ὕδατος ὀροκτύπῃ.
 Ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ. Θεοὶ Θεαί τ'
 Ορόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
 Βοᾶ ὑπὲρ τειχέων
 Ο λεύκασπις ὄρνυται λαὸς
 Εὐτρεπής, ἐπὶ πόλιν διώκων.
 Τίς ἄρα ῥύσεται,
 Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 Θεῶν ἢ θεῶν;
 Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
 πέσω βρέτη δαιμόνων;
 Ἰῶ μάκαρες εὐέδροι,
 Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι.
 Τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
 Ακούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
 Πέπλων καὶ στεφέων
 Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν;
 Κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐχ ἐνὸς δορός.

65 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 124.

Τί ῥέξεις, προδώσεις
 Παλαῖχθον Ἀρης
 Τὰν τεὰν γὰρ ;
 Ω χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπὶ ἔπιδε πόλιν,
 Ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔδῃ.
 Θεοὶ πολιissoῦχοι χθονίης
 Ἴτ' ἴτε πάντες,
 Ἴδετε παρθένων
 Ἰκέσιον λόχον
 Δελοσύνας ὕπερ,
 Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιιν
 Δοχμολόφων ἀνδρῶν
 Καχλάζει πνοαῖς
 Ἀρεος ὀρόμενον.
 Ἄλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
 Ἀρηξον δαίῳν ἄλωσιν.
 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
 Κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηίῳν ὅπλων·
 Διάδεται δὲ γενύων ἱππείῳν
 Κινύρονται φόνον χαλινοί.
 Ἐπτά δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
 Δορυσσόοις σαγαῖς, πύλαις ἐβδόμοις

Quid ages, an prodes
 Telluris antiquae (*praefes*) Mars,
 Propriam terram,
 O numen aurea casside? Respice, respice urbem,
 Quam olim charam habuisti.
 O urbi-custodes dii terrae,
 Agite omnes,
 Aspiciate virginum
 Manipulum pro evitauda
 Servitute supplicem.
 Nam per urbem fluctus
 Virorum cristis nutantibus
 Cachinnat flatibus
 Martis concitus.
 Ast, o Jupiter Perfector, omnimodo
 Propulsa hostium expugnationem.
 Argivi enim Cadmi oppidum
 Cingunt, et arma bellica metuimus.
 Revincta maxillis equinis
 Timorem incutiunt fraena.
 Et septem generosi viri praestantes de exercitu
 Contra hastam valentibus armaturis septem portis

Adstant forte lecti.

Tu vero Jovigena,

Fortis et amans pugnae,

Liberatrix urbi sis,

Pallas, et equestris

Pontipotens rex,

Piscaria fuscina

Neptune solutionem

Metus, solutionem tribue.

Tu quoque Mars, heu heu,

A Cadmo nominatam

Arcem tuere,

Curaque exacte.

Et Venus, quae

Generis tritavia,

Defende; tuo

Sanguine fati fumus, precibus te

Religiosis invocantes

Adimus. Et tu

Luperce rex, Lupercus

Esto hostili exercitui,

Gemitus exaudiens. Tu vero

Προσίστανται, πάλω λαχόντες.

Σύ τ' ὦ Διογενές,

Φιλόμαχον κράτος,

Ρυσίπολις γενοῦ

Παλλάς, ὅ, θ' ἵππιος

Ποντομέδων ἀναξ

Ιχθυβόλω μαχανᾶ

Ποσειδᾶν ἐπίλυσιν

Φόβων, ἐπίλυσιν δίδε.

Σύ τ' Ἀρης, φεῦ φεῦ,

Κάδμω ἐπώνυμον

Πόλιν φύλαξον,

Κήδεσά τ' ἐναργῶς.

Καὶ Κύπρις, ἄτε

Γένος προμάτωρ,

Αλευσον. σέθεν ἔξ αἵμα-

τος γεγόναμεν· λιταῖς σε

Θεοκλύτοις ἀπύεσαι

Πελαζόμεσθα. ἢ σὺ

Λύκει' ἀναξ, Λύκειος

Γενοῦ στρατῶ δαίω,

Στόνων αὐτᾶς· σύ τ' ὦ

67 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 148.

Λητογένεια κοῦρα,
 Τόξον εὖ πυκάζε
 Ἀρτεμι φίλα. ἔ"ε"ε"ε".
 Οτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
 Ω πότνια Ηρα·
 Ελακον ἄζόνων βριθομένων χνόαι,
 Ἀρτεμι φίλα. ἔ"ε"ε"ε".
 Δορυτίνακτος * αἰθήρ ἐπιμαίνεται.
 Τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
 Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ"ε"ε"ε".
 Ἀκροβόλων δ' ἐπάλλξεων λιθάς ἔρχεται.
 Ω φίλ' Ἀπολλον
 Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
 Καὶ Διόθεν πολε-
 μόκραντον ἀγνὸν τέλος.
 Ἐν μάχαισί τε μάκαιρ'
 Ἀνασσ' Οὔκα πρὸ πόλεως
 Ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύε.
 Ἰὼ παναλκεῖς θεοί,
 Ἰὼ τέλειοι τέλειά τε γᾶς
 Τᾶσδε πυργοφύλακες,
 Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

Latonigena puella,
 Arcum instruas
 Diana chara. eheu! eheu!
 Stridorem curruum circa urbem audio,
 O veneranda Juno.
 Sonuerunt axium onustarum extremitates,
 Diana chara, eheu! eheu!
 Hastis concussus aether furit.
 Quid patitur urbs nostra, quid fiet?
 Quo tandem finem ducit deus? eheu! eheu!
 Acervi lapidum involant in tures longe petitas.
 O dilecte Apollo,
 Strepitus in portis aere-revinctorum clypeorum,
 Et belli coelitus moderatrix
 Agmen sacrum.
 Tu vero in pugnis beata
 Regina Onca praeurbica
 Septem-portis sedem protege.
 Heu fortissimi dii,
 Heu perfici perficaeque, terrae
 Hujus praesides,
 Urbem bello-fessam ne prodatis

Alienae linguae exercitui.

Audite virginum,

Audite justissimam

Protensis manibus precationem.

Heu dilecti dii

Liberatores, civitatis curam gerentes.

Monstrate quantum urbi faveatis,

Curate templa publica,

Curantes vero succurrite,

Et urbis orgiorum,

Victimis gaudentium,

Estote memores.

E. Vos interrogo, intoleranda propago,

Num haec optima, et urbi salutaria,

Hujusque exercitus obsessi confirmatio,

Procidentes ad simulachra

Clamare, ejulare, quae sunt prudentibus odiosa.

Neve in malis, neve in prosperitate dilecta,

Contubernalis sim muliebri sexui.

Nam si imperat, non ferendus fastus,

Sin metuat, domui et urbi plus (*confert*) mali.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 170. 68

Ετεροφώνω στρατῶ.
 Κλύετε παρθένων,
 Κλύετε † πανδίκης
 Χειροτόνης λιτάς,
 Ἰὼ φίλοι δαίμονες
 Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν.
 Δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
 Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων,
 Μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 Φιλοθύτων δέ τοι
 Πόλεος * ὀργίων
 Μνήστορες ἔστε μοι.

Ε. Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
 Ἡ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
 Στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηγεμένῳ,
 Βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
 Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα,
 Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
 Ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
 Κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
 Δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.

69 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 191.

Καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς,
Θεῖσαι, διεῖροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
Τὰ τῶν Δύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεστε·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθεύμεθα.
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναῖξι συναίων ἔχοις.
Κεῖ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
Ἀνὴρ γυνή τε, χῶ, τι τῶν μεταίχμιον,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βελεύσεται,
Λευστήρα δήμῃ δ' οὔτι μὴ φύγη μόρον.
Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βελευέτω,
Τᾶξωθεν ἔνδον δ' οὔσα, μὴ βλάβην τίθει.
Ἦκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῆ λέγω;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Ω φίλον Οἰδίπυ τέκος, ἔδεισ' ἀκού-
σασα τὸν ἄρματοκτυπον ὄτοβον, ὅτε
Σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, ἵππι-
κῶν τ' αὐπνων πηδαλίων διὰ στόμα
Πυριγενετᾶν χαλινῶν.

Ε. Τί οὔν; ὁ ναύτης ἄρά γ' ἐς πρῶραν φυγῶν

Et nunc civibus haec cursorias fugas
 Injicientes excitastis excordem metum.
 Res autem eorum qui foris sunt, ac si optimae essent,
 Extollitis. Ita ipsi a nobismet domi expugnamur.
 Talia foeminis cohabitans habebis.
 Quod si quis meo imperio non audiens fuerit,
 Vir, mulierque, aut quodcunque inter hos medium,
 Calculus in eos mortiferus jaciatur,
 Nec lapidariam plebis effugiet mortem.
 Viro enim cura; ne consultet foemina
 Quae foris; intus existens ne damnum inferas.
 Audisti, aut non audisti, an surdae loquor?

S T R O P H E I.

C. O Chare Oedipi fili, inhorruī audito
 Currisono strepitu, quoniam
 Modioli strident rotas vertentes (*strepituque*)
 Equinorum in ore clavorum sompnum excutientium
 Fraenorum igne genitorum.

E. Quid ergo, nautane in proram fugiens

A puppe, invenit remedium salutis,
Nave marino fluctu laborante?

ANTISTROPHE 1.

C. Quare ad deorum praecursatrix accessi
Simulachra vetera, confisa diis, cum nivis
Pernitiosae ninguidae fremitus in portis, continuo
Excitata sum metu ad orandum superos, urbem
Ut subsidio protegant.

E. Oratis ut turris hostium repellat hastam?

C. Ergo haec a diis erunt. E. Attamen deos
Capta urbe excedere sermo est.

STROPHE 2.

C. Ne meo unquam tempore excedat deorum
Isthaec confociatio; neque videam
Populatam hanc urbem, et castra
Accensa igne hostili.

E. Ne mihi incalando deos confulas male.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 209. 70

Πρύμνηθεν, εὔρεμηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. ΑΛΛ' ἐπὶ δαμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χᾶα βρέτη, πίσυνοσ θεοῖσ, ιφάδοσ ὅτ' ὀ-
λοᾶσ ιφομένησ βρόμοσ ἐν πύλαισ, δὴ τό-
τ' ἦρθην φόβῳ πρὸσ μακάρων λιτάσ, πόλεωσ
Ιν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

Ε. Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.

Χ. Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸσ θεῶν. Ε. ΑΛΛ'
οῦν θεοῦσ

Τοῦσ τῆσ ἀλούσησ πόλεοσ ἐκλείπειν λόγοσ.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Μήποτ' ἐμόν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν

Αδὲ πανήγυρισ, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ'

Αστυδρομεμένην πόλιν, ἢ στράτευμ'

Απτόμενον πυρὶ δαίῳ.

Ε. Μή μοι θεοῦσ καλοῦσα, βελεύεσ κακῶσ

A puppe, invenit remedium salutis,
Nave marino fluctu laborante?

ANTISTROPHE 1.

C. Quare ad deorum praecursatrix accessi
Simulachra vetera, confisa diis, cum nivis
Pernitiosae ninguidae fremitus in portis, continuo
Excitata sum metu ad orandum superos, urbem
Ut subsidio protegant.

E. Oratis ut turris hostium repellat hastam?

C. Ergo haec a diis erunt. E. Attamen deos
Capta urbe excedere sermo est.

STROPHE 2.

C. Ne meo unquam tempore excedat deorum
Isthaec confociatio; neque videam
Populatam hanc urbem, et castra
Accensa igne hostili.

E. Ne mihi incalando deos confulas male.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 209. 70

Πρύμνηθεν, εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Αλλ' ἐπὶ δαμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χῆα βρέτη, πίσυρος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὀ-
λοῆς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τό-
τ' ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
Ἰν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

Ε. Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
Χ. Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. Ε. Αλλ'
οὔν θεοῦς

Τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Μή ποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
Ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
Ἀστυδρομεμέναν πόλιν, κῆ στρατεύμ'
Ἀπτόμενον πυρὶ δαίῳ.

Ε. Μή μοι θεοῦς καλοῦσα, βελεύς κακῶς.

71 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 224.

Πεθαρχία γάρ ἐστὶ τῆς εὐπραξίας
Μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χ. Ἐστὶ θεῶν δέ τ' ἰσχύς καθυπερτέραι
Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
Καί* χαλεπᾶς δῦας ὑπερθ' ὀμμάτων κρη-
μναμέναν νεφέλαν ὄρδοι.

Ε. Ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια.
Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Χ. Διὰ θεῶν, πόλιν νεμόμεθ' ἀδάμαστον,
Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
Τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

Ε. Οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
Ἄλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχυνες τιθῆς,

Obedientia enim prosperitatis est

Mater, (*Jovis*) fospitatoris uxor; sic se habet sermo.

A N T I S T R O P H E 2.

C. Diis autem inest vis adhuc praepotentior,

Quae saepe in malis inextricabilem

E difficili miseria supra oculos

Suspensam nubem expellit.

E. Virorum haec sunt, victimas et sacrificia

Diis mactare, hostibus laceffentibus.

Tuum vero viciffim tacere et manere domi.

S T R O P H E 3.

C. Deorum ope urbem incolimus indomitam;

Hostiumque turbam arcet propugnaculum;

Quid haec avertatur invidia? (*i. cur haec invidiae culpas?*)

E. Non invideo tibi, deorum quod colas genus;

Sed ne cives excordes reddas,

Quieta sis, neque trepides nimis.

ANTISTROPHE 3.

C. Subitaneum audiens fragorem,
Trepidante cum metu, hanc in arcem,
Venerandam sedem, me contuli.

E. Ne nunc, si forte mortuos aut vulneratos
Sentiatis, lamentis prosequamini.

Hac enim mortalium caede Mars pascitur.

C. Attamen audio equestres fremitus.

E. Ne nunc audiens, clare audias nimis.

C. Gemit e terra civitas tanquam circumclusa.

E. Ergo me de his consulere fatis est.

C. Timeo, pulsatio enim ad portas augetur.

E. Non files? ne quid horum per urbem efferas.

C. O numinum confociatio, ne munimenta prodas,

E. Num tibi mors erit si tacita haec tolerabis?

C. Dii urbici, ne in servitutem incidam

E. Ipsa me et totam urbem in servitutem rediges.

C. Omnipotens Jupiter verte in hostes telum.

Εκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Χ. Ποταίνιον κλύεσα πάταγον, † ἅμα
 Ταρβοσύνω φόβω τάνδ' ἐς* ἀκρόπτολιν,
 Τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

Ε. Μὴ νῦν, εἰάν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
 Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.

Τούτῳ γὰρ Ἀρης βόσκεται † φόνῳ βροτῶν.

Χ. Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

Ε. Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκ' ἄγαν.

Χ. Στένει πόλισμα * γῆθεν, ὡς κυκλαμένων.

Ε. Οὐκοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βελεύειν πέρι.

Χ. Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

Ε. Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

Χ. Ω ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

Ε. Οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε;

Χ. Θεοὶ πολῖται, μὴ με δελείας τυχεῖν.

Ε. Αὐτὴ σὺ δελοῖς καμὲ κ' σὲ κ' πτόλιν.

Χ. Ω παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθρὰς
 βέλος.

73 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 256.

Ε. Ω Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὥπασας γένος.
 Χ. Μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἀλῶ πόλις.
 Ε. Παλινστομεῖς αὖ θιγγάνεσ' ἀγαλμάτων,
 Χ. Αψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
 Ε. Αἰτεμένω μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
 Χ. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, ἢ τάχ' εἶσομαι.
 Ε. Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλος φόβει.
 Χ. Σιγῶ· ζῆν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
 Ε. Τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.
 Καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
 Εὐχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς·
 Κάμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
 Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
 Ἑλληνικὸν νόμισμα Δυστάδος βοῆς,
 Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.
 Εγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
 Πεδιοκόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
 Δίρκης τε πηγαις, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
 Εὖ ξυντυχόντων, ἢ πόλεως σεσωσμένης,
 Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας Δεῶν,
 Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
 Θῆσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,

- E. Proh Jupiter quale creasti mulierum genus!
C. Miserum, sicut viri sunt quorum capta est civitas.
E. Obgannis iterum attingens simulachra?
C. Namque exanimatione linguam rapit metus.
E. Roganti mihi leve si dederis munus.
C. Dicas quam citissime, et cito sciam.
E. Tace misera, amicos ne terrefacias.
C. Taceo, una cum aliis fatum feram.
E. Hoc verbum tuum prae caeteris eligo.
Et porro extra simulachra constituta
Posce meliora, deos auxiliares fore :
Meaque audiens vota, mox tu
Morem sacrum placabilem accinas,
Morem illum graecum clamoris sacrificialis,
Audaciam amicis, solvens metum ex hostibus
Conceptum: ego vero regionis urbicustodibus diis,
Paganisque, et forum servantibus,
Dircaeque fontibus, neque Ismenum excipio,
Rebus bene succedentibus, et urbe salva,
Ovibus (*nos*) cruentantes deorum focos
Tauros maectantes diis hic promitto
Staturos trophaea, hostiumque exuvias,

Manubias inimicorum bello-captas domibus puris.
 Talia tu non querula diis voveto,
 Neque in vanis et agrestibus fuspiriis,
 Nihilo enim magis effugies fatum.
 Ego vero viros sex, me cum septimo,
 Ex adverfo hostibus valide oppositos,
 Ad septem munitos exitus ordinatum ibo,
 Priusquam nuncii festini, subitaneique et tumultuosi
 Sermones veniant, ac nos prae necessitate accendant.

S T R O P H E I.

C. Cura est, prae metu vero non quiescit animus:
 Nam propinquae cordi sollicitudines
 Incendunt timorem, (*metuo*)
 Circundantem moenia populum,
 Velut draconem pro pullis
 Metuit nidulantibus
 Infelix parens,
 Delicata columba.
 Nam ad propugnacula
 Universis copiis, universis ordinibus

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 278. 74

Λάφυρα δαίων † δερύπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.
 Τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεῶις,
 Μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
 Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.
 Εγὼ δ' † ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ,
 Αντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
 Εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
 Πρὶν ἀγγέλῃς σπερχνοῦς τε κὶ ταχυρρόθους
 Λόγῃς ἰκέσθαι, κὶ φλέγειν χρεῖας ὑπο.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
 Γείτονες δὲ καρδίας μέριμνα
 Ζωπυροῦσι τάρβος,
 Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
 Δράκοντα δ' ὥστις τέκνων
 Ὑπερδέδοικε λεχέ-
 ων δυσευνήτειρα
 Πάντροφος πελειάς.
 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 Πανδημεῖ, πανομιλεῖ

Στείχουσιν. τί γένωμαι ;
 Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 Ἰάπτυσσι πολίταις
 Χερμάδ' ὀκρίεσσαν.
 Παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς ὦ
 Θεοί, πόλιν ἢ στρατὸν
 Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
 Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 Τὰν βαδύχθον' αἴαν,
 Ὑδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
 τρεφέστατον * πωμάτων
 Οσων ἴησι Ποσει-
 δᾶν ὁ γαιόχος
 Τηθύος τε παῖδες ;
 Πρὸς τὰδ' ὦ πολιοῦχοι
 Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
 Πύργων, ἀνδρολέτειραν
 Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν

Accedunt quid me fiet?

In undique petitos

Injiciunt cives

Lapides asperos.

Omni modo generosi

Dii urbem et aciem

Cadmigenam protegite.

ANTISTROPHE 1.

Quale reddideritis terrae solum

Hoc melius, cum hostibus dimiseritis

Hanc feracem terram,

Et aquam Dircaeam,

Saluberrimum fluviorum,

Quotquot mittit Neptunus

Terram continens,

Tethyosque liberi?

Porro o urbicustodes

Dii, iis qui extra

Turres (*sunt*) viriperdam,

Et arma abjicientem noxam

K

Immittentes, attollite
 Gioriam, civibus vero
 Urbis liberatores,
 Et sedibus bene locati consistite,
 Ob preces lugubres.

S T R O P H E 2.

Miserabile enim erit urbem hanc antiquam
 In orcum dimittere, hastae praedam,
 Servilem tenui cinere,
 A viro Achaeo divinitus
 Indigne perditam;
 Captivas duci,
 Heu, heu, heu! puellas et vetulas,
 Equorum instar, per comas,
 Discissis vestibus;
 Clamat vero (*quasi*) vacua civitas,
 Praeda misto cum clamore capta;
 Graves miseras pertimesco.

A N T I S T R O P H E 2.

Lachrymabile vero est novellis virginibus

Εμβαλόντες, ἄροισθε
 Κῦδος τοῖς δὲ πολίταις
 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 Εὐέδροί τε στάθμητ'
 Οἰυγίοις λιταῖσιν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ϛ.

Οἰκτρὸν γάρ, πόλιν * ὦδ' ὠγυγίαν
 Αἰδοῖ προιάψαι, δορὸς ἄγραν,
 Δουλείαν ψαφαρᾶ σποδῶ
 Ὑπ' ἀνδρὸς Αἰχαιοῦ Δεόθεν
 Περιδομένην ἀτίμως,
 Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
 Εἴ ἔῃ, νέας τε καὶ παλαιὰς
 Ἰππηδὸν πλοκάμων,
 Περιρρήγνυμένων φαρέων.
 Βοᾶ δ' ἐκκενυμένα πόλις,
 Λαῖδος ὀλλυμένας μίξοθρός·
 Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ϛ.

Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων

Νομίμων προπάροιθεν διαμεΐψαι
 Δωμάτων στυγεράν ὁδόν.
 Τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 Βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
 Πολλὰ γὰρ εὔτε *πτόλις δαμασθῆ,
 Εἴ ἔἴ δυστυχῆ τε πράσσει.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
 Φονεύει, τὰ δὲ κῆ πυρφορεῖ.
 Καπνῶ χραίνεται πόλις μ' ἅπαν.
 Μαινόμενος † δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
 Μιαινῶν εὐσέβειαν Ἀρης.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστῳ,
 Ποτὶ πτόλιν δ' ὄρκανα πυργῶτις.
 Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ δορὶ καίνεται·
 Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
 Τῶν ἐπιμαστιδίων
 Ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
 Ἀρταγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες·
 Ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,

Ante foennia (*connubialia*) crudam (*virginitatem*)

Decerpentia demigrare, domibus suis inviso itinere.

Quid? mortuum enim dico

Melius his se habere.

Multa enim, quando expugnatur, civitas, heu!

Miserrimaque patitur.

Alius alium ducit,

Caedit, nonnulla etiam incendit:

Fumo autem polluitur urbs tota,

Et furibundus spirat populi domitor

Inquinans pietatem Mars.

S T R O P H E 3.

Rugitus per civitatem ;

Ad urbem vero fagena muralis (*accedit,*)

A viro vir hasta interficitur,

Et balatus cruenti

Lactentium

Pueriles strepunt.

Rapinae discursibus affines fiunt.

Congreditur ferens ferenti,

Et vacuum vacuus vocat,
 Participem habere volens,
 Nec minorem nec aequalem (*partem*) cupientes.
 Qualia ex his conjicere ratio adest?

A N T I S T R O P H E 3.

Omne genus fructuum
 In terram cadens molestiam praebet occurrentes,
 Acerbus aspectus ministrantium puellarum,
 Plurima vero miscellanea
 Terrae dona inutilibus
 Feruntur fluctibus.
 Famulaeque miseriis inassuetae juvenes
 Infelices subeunt lectum captivum
 Viri felicitis, velut
 Inimici victoris.
 (*Sed*) spes est nocturnum finem adventurum
 Lachrymabilium dolorum liberatorem.

S. Quin speculator, ut videtur, exercitus
 Rumorem aliquem nobis, o amicae, novum affert,

καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 Ξύνομον θέλων ἔχειν,
 Οὔτε μείων, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
 Τιν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
 Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.
 Πικρὸν δ' ὄμμα * τῶν θαλαμηπόλων.
 Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
 Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
 ἐν ῥοθίοις φρεῖται.
 Ἀμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι
 Τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
 Ἄνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
 Δυσμενοῦς ὑπερτέρου.
 Ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μαλεῖν,
 Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

Η. Ο τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
 Πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέρει,

Σπουδῆ διώκων πομπίμης χνόας ποδῶν.
 Η. Καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' αὐτὸς Οἰδίπυ τόκος
 Εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλα λόγον μαθεῖν.
 Σπουδῆ δὲ κῆ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
 Α. Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
 Ως τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
 Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἔᾱ περᾶν
 Ο μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν, κῆ μάχης λελιμμένος,
 Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
 Θένει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
 Σαίνειν μόρον τε κῆ μάχην ἀφυχία.
 Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίεσ λόφους
 Σείει, κρᾶνεσ χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶ
 Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνεσ φόβον.
 Ἐχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 Φλέγονθ' ὑπ' ἀστροῖσιν οὐρανὸν τετυγμένον.
 Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
 Πρέσβιστον ἀστέρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
 Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖσιν ὑπερκόμποισιν σαγαῖσιν,
 Βοᾷ παρ' ὄχθαισιν ποταμίαισιν· μάχης δ' ἐρῶν

Festino gressu adproperans missorios axes pedum.

S. Quin etiam ipse rex Oedipi filius

Incedit, recentem nuncii sermonem ut audiat.

Festinatio vero hujus etiam non moratur gradum.

N. Dicendo sum, utpote probe sciens, res hostium,

Quem quisque ad portas fortitus est locum.

Tydeus quidem jamjam apud portas Proetides

Fremit, sed Ismeni vadum transire non patitur

Vates, haud enim pulchra sunt exta.

At Tydeus furens et pugnae cupidus

Vociferatur, uti serpens calore meridiano excitus.

Incessit vero probris vatem Oeclidem sapientem,

Adulari (*dicit eum*) mortem, et pugnam excordia.

Talia vociferans cristas tres umbratiles

Quatit, cassidis capillitium, ab hujus clypeo

Aëreae clangunt terrorem tubae.

Habet vero superbum hoc insigne in scuto,

Flammans ab astris coelum fabricatum,

Splendidumque plenilunium in scuto medio

Venerandissimum siderum, noctis oculus conspicuum

Est. Talia fastidiosus magnificis armamentis

Clamat apud ripas fluminis pugnam expetens.

Velut equus autem stat contra fraena insaniens,
 Qui clangorem tubae expectans concitatur.
 Quemnam huic oppones? quis Proeti portis,
 Clausuris apertis, praefici idoneus?
 E. Ornatum quidem ipse viri timeo nullum;
 Neque vulnera impingunt insignia.
 Cristae et tubae non mordent absque cuspidē,
 Et nox ista, quam dicis in clypeo
 Astris splendidum coelum occupare,
 Forsan erit praesaga (*mali*) ex desipientia alicui,
 Si enim morienti nox in oculos cadat
 Illi ferenti signum hoc fastuosum,
 Esset recte justeque denominatum,
 Et ipse in semet opprobrium vaticinaretur,
 At ego Tydeo probum Astaci filium
 Hunc opponam portarum praesidem,
 Generosum admodum, et pudoris thronum
 Venerantem, averfatumque gloriosos sermones,
 Nam in turpibus ignavus, non iniquus esset amat,
 Sed a viris terra fatis, queis Mars pepercit,
 Velut a radice pullulavit, et est revera indigena
 Melanippus; ast opus (*quod est*) in aleis Mars decernet.

Ἴππος χαλιῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,
 Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
 Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτη πυλῶν,
 Κλείθρων λυθέντων, ποροστατεῖν φερέγγυος;
 Κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
 Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα.
 Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνυσ' ἀνευ δορός.
 Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
 Ἀστροῖσι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις † ἢ ἴνοια τινί.
 εἶ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι
 Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέροκμπον τόδε,
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 Καὶ τὸς κατ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
 Ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
 Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνῃς θρόνον
 Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 Αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακός δ' εἶναι φιλεῖ.
 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἀρης ἐφείσατο,
 Ρίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάριππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.

81 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 415.

† Δίκη δ' ὀμαίμων κάρτα νῖν προστέλλεται
Εἴργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Τὸν αἰμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
Ολομένων ιδέσθαι.

Α. Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεύς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
Γίγας ὄδ' ἄλλου τοῦ πάρος λελεγμένε
Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνδρωπὸν φρονεῖ,
Πύργοις δ' ἀπειλεῖ †δεῖν', ἅ μὴ κραίνοι †λύχη
Θεοῦ τε γὰρ Δέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
Καὶ μὴ Δέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διός
Εριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδῶν σχέθειν.
Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίεσ βολὰς
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσείκασεν·
Ἐχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,

Justitia autem confanguinea illum potissimum misit
Ad avertendum matri, quae cum peperit, hostilem
hastam.

S T R O P H E. I.

C. Meum defenforem fortunatum esse
Dent dii, quoniam justus civitatis
Propugnator exurgit: tremo vero
Sanguiferas neces amicorum
Oppetentium videre.

N. Huic quidem ita feliciter agere faxint superi.
Capaneus vero Electras portas fortitus est.
Gigas hic alius, eo quem modo dixi
Major: et fastus haud hominem sapit.
Turribus minatur atrociam, quae non perficiant fata.
Nam deo lubente se expugnaturum urbem
Et non lubente ait: neque Jovis
Iram in solum irruentem moraturum.
Fulgura vero et fulmineos ictus
Meridianis assimilavit caloribus.
Insigne autem habet, virum nudum igniferum,

Cui armata in manu fax ardet. Aureis vero
 Dicit literis, COMBURAM URBEM. Huic viro
 Tali mitte aliquem; sed quis cum eo congregietur?
 Quis virum superbientem non timens manebit?
 E. Et huic lucro lucrum paritur aliud.
 Vanarum hominibus jactationum
 Lingua vera est accusatrix.
 Capaneus minatur se expeditum exequi,
 Deos blasphemans, et os exercens
 Gaudio frustraneo, mortalis existens, in coelum
 Mittit, eructatque in Jovem verba aestuantia
 At spero illi jure igniferum
 Venturum fulmen, nihil simile
 Meridianis caloribus solis.
 Adversus eum, licet jactabundus sit nimis,
 Vir animi fervidus ordinatur Polyphontes.
 Idoneum praesidium, tutelarum
 Dianae favore, caeterisque cum diis.
 Dic alium alias fortitum portas.

ANTISTROPHE I.

C. Pereat qui magna imprecatur urbi,

Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη
 Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, πρήσω πύλιν.
 Τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ζυστήσεται,
 Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
 Ε. Καὶ τῶδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
 Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 Ἡ γλῶσσ' ἀληθείης γίγνεται κατήγορος.
 Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
 Θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα,
 Χαρᾶ ματαία θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
 Πέμπει γεγωναὶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 Πέποιθα δ' αὐτῶ ξύν δίκη τὸν πυρφόρον
 Ἡξεῖν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον
 Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίε.
 Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῶ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 Αἴθρων τέτακται λῆμα Πολυφόντε βία,
 Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 Λεγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Σ. Ολοιδ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,

83 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 453.

Κεραυνού δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
 Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
 Ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
 Δορί ποτ' ἐκλαπάσαι.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 Ἐξ ὑπτίῃς ᾠήθησεν εὐχάλκου κράνης,
 Πύλαισι Νηίτησι προσβαλεῖν λόχον.
 Ἴππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
 Δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκένας.
 Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 Μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
 Ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον·
 Ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
 Σλείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαιθέλων·
 Βοᾷ δέ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
 Ὡς οὐδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων·
 Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
 Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
 Ε. Πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
 Καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,

Fulminisque telum in ipsum decidat,
 Antequam meam irruat in domum, et a virgineis
 Sedibus superba
 Hasta abripiat.

N. Quinetiam eum, qui deinde sortitus est portas,
 Dicam, tertio enim Eteoclo tertia fors
 Excidit e supina aerea casside,
 Neitidibus portis ut cohortem admoveat.
 Qui equos in phaleris ferocientes
 Flectit, in portas irruere cupientes:
 Quibus cami strident, barbarorum more,
 Superbientium narium efflatibus pleni.
 Effigiatus autem est clypeus haud vulgari modo.
 Vir namque armatus scalae per gradus
 Aggreditur hostium turrim, expugnare cupiens.
 Hic etiam clamat literarum in syllabis,
 Quod ne Mars ipse eum repellat turribus.
 Et huic viro mitte aequalem aliquem,
 Qui ab urbe hac arceat fervile jugum.
 E. Mittam jam hunc, feliciter quidem, in eum:
 Et mittitur non ornatum superbum in manibus habens,

Megareus Creontis feminium, genere fatorum terra
 Qui neque furentium equestrium hinnituum
 Fremitum timens portas destituet:
 Sed aut moriens terrae nutrimenti referet gratiam,
 Aut virum utrunque cum oppido in scuto
 Capiens, exuviis paternam ornabit domum.
 Jaestes de alio, nec mihi dicendo parcas.

S T R O P H E 2.

C. Tibi quidem omnia precor bene, o defensor
 Mearum domorum, illis vero male succedere.
 Utque jaestabunda verba proferunt in urbem
 Infaniente animo, sic eos Jupiter
 Vindex iratus inspectet.

N. Quartus alius, proximas portas habens
 Oncae Minervae, cum clamore adstat:
 Hippomedontis figura et forma ingens.
 Aream vero magnam (tlypei orbem dico)
 Horrui eo rotante; aliter (*a vero*) non loquor.
 Et ejus signifex haud imperitus fuit,

Μεγαρεύς Κρέοντος σπέρμα Ιού σπαρίων γένεσ,
 Ος οὔτι μάργων ἰππικῶν φρυαγμάτων
 Βρόμον φοβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
 Ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
 Ἡ καὶ δὴ ἄνδρες, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 Ἐλῶν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
 Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνηι λέγων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Χ. Επεύχομαι δὴ τῶδε μὲν εὐτυχεῖν,
 Ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 Ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
 Μαινομένα φρενὶ, τῶς νῦν Ζεὺς νεμέ-
 τωρ ἐπίδοι κοταίνων.

Α. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Οὔκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
 Ἰππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος·
 Ἀλλὰ δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
 Ἐφριζα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
 Ὁ σηματοργὸς δ' οὐ τίς εὐτελής ἄρ' ἦν,

Οστις τὸδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέντα πυρπνόον διὰ στόμα
 Λιγνὸν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
 Οφειὼν δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
 Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλι.
 Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
 Βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν, Θυὰς ὡς, φόβον βλέπων.
 Τοιοῦδε φάτος πείραν εὖ φυλακτέον.
 †Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
 Εἰ. Πρῶτον μὲν Οὔκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπ-
 τολίς,

Πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
 Εἶρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
 Υπέρβριος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
 Αἰὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
 Εξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
 Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
 Μωμητὸς, Ερμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
 Εχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
 Ξυνοίσειτον δὲ πολεμίης ἐπ' ἀσπίδων
 Θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
 Υπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος

Quicumque hoc opus inferuit clypeo,
 Typhoeum emittentem ignivomum per os
 Fumum nigrum, varie mobilem ignis fratrem.
 Ubi serpentum gyris concavi scuti
 Circularis ambitus stratus est.
 Ipse autem acclamabat et martem spirat,
 Veluti Baccha deo plena, terrorem oculis incutiens.
 Talis viri conatus caute observandi.
 Quippe jam ad portas terrorem minatur.
 E. Primum quidem Onca Pallas, quae et
 Prop'urbia,
 Portis vicina, viri odio habens contumeliam,
 Arcebit ut a pullis draconem perniciosum.
 Hyperbius autem prudens Oenopis filius,
 Vir virum contra electus est, qui volet
 Experiundo cognoscere fatum in periculo fortunae;
 Neque forma, nec animo, nec armorum apparatu
 Culpandus, Mercurius vero convenienter (*ea*)
 Contulit. Inimicus enim vir viro huic constituetur.
 Conferent autem adversarios in clypeis
 Deos, etenim ille ignivomum Typhoeum habet;
 Hyperbio vero Jupiter in parma pater

Stator infigitur, in manu jaculum ardens:
 Nec unquam vidit quisquam Jovem victum ullibi,
 Talis scilicet est deorum amicitia,
 Ut cum victoribus nos simus, illi cum victis.
 Consentaneum est igitur viros adversarios eodem
 Modo processuros: si Jupiter Typhoeo pugna fortior,
 Hyperbio etiam, ratione insignis,
 Sospitator erit Jupiter qui in clypeo est.

ANTISTROPHE 2.

C. Spero eum, qui Jovi oppositam imaginem habet,
 Invisum in scuto terra-obruti corpus,
 Numinibus inimicum simulachrum,
 Mortalibusque et longaevis diis, ante portam
 Caput confracturum.

N. Ita fiat: rursus quintum dico,
 Constitutum ad quintam borealem portam,
 Juxta sepulchrum Jovigenae Amphionis.
 Jurat vero per hastam, quam habere magis quam
 Deum ausus est colendam, oculisque chariorem,

Σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων,
 Κούπω τις εἶδε Ζῆνά πε νικώμενον.
 Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων
 Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν, οἱ δ' ἠσσωμένων,
 Εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη
 Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.
 Ὑπερβίω τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
 Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΑΝΤΙΣΤΟΦΗ Β.

Χ. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
 Αφίλον ἐν σάκει τοῦ χθονίης δέμας
 Δαίμονος* ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε ἢ
 Δαροβίοισι θεοῖσι, πρόσθε πυ-
 λᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

Α Οὔτω γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 Πέμπταισι προσταχθέντα Βορρῆαίαις πύλαις,
 Τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
 Ομνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
 Σέβειν πεποισῶς, ὀμμάτων δ' ὑπέρτερον,

Η μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βία
 Διός· τὸδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὄρεσκόε
 Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 Στείχει δ' ἴβλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
 Ωρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλεσσα θρίξ.
 Ο δ' ὦμόν, οὔτι παρθένων ἐπάνυμον,
 Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
 Οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις
 Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 Σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
 Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρεστον δέμας,
 Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 Ως πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἰάπτεισθαι βέλη.
 Ελθῶν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ κατασχυνεῖν πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς, ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνήρ,
 Μέτοικος, Ἀργεὶ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἄ μὴ κραίνοι θεός.
 Ε. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὦν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
 Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀγοσίσις κομπάσμασι·
 Ἦτ' ἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.

Se perditurum urbem Cadmaeorum, vel invito
 Jove: hoc clamat monticola ex matre
 Germen pulchriforme, virilis puer.
 Huic commodum inferpit per malas lanugo,
 Creber nascentis pubis exurgens pilus.
 Ipse vero saevam, nec virginali nomini congruam
 Mentem, trucemque oculum habens adstat.
 Non tamen sine arrogantia portis imminet.
 Urbis enim nostrae probrum, in aerato
 Scuto, rotundo corporis munimento,
 Sphingem crudivoram, affixam
 Clavis portabat, splendidum at horrendum corpus,
 Quin subter ipsam fert hominem e Cadmaeis unum,
 Ut plurima in virum hunc conjiciantur tela.
 Cum venerit vero, videtur non cauponaturus
 Pugnam, nec longi itineris dedecoraturus viam,
 Parthenopaeus Arças, vir talis, qualem descripsi,
 Advena, Argis rependens gratiam nutriciam,
 Turribus hisce minatur, quae non perficiat deus.
 E. Quod si consequantur, quae cogitant, deorum ope,
 Cum ipsis hisce impiis jactationibus,
 Funditus et pessime pereant.

Est autem adversus hunc quem dicis Arcada,
 Vir minime jaſtabundus, at manus novit exſequi,
 Actor illius frater quem modo diximus:
 Qui non ſinet linguam ſine operibus,
 Intra portas irruentem augere mala,
 Neque intrare eum qui beſtiae inimiciffimi morſus
 Imaginem fert hoſtili in clypeo;
 Ab extra intus (*ſe*) ferentem (*ipſa*) objurgabit,
 Crebros aſſequuta iſtus ſub urbem.
 Volentibus Diis haec ego vera pronuntiem.

S T R O P H E 3.

C. Sermo (*hic*) pectus penetrat,
 Stant arreſtae comae,
 Magna magniloquorum audienti
 Impiorum hominum; utinam dii
 Hos perdant in terra.

N. Sextum dicam virum prudentiffimum
 Fortiffimumque, Amphiaräum vatem:
 Qui ad portas Homoloides conſtitutus,

Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 Ἄνῆρ ἄκομπτος, χεὶρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον,
 Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένῃ·
 Ὅς οὐκ ἔασει γλῶσσαν, ἔργμάτων ἄτερ,
 Ἔσω πυλῶν ῥέεσαν, ἀλδαίνειν κακά·
 Οὐδ' εἴσαμῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκρυς
 Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
 *Ἡ' ἔζωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
 Πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
 Θεῶν θελόντων † δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Χ. Ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθεῶν,
 Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνο-
 σίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
 Τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

Α. Ἐκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
 Ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
 Ομολωῖσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος

Κακοῖσι βάζει πολλά Τυδέως βίαν,
 Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
 Μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ερμινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνε,
 Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βελευτήριον·
 Καὶ τὸν σὸν † αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
 Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
 Δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 Καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα,
 Ἡ † τοῖον ἔργον κ' θεοῖσι προσφιλές,
 Καλὸν τ' ἀκοῦσαι, κ' λέγειν μεθυστέροις,
 Πόλιν πατρῶν κ' θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 Πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 Μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατατβέσει δίκη;
 Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
 Αλοῦσα, πῶς σοι ζύμμαχος γενήσεται;
 Εγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
 Μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων
 Πάγχαλκον, ἠΰδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.
 Οὐ γὰρ δοκεῖν *δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Malis sermonibus insequitur multum Tydea.
 Illum homicidam, illum urbis turbatorem (*vocans*).
 Maximum Argivis malorum magistrum,
 Erinnyos calatorem, ministrum caedis,
 Horumque malorum Adraſto conſultorem.
 Tuumque rurfus fatalem fratrem
 Polynicem ex ipſo nomine interpretatus,
 Bis in extrema parte nomen exprobrans
 Vocat, hoc vero dicit ex ore verbum,
 Profecto tale facinus et diis gratum,
 Pulchrumque auditu, et dictu poſteris,
 Urbem paternam, et deos indigenas
 Diruere inducendo aciem exteram.
 Matrifque fontem quodnam jus exſiccabit?
 Patriaque terra tua ab induſtria haſta
 Subacta quomodo amica tibi fuerit?
 Ego vero hoc impinguabo ſolum
 Vates hoſtili ſub terra conditus.
 Pugnemus, non inglorium ſpero lethum.
 Talia vates clypeum rotundum gerens
 Ex aere ſolido protulit, inſigne vero non inerat orbi.
 Non enim optimus videri, ſed eſſe volet,

Profundo mentis fulco fruens,

Ex quo sana germinant consilia.

Adversus hunc sapientes et probos adversarios

Ut mittas suadeo; timendus est qui deos colit.

E. Proh alitem (*auspicium*) qui consociavit mortalibus

Virum justum impiissimis!

At in omni negotio malo consortio

Pejus est nihil; fructus non congerendus;

[Ager nequitiae mortem pro fructu fert.]

Nam si vel navem conscenderit pius vir

Cum nautis improbitate fervidis,

Perit cum genere hominum diis invisio.

Vel si quis justus sit cum civibus

Inhospitalibusque et deorum immemoribus,

Cum in eundem divinitus inciderit (*obsidionis*) cassent;

Communi dei flagello percussus perit.

Sed iste Vates (dico Oeclei filium)

Prudens, justus, probus, pius vir,

Magnus propheta, mistus impiis

Audaciloquis viris, qui ingratiis

Contendant longo itinere reverti,

Jove volente, una cum eis trahetur.

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 *Ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βελεύματα.
 Τούτῳ σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας
 Πέμπειν ἔπαινώ. δεινὸς ὅς θεοὺς σέβει.
 Ε. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 Δίκαιον ἀνδρὰ τοῖσι δυσσεβεστέροις.
 Ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
 Κάκιον οὐδὲν, κερπὸς οὐ κομιστέος·
 [Ἄτης ἄρρα θάνατον ἐκκαρπίζεσαι.]
 Ἡ γὰρ ξυνοισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 Νάυτησι θερμοῖς κ' πανουργία τινί,
 Ὀλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
 Ἡ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,
 Ἐχθροζένοις τε κ' θεῶν ἀμνήμοσι,
 Ταῦτοῦ κυρήσας † ἐκδίκως ἀγρεύματος,
 Πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ἑδάμη.
 Οὗτος δ' ὁ μάντις (υἱὸν Οἰκλέες λέγω)
 Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεῖς
 Θραυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βία
 Τείνσει, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
 Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.

90 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 615.

Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκη·
Ἄλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίς.
Φιλεῖ δὲ σιγαῖν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Ομῶς δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένης βίαν
Εχθρόζενον πυλωρὸν ἀντιτάζομεν.
Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χ. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
Ἡμετέρας, τελείθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ,
Δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γὰς † πρὸς ἐπι-
μόλως· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλῶν
Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ.

Α. Τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμῃς πύλαις
Λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει

Arbitror igitur ipsum ne quidem invasurum portas;
 Non quasi esset excors, aut consilii inops;
 At novit quod se oportet occumbere pugna,
 Si Oraculis Apollinis fides sit adhibenda.
 Amat hic quidem tacere, vel tempeſtiva loqui.
 Illi tamen virum Laſthenem,
 Averſantem exteros, cuſtodem portae opponemus.
 Senilem mentem, at corpus juvenile gerit.
 Pernix (*ei*) oculus, neque manu cunctatur
 Extra clypeum nudatam arripere haſtam.
 Dei vero eſt donum mortalibus feliciter agere.

ANTISTROPHE 2.

C. Exaudientes dii juſtas preces

Noſtras, efficite ut feliciter agat civitas,

Haſtica mala (*hac*) avertentes terra in

Advenas, extra vero turreſ feriens

Jupiter ipſos fulmine perimat.

N. Nunc ſeptimum, qui ad portam eſt ſeptimam,

Dicam illum fratrem tuum (*et oſtendam*) urbi

M

Qualia optat et imprecatur infortunia.

Ut turres ingressus, et denuntiatus terrae,

Captivantem Paeana debacchans, tecum

Congrediatur, et postquam occiderit, moriatur juxta

Aut ut te viventem infamem tanquam viri expulforem,

Exilio mulctet, et seipsum hoc ulciscatur modo.

Talia vociferatur, et deos indigenas

Invocat paternae terrae, ut inspectores precum

Suarum omnino sint, Polynices.

Scutum autem habet rotundum recenter fabricatum,

Et duplex elaboratum infigne.

Auro infignem hominem armatum

Ducit mulier quaedam modeste praeciens,

Justitia faae dicitur, sicut literae

Referunt (*aitque*) REDUCAM VIRUM hunc, et urbem

Habebit paternarumque aedium vices.

Talia sunt illorum symbola.

Ipsè vero jam cogita quem mittendum putes.

Ut nunquam me ob ea quae nuntio

Culpes, sed ipse hanc vide gubernes urbem.

E. O divinifurens et deorum ingens odium!

O perquam lachrymabile meum Oedipi genus!

Οἷας γ' ἀράται κ' κατεύχεται τύχας
 Πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
 Αλώσιμον παῖν' ἐπέξιακχάσας,
 Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
 Ἡ ζῶντ' ἀτιμασῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 Φυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
 Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίας
 Καλεῖ πατρώας γῆς, ἐποπλήηρας λιτῶν
 Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
 Ἐχει δὲ καινοπηγὲς εὐθετον σάκος,
 Διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
 Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν,
 Ἀγει γυνή τις σωφρόνως ἠγασμένη.
 Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
 Λέγει, κατὰξω τ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
 Ἐξεῖ* πατρώαν, δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
 Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρήματα·
 Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
 Ὡς οὔ ποτ' ἀνδρὶ τῶδε κηρυκευμάτων
 Μέμφει, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
 Ε. Ω θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα σύγος,
 Ω πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπυ γένος·

Ωμοι, πατρός δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
 Ἀλλ' οὔτε κλάειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
 Μὴ κ' τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.
 Ἐπωνύμω δὲ κάρτα Πολυνεΐκη λέγω,
 Τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ·
 Εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα,
 Ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
 Εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
 Ἐργοῖς ἐκείνῃς κ' φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
 Ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
 Οὔτ' ἐν γενεῖς ξυλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη † προσεῖπε κ' κατηξιώσατο·
 Οὔτ' ἐν πατρώας μὴν χ' Ἰονὸς κακουχίᾳ
 Οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παρασατεῖν πέλας.
 Ἡ δ' ἦτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
 Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ πανόλμῳ φρένας.
 Τούτοις πεπορθὸς εἶμι, κ' ξυσήσομαι
 Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 Ἀρχοντί τ' ἀρχῶν κ' κασιγνήτῳ κάσις,
 Ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Φέρ' ὡς τάχος
 Κνημίδας, αἰχμὴν, κ' πετρῶν προβλήματα.

Hei mihi! jam nunc imprecationes patris ratae sunt.

Sed neque flere, nec lamentari decet,

Ne pariatur luctus intolerabilior.

Sed Polynici, recte ita nominato, dico,

Brevi videbimus insignia quo vertent;

Utrum illum reduxerint auro elaboratae literae

In clypeo effutientem cum fastu mentis.

Et si Jovis quidem filia virgo justitia adesset

Operibus ejus et menti, forsan hoc eveniret.

Sed neque ipsum cum effugisset a matris utero

Tenebras, neque in lactatu, neque pubescentem,

Neque in barbae collectione lanuginis,

Justitia vel affatu dignata est;

Neque in paternae terrae usurpatione iniqua

Puto ipsam ei prope adistere.

Revera esset justissime falso nominata

Justitia, si a partibus staret viri audacissimae mentis.

His fretus vadam, et cum eo congregiar

Ipsę; quisnam alius magis idoneus?

Cum imperatore imperator, cum fratre frater,

Hostis cum hoste stabo; fer quam cito

Ocreas, hastam, et arma lapidibus arcendis apta.

C. O charissime virorum nate Oedipi ne sis

Ira similis ei qui pessime audit.

Sed viros Cadmaeos cum Argivis fat est

Ad manus venire, sanguis enim horum est expiabilis,

At ubi fratres uterini mortem sibi invicem

Consciscunt, non est finis hujus piaculi.

E. Siquidem malum fert aliquis sine dedecore,

Esto; solum enim lucrum in mortuis.

At malorum et turpium nullam dices gloriam,

S T R O P H E I.

C. Quid insanivisti fili? ne te irarum plena

Hasta furens noxa ferat.

Mali vero amoris abjice exordium.

E. Quando ad hoc negotium valde instigat deus,

Eat secundo vento fluctum Cocyti assequutum

Phoebo invisum omne Laii genus.

A N T I S T R O P H E I.

C. Crudelis nimis te affectus incitat

Χ. Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπυ τέκος, γένη
 Οργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένω·
 Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείας ἄλις
 Ἐς χεῖρας ἔλθειν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
 Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμων θάνατος ὧδ' αὐτοκλόνος,
 Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
 Ε. Εἴπερ κακὸν φέροι τις, ἀσχύνης ἄτερ,
 Ἐστω. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 Κακῶν δὲ καίσχρῶν' οὔτιν' εὐκλειαν ἔρεῖς.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. * Καὶ μέμονας τέκνον; μήτι σὲ θυμοπλη-
 θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
 Ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

Ε. Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 Ἴτω κατ' οὔρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν
 Φοίβω συγηθὲν πᾶν τὸ Λαίης γένος.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Ωμοδακῆς σ' ἄγαν ἴμερος ἔξοτρυ-
 Μ 4

νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
Αἵματος οὐ Δεμισοῦ.

Ε. Φίλος γὰρ αἰσχρά μοι πατρός τέλει' ἀρα'
Ξηροῖς ἀκλαύσοις ὄμμασιν προσιζάνει,
Λέγασσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Χ. Ἀλλά σὺ μὴ 'ποτρύνε, κακὸς οὐ κεκλή-
σει, βίον εὖ κυρήσας μελαναιγίς οὐκ
Εἴσι δόμους Εριννὺς, ἐκ χερῶν * ὅταν
Θεοὶ Δυσίαν δέχωνται.

Ε. Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
Τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Χ. Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
Λήματος ἀντροπαία χρονία μεταλ-

Acerbum fructu patrare homicidium
Sanguinis illiciti.

E. Etenim mihi inimica chari patris perfica
Execratio ficcis inflebilibus oculis affidet,
Dicens mihi mortis secundae lucrum prius,

S T R O P H E 2.

C. Sed tu ne incitere : non vocabere timidus
Si bene vitam agas : horrida non ingreditur
Erinnys domum (*illius*) cujus ex manibus
Dii sacrificium accipient.

E. Diis quidem etiamnum neglecti sumus.
Gratia vero mortis nostrae in pretio est.
Quid ergo perniciosam adulemur necem?

A N T I S T R O P H E 2.

C. Imo nunc cum tibi adstat ; quoniam genius
Voluntatis mutatione diuturna reconciliandus,

Forſan veniet leniori

Spiritu, adhuc vero fervet.

E. Etenim efferbuerunt Oedipi imprecationes ;

Nimiſque vera in ſomno phantaſmatum

Viſa, paternarum facultatum diſtributricia.

C. Mulieribus, licet non eas ames, obtempera.

E. Dicite igitur quae agenda ; neque ea longe petenda.

C. Ne hac via ad ſeptimam portam exeas.

E. Obfirmatum non me ſermone obtundes.

C. Victoriã equidem licet ingloriam honorat deus,

E. Non decet virum armatum huic ſermoni acquieſcere,

C. Sed num tu fraternum cupis haurire ſanguinem ?

E. Diis concedentibus haud effugiet mala.

S T R O P H E I.

C. Horrui domui pernicioſam

Deam, diis neutiquam ſimilem,

Veraciſſimam, mala praefagentem,

Patris votivam Erinny,

Perſecturam excandefcentes

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 707. 95

λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

- Ε. Εξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
Αγαν δ' ἀληθεῖς † ἐνυπνίων φαντασμάτων
Οφεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.
Χ. Πείθου γυναῖξι, καίπερ οὐ στέργων ὄμως·
Ε. Λέγοιτ' ἂν ὦν † ἄνη τις οὐδὲ χρῆ μακράν.
Χ. Μὴ λθῆς ὁδοῦς σὺ Ἰάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
Ε. Τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
Χ. Νίκην γε μέντοι κῆ κακὴν τιμᾶ θεός.
Ε. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρῆ σιέργειν ἔπος.
Χ. Αλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
Ε. Θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

- Χ. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῆ, κακόμαντιν
Ε. Πατρὸς εὐκταίαν Εριννὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμους

96 ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 725.

Κατάρας βλαψίφρονος Οίδιπόδα.

Παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ

Χάλυβος σκυθῶν ἄποικος,

Κτεάνων χρηματοδαίτας

Πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,

Χθόνα ναίειν διαπήλας,

Οπόσαν ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν,

Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

[Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Ἐπειδὴν αὐτοκτόνως

Αὐτοδαίικτοι θάνωσι,

Καὶ χθονία κόνις πῖη

Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

Τίς ἂν καθαρμὸς πόροι,

Τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ

Πόνοι δόμων νέοι παλα-

SEPT. CON. THEBAS. 725. 96

Execrationes vefani Oedipodis.

Filios-perdens Contentio haec urget.

ANTISTROPHE 1.

Advena vero fortes distribuit

Chalybs, Scythia egressus,

Possessionum divisor

Acerbus, crudele ferrum,

Tantum terrae ad incolendum impartiens

Quantum, cum occiderint, occupare possint,

Largiorum camporum expertes.

STROPHE 2.

Quod si qui mutuo se interfecerint,

Et a se invicem perempti occubuerint,

Terreusque pulvis biberit

Nigrifluum caede expressum cruorem,

Quis expiationes praebeat?

Quis ipsos lavet?

O novi labores domus,

Antiquis malis commissi!

ANTISTROPHE 2.

Antiquam enim dico
 Transgressionem cito-punitam,
 Ætatem vero usque ad tertiam manet.
 Quando Laius, Apolline
 Invito, qui ter dixerat, in
 Umbilicariis Pythicis
 Oraculis, quod, si moreretur
 Sine liberis, fervaret urbem,

STROPHE 3.

Victus amicorum malis consiliis,
 Genuit sibimet interitum
 Parricidam Oedipum,
 Qui matris castum
 Seminare arvum, ubi nutritus fuerat,
 Radicem fanguineam,
 Sustinuit. Amentia conjunxit

οἷσι συμμιγεῖς κακοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Παλααγενῆ γάρ λέγω
 * Παρβασίαν ὠκύποινον·
 Αἰῶνα δ' ἔς τρίτον μένει,
 Απόλλωνος εὔτε Λαῖος
 Βία, τρεῖς εἰπόντος ἐν
 Μεσομφάλοις πυθικοῖς
 Χρηστηρίοις, θνάσκοντα γεν-
 νας ἄτερ, σῶζειν πύλιν,

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Κρατηθεῖς * ἐκ φίλων ἀβελίαις,
 Εγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ,
 Πατροκτόνον Οἰδίποδαν,
 Οστε μὴ πρὸς ἀγνάν
 Σπείρας ἄρῃαν, ἴν' ἐτράφη,
 Ρίζαν αἰματόεσσαν
 Ετλα. παράνοια σύναγε

Νυμφίους φρενώλεις·

ἌΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
 Τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰείρει
 Τρίχalon, ὃ καὶ περὶ πρύμ-
 ναν πόλεως καχλάζει.
 Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου,
 Τείνει πύργος ἐν εὐρει.
 Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
 Μὴ πόλις δαμασθῆ.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Τέλεια γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ,
 Βαρεῖαι καταλλαγαί,
 Τὰ δ' ὅλοα τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
 Πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 Ἀνδρῶν ἀλφησᾶν
 Ολβος ἄγαν παχυνθεῖς.

Sponfos mente captos.

ANTISTROPHE 3.

Malorum autem velut mare fluctum agit ;
 Hic quidem cadit, alius vero se attollit
 Trifulcus, ille autem ad puppim
 Urbis cachinnat :
 Inter haec praesidio brevi
 Extenduntur moenia in latitudine.
 Vereor itaque ne cum regibus
 Pereat civitas.

STROPHE 4:

Adimpletae enim sunt olim prolatae execrationes,
 Ægre conciliationes (*fieri possunt*)
 Pernicies semel orta non praeterit.
 Jacturam autem e puppi factam fert
 Virorum solertium
 Felicitas nimis coacervata.

N

ANTISTROPHE 4.

Quem enim virorum tantum admirati sunt
 Dii, et incolae urbis,
 Et fertilis illa aetas mortalium,
 Quantum tunc Oedipum honorarunt,
 Qui hominum rapacem
 Feram e regione sustulerat?

STROPHE 5.

Postquam vero certior factus
 Fuit miser infelicium
 Nuptiarum, prae dolore aegre ferens,
 Vefanienti corde,
 Gemina perpetravit mala
 Parricida manu,
 Oculis natos abhorrentibus privavit (sc.)

ANTISTROPHE. 5.

Filiisque dira

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἑθαύμασαν
Θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
Πόλεως πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
Ὅσον τότε Οἰδίπεν τίον,
Ἀναρπαξάνδραν
Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η ε.

Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
Ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
Μαινομένα κραδία
Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
Πατροφόνῳ χερὶ τῶν
Κρηισσοτέκνων * ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ε.

Τέκνοις δ' ἀραίας

Εφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς,
 Αἰ αἰ, πικρογλώσσους ἀράς,
 Καί σφε σιδαρονόμῳ
 Δία * χερὶ ποτὲ λαχεῖν
 Κτήματα· νῦν δὲ τρέω
 Μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐρῳνύς.

Α. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
 Πόλις πέφευγεν ἠδὲ δούλειον ζυγόν·
 Πέπτωκεν ἀνδρῶν ἀβρίμων κομπάσματα·
 Πόλις δ' ἐν εὐδία τε καὶ κλυδωνίῃς
 Πολλαῖσι πληγαῖς ἀντλον οὐκ ἔδέξατο.
 Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
 Εφραζάμεσθα μονομάχοισι προσάταις·
 Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι·
 Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας
 Ἀναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπῳ γένει
 Κραίνων παλαιᾶς Λαΐᾶς δυσβουλίας.
 Χ. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;
 Α. [Πόλις σέσωσαι, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
 Ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων—
 Χ. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγῳ.

Et indignatione plena immisit alimenta;
(Heu heu diras ab acerba lingua profectas!)
(*Et precatus est*) ut per ferrum gerenda
Adminiftratione fortirentur
Poffeffiones. Nunc autem tremo
Ne haec perficiat flectipes Erinnyes.

N. Confidite filiae matrum alumnae.
Effugit haec civitas fervile jugum.
Ceciderunt virorum ferocientium crepitacula.
Urbs vero in tranquillo est, et fluctum
Crebris ictibus non sentinavit.
Firma est turris, et portas idoneis
Munivimus duellibus praefectis.
Bene habent plurima in sex portis quidem;
Septimam vero reverendus septimae (*diei*) praefectus
Rex Apollo occupavit, Oedipi generi
Rependens antiquam Laii incogitantiam.
C. Quidnam hoc novi est quod urbi accidit?
N. [Servata est civitas, reges vero una fati]
Viri occubuerunt manibus mutuo internecivis—
C. Quinam? quid dixti? verbi dementor metu.

N. Mentis compos nunc audito, Oedipi genus,

C. Me miseram! vates sum malorum.

N. Neutiquam in dubio occisi sunt.

C. Eone venerunt? gravia igitur, dicas tamen.

N. Ita fraternis manibus interfecti sunt atrociter.

C. Sic fatum commune erat ambobus simul.

N. Illud revera miserum sustulit genus.

Hisce laetari et lacrymari praesto est.

Quod civitas quidem feliciter agat, (*laetari, lacrymari*

Vero) quod praefecti gemini duces sortiti sunt

Scythico ferro possessionum totam haereditatem.

Possidebunt vero quam accipient in sepulchro terram,

Patris secundum vota infelicia subrepti.

Servata est civitas, regum vero congenerum

Bibit cruorem terra mutuo caesorum.

C. O magne Jupiter et urbicustodes

Dii, qui has Cadmi arces

Defenditis;

Utrum gaudeam et hymnum canam

Urbem incolumem fervanti, (*Deo*)

An miseros atque infelices

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. 807. 101

Α. Φρονοῦσα νῦν ἄκυσον, Οἰδίπυ γένος.
Χ. Οἷ γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
Α. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.
Χ. Εκείθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὔν, ὅμως φράσον.
Α. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
Χ. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
Α. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
Δισσῶ στρατηγῶ διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
Εξοσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότημους φορούμενοι.
Πόλις σέσωσαι βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
Πέπωκεν ἅϊμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Χ. Ω μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
Δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμυ πύργῳ
Τούσδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, κάπολολύξῳ
Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

Ατέκνης κλαύσω πολεμάρχης;
 Οἷ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἔπωνυμίαν
 Καὶ πολυνεικῆς
 Ωλοῖτ' ἀσεβεῖ διανοία.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Ω μέλαινα καὶ τελεία
 Γένεος Οἰδίπυ τ' ἀρά,
 Κακόν με καρδία τὶ περιπιτνεῖ κρύος·
 Ετευξα τύμβω μέλος
 Ως Θυὰς, αἵματοσταγεῖς
 Νεκρὸς κλύσσα δυσμόρους
 Θανόντας· ἦ δύσορnis ἀ-
 δε ξυναυλία δορός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Εξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε
 Πατρόθεν εὐκταία φάτις·
 Βελαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖς διήρκεσαν.
 Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,

SEPT. CON. THEBAS. 828. 102

Sine liberis (*mortuos*) deflebo duces?
Qui recte fecundum nominis etymologiam
Et (*Polynices*) in contentione multi
Perierunt impia mente.

S T R O P H E.

O atra et perfica
Generis Oedipi imprecatio,
Malus aliquis cor meum occupat rigor:
Lessum feci tumulo
Velut Thyas, sanguinem stillantes
Mortuos ut audii infelices
Oppetentes. certe malis avibus hic
Congressus hastae factus est.

A N T I S T R O P H E.

Perfecit, neque recusavit
Vox patris diras continens:
Confiliaque infida Laii adimpleta sunt.
At sollicitudo circa urbem

Et oracula non retusa sunt.

Heu aerumnabiles hoc patraſtis incredibile;

Advenerunt deſendae

Calamitates non verbo (*ſed revera.*)

Haec enim ex ſe apparent, manifeſtus eſt nuntii fermo:

Curae duplices, gemina prae fortitudine

Mala caedis mutuae duplices

Perſectae calamitates. quid dicam?

Quid aliud niſi labores laborum

Domum hanc occuparunt;

Sed luſtum o amicae ſecundum

Excitate circa caput motarum manuum ſtrepitum

Miſſivum, qui ſemper per Acherontem in trajiciendo

Comitatur plorabilem, nigricantem

Transfretatoriam cymbam,

Inviam Apollini, ſolis expertem,

Omnium (*hominum*) capacem, in terram tenebricoſam.

Verum adveniunt in hoc negotium

Acerbum, Antigone et Iſmene,

Leſſum fratribus, non dubie

Καὶ Δέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπισον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ·

Τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλῃ λόγος·
Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
Κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
Δόμων ἐφέσιοι.

Ἀλλά γόνῳ ὦ φίλαι κατ' οὖρον
Ερέσσειτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
Πίτυλον, ὃς αἰέν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
Τὰν ἄσνον, μελάγκροκον
† Ναύσολον Θεωρίδα,
Τὰν ἀσιβῆ ἠπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

Ἀλλά γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Θρῆνον ἀδελφοῖν, οὐκ ἀμφιβόλως

Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων

Στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης

Τὸν δυσκέλαδόν τ' ὕμνον Εἰρινύος

Ἰαχεῖν, Αἶδα τ'

Εχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

Η. Ἰώ. Δυσαδελφόταται πασῶν, ὅποσαι

Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

Κλάω, σένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

Μὴ' κ' φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Η. Ἰώ ἰώ δύσφρονες,

Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,

Πατρώεσ δόμους ἐλόν-

τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

Η. Μέλεοι δῆθ', οἱ μέλεες θανάτους

Εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Η. Ἰώ ἰώ δωμαίων

Ερειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας

Ἰδόντες, ἤδη διήλ-

λαχθε σὺν σιδάρω,

Οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,

Arbitror ipfas ex profundis amabilibus
Pectoribus miffuras dolorem dignum.
Æquum autem eft ut nos famam praeoccupantem
Et infaufi foni hymnum Erinnyos
Refonemus, Orcoque
Ingratam paeana occinamus.
S. Heu omnium infeliciffimae forores, quotquot
Strophium veftribus circumjiciunt!
Fleo, gemo, et dolus nullus
Quin ex animo fincera ejulem.

S. Heu heu infani,
Amicis non fidentes, et malis indomiti,
Paternas domos
Capietes miferi per vim.
S. Miferi prorfus qui miferum lethum
Invenerunt domus in perniciem.
S. Heu heu domuum
Everfores maenium, et acerbas monarchias
Qui videbatis, jam placati
Eftis cum ferro:
Non jam amplius de benevolentia,

Sed de caede decertastis.

Veras admodum patris Oedipi diras

Perfecit veneranda Erinnyes.

S. Per sinistra icti.

S. Icti fane, et

Confanguinea latera.

S. Heu heu infelices,

Heu heu mutuorum

Lethorum imprecationes.

S. Plagam dicis penitus perforantem.

S. Et aedibus et corporibus

Percussos dico.

S. Infando furore

Maledictoque a patre

Fato ex contentione orto.

S. Percurrit vero et urbem

Luctus, lugent turres,

Luget vero viros amans regio.

Manebuntque possessiones nepotibus,

Propter quas infelicibus,

Propter quas diffidium erat,

Et mortis exitus.

Ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε·

Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα

Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.

Ἡ. Δί' εὐωνύμων τετυμμένοι.

Ἡ. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγγνων τὲ πλευρωμάτων.

Ἡ. Αἰ' αἰ' δαιμόνιοι,

Αἰ' αἰ' δ' ἀντιφόνων

Θανάτων ἀραί.

Ἡ. Διανταίαν λέγεις πλαγάν.

Ἡ. Δόμοισι καὶ σώμασι

Πεπλαγμένους ἐννέπω.

Ἡ. Αναυδάτῳ μένει

Ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς

Διχόφροσι πότμῳ.

Ἡ. Διήκει δὲ καὶ πόλιν

Στόνος, σένεσι πύργοι,

Στένει πέδον Φίλανδρον·

Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους,

Δί' ὧν αἰνομόροις,

Δί' ὧν νεῖκος ἔβα,

Καὶ θανάτῃ τέλος·

Εμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
 Κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·
 Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις,
 Οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Η. Σιδάρόπλακτοι μὲν ᾧδ' ἔχουσι.

Η. Σιδάρόπλακτοι δὲ τοὺς μένῃσι,
 Τάχ' ἂν τις εἶποι, τίνες;

Τάφων πατρώων λαχαί.

Η. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς

Προπέμπει δαϊκτῆρ γόος,

Αὐτόσονος, αὐτοπήμων,

Δαίφρων, οὐ φιλογαθῆς, ἐτύμως

Δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ

Κλαομένας μῆ, μινύθει,

Τοῖνδε δυεῖν ἀνάκτοι.

Πάρεσι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-

θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην

Πολλὰ μὲν πολίτας,

Ξένων τε πάντων στίχας

Πολυφθόρου ἐν δαίδι.

Η. Δυσδαίμων σφὶν ἃ τεκοῦσα

Προπασῶν γυναικῶν, ὀπόσαι

Partiti autem sunt feroces

Possessiones, ut aequa pars utrique cederet,

Sed neque arbitrio defuit reprehensio, neque

Amicis bellum gratum fuit.

S. Ferro percussi quidem ita se habent.

S. Ferro percussae et istos manent,

Dicat aliquis, quaenam?

S. Tumulorum paternorum fossae.

S. Ex domo validum sonum in ipsos

Emittit hostilis luctus, proprio

Dolore gemens, propriam calamitatem reputans,

Animum lacerans, non amans rerum bonarum, vere

Lachrymas fundens ex anima, qui

Mihi flenti minuitur,

Ob hosce duos reges.

Fas vero est dicere de

Miseris, quod fecerint

Multa mala civibus,

Et exterorum omnium turmas

Exitiales in bello.

S. Infelix quae eos peperit

Prae omnibus foeminis quotcunque

O

Proliferae dictae sunt,

Filium proprium in maritum sibi concilians

Hos peperit, hi vero in hunc modum occubuerunt,

Manibus confanguineis mutuo caedentibus.

I. Confanguineae quidem sed et exitiosae

Conscissionibus inamabilibus,

Contentione furenti

In exitu litis.

Cessat vero inimicitia,

Inque terra vita

Sanguiflua commiscetur,

Plane sunt confanguinei.

C. Acerbus contentionum arbiter transmarinus

Hospes ex igne profectus,

Acutum ferrum: acerbus vero

Facultatum malus

Impartitor, Mars execrationem

Patris ratam faciens.

A. Habent partem quam fortiti sunt, o miseri,

A Jove missorum malorum.

Et subter corpus terrae

Divitiae inexhaustae erunt.

Τεκνογόνοι κέκληνται.

Παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτᾶ θεμένα,
 Τούσδ' ἔτεχ', οἳ δ' ὧδ' ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
 λαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Ι. Ομόσποροι δῆτα κῆ πανώλεθροι,

Διατομαῖς οὐ φίλαις,

Εριδι μαινομένα,

Νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπαιται δ' ἔχθος.

Εν δὲ γαίᾳ ζῶα

Φονορρύτῳ μέμικται.

Κάρτα δ' εἰς ὄμαιμοι.

Χ. Πικρὸς λυτῆρ νεικέων ὁ πόντιος

Ξείνος ἐκ πυρὸς συθεῖς

Θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς

Δὲ χρημάτων κακὸς

Δατητὰς Ἀρης ἀρὰν

Πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ.

Α. Ἐχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλεοι,

Διοσδότην ἀχέων·

ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς

Πλούτος ἄβυσσος ἔσται.

Ι. Ἰὼ πολλοῖς ἐπαιθήσαν-
τες πόνοισί γε δόμοι·

Τελευτᾶ δ' αἶδ' ἐπηλάλαξαν

Ἀραὶ τὸν ὄξυν νόμον,

Τετραμμένε παντρόπῳ

Φυγᾶ γένεσ.

Ἔστακε δ' Ἄτας

Τρόπαιον ἐν πύλαις,

Ἐν αἷς ἐθείνοντο, ἢ δυοῖν κρατήσας

Ἐλήξε δαίμων.

Α. Παισθεῖς ἔπαισας. Ι. Σὺ δ' ἔθανες κα-
τακτανῶν.

Α. Δορὶ δ' ἔκτανες. Ι. Δορὶ δ' ἔθανες.

Α. Μελεόπονος. Ι. Μελεοπαθής.

Α. Ἰτω † δάκρυα. Ι. Ἰτω γόος.

Α. Προκίεσται κατακτάς·

Ἡὲ ἦε, μαίνεται γούισι φρήν.

Ι. Ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

Α. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

Ι. Σὺ δ' αὖτε ἢ πανάθλιε.

Α. Πρὸς φίλῃ γ' ἔφθισο.

Ι. Καὶ φίλον ἔκτανες.

I. Heu multis abundantes

Cladibus aedes.

Ad exitum vociferatae sunt

Dirae acuta voce carmen,

Everfi effusissima

Fuga generis (*Oedipi.*)

Stetitque noxae

Trophaeum ante portas

In quibus caedebantur, et cum utrunque devicerat

Quievit Deus.

A. Percussus percussisti. I. Occidens
occidisti.

A. Hasta peremisti. I. Hasta periisti.

A. Miseranda machinatus. I. Miseranda passus.

A. Meent lachrymae. I. Meet luctus.

A. Procumbet (*ante aedes*) qui peremit.

Heu heu insanit prae luctu mens.

I. Intus vero cor ingemiscit.

A. Heu heu tu multis lachrymis flende.

I. Tu rursus et miserrime.

A. Ab amico occifus es.

I. Et amicum occidisti.

A. Gemina loqui. I. Gemina et videre.

A. Talibus doloribus nos propinquae sumus,

I. Sororesque prope fratres.

A. Heu parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnys certe valde-potens es.

I. Heu heu visu non ferendos dolores

Monstravit post exilium mihi.

A. Nec tamen advenit, nam eum peremit.

I. Et qui salvus erat spiritum perdidit.

A. Perdidit quidem. I. Et hujus spiritum eripuit,

A. Miserum genus. I. Miseros et passus est

Luctuosos dolores nomini suo congruentes.

A. Labores termaximos lachrymis rigandos.

I. Perniciosa dictu. A. Perniciosa visu,

Heu Parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnys, certe valde-potens es,

Tu nempe trajiens intellexisti.

I. At tu nihilo serius didicisti.

A. Postquam ad urbem pervenires.

I. Huic cum hasta oppositus.

Α. Διπλᾶ λέγειν. Ι. Διπλᾶ δ' ὄρα̃ν.

Α. Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

Ι. Πέλας αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

Α. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπυ σκιά

Μέλαιν', * Εριννὺς ἢ μεγασθενής τις εἶ.

Ι. Ἡὲ ἤε, δυσθέατα πῆματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

Α. Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν.

Ι. Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

Α. Απώλεσε δῆτα. Ι. Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε.

Α. Τάλαν γένος. Ι. Τάλανα κ' πάθεν

Δύστονα κῆδέ' ὁμώνυμα.

Α. Δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

Ι. Ολοὰ λέγειν. Α. Ολοὰ δ' ὄρα̃ν.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπυ σκιά

Μέλαιν', * Εριννὺς ἢ μεγασθενής τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

Ι. Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθῶν.

Α. Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

Ι. Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

A. Ολοά λέγειν. I. Ολοά δ' ὄρα̃ν.

A. Ἰὼ πόνος. I. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι
Καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

A. Ἰὼ ἰὼ, κῆ πρόσω γ' ἐμοί,

I. Ἰὼ ἰὼ † δυστόνων κακῶν

Αναξ Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.

A. Ἰὼ πάντων † πολυστονώτατοι,

I. Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτα.

A. Ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

Ἰὼ ὅπε τιμιώτατον.

I. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

K. Δακοῦντα κῆ † δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

Δήμῃσ προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως:

Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς:

Εἴργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἶλετ' ἐν πάλει

Ἰερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

Τέθνηκεν οὔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

Οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

Τούτῃ δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνεΐκῃς νεκρὸν

Ἐξω βαλεῖν ἄφαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

A. Perniciosa dictu. I. Perniciosa visu.

A. Proh dolor qui nobis adest. I. Proh mala et
Domui et telluri, et prae omnibus mihi.

A. Heu heu et mihi prius.

I. Heu flebilium malorum

Author rex Eteocles.

A. O omnium maxime lugendi,

I. O furentes in calamitate.

A. Heu qua illos terrae parte ponemus?

I. Heu ea que maxime honorifica.

A. Heu malum vicino patri lecto ponendum.

P. Promulgare me oportet consulta et decreta

Populi consiliariis hujus Cadmeae urbis:

Eteoclem quidem hunc ob benevolentiam erga

Solum inhumare decretum est amicis terrae fossis;

Arcendo enim hostes, mortem tulit pro urbe,

Sacrorumque patriorum purus existens absque culpa

Oppetit ubi juvenibus pulchrum est mori.

Sic quidem quod ad eum spectat mandatum est

Dicere. Illius vero fratrem hunc Polynicis cadaver

Foras ejicere inhumatum, praedam canibus,

Tanquam destructorem Cadmeae terrae,
 Nisi deorum aliquis obstitisset hastae
 Ipsius. piaculum et mortuus possidebit
 Deorum patriorum, quos ille inhonorans,
 Exercitum peregrinum admovens urbem cepit,
 Sic volitantibus in alitibus visum est
 Sepultus inhonore, mercedem ut accipiat : et neque
 Eum comitentur officia ad tumulum liba ,
 Neque quisquam eum honoret cantilenis lamentatoriis,
 Sed ut infamis ne ab amicis quidem efferatur,
 Talia sunt a Cadmeorum magistratu decreta,
 A. Ego ero Cadmeorum praefectis dico,
 Si nullus alius huncce sepelire voluerit,
 Ego ipsum inhumabo, et me in discrimen conjiciam,
 Sepeliendo fratrem hunc meum, nec me pudebit
 Praebere inobedientem hanc anarchiam urbi.
 Magnam vim habent communia viscera, quibus
 Nati sumus, matris miserae, et infelicis patris,
 Quare volens inviti particeps esto mali
 Anima, defuncto viva mente congeneri.
 Hujusce carnes nequiquam ingluviosi
 Lupi depascent, ne ita videatur alicui.

Ως ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείας χθονός,
 Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ
 Τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται
 Θεῶν πατρῶων, οὐς ἀτιμάσας ὄδε,
 Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.
 Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 Ταφέντ' ἀτίμως, τοῦπιτίμιον λαβεῖν.
 Καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
 Μήτ' ὄξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
 Εἶναι δ' ἀτίμον ἐκφορᾶς φίλων ὑπο
 Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
 Α. Εγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
 Ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 Εγὼ σφε θάψω, † κατὰ κίνδυνον βαλῶ,
 Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 Ἐχουσ' ἀπίστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
 Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχνον, οὗ πεφύκαμεν,
 Μητρὸς ταλαίνης, † κατὰ δυστήνης πατρὸς.
 Τοιγὰρ θέλωσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶ
 Ψυχῆ, Δαιμόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
 Τούτῃ δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
 Δύκοι † πάσσονται μὴ δοκησάτω τινί.

Τάφον γὰρ * αὐτὴ κ̄ κατασκαφὰς ἐγώ,
 Γυνὴ περ οὔσα, τῶδε μηχανήσομαι
 Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνε πεπλώματος.
 Καυτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν·
 Θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
 Κ. Αὐδῶ πόλιν σε· μὴ βιάζεσθαι τόδε.
 Α. Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
 Κ. Τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.
 Α. Τράχυν', ἄθραπτος οὔτος οὐ γενήσεται.
 Κ. Ἀλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
 Α. Ἦδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
 Κ. Οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
 Α. Παθῶν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
 Κ. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦμ,
 Α. Εἰς περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
 Εγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
 Κ. Ἀλλ' αὐτόβελος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

Η. Φεῦ φεῦ. ὦ μέγалаυχοι κ̄ φθερσιγενεῖς
 Κῆρες Εριννύες, αἴτ' Οἰδιπόδα
 Γένος ἰλέσατε πρυμνόθεν οὔτως.
 Α. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

Tumulum enim ipsi et fossas ego,

Quamvis foemina sim, huic fabricabo

In sinu ferens pepli byffini.

Et ipsa obtegam, ne quis contra sentiat;

Confide, aderit efficax solertia.

P. Dico, urbem ne tu his violes.

A. Dico, mihi ne tu superflua praedices.

P. Asper quidem populus cum effugerit mala.

A. Exaspera et tu, inhumatus vero ille non erit.

P. Sed quem odio habet civitas tunc honorabis tumulo?

A. Jamdudum hic a Diis dehonestatus est. [cerit.

P. Non, priusquam terram hanc in periculum conje-

A. Male tractatus mala rependit.

P. Verum ad omnes pro uno hoc opus redundavit.

A. Contentio sermonem perficit ultima deorum.

Ego hunc sepeliam, ne sermones trahas. [renuncio.

P. At scito tuis consiliis (*te hoc facturam*) ego autem

S. Heu heu, o superbae et exitiales

Fatales Furiae, quae Oedipi

Genus adeo funditus perdidistis.

A. Quid patiar? quid agam? quid consilii capiam?

Quomodo sustinebo neque te flere,
 Nec ad tumulum comitari?
 Sed metuo et avertere cupio
 Terrorem civium.

S. Tu quidem multos qui te flebunt
 Habebis; ille autem miser indefletus,
 Unicum sororis lessum obtinens
 Ibit. quis his acquiescet?

S. Faciat (*quod decrevit*) civitas, aut non faciat
 (*Contra*) lugentes Polynicem.

Nos tamen ibimus, et consepeliemus
 Funus comitantes, nam generi
 Communis dolor est, et civitas aliter
 Alias laudabit quae justa sunt.

S. Et nos cum illo, ut et civitas
 Et jus ipsum postulat.

Nam post immortales deos et robur Jovis,
 Hic Cadmeorum urbem liberavit
 Ne everteretur, neve extraneorum
 Fluctu virorum
 Penitus submergeretur.

F I N I S.

Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
Ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι
Δεῖμα πολιτῶν.

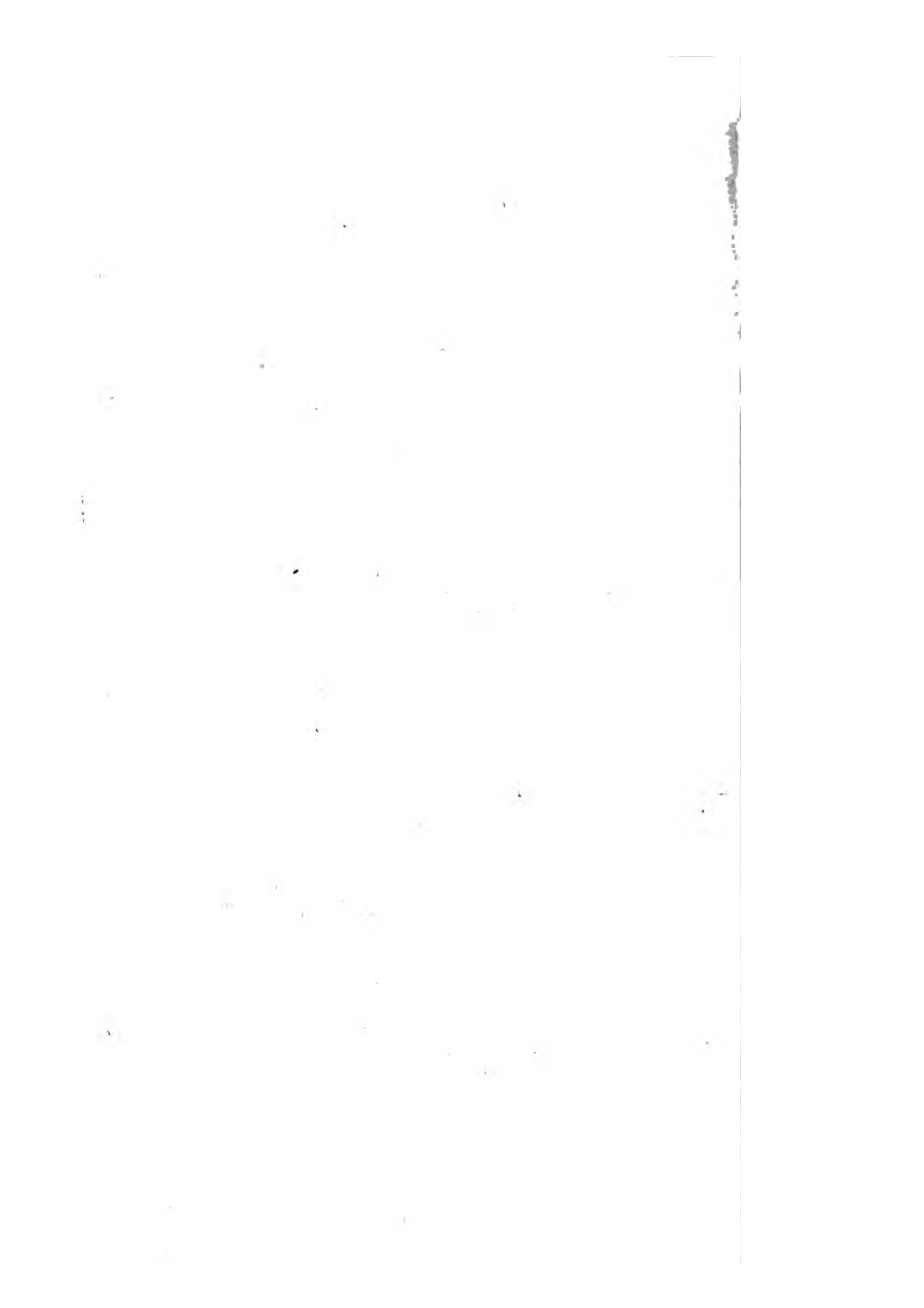
Η. Σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
Τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγους
Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἴσι. τίς *ἂν ταῦτα πίθοιτο;

Η. Δράτω † πόλις κὴ μὴ δράτω
Τοὺς κλάοντας Πολυνεΐκην.

Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, κὴ ξυνθάψομεν
Αἶδε προπομποί. κὴ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄχος, κὴ πόλις ἄλλως
Ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

Η. Ἡμεῖς δ' ἅμα τῶδ', † ὡσπέρ τε πόλις
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

Μετὰ γὰρ μάκαρας κὴ Διὸς ἰσχύον,
Οὐδὲ Καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ 'νατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
Κύματι φωτῶν
Κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

P

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΓΑΛΑΤΚΟΣ ἐν τοῖς περὶ Λίσχου μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν ἐπισὶ Φρυγίαν τὰς Πέρσας παραπειθοῖσθαι. ἐκτίθησι δὲ ἕ την ἀρχὴν τῷ δράματι ταύτην,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν παλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκῆ εὐνῆχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τῷ Ξέρξῳ ἦτταν, στρατηγὸς τε θρόνος τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρίδροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικὰ, ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν ἀρεστίην, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιπῦσα.

τὰ δὲ στάσιμα· ὡς ὅτε ἴσεται, ἕ ἀρχεται τῆς συμφορᾶς τῷ δράματι. τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. ἕ ἐστὶν ἡ μὲν σκηνὴ τῷ δράματι παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείῳ ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἀμετρον ἐπαγόμενος, καὺς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ, ἢ ἕ δεκατέσσαρας ἕ πιζῆ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, ἕ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διειπρωῖσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον πῆρας ἔχοντες πρώτη ἐφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείῳ ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρως, ἐπὶ Ξέρξῳ, περὶ Σαλαμῖνα ἕ Πλαταιάς, τῷ Θεμιστοκλέους στρατηγῷ ὄντος τότε τῶν ἀθηναίων ἕ ῥήτορος, ἕ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι ἕ ἀπιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. ἕ ἕ γενομένη, περιεγένοντο αὐτῷ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, ὅτι τῆς ξύλινα κατασκευάσαι, ἕ ἕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. ἕ οἱ μὲν τῆς ἕλιγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἕχ ἕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τευχῶν ἐξῆσαν τὴν ἀνθρώπων. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Λίσχου ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσης, Γλαύκῳ ποτιεῖ, Προμηθεῖ. τῷ τῷ Ξέρξῳ πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἀτοσσα· γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖος τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τῶν υἱῶν Ταστάου, προκρίθεις ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἕ βασιλεύσας αὐτῶν, ὅς ἦν ἕ Ξέρξῳ πατὴρ τῷ στρατεύσαντος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξῳ πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἕσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῷ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ ἕ τίταρον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

P E R S A E.

C H O R U S.

NOS quidem Persarum profectorum
In Graeciam dicimur fiduciarum,
Et divitum auroque abundantum
Sedium custodes, quos prae senectute
Ipse rex Xerxes imperator
Dario genitus
Elegit ad inspectandum regionem,
Verum de reditu regis
Exercitusque auro divitis
Male praefagens valde tumultuatur
Intus animus.
Robur enim omne Asiaticum
Abiit, at juvenem virum clamore prosequitur (*Asia*)
Et neque ullus nuntius, nec eques ullus
Urbem hanc Persarum adit.
Quique Susis et Ecbatanis

Π Ε Ρ Σ Α Ι .

Χ Ο Ρ Ο Σ .

Τ Α Δ Ε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ελλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
Καὶ τῶν ἀφνεῶν ἢ πολυχρύσων
Εδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενῆς
Εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
Ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσῃ στρατιάς ἤδη
Κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰρ ἰσχύς Ἀσιατογενῆς
Ὡχῶκε· νέον δ' ἄνδρα βαύζει.
Κοῦτε τίς ἄγγελος, οὔτε τίς ἵππεὺς,
Ἄστῳ τὸ Περσῶν ἴφικνεῖται·
Οἷτε τὸ Σούσων, ἢδ' Ἐκβατάνων,

Καὶ τὸ παλαιὸν Κίσιον ἔρκος
 Προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βάδην
 Πολέμου στίφος παρέχοντες·
 Οἶος Αμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
 Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
 Ταγοὶ Περσῶν,
 Βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μεγάλα
 Σοῦνται, στρατιάς πολλῆς ἔφοροι,
 Τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἵπποβάται,
 Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 Ψυχῆς† ἐν τλήμονι δόξη·
 Ἀρτημβάρης θ' ἵππιοχάρμης,
 Καὶ Μασίστρης, ὅ, τε τοξοδάμας
 Ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
 Ἴππων τ' ἔλατῆρ Σωσθάνης.
 Ἄλλης δ' ὁ μέγας ἢ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
 Πηγασταγῶν * Αἰγυπτογενῆς,
 Ο, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 Μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίας
 Θήβας ἐφέπων Ἀρίομαρδος,

Et antiqua Ciffina arce
Relictis, profecti sunt, partim equis,
Partim navibus, et pedites,
Belli molem praebentes.
Qualis Amistres, atque Artaphrenes
Et Megabazes atque Aftaspes,
Perfarum duces,
Reges regi magno subditi,
Proficiscuntur aciei numerosae praefecti,
Arcitenentes ac equites,
Terribiles quidem visu, atroces vero pugna
Obfirmato animi proposito.
Artembarefque equis gaudens
Et Masistres, arcuque domans
Strenuus Imaeus, Pharandacesque,
Et equorum-agitator Softhenes.
Alios vero magnus et multa alens
Nilus misit: Susifcanes,
Pegastagon Ægypto natus,
Et qui sacrae Memphidi praeest
Magnus Arfames, quique antiquas
Thebas regit Ariomardus,

Et paludicolae navium remiges
Periti, multitudoque innumera.
Molliter degentium sequitur Lydorum
Turba, et qui plane in continente genitam
Obtinent gentem, illis Metragathes
Et Arceus bonus, reges praefecti,
Et divites Sardi vectos
Multis curribus emittunt,
Bijugos et trijugos ordines,
Vitu terribile spectaculum.
Instant vero sacri Tmoli vicini
Jugum fervile injicere Graeciae,
Mardon, Tharybis, hasta indefatigabiles,
Et jaculatores Myfi. Babylon vero
Auro dives miscellaneam turbam
Mittit tractim, et navibus vectos
Atque arcum tenendi arte confisos,
Ensiferque populus ex omni
Sequitur Asia,
Timendo regis edicto.
Talis flos virorum Persicae
Terra proficiscitur,

Καὶ ἐλειόβαται ναῶν ἑρέται
 Δεινοὶ, πληθὸς τ' ἀνάριθμοι.
 Αβροδιαίων δ' ἔπεται Λυδῶν
 Οχλος, οἳτ' ἐπίπαν ἠπειρογενές
 Κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθῆς
 Ἀρκεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
 Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
 Πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 Δίρρυσμά τε καὶ τρίρρυσμα τέλη,
 Φοβεράν ὄψιν προσιδέσθαι.
 Στεῦνται δ' ἱεροῦ Τρωῶλου πελάται,
 Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
 Καὶ ἀκοντιστὰὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δ'
 Ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 Πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
 Καὶ τοξουλκῶ λήματι πιστούς·
 Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται,
 Δειναῖς βασιλέως ὑποπομπᾶς.
 Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος κίτας
 Οἴχεται ἀνδρῶν,

Οὓς πέρι πᾶσα χθῶν Ἀσιῆτις
 Θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῶ·
 Τοκέες † τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
 Τείνοντα χρόνον τρομέονται,

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
 Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
 τίπορον γείτονα χώραν,
 Λινοδέσμῳ σχεδία
 Πορθμὸν ἀμείψας
 Ἀθαμαντίδος Ἑλλης,
 Πολύγομφον ὄδισμα
 Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων
 Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
 νόριον θεῖον ἐλαύνει
 Διχόθεν, πεζονόμοις,

Quos omnis tellus Asiatica
 Cum aluerit, flagrante desiderio gemit:
 Parentes et uxores per singulos dies numeratim
 Ad protractum tempus contremiscunt.

S T R O P H E.

Jam quidem transiit captor urbium
 Regius exercitus in
 Oppositam vicinam regionem,
 Funibus vinc̄ta rate
 Fretum trajiciens
 Athamantidis Helles,
 Cum multiclavum pontem
 (*Veluti*) jugum injecisset cervici maris.

A N T I S T R O P H E.

Populosae Asiae bellicosus princeps
 In omnem terram gregem
 Divinum (*immensum*) agit
 Bifariam, terrestribus

Et maritimis (*copiis*)
Firmis confusus
Asperis ducibus,
Aurigenae stirpis deo aequalis vir.

Verum ceruleo oculis intuens
Aspectu trucis draconis,
Magna manu et numerosa classe (*instructus*)
Syriumque currum impellens,
Adducit in hastatos viros
Arcipotentem Martem.
Neque quisquam expectandus qui possit obfistere
Ingenti virorum torrenti,
Et munimentis firmis propellere
Inexpugnabilem fluctum maris.
Non sustinendus enim Persarum
Exercitus magnanimusque populus.
Dolosam vero fraudem dei
Quis vir mortalis evitabit,
Quis cito saltu pedis,
Agilis exiliat?
Amica enim et blandiens

Εκ τε θαλάσσης,
 Οχυροῖσι πεπορθῶς
 Στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
 σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

Κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσαν,
 Φονίου δέργμα δράκοντος,
 Πολύχειρ, ἢ πολυναύτης,
 Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
 Επάγει δουρικλύτοις ἀν-
 δράσι τοξόδαμνον Ἀρην.
 Δόκιμος δ' οὔτις ὑποστάς
 Μεγάλῳ ρεύματι φωτῶν,
 Εχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
 Ἀμαχῶν κῦμα θαλάσσης·
 Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
 Στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
 Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
 Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
 Τίς ὁ κραιπνῶ ποδὶ πηδή-
 ματος εὐπέτοῦς ἀνάσσει;
 Φιλόφρων γὰρ σαίνου-

σα τὸ πρῶτον, παράγει
 Βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
 Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ Δια-
 τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Θεόδεν γὰρ κατὰ μοῖρ'
 Εκράτησεν τὸ παλαι-
 ον, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 Πολέμους πυργοδαϊίktους
 Διέπειν, ἵππιοχάρμας τε κλότους,
 Πόλεων τ' ἀναστάσεις.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Εμαθον δ' εὐρυπόροι-
 ο θαλάσσης πολιαί-
 νομένης πνεύματι λάβρω
 Εσορᾶν πόντιον ἄλσος,
 Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-
 οπόροις τε μηχαναῖς.

Primum, inducit
 Mortalem in laqueos
 Unde non datur hominī
 Evitando effugere.

S T R O P H E 1.

Divinitus enim imperavit
 Fatum a seculo,
 Persis autem in animum induxit
 Bella turribus inimica
 Administrare, et conflictus equitum delicias,
 Urbiumque everfiones.

A N T I S T R O P H E 1.

Didicerunt vero vasti
 Maris, albicantis
 Flamine rapido,
 Aspicere marinum nemus,
 Freti tenuiter-textis rudentibus,
 Et populū-transfretantibus machinis.

Q

S T R O P H E 2.

Propter haec mens mihi
Lugubris metu pungitur,
Heu Perfici hujus exercitus,
Ne qua intelligat civitas
Vacuam viris urbem
Magnam Sufidis,

A N T I S T R O P H E 2.

Et Urbs Ciffina
Pari cum luctu cadat.
Et verbum isthoc, heu plena mulierum
Caterva ululet,
In byssinosque peplos
Cadat sciffura.

S T R O P H E 3.

Omnis enim equestris
Et pedestris populus,

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Ταῦτά μοι μελαγχίτων
 Φρῆν ἀμύσσεται φόβω·
 Οἱ Περσικοῦ στρατεύματος
 Τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
 ται κένανδρον μέγ'
 Ἄστυ Σουσίδος,

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Καὶ τὸ Κίρσινον πόλισμ'
 Ἀντίδουπον ἔσσεται.
 Οἱ τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
 θῆς ὄμιλος ἀπύων·
 Βυσσίνοις δ' ἐν πέ-
 πλοισ πέση λακίς.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
 Καὶ πεδοστιβῆς λεώς,
 ρα

Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
 Μελισσᾶν, ζὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
 Τὸν ἀμφίζευκτον ἕξα-
 μείψας ἀμφοτέρας ἄλιον
 Πρῶνα κοινὸν αἴας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ,
 Πίμπλαται δακρύμασι
 Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
 Ἐκάστα πύθῳ φιλόνορι
 Τὸν αἰχμάεντα Δουῖρον
 Εὐνατῆρα † προπεμφαμένα
 Λείπεται μονόζυξ.

Ἄλλ' ἄγε Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
 Στέγος ἀρχαῖον,
 Φροντίδα κεδνήν κ' βαθύβουλον
 Θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει
 Πως ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρεισιγενῆς, τὸ πατρωνύμιον

Examēn veluti apum,
 Reliquit urbem cum principe
 Exercitus, utrinque-junctum
 Trajiciens marinum
 Promontorium, utriq̄ue commune continenti.

A N T I S T R O P H E 3.

Lecti vero prae virorum desiderio
 Implentur lacrymis,
 Perfidesque impense tristes:
 Unaquaeque desiderio conjugali
 Hastatum belli cupidum
 Maritum cum dimisisset,
 Relinquitur solitaria.

Sed agite Persae fedentes
 In hac antiqua domo,
 Probam et profundi consilii curam
 Geramus, exigit enim necessitas:
 Quomodo rem gerit Xerxes rex
 Dario genitus paterno

Ex genere nostro,

Utrum arcus vicerit tractus (scil. *Persae*)

An cuspidatae

Lanceae superaverit robur (scil. *Graeci*)

Sed deorum instar oculis

Lumen prorumpit mater regis,

Regina vero mea, procido.

Et salutatoriis oportet eam

Omnes verbis compellare.

C. O alte-cinctarum regina Persidum celsissima,

Mater Xerxis grandaeva, gaudeas Darii uxor,

(*Quae*) et dei Persarum conjux, et dei mater extitisti;

Nisi forte vetus infelicitas exercitum invaserit.

A. Propter haec venio relicta domo auro-ornata,

Et Dario mihiq; communi thalamo. Quin mihi

Cor pungit sollicitudo; vobis vero verba faciam

Non a meipsa existens impavida, amici,

Ne magnae divitiae pulveris instar conspergentes pavimentum supplantent

Felicitatem, quam Darius intulit non sine aliquo

Numine. Propter haec duplex

Γένος ἀμέτερον·
 Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
 Ἡ δορυκράνης
 Λόγχης ἰσχύς κεκράτηκεν.
 Ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 Φάος ὀρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
 Βασίλεια δ' ἐμῆ, προσπιτνῶ·
 Καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτήν
 Πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Χ. Ω βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερλάτη,
 Μῆτερ ἢ Ξέρξης γεραία, χαῖρε Δαρεῖς γύναι,
 Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
 ἔφους,

Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε τσραλῶ.
 Α. Ταῦτα δὴ λιπῆσ' ἰκάνω χρυσεοστόλμους
 δόμους,

Καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
 Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
 Μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυλῆς οὔσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
 Μῆ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀνρέψῃ ποδὶ
 Ολβόν, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφρατος ἔστιν ἐν φρεσὶ,
 Μῆτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν ἱμῆ σέβειν,
 Μῆτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένης
 πάρα.

Ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλ-
 μοῖς φόβος.

Ομμα γὰρ δόμων νομίζω, δεσπότης παρυσίαν.
 Πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
 λόγου

Τοῦδέ μοι βίβνησθε Πέρσαι, γηραλέα πιζώματα,
 Πάντα γὰρ ἰακένδ' ἐν ὑμῖν ἐσί μοι βελεύματα,
 Χ. Εὐτόδ' ἴσθι γῆς ἀνασσα τῆσδε, μή σε δις
 φράσαι

Μῆτ' ἔπος μῆτ' ἔργον ὦν ἂν δύναμις ἠγεῖσθαι
 θέλη.

Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς ἰῶνδε συμβέλλετε καλεῖς,

Α. Πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνειράσι
 Ξυνημ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς σείλας στρατὸν,
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται, Πέρσαι θέλων.
 Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
 Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι:
 Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,

Est mihi in mente cura ineffabilis,

Neque pecuniarum sine viris multitudinem

Prosequi honore neque pecuniâ-carentibus splendere
lumen,

Quantumcunque adfit robur. Sunt enim divitiae

Quidem irreprehensibiles, de oculis vero metus:

Oculum enim domus arbitror domini praesentiam.

Porro, his ita se habentibus, consultores
hujus rei

Mihi fitis Persae grandaevi fiduciarii,

Cuncta enim proba in vobis sunt mihi consilia.

C. Hoc bene scias terrae hujus Regina, non te bis
dicturam

Neque verbum neque opus quae in nostra potestate
sunt.

Benevolos enim nos in hisce rebus consiliarios vocas.

A. Multis quidem nocturnis semper in somniis

Sum, ex quo filius meus adornato exercitu

Expeditionem suscepit, Graeciam expugnare cupiens

Sed nunquam adeo evidens (*visum*) vidi

Quam nocte hesternâ; tibi vero dicam,

Visae mihi sunt duae mulieres eleganter vestitae,

Una quidem peplis ornata Perficis,
Altera rursus Doricis in conspectum venire;
Et statura hodiernis multum augustiores,
Et forma inculpatae, et germanae generis
Ejusdem: patriam vero incoluerunt, haec quidem
Graecanicam forte affecta terram, altera Barbaram.
Hae litem quandam (ut visa sum videre)
Struere in se invicem: filius vero meus percipiens
Continuit, et mitigavit, curribusque
Subjungit ipsas, et collaria cervicibus
Imponit. Quarum una quidem superbiebat hoc
Ornatu, habenisque habuit os morigerum.
Sed altera pedes jaetabat, manibusque currum
Dilacerabat, et vi diripiebat,
Fraenis excuffis, mediumque jugum fregit.
Excidit autem meus filius, et adstabat pater
Darius miserens illius; hunc ut vidit
Xerxes, lacerabat circum corpus peplos.
Et haec quidem noctu me vidisse dico:
Postquam vero surrexi, et manibus pulcherrimum
Tetigi fontem, sacrificia manu
Altari adstiti, averruncis diis,

Η μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
 Η δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 Μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ,
 Καλλεῖ τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένεσ
 Ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἢ μὲν Ελλάδα,
 Κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἢ δὲ βάρβαρον.
 Τούτῳ στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄραϊν,
 Ετευχον * ἀλλήλησι. παῖς δ' ἐμὸς μαθῶν
 Κατεῖχε, κἀπράυνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο
 Ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
 Τίθεισι. χῆ μὲν τῆδ' ἐπυργοῦτο στολῆ,
 Ἐν ἠνίασι δ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα·
 Η δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 Διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βία
 Ἀνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
 Πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὄρα
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόω
 Ἐψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
 Βωμῷ προσέστην, ἀπατρόποισι δαίμοσι

Θέλῃσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
 Ορῶ δὲ φεύγοντ' αἰτὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοίβη· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθη φίλοι·
 Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρῃ
 Τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλογ' ἢ πτήξας δέμας
 Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε, δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 Ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, πᾶσι ἐμὸς
 Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστός ἂν γένοιτ' ἀνὴρ·
 Κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πάλει·
 Σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

X. Οὐ σε βεβλόμεσθα μήτηρ οὐτ' ἄγαν φοβεῖν
 λόγοις,

Οὔτε θαρσύνειν. θεὸς δὲ προσροπαῖς ἰκνεμένη,
 Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰετῶν δ' ἀποτροπήν λαβεῖν·
 Τὰ δ' ἀγάθ' ἐκλελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ ἰέκνοις σέθεν,
 Καὶ πόλιν, φίλοις τὲ πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χροῖας
 Γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· † πρευμενῶς δ'
 αἰτῆ τάδε,

Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὃν περ φῆς ἰδεῖν καὶ εὐφρόνην,
 Εσθλά σοι πέμπειν, ἰέκνω ἴε, γῆς ἐνερθεν εἰς φάος·

Qui hisce praesident, oblatura libum.
 Video vero aquilam fugientem ad aram
 Phoebi, et prae timore steti muta, o amici,
 Dein vero circum aspicio celeriter
 Alis irruentem, et unguibus caput (*aquilae*)
 Vellicantem, haec tamen nihil aliud quam perterrita
 Corpus ei praebuit. Haec mihi visu terribilia,
 Vobis vero auditu: filius enim, ut bene nostis, meus
 Feliciter quidem agens vir esset ad miraculum;
 Et si infeliciter egerit, non erit urbi obnoxius;
 Quin salvus perinde huic imperaverit regioni.

C. Nolumus te, o Mater, aut verbis terrere nimium,
 aut obfirmare:

Deos vero supplicationibus adiens, si quid mali
 Vidisti, posce horum averfionem ut accipias,
 Quae vero bona, ut compleantur tibi, et liberis tuis,
 Urbique ac amicis omnibus. Tum secundo oportet
 Inferias terrae et mortuis libare, placide vero
 haec postules

Maritum tuum Darium, quem dicis te noctu vidisse :
 Bona tibi filioque ab inferis in lucem mittere:

Contraria vero his terrae retenta tenebris obscurari.

Haec animo praefagiens benevole tibi proposui,
Et undequaque haec tibi perficienda decernimus.

A. Certe benignus primus horum interpretis somniorum [ficientur

Gnato et domibus meis hoc stabiliisti verbum. Per-
Quae bona sunt: haec autem, prout cupis, omnia
Faciemus diis, et amicis qui sub terra, quando ad
Aedes viniemus. interim haec ediscere velim,
O amici, ubinam terrarum Athenas fitas esse ferunt.

C. Procul ad occasum decessuum regis
folis.

A. Attamen desiderabat filius meus hanc capere
urbem.

C. Immo omnis fiat Graecia regi
subdita.

A. Ita (*fit*) adestne illis copiosus exercitus?

C. Etiam ejusmodi exercitus qui multa dudum Me-
dis mala intulit.

A. Hisne aliquid insuper, divitiae sufficientes
domi?

Τάμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίας κάτοχ' ἀμαυρῆσθαι
σκότῳ.

Ταῦτα θυμόμαλ' ὦν, σοὶ πρηνεμένῳσ παρήνεσα.
Εὐ δὲ πανλαχῆ τελεῖν σοὶ ἰῶνδε κρίνομεν πέρι.

Α. Ἀλλὰ μὴν εὐνὲς γ' ὁ πρῶτος ἰῶνδ' ἐνυπνίων
κριτῆς

Παυδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
Ἐκλελοιῆτο δὴ τὰ χρησά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι,
Πάντα θήσομεν θεοῖσι, ἰοῖς ἴ' ἐνεργῆ γῆς φίλοις,
Εὐλ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
Ὡ φίλοι, πῆλ' ἄς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.
Χ. Τῆλε πρὸς † δυσμαῖς, ἀνακτος ἠλίας †
φθινασμάλων.

Α. Ἀλλὰ μὴν ἴμερ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι
πόλιν.

Χ. Πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως
ὑπήκοος.

Α. Ὡδέ τις πάρεσιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατῶ;

Χ. Καὶ στρατὸς ἰοῖστος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδης
κακά.

Α. Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἐξ-
αρχῆς δόμοις;

Χ. Αργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἔστι, Δισσαυ-
ρὸς χθονός.

Α. Πότερα γὰρ τοξελκὸς αἶχμή διὰ † χερσός
γ' αὐτοῖς πρέπει;

Χ. Οὐδαμῶς· ἔγχη σαδαῖα, ἢ φεράσπιδες
σαγαί.

Α. Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κἀπίδες πόζει
στρατοῦ;

Χ. Οὐ τίνος δοῦλοι κέκληνται φωτός, οὐδ' ὑ-
πήκοοι.

Α. Πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίουσ ἐ-
πήλυδας;

Χ. Ωσε Δαρείου πολύν τε ἢ καλὸν φθειραε
στρατόν.

Α. Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι
φροντίσαι.

Χ. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα να-
μερτῆ λόγον.

Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτός Περσικὸν πρέπει
μαθεῖν.

Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν
κλύειν.

- C. Argenti fons quidam est illis, terrae
thesaurus.
- A. Utrumne illis in manu cuspis est per arcum
tracta?
- C. Minime, sed hastae firmae, et clypeata
armatura.
- A. Quis vero rex praest, et dominatur
acici?
- C. Nullius viri vocantur servi neque
subditi.
- A. Quomodo igitur sustineant supervenientes
hostes?
- C. Ita ut Darii numerosam et pulchram
aciem deleverint.
- A. Gravia dicis cogitatu parentibus eorum
qui exierunt.
- C. Sed, ut mihi videtur, cito scies totam
veram narrationem.
- Hujus enim viri festinationem Persicam
advertere decet;
- Et fert manifestam rem aliquam auditu bonam
aut malam.

R

N. O terrae totius Asiaticae urbes,
 O Persica tellus, et ingens divitiarum portus!
 Ut uno ictu corrumpitur ingens
 Felicitas: flos vero Persarum perit.
 Hei mihi, malum est primum nuntiare mala.
 Neceffe tamen et omnem explicare calamitatem,
 Persae, nam totus Barbarorum interiit exercitus.

S T R O P H E 1.

C. Tristia, tristia mala,
 Recentia et hostilia, heu heu!
 Irrigemini (*lachrymis*) Persae
 Hunc audientes dolorem.

N. Quoniam illa omnia peracta sunt.
 Et ego insperato lucem video reducens.

A N T I S T R O P H E 1.

C. Longaeva certe (*nobis*)
 Haec vita visa est

Ἀγ. Ω γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
 Ω Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
 Ως ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
 Ολβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
 Ὀμοί, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
 Ὀμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Ἀνί, ἄνια κακά, νεό-
 κοτα καὶ δαί'. αἰ αἰ,
 Διάνεσθε Πέρσαι
 Τὸδ' ἄχος κλύοντες.

Ἀγ. Ως πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
 Αὐτὸς * δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος·

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Η μακροβίοςτος ὄδε
 Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη

Γεραιοῖς, ἀκούειν
 Τόδε πῆμ' ἄελπτον.

Αγ. Καὶ μὴν παρών γε, κοῦ λόγους ἄλλων
 κλύων,
 Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακία.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Χ. Οτοτοτοῖ μάταν
 Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
 Γᾶς ἀπ' Ασίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
 Δίαν Ελλάδα χώραν.

Αγ. Πλήθουςινεκρῶν δυσπότηως ἐφθαρμένων
 Σαλαμῖνος ἀκταί, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Οτοτοτοῖ φίλων
 Αλίδονα σώματα πολυβαφῆ
 Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι

nibus, ad audiendum
inopinatam hanc cladem.

I. Etenim praesens, et non verba aliorum
audiens,
Persae, dicerem qualia sint transacta mala.

S T R O P H E 2.

C Otototoi frustra
Multa jacula omnifariam mixta
A terra Asiae venerunt in terram
Graeciae, sacram regionem.

N. Plena sunt cadaverum infeliciter defunctorum
Salaminis littora, omnisque finitimus locus.

A N T I S T R O P H E 2.

C. Otototoi amicorum
Mari-agitata corpora, multum-tincta
Mortua dicis ferri

R 3

Super errabundas tabulas.

N. Nihil enim juverunt arcus; ast omnis perit
Exercitus domitus navium impressionibus.

S T R O P H E 3.

C. Emitte miserandum clamorem
Lugubrem Persis pugnacibus,
Ut omnia pessime disposuerunt,
Heu! heu! exercitu deperdito.

N. O plurimum fastidium nomen Salaminis
audire.

Heu quam gemo Athenarum memor.

A N T I S T R O P H E 3.

C. Graves Athenae hostibus.
Meminisse licet quam multas
Perfidum (*mulieres*) fecerunt frustra
Conjuges, et viris viduatas.

Ιλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

Αγ. Οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπόλλυτο
στρατὸς, δαμασθεῖς ναίοισιν ἐμβολαῖς.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Χ. Ιϋζ' ἀποτμον βοᾶν
Δυσαιανῆ πέρσαις δαίοις,
Ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν,
Αἰ' αἰ', στρατοῦ φθαρέντος.

Αγ. Ω πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος
κλύειν·
Φεῦ τῶν Αἰθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Χ. Στυγναὶ δ' Αἰθᾶναι δαίοις,
Μεμνήσθαι τοι πάρα ὡς πολ-
λὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν
Εὐνίδας ἢ δ' ἀνάδρες.

Α. Σιγῶ πάλαι δύσῆνος ἐκπεπληγμένη
 Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἤδε συμφορὰ,
 Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάδη.
 Ομως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν,
 Θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
 Λέξον κατασὰς, κεί σένεις κακοῖς ὅμως,
 Τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ κ' πενθήσομεν
 Τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
 Ταχθεῖς, ἀνανδρον τάξιν ἠρήμῃ θανῶν.
 Αγ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε κ' φάος βλέπει.
 Α. Εμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
 Καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμῃ.
 Αγ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
 Στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
 Χῶ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῆ δορός,
 Πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο·
 Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων Ἰθαγενὴς,
 Θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
 Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
 Οἶδ' ἀμφὶ νῆσον τῆκ πελειοθρέμμονα
 Νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
 Πηγαῖς τε Νεῖλῃς γειτονῶν Αἴγυπτίῃ

A. Tacui diu infelix obstupefacta

Malis: tantum enim est hoc infortunium,

Ut neque loqui neque interrogare mala (*liceat*)

Attamen mortalibus necesse est aerumnas ferre diis

Inferentibus; quare universum explicans damnum

Dicito imperturbate, (*licet simul defleas mala*)

Quis non occubuit, quem lugebimus

Ex populi principibus; quis ad sceptrum gerendum

Ordinatus vacuum viris aciem destituit moriens.

N. Xerxes quidem ipse vivit, et lucem videt. [*men*]

A. Nae meis domibus magnum dixisti lumen (*i. sola-*

Et album diem ex atra nocte.

N. Artembares quidem, decies millenorum equitum

Imperator, aspero in littore Sileniarum caeditur.

Et Chiliarcha Dadaces ictu hastae

Salto levi navi excutitur.

Tenagoque optimus Baetriorum indigena

Mari percussam insulam Ajacis colit.

Lilaeus et Arsames Argestesque tertius

Apud Insulam columbarum numero celebrem

Devicti terram violenter occuparunt;

Prope fontem Aegyptii Nili habitans

Arcteus, Adeua, et Pheresba tertius,
Pharnuchusque, hi ex una navi ceciderunt.
Aureus Matallus, myriadum praefectus,
Dux triginta millium equorum nigrorum, moriens
Rubram pilis refertam spissam barbam
Infecit, colorem mutans tinctu purpureo.
Et magus Arabus, Artamesque Baëtrius,
Rigidae terrae incola ibi interiit.
Amistris, et Amphistrens laboriosam hastam
Vibrans, et bonus Ariomardus Sardibus
Luctum praebens, Sifames Myfius,
Tharybisque quinques quinquaginta navium
Dux, genere Lyrnaeus, speciosus vir,
Jacet mortuus, miser, non admodum feliciter.
Syennesisque primus in magnanimitate
Cilicum imperator, unus vir laborem plurimum
Hostibus ministrans, gloriose occubuit.
Horum ego jam ducum mentionem feci:
E multis vero praesentibus pauca annuncio mala.
A. Heu, heu! malorum summa haec audio;
Dedecora Persis et arguta lamenta.
Sed mihi hoc narra, denuo incipiens,

Αρκτεὺς, Αδεύης, ἢ Φερεσσέυης τρίτος,
 Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς *ἔπεσον ἐκ μιᾶς.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος Δανῶν,
 Ἴππου μελαίνης ἠγεμῶν τρισμυρίας,
 Πυρσὴν * ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
 Ἐτεγγ', ἀμείβων χρῶτα * πορφυρᾷ βαφῆ.
 Καὶ Μᾶγος Ἀραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
 Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἀμηστρίς Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
 Νωμῶν, ὅ, τ' ἔσθλος Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
 Πένθος παρασχῶν, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 Ταγὸς, γένος Λυρνᾶιος, εὐειδῆς ἀνὴρ,
 Κεῖται Δανῶν δειλαῖος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
 Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 Ἐχθροῖς παρασχῶν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 Τοιῶνδ' ἄρχόντων ὑπεμνήσθην πέρι.
 Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
 Α. Αἰ' αἰ', κακῶν ὑφιστα δὴ κλύω τάδε,
 Αἴσχη τε Πέρσαις ἢ λιγέα κωκύματα.
 Ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,

Πόσον τι πλήθος ἦν νεων Ἑλληνίδων,
 Ωστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
 Μάχην ξυνάψαι ναίοισιν ἐμβολαῖς.
 Αγ. Πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἑκατι, βαρβάρους
 Ναυσιν κρατῆσαι. κῆ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 Ο παῖς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 Ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἕκκριτος,
 Ξέρξης δέ, κῆ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν,
 Ων ἦγε, πλήθος, αἱ δ' ὑπέρομποι τάχει,
 Ἐκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτὰ θ'. ὧδ' ἔχει λόγος.
 Μή σοι δοκοῦμεν τῆδε λειφθῆναι μάχῃ;
 Ἄλλ' ὧδε δαίμων τίς κατέφθειρε στρατὸν,
 Τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
 Α. Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
 Αγ. Ἔστ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις,
 Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
 Α. Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν φράσον,
 Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 Ἡ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν.
 Αγ. Ἡρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ,
 Φανεῖς ἀλάστῳ ἢ κακὸς δαίμων παθεῖν.
 Ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ

Quanta fuerit multitudo Graecanicarum navium
 Ut sibi arrogarent Persico cum exercitu
 Pugnam committere navium impressionibus.

N. Quoad numerum quidem certo scias longe
 Barbaros navibus superasse, nam Graecis fuit
 Totus numerus ad decem triacades
 Navium: erat autem decas seorsim ab his selecta.
 Xerxi quidem (etenim novi) mille erant (*naves*)
 Quibus praefuit, numero; praestantes celeritate
 Bis centum erant et septem, sic res se habet.
 Num tibi videmur in hac pugna inferiores fuisse?
 Sed ita Deus aliquis perdidit exercitum.

Bilancem deprimens haud aequilibri fortuna.

A. Dii tuentur urbem Minervae deae.

N. Est sane Athenarum, est urbs inexpugnabilis.

Nam viri cum sint, munimentum est tutum.

A. Principium vero quodnam fuerit congressus navibus

Dicito, quinam primi iniere pugnam, utrum Graeci,

An filius meus elatus multitudine navium.

N. Initium, o domina, omni malo dedit

Apparens Alastor, aut malus alicunde genius.

Vir enim graecus ex Atheniensium exercitu

Veniens haec dixit Xerxi filio tuo;
Quod, si venirent nigrae noctis tenebrae,
Graeci non manerent, sed ad transtra
Navium irruentes, alius alia,
Occulta fuga vitam servare niterentur.
Ille simulac audiit, non intelligens fraudem
Graeci viri, neque Deorum invidiam,
Omnibus propalat navarchis hunc sermonem:
Quando comburere radiis sol terram cessaverit,
Tenebrae vero templum aetheris occupaverint,
Ut ordinarent catervam navium agmine tripartito
Ad custodiendum egressus et transitus marifluos,
Alias vero in circulum (*disponerent*) Ajacis circum
Insulam. Ut si fatum malum Graeci fugerint,
Navibus occulte fugam aliquam invenientes,
Omnibus statutum esset capite puniri.
Talia dixit vehementer ex alacri mente;
Nam haud sciebat quae a diis futura.
Illi vero non incuriose, sed obsequenti animo
Coenam pararunt, et navita quisque
Alligavit remum circum scalmum, quo (*sedentes*)
Bene remigant. Postquam vero lux solis occidit,

Ελθὼν, ἔλεξε παιδὶ σὼ Ξέρξῃ τάδε,
 Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴζεται κνέφας,
 Ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασι
 Νεῶν ἔπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
 Δρασμῶ κρυφαίῳ βίοτον ἔκωσαίατο.
 Οὐδ' εὐθύς ὡς ἤκασεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
 Ἕλληνας ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
 Πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον·
 Εὐτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
 Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρας λάβῃ,
 Τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν,
 Ἐκπλῆξ φυλάσσειν, καὶ πόρους ἀλίρροθους,
 Ἄλλας δὲ κύκλω νῆσον Αἴαντος πέριξ.
 Ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν,
 Ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τιναί,
 Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 Τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμῃ φρενός.
 Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
 Οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
 Δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
 Ἐτροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον·
 Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἥλιος κατέφθιτο,

Καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀνάξ
 Ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὄπλων ἐπιστάτης·
 Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
 Πλέεσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 Καὶ πάννουχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 Ναῶν ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεών·
 Καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατός
 Κρυφαῖον ἐκπλεν οὐδαμῆ καθίστατο·
 Ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 Πρῶτον μὲν ἦχοι κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 Μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρδιον δ' ἄμα
 Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
 Ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
 Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
 Παιᾶν' ἐφύμνευ σειμὸν Ἕλληνες τότε,
 Ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχῳ θράσει,⁷
 Σάλπιγξ δ' αὐτῆ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
 Ἐπειτα * κώπης ῥοδιάδος ξυνεμβολῆ
 Ἐπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
 Θεῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
 Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτακτον κέρας

Et nox supervenit, omnis remi moderator
 In navem cessit, et omnis armorum sciens:
 Ordo ordinem hortatur longae navis,
 Navigant vero ut erat ordinatus quisque, et per
 Totam noctem; huc et illuc delatum disposuerunt,
 Navium gubernatores totum nauticum populum.
 Procebat nox, et nihilo magis Graecorum exercitus
 Egressum occultum ulla ex parte moliebatur.
 Postquam vero dies, albis equis invecata,
 Omnem occupavit visu lucida regionem;
 Primo sonax a Graecis clamor
 Modulate fausta-ominatus est, et carmen simul
 Reboabat insulanae petrae
 Echo; metus vero omnibus Barbaris aderat
 A sententia delapsis: non enim quasi fugientes
 Paena canebant gravem tunc Graeci,
 Sed ad pugnam ruentes animosa audacia:
 Dum tuba clangore ista omnia accendebat.
 Postquam autem sonori remi incurfu
 Verberarunt falsuginem frementem ex celeusmate,
 Repenteque omnes erant visu conspicui;
 Dextrum quidem primum bene-ordinatum cornu

Scite praeibat, secundo vero tota classis
Subsequebatur, et (*tunc*) licuit simul audire
Hunc undique clamorem: O Graecorum filii, ite,
Liberate patriam, liberate
Liberos, uxores, deorum patriorum sedes ac
Monumenta majorum: nunc pro omnibus certamen
Quinetiam a nobis clamor Persicae linguae
Obviabat, et non amplius erat cunctandi tempus.
Continuo vero navis navi rostrum aereum
Impegit, conflictumque incepit Graecanica
Navis, et fregit omnia Phoenissae navis
Aplustria, alius autem in alium direxit hastam.
Et primo quidem impetus Persici exercitus
Resistit, ut vero multitudo navium in angusto
Coacta est, auxiliumque nullum illis mutuo aderat,
Ipsi autem ab ipsis aereorum rostrorum concursibus
Feriebantur, et fregerunt omne classis remigium.
Graecanicaeque naves non imperite
Circum circa percutiebant; resupinabantur
Carinae navium, nec amplius mare videre licuit
Naufragiis impletum et cruore mortalium.
Littoraque et rupes cadaverum plenae erant:

ἔγειτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
 πέξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 Ἰολλήν βοήν, ὧ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἔλευθεροῦτε πατρίδ', ἔλευθεροῦτε δὲ
 Ἰαῦδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῶων ἔδη,
 Θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
 Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 Ἰπηντίαζε, οὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 Εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη σόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῆ
 Ναῦς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεῶς
 Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυσεν δόρυ.
 Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν σενῶ νεῶν
 ἠθροῖς, ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκосоμοῖς
 Παισθέντ' * ἔθραυον πάντα κωπήρη σόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
 Κύκλω πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 Ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνος βροτῶν.
 Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυσαν.

Φυγῆ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
 Οσαι περ ἦσαν βαρβάρων στρατεύματος·
 Τοὶ δ' ὥστε θύννης ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 Αγαῖσι κωπῶν, θραύσμασιν τ' ἐρειπίων
 Επαῖον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
 Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
 Ἔως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.

Κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἡματα
 Στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.

Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἂν ἡμέρα μιᾷ
 Πλῆθος τοσγτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

Α. Αἰ' αἰ', κακῶν δὴ πέλαγος ἐρρώγειν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

Αγ. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν·
 Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθος,
 Ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπή.

Α. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 Λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶ
 Ἐλθεῖν κακῶν ῥέπυσαν ἐς τὰ μάσσονα.

Αγ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
 Ψυχὴν τ' ἀριστοὶ κεύθνεϊαν ἐκπρεπεῖς,
 Αὐτῶ τ' ἀνακτι πίζιν ἐν πρώτοις αἰεῖ,

Cum fuga incomposite omnis remigabat navis,
 Quaecunque erant ex Barbarorum exercitu. Illi
 Autem tanquam thynnos aut bolum aliquem piscium
 Fragminibus remorum naufragisque frustulis
 Feriebant, scindebant; et ploratus una cum
 Ejulatu occupavit maris pelagus,

Quoad nox nigra (*pugnam*) diremerit. Malorum
 Vero multitudinem, etiam si per decem dies
 Seriatim narrarem, ne sic quidem tibi absolverem.

Nam probe hoc scias nunquam una die

Multitudinem adeo numerosam hominum occubuisse.

A. Heu, heu! ingens malorum pelagus ingruit

In Persas, totumque Barbarorum genus.

N. Hoc bene scias, nondum medietatem attigisse me

Malorum; talis enim in eos ruit calamitas infortunii,

Ut haec (*quae dixerim*) duplici repenset gravitate.

A. Quenam fortuna hac adhuc inimicior contingat?

Dicito quam ais calamitatem exercitui

Accidisse, malorum vergentem ad majora.

N. Persarum quicumque erant aetate florentes,

Animoque optimi, et nobilitate insignes,

Ipsique regi ob fidelitatem inter primos semper,

Oppetierunt miserabiliter fato ingloriosissimo.

A. Heu me miseram! ob malum infortunium,
Amici. Quanam vero morte ais hos interiisse?

N. Insula quaedam est e regione Salaminis
Parva, statio carinis malefida, quam choreis gaudens
Pan incolit super littore maris.

Isthuc hosce mittit, ut si quando navibus
Privati hostes in insulam evaderent, trucidarent
Facile superabilem Graecorum exercitum,
Simulque amicos servarent a marinis gurgitibus,
Male futuri praescius: cum enim deus
Gloriam navalis pugnae Graecis dedit,
Ipsomet die corpora contegentes aereis
Armis, navibus exilierunt, et circumdederunt
Totam insulam, ut non invenirent (*Persae*)
Quonam se verterent; nam multum et manu missis
Lapidibus percutiebantur, atque ab arcuum
Nervo sagittae impingentes eos perdiderunt.
Postremo conciti (*Graeci*) impetu unanimi
Feriunt, laniant membra infelicium (*Persarum*)
Donec omnium vitam corruperint. Xerxes vero
Lamentatus est malorum conspiciens abyssum; nam

Τεθναῖσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
 Α. Οἱ γὰρ τάλαινα ζυμφορᾶς κακῆς, φίλοι·
 Ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι ;
 Αγ. Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
 Βαιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
 Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἐπι.
 Ενταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
 Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοῖατο,
 Κτείνειαν* εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
 Φίλῃς δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίῳν πόρων·
 Κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
 Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης,
 Αὐθημερὸν φράζαντες εὐχάλκοις δέμας
 Οπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον ἀμφὶ δὲ
 Εκκυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὡστ' ἀμηχανεῖ·
 Οποὶ τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
 Πέτρῃσιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἀπο
 Θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὄλλυσαν·
 Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
 Παίεσι, * κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 Ἔως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
 Ξέρξης δ' ἀνρόμωξεν κακῶν ὄρων βάρδος·

Ἐδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαυγῆ στρατοῦ,
 Ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός·
 Ρήξας δὲ πέπλους, κάνακωκύσας λιγύ,
 Πεζῶ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 Ηἰξ' † ἀκόσμῳ ζῆν φυγῆ· τοιάνδε σοι
 Πρὸς τῆ πάροιθε ζυμφορὰν πάρα στένειν,
 Α. Ω στυγνὸν δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔφευσας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὔρε, κούκ ἀπήρκεσαν
 Οὓς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
 Ὡν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
 Τοσόινδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
 Σύ δ' εἶπὲ ναῶν αἰ πεφεύγασιν μόρον,
 Ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἷσθα σπηῆναι τορῶς;
 Αγ. Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδη
 Κατ' οὔρον οὐκ εὐκοσμον αἰρούνται φυγῆν.
 Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 Διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος
 Δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κειοὶ
 Διεκπερῶμεν ἐς τε Φωκέων χθόνα,
 Καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιά τε κόλπον, οὗ
 Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ πατῶ·

Sellam habuit, unde facile totum perlustraret
exercitum,

Altissimum (*sc.*) tumulum prope maris pelagus.

Lacerans autem vestimenta et acre ejulans, statim

Cum denuntiasset pedestri exercitui (*ut fugerent*)

Præripuit se fuga incomposita; hujusmodi tibi

Praeter priorem calamitas lugenda est.

A. O daemon invise, ut fefellisti mente

Persas: acerbam ultionem filius meus

De claris Athenis invenit, neque suffecerunt

Quos ante Maratho Barbaros interemit.

Quos retaliatum ire filius meus statuens

Tantam multitudinem malorum contraxit.

Tu vero dic naves quae effugerunt cladem

Ubi reliquisti? num scis diserte indicare?

N. Duces navium relictarum festinanter, quo

Ventus impellit, inordinatam fugam instituunt,

Exercitus vero reliquus in terra Boeotiorum

Periit, aliqui circa Crenaeas aquas

Siti laborantes, aliqui prae asthma vacui

Transimus in Phocensium terram,

Et Doricum solum, et sinum Meliacum, ubi

Sperchius irrigat campum benigno potu,

Inde nos terrae Achaicae campus,
Et Thessalorum civitas indigentes
Cibo exceperunt; ibi fane perierunt plurimi
Siti fameque, haec enim ambo aderant.
Magnesiam vero in terram, Macedonumque
Regionem pervenimus, ad Axii vadum, Bolbesque
Palustrem arundinem, Pangaeumque montem,
Edonida in terram; cum nocte in illa Deus
Hyemem intempestivam concitavit, congelavitque
Omne fluentum limpidi Strymonis; adeo ut Deos
Quisquis antea nequaquam putaverat, tunc oraret,
Precibus terram et coelum adorans.
Postquam autem multum Deos invocare desiverat
Exercitus transit gelu-constrictum vadum.
Et quicumque nostrum, priusquam dispergerentur
Dei radii, conatus est (*transire*) servatus est.
Namque ardens radiis splendidus solis orbis
Medium permeavit vadum, calfaciens flamma;
Cadebant autem in se invicem, fortunatus scilicet
Qui quam celerrime abrupit vitae spiritum.
Quot vero residui sunt, et salutem affecti,
Thraciam pertransientes vix multo labore

Κάντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Αἰαίδος πέδον,
 Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 Βορας ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι ἄθανον
 Δίψει τε λιμῶ τ'. ἀμφοτέρα γὰρ ἦν τάδε,
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, * ἠδὲ Μακεδόνων
 Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Αἰίε πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 Ἡδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
 Χειμῶν ἄωρον ὤρσει, πηγνυσι δὲ πᾶν
 Ρέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόκος. θεοὺς δέ τις
 Τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότε ἠύχετο
 Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 Στρατός, † περᾶ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
 Χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 Ἀκτῖνας, ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἠλίε κύκλος,
 Μέσον πόρον διήκε, θερμαίνων φλογί·
 Ἐπιτνον * δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχῆς δέ τοι
 Οστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίε.
 Ὅσαι δὲ λοιτοὶ, κάτυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνω,

Ηκισιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
 Εφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἦβην χθονός.
 Ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ· πολλά δ' ἐκλείπω λέγων
 Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
 Χ. Ω δυσπρόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
 Ποδοῖν ἐνήλθ παντὶ Περσικῷ γένει.
 Α. Οἱ ἄγε τάλανα διαπεπραγμένε στρατοῦ
 Ω νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
 Ως κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 Ομως δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις
 Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω
 Ἐπειτα γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 Ἡξῶ λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
 Επίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξαιργασμένοις,
 Ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον πέλοι.
 Ὑμᾶς δὲ χρὴ πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
 Πιστοῖσι πιστὰ ζυμφέρειν βελεύματα·
 Καὶ παῖδ', εἴαν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη,
 Παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
 Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

Veniunt evasi, (et hi non multi)

In Penatigeram terram : adeo ut gemat civitas

Perfarum desiderans charissimam terrae pubem.

Haec vera sunt ; multa tamen omitto loquens

Mala quae Persis immisit deus.

C. O fors aerumnabilis, quam nimium gravis

Pedibus infiliisti universo Persico generi.

A. Hei mihi miserae ob confectum exercitum.

O nocturna visio infomniorum conspicua,

Quam apertissima mihi manifestasti mala.

Vos autem admodum prave de his conjectastis.

Sed quoniam haec (*ex parte*) invaluit locutio

Vestra, deos quidem primo orare volo,

Dein terrae et mortuis quae dona sunt libum

Ex aedibus meis accipiens veniam. Novi equidem

Pro iis (*me haec facturam*) quae jam peracta sunt,

Faciam tamen si quid quod superest melius accidere

Possit. Vos autem oportet de his quae perpetrata

Sunt fidelibus (*nobis*) fidelia conferre consilia.

Et filium, si prius quam ego hic venerit,

Consolamini, et deducite domum,

Ne insuper ad mala addatur malum.

C. At o Jupiter rex, modo Perfarum
 Superbientium et numeroforum
 Copias ubi perdidisti,
 Urbes Susa et Ecbatana
 Luctu funesto obnupisti.
 Multae vero teneris manibus calyptras
 Scindentes humidis
 Lachrymis sinus
 Tingunt, doloris participes.
 Verum molliter gementes Perfides, viroꝝ
 Expetentes videre nūperam conjunctionem,
 Et lectorum strata delicatis stragulis,
 Luxuriosae pubertatis delectationem dimittentes,
 Lugent gemitibus infatigabilibus.
 Et ego ob fatum pereuntium suscipio
 Explorato (*certo sciens*) luctuosum (*threnum.*)

S T R O P H E I.

Nunc enim universa luget
 Terra Asiae exhausta.
 Xerxes enim duxit, papae!

Χ. ΑΛΛ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
 Τῶν μεγαλάρχων ἢ πολυάνδρων
 Στρατιὰν ὀλέσας,
 Αἴψυ τὸ Σούσων ἢδ' Εκβατάνων
 Πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας·
 Πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 Κατερεικόμεναι, διαμυδαλέοις
 Δάκρυσι κόλπας
 Τέγγασ', ἄλγας μετέχασαι.
 Αἱ δ' † ἀβρογῶοι Περσίδες ἀνδρῶν
 Παθέσσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 Λέκτρων τ' εὐνάς ἀβροχίτωνας,
 Χλιδανῆς ἤβης τέρψιν, ἀφείσαι,
 Πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
 Καὶ γὰρ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 Αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Νῦν* δὴ πρόπασα μὲν στένει
 Γαῖ' Ἀσίας ἐκκενθμένα.
 Ξέρξης μὲν ἤγαγεν ποποῖ,

Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοτοῖ,
 Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
 Βαρίδεσσι ποντίαις.
 Τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὐ-
 τω τότε ἀβλαβῆς ἐπῆν
 Τόξαρχος πολίταις,
 Σσιδος φίλος ἄκτωρ ;

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Πεζούς τε* ἢ θαλασσίους
 Ομόπτεροι κυανώπιδες
 Νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ,
 Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
 Νᾶες * πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς.
 Διὰ δ' Ἰαόνων χέραις
 Τυτθά γ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
 Αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
 Θρήκης ἀμπεδιήρεις
 Δυσχείμους τε κελεύθους.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Τοῖ δ' ἄρα πρωτόμοροι * δη, φεῦ,

Xerxes vero perdidit, tatae!
 Xerxes quidem omnia secum duxit imprudenter
 Navigiis marinis.
 Cui bono Darius adeo
 Innocuus praefuit
 Dux civibus,
 Susidis charus princeps?

A N T I S T R O P H E 1.

Terrestres enim et marinas (*copias*)
 Istaе similiter alatae (*i. velis instructae*) caeruleis
 Proris naves duxerunt, papae!
 Naves perdiderunt, tatae!
 Naves mortiferis impressionibus.
 Et per Graecorum manus
 Vix effugere regem
 Ipsum audivimus
 Thraciae per campestris
 Et frigidissimas vias.

S T R O P H E 2.

At qui primo fato sunt functi, heu!

T

Relicti ex necessitate, eheu!

Circa littora Cychrea, o o!

* * * Geme et mordere (*animo*)

Graviterque vociferare

Ad coelum sublatis doloribus. o o!

Extende ululatricem

Clamofam misellam vocem.

A N T I S T R O P H E 2.

Pulfati vero a mari atroci, heu!

Infestantur a mutis, eheu!

Filiis immaculati (*maris*) o o!

Luget vero virum (*suum*) domus orbata.

Parentesque liberis privati *

Gravissimas misérias, o o!

Lugentes fenes

Omnem jam audiunt dolorem.

S T R O P H E 3.

Certe per Afiam terram

Ληφθέντες † πρὸς ἀνάγκαν, ἤε,
 Ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας. ὀά,
 * * * σένε κὶ δακνάζου,
 Βαρὺ δ' ἀμβόασον
 Οὐρανὶ ἄχη. ὀά.
 Γεῖνε δὲ δυσβάυκτον
 Βοᾷτιν τάλαιναν αὐδάν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ο Φ Η β.

Γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾶ, φεῦ,
 Σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἤε,
 Παίδων τᾶς ἀμιάντας. ὀά.
 Πειθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεῖς.
 Τοκέες* δ' ἄπαιδες
 Δαιμόνι ἄχη, ὀά,
 Δυρόμενοι γέροντες
 Τὸ πᾶν δὴ κλύσιν ἄλγος.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Τοὶ δ' ἀνά γᾶν Ἀσίαν δὴν
 Τ 2

Οὐκ ἔτι Περσονομοῦνται,
 Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι
 Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
 Οὐτ' ἐς γὰν προπίτνοντες
 Αρξονται. βασιλεία
 Γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 Εν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 Ως ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 Αἶμαχθεῖσα δ' † ἄρουρα,
 Αἴαντος περικλύστα
 Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

Α. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις * ἔμπειρος κυρεῖ,
 Επίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
 Οταν δ' ὁ δαίμων εὐροῖ, πεποιθέναι
 Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
 Εμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβος πλέα

Non amplius legibus Perfarum vivent,
 Non amplius tributa pendent
 Despoticis exacttionibus,
 Neque in terra procidentes
 Parebunt : nam regiae
 Periere vires.

A N T I S T R O P H E 3.

Non amplius lingua mortalibus
 Intra cancellos (*erit.*) laxatus est
 Populus ad effutiendum libere,
 Quamprimum solutum est jugum fortitudinis.
 Sanguine vero imbuta tellus
 Ajacis insula
 Circumflua obtinet Perfarum (*cadavera.*)

A. O amici, quicumque in malis versatus est,
 Novit quod mortalibus quando aestus
 Malorum supervenerit, omnia timere solet;
 Quando vero fors placide fluit, confidere
 Hanc ipsam felicem sortem secundo flatu perpetuo
 Lapsuram. Mihi enim jam timoris plena omnia

In oculis ex adverso apparent a diis.
 Intonatque auribus clamor haud paeanius;
 Talis malorum confternatio perterret mentem,
 Etenim viam hanc sine curribus,
 Et pridiana pompa, ex aedibus rursus
 Emenfa fum, filii patri placantia libamina
 Ferens, quae (*sunt*) mortuorum delinifica;
 Ab immaculata vacca album potu-suave lac,
 Et florilegae (*apis*) stillam, pellucidum mel,
 Cum guttis aqueis fontis virginiei,
 Purumque ab agreffi matre
 Potabile antiquae vitis gaudium hoc,
 Et in foliis femper germinantis vitam
 Flavae oleae fructus fragrans adest,
 Floresque plectiles omniferae terrae proles,
 Sed, o amici, ad has inferias
 Hymnos accinite, divumque
 Darium revocate; ego vero terrae epotandos
 Hofce praemittam honores inferis diis.

C. Regina mulier decus Perfaram,
 Et tu mitte inferias sub receptacula terrae,

Εν ὄμμασιν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν·
 Βοᾶ δ' ἐν ὡσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
 Τοῖα κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
 Τοὶ γὰρ κέλευθον τήνδ' * ἀνευθ' ὀχημάτων,
 Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
 Εξείλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοᾶς
 Φέρουσ' ἄπερ νεκροῖσι μελικτήρια·
 Βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα·
 Τῆς τ' ἀνθεμεργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
 Διβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένε πηγῆς μέτα·
 Ακήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 Ποτόν παλαιᾶς ἀμπέλε γάνος τόδε·
 Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
 Ἀνθη τε πλεκτὰ, παμφόρος γαίας τέκνα.
 Ἀλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
 Ὑμνετε ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότες δ' ἐγὼ
 Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

X. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαιε,
 Σὺ τε πέμπε χοᾶς θαλάμῃς ὑπὸ γῆς·

Ημεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 Φθιμένων πομπούς
 Εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
 Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοῖ,
 Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 Πέμψατ' ἐνερθε ψυχὰν ἐς φάος·
 Εἰ γάρ τι κακῶν ἄχος οἶδε πλέον,
 Μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α,

Η ῥ' αἶει μου μακαρί-
 τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
 Βάρβαρα σαφηνῆ
 Ἰέντος τὰ παναίοιολ' αἰ-
 ανῆ δύσθροα βάγματα·
 Παντάλαν' ἄχη διαβοάσω,
 Νέρθεν ἄρα κλύσει με·

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α,

Ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ·

Et nos hymnis rogabimus
 Mortuorum deductores,
 Ut benevoli sint sub terra.
 Caeterum terrestres dii sancti,
 Terraque, et Mercuri, et tu rex inferiorum,
 Mittite ex inferis animam in lucem,
 Nam si quid amplius infortunii noverit,
 Solus mortalium terminum diceret.

S T R O P H E 1.

An me audit, beatæ memoriæ,
 Diis æqualis rex,
 Mittentem Barbaras
 Perspicuas omnifarias
 Luctuosas infelices voces?
 Miserrimos dolores perboabo,
 Certe ex inferis me audit.

A N T I S T R O P H E 1.

Sed tu Terra, et alii

Terrestrium duces,
Deum magnificum
Celebrate mihi e domibus vestris exeuntem,
Perfarum Sufis natum Deum.
Et sursum mittite (*talem*) qualem nondum
Persica terra occuluit.

S T R O P H E 2.

Charus sane vir, charus tumulus;
Charos enim tegebat mores.
Et Pluto deductor remittet
Pluto
Darium, qualem regem Darium. eia!

A N T I S T R O P H E 2.

Neque enim viros unquam perdidit
Bello abfumentibus noxis.
Sed divinus-consultor vocabatur,
Et divinus-consultor erat;
Quoniam bene administravit exercitum. eia!

λοι χθονίων ἀγεμόνες
 Δαίμονα μεγαυχῆ
 Ἴόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
 Πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὐπω
 Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν·

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Ἡ φίλος ἀνὴρ, ἧ φίλος ὄχθος·
 Φίλα γὰρ κέκευθεν ἧθη.
 Αἰδωνεύς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
 Αἰδωνεύς
 Δαρεῖον, οἶον † ἀνακτα Δαρεῖον. ἡέ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Οὔτε γὰρ ἀνδρας πότ' ἀπώλλυ
 Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
 Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
 Θεομήστωρ δ'
 Ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν † εὖ ἐποδώκει. ἡέ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Ἐν τῷ ἀγροῦ βαλὴν
 ἔστι δὲ
 ἔστι δὲ ἀγρον κόρυμ-
 ἔστι δὲ ἔστι, κροκόβαπτον
 ἔστι δὲ ἔστι ἀείρων,
 ἔστι δὲ τιάρας
 ἔστι δὲ πφαύσκων.
 ἔστι δὲ τῆτες ἄκακε † Δαρείαν, οἶ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

ἔστι δὲ καὶά τε κλύης
 ἔστι δὲ ἔστι
 ἔστι δὲ δεσπότης
 ἔστι δὲ Στυγία γάρ
 ἔστι δὲ ἔστι πεπόταται,
 ἔστι δὲ γάρ ἔστι
 ἔστι δὲ τῶσ' ὄλωλε.
 ἔστι δὲ τῆτες ἄκακε † Δαρείαν, οἶ.

S T R O P H E 3.

O rex, antique rex,
Age, veni,
Accede ad summum cacumen
Tumuli croco tinctam
Pedis attollens crepidam,
Regiae tiaræ
Fasciam ostendens.
Accede pater optime Darie, hei!

A N T I S T R O P H E 3.

Ut nova audias,
Et recentia mala,
Domine domini
Appare. Stygia enim
Caligo circumvolavit (nos.)
Quippe jam juvenus
Universa periit.
Accede pater optime Darie, hei!

Heu, heu, heu, heu.

O multum ab amicis deflete cum morereris.

Quare hae o dynasta, dynasta,

Circa tuam geminae

Grassarentur labes

Totam terram tuam hanc?

Perierunt funditus triremes

Naves nenaves, nenaves—

D. O fida (*proles*) fidelium (*patrum*) et coetanei

Meae juventae Persae fenes, quali labore laborat

Civitas? gemit, dehiscit, scinditurque solum.

Videns vero meam conjugem prope sepulchrum

Horresco, libamina tamen propitia suscepi.

Vos autem lamentamini stantes prope tumulum,

Et plangentes luctibus animam educantibus,

Miserabiliter evocatis me, ast exitus haud facilis est:

Et praeterea subterranei dii ad accipiendum

Quam ad dimittendum promptiores sunt. Tamen ego

Apud ipsos multum pollens venio: properavi vero

Ut propter tempus (*protractum*) sim inculpabilis.

Quodnam autem est Persis praegravans recens malum?

Αἰ̃ αἰ̃ αἰ̃ αἰ̃.

Ω πολὺκλαυτε φίλοισι Ψανών.

Τί τάδε δυνάτα δυνάτα

Περὶ τᾶ̃ σα̃ δίδυμα

Διάγοιεν ἀμάρτια

Πάσα γὰ̃ σα̃ τᾶ̃δε,

Εξέφθινθ' αἰ̃ τρίςκαλμοι

Νᾶες ἄναες, ἄναες—

Δ. Ω πιστὰ̃ πιστῶν, ἡλικές θ' ἡβης ἐμῆς

Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;

Στένει, κέκοπται, κῆ χαράσσεται πέδον.

Λεύσσω δ' ἀκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφω,

Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.

Υμεῖς δὲ Ψηνηεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφω,

Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,

Οἴκτρως καλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον.

Ἄλλως τε πάντως χοί κατα χθρονὸς θεοῖ

Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.

Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ

Ἦκω 'τάχυνα δ' ὡς ἀμεμπτος ὦ χρόνος.

Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθεὶς κακόν;

Χ. Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πέ-
 πεισμένος,

Μήτι μακεσῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
 Εἶπέ, κῆ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

Χ. Δέομαι μὲν χαρίσασθαι,
 Δέομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,
 Λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀν-
 θίσταται,

Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖά ξύννομ' εὐγενές γύναι,
 Κλαυμάτων λήξασα ἰῶνδε κῆ γόων σαφές τι μοι
 Λέξον. ἀνθρώπειά δ' ἀνλοὶ πῆματ' ἐνλύχοι βροτοῖς.
 Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ
 χέρσος κακὰ

Γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίολος ἦν ἰαθῆ πρόσω.

Α. Ὁ βροτῶν πάντων ὑπερσχῶν ὄλβον εὐλυ-
 χεῖ πότμῳ,

Ὡς ἕως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν

C. Vereor quidem intueri,
 Vereor et alloqui
 Te, antiquo prae timore.

D. Sed quoniam ab inferis veni tuis persuasus
 luctibus,

Orationem neququam prolixam sed concisam efferens
 Dic, et percurre omnia amissa erga me reverentia.

C. Metuo quidem gratificari,
 Metuo vero coram alloqui,
 Fando nefanda amicis.

D. Sed quoniam metus antiquus tuis praecordiis
 obstitit,

Tori mei grandaeva confors, generosa mulier, fletuum
 Horum desinens, luctuumque, apertum aliquid dicit.

Humana scilicet hominibus accidunt infortunia.

Multa quidem ex mari, multa vero ex terra mala

Eveniunt mortalibus,

Si diuturnior vita in longum extensa fuerit.

A. O tu qui omnium mortalium superasti faustitatem
 felici fato,

Quomodo, quamdiu vidisti solis radios, beatus existens

Vitam aevi prosperi Persis, tanquam deus, transfegisti:
Nunc etiam te beatum duco cum mortuus sis
Antequam videres malorum abyssum.
Etenim omnem audies sermonem Dariæ
breviter.

Everfae sunt Persarum res, ut verbo
dicam.

D. Quonam modo? venitne immissa pestilentia, aut
feditio in urbem?

A. Nequaquam: sed prope Athenas omnis deletus
est exercitus.

D. Quis vero meorum filiorum illuc duxit exercitum,
dicitis.

A. Bellicosus Xerxes, evacuans totum continentis
spatium.

D. Terrane an mari periculum hoc miser stulte
fecit?

A. Utrinque: duplex erat acies duorum
imperatorum.

D. Quomodo tantus exercitus pedestris peregit
transitum?

A. Machinis conjunxit fretum Helles, ut transirent.

Βίοντον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες·
 Νῦν ἴε σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
 Πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ
 * λόγῳ.

Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἶ-
 πειν ἔπος.

Δ. Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός,
 ἢ στάσις πύλει;

Α. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Αθήναις πᾶς διέ-
 φθαρται στρατός.

Δ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει,
 φράσον.

Α. Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρε
 πλάκα.

Δ. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν
 τάλας;

Α. Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν
 στρατηλάτων.

Δ. Πῶς δὲ κὴ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν
 περᾶν;

Α. Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥσ-
 τ' ἔχειν πόρον.

Terrestrium duces,
 Deum magnificum
 Celebrate mihi e domibus vestris exeuntem,
 Persarum Sufis natum Deum.
 Et sursum mittite (*talem*) qualem nondum
 Persica terra occulit.

S T R O P H E 2.

Charus fane vir, charus tumulus;
 Charos enim tegebat mores.
 Et Pluto deductor remittet
 Pluto
 Darium, qualem regem Darium. eia!

A N T I S T R O P H E 2.

Neque enim viros unquam perdidit
 Bello absumentibus noxis.
 Sed divinus-consultor vocabatur,
 Et divinus-consultor erat;
 Quoniam bene administravit exercitum. eia!

λοι χθονίων ἀγεμόνες
 Δαίμονα μεγαυχῆ
 ἴοντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
 Πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὐπω
 Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν·

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Ἡ φίλος ἀνὴρ, ἧ φίλος ὄχθος·
 Φίλα γὰρ κέκευθεν ἧθη.
 Αἰδωνεύς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
 Αἰδωνεύς
 Δαρεῖον, οἶον † ἀνακτα Δαρεῖον. ἡέ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Β.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
 Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
 Θεομήστωρ δ' ἐκκλήσκετο Πέρσαις,
 Θεομήστωρ δ'
 Ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν † εὖ ἐποδώκει. ἡέ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
 Ἰδι, ἴκx,
 Ελθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
 βον ὄχθου, κροκόβαπτον
 Ποδὸς εὐμαριν ἀείρων,
 Βασιλεῖς τιάρας
 Φάλαρον πιφαύσκων.
 Βάσκε πάτερ ἄκακε † Δαρείαν, οἶ.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Ὅπως καινά τε κλύης
 Νέα τ' ἄχη·
 Δέσποτα δεσπότη
 Φάνηθι. Στυγία γάρ
 Τισ' ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται,
 Νεολαία γάρ ἤδη
 Κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.
 Βάσκε πάτερ ἄκακε † Δαρείαν, οἶ.

S T R O P H E 3.

O rex, antique rex,
Age, veni,
Accede ad summum cacumen
Tumuli croco tinctam
Pedis attollens crepidam,
Regiae tiaræ
Fasciam ostendens.
Accede pater optime Darie, hei!

A N T I S T R O P H E 3.

Ut nova audias,
Et recentia mala,
Domine domini
Appare. Stygia enim
Caligo circumvolavit (nos.)
Quippe jam juvenus
Univerfa periit.
Accede pater optime Darie, hei!

Heu, heu, heu, heu.

O multum ab amicis deflete cum morereris.

Quare hae o dynasta, dynasta,

Circa tuam geminae

Grassarentur labes

Totam terram tuam hanc?

Perierunt funditus triremes

Naves nenaves, nenaves—

D. O fida (*proles*) fidelium (*patrum*) et coetanei

Meae juventae Persae senes, quali labore laborat

Civitas? gemit, dehiscit, scinditurque solum.

Videns vero meam conjugem prope sepulchrum

Horresco, libamina tamen propitia suscepi.

Vos autem lamentamini stantes prope tumulum,

Et plangentes luctibus animam educuntibus,

Miserabiliter evocatis me, ast exitus haud facilis est:

Et praeterea subterranei dii ad accipiendum

Quam ad dimittendum promptiores sunt. Tamen ego

Apud ipsos multum pollens venio: properavi vero

Ut propter tempus (*protractum*) sim inculpabilis.

Quodnam autem est Persis praegravans recens malum?

Αἶ αἶ αἶ αἶ.

Ω πολὺκλαυτε φίλοισι θανών.

Τί τάδε δυνάτα δυνάτα

Περὶ τᾶ σᾶ δίδυμα

Διάγοιεν ἀμάρτια

Πάσα γὰ σᾶ τᾶδε,

Εξέφθινθ' αἶ τρίςκαλμοι

Νᾶες ἄναες, ἄναες—

Δ. Ω πιστὰ πιστῶν, ἤλικές θ' ἤβης ἐμῆς

Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;

Στένει, κέκοπται, κ' χαράσσεται πέδον·

Λεύσσω δ' ἀκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφω,

Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμανεῖς ἐδεξάμην·

Υμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφω,

Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,

Οἰκτρῶς καλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·

Ἄλλως τε πάντως χοί κατα χθονὸς θεοῖ

Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεδιέναι.

Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ

Ἦκω· τάχυνα δ' ὡς ἀμεμπτος ὦ χρόνος.

Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθεὶς κακόν;

Χ. Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πέ-
 πεισμένος,

Μήτι μακεσῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
 Εἶπέ, κῆ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖς.

Χ. Δέομαι μὲν χαρίσασθαι,
 Δέομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,
 Λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Δ. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀν-
 θίσταται,

Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖά ζύγνομ' εὐγενές γύναι,
 Κλαυμάτων λήξασα ἰῶνδε κῆ γόων σαφές ἰ μοι
 Λέξον ἀνθρώπεια δ' ἀνλοὶ πήματ' ἐνλύχοι βροτοῖς.
 Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ
 χέρσος κακὰ

Γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίολος ἦν ἰαθῆ πρόσω.

Α. Ω βροτῶν πάντων ὑπερσχῶν ὄλβον εὐλυ-
 χεῖ πότμῳ,

Ὡς ἕως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν

C. Vereor quidem intueri,
 Vereor et alloqui
 Te, antiquo prae timore.

D. Sed quoniam ab inferis veni tuis persuasus
 luctibus,
 Orationem neutiquam prolixam sed concisam efferens
 Dic, et percurre omnia amissa erga me reverentia.

C. Metuo quidem gratificari,
 Metuo vero coram alloqui,
 Fando nefanda amicis.

D. Sed quoniam metus antiquus tuis praecordiis
 obstitit,
 Tori mei grandaeva confors, generosa mulier, fletuum
 Horum desinens, luctuumque, apertum aliquid dicito.
 Humana scilicet hominibus accidunt infortunia.
 Multa quidem ex mari, multa vero ex terra mala
 Eveniunt mortalibus,
 Si diuturnior vita in longum extensa fuerit.

A. O tu qui omnium mortalium superasti faustitatem
 felici fato,
 Quomodo, quamdiu vidisti solis radios, beatus existens

Vitam aevi prosperi Persis, tanquam deus, transegisti:

Nunc etiam te beatum duco cum mortuus sis

Antequam videres malorum abyssum.

Etenim omnem audies sermonem Dariæ

breviter.

Everſæ ſunt Perſarum res, ut verbo

dicam.

D. Quonam modo? venitne immiſſa peſtilentia, aut
ſeditio in urbem?

A. Nequaquam: ſed prope Athenas omnis deletus
eſt exercitus.

D. Quis vero meorum filiorum illuc duxit exercitum,
dicito.

A. Bellicofus Xerxes, evacuans totum continentis
ſpatium.

D. Terrane an mari periculum hoc miſer ſtulte
fecit?

A. Utrinque: duplex erat acies duorum
imperatorum.

D. Quomodo tantus exercitus pedestris peregit
tranſitum?

A. Machinis conjunxit fretum Helles, ut tranſirent.

Βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες·
 Νῦν γέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
 Πάντα γάρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ
 * λόγῳ.

Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἶ-
 πειν ἔπος.

Δ. Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς,
 ἢ στάσις πύλει;

Α. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Αθήναις πᾶς διέ-
 φθαρται στρατός.

Δ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκέϊσε παίδων ἐστρατηλάτῃ,
 φράσον.

Α. Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπεύρε
 πλάκα.

Δ. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν
 τάλας;

Α. Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν
 στρατηλάτων.

Δ. Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν
 περᾶν;

Α. Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥσ-
 τ' ἔχειν πόρον.

Δ. Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε Βόσπορον κλείσαι μέγαν;

Α. Ωδ' ἔχει, γνώμης δέ περ τίς δαιμόνων ξυνήφατο.

Δ. Φεῦ μέγας τίς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

Α. Ως ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἠνυσεν κακόν.

Δ. Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

Α. Ναυτικὸς στρατὸς κακῶθεις πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

Δ. Ωδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

Α. Πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστῃ πᾶν κενανδρίαν στένει.

Δ. Ω πόποι κενῆς ἀρωγῆς ἀπικουρίας στρατοῦ.

Α. Βακτρῶν δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

Δ. Ω μέλεος, οἶαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

Α. Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημὸν φασὶν οὐ πολλῶν μέτα—

D. Etiam hoc peregit, ut Bosporum magnum
clauderet?

A. Sic se habet, et hoc propositum deorum aliquis
promovit.

D. Heu magnus aliquis venit genius, ne sciperet
bene.

Ut tandem videre liceat quali modo mala perpetravit.

D. Quid autem passi sunt illi quibus ita
ingemiscitis?

A. Navalis exercitus profligatus perdidit terrestrem
exercitum.

D. Itane penitus hasta deletus est omnis
exercitus?

A. Adeo ut Susarum tota lugeat civitas hominum
vacuitatem.

D. Proh dii immortales, vanum auxilium
et adjumentum exercitus

A. Bactriorum periit perditissimus populus, neque
inter eos aliquis senex.

D. O miser, qualem pubem sociorum perdidit!

A. Unum vero Xerxem desertum ferunt cum haud
multis—

D. Qui vero et quo evadere est? quae salus?

A. Lubentem illum pontem duabus annexum
continentibus transire.

D. Et salvum ad hanc evasisse continentem, hoccine
verum?

A. Nae sermo manifestus vincit; in hoc non
est diffidium.

D. Heu velox evenit oraculorum impletio, in meum
filium Jupiter

Immisit complementum praedictionum: ego vero
Deos orabam ut haec longo post tempore perfectum
irent.

Sed quando festinat aliquis, illi ipsum numen se
adjungit.

Nunc videtur fons malorum omnibus amicis emergere,
Filius meus, cum haec non perspiceret, juvenili
audacia perfecit,

Qui sacrum Hellespontem instar fervi in vinculis
Speravit se habiturum, fluentem Bosporum
fluentum dei,

Et transitum permutavit, adactasque malleo pedicas
Injiciens, multum viae emensus est numerofo exercitu,

Α. Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις
σωτηρία;

Α. Ασμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν Ζευκλήριαν.

Δ. Καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ'
ἐτήτυμον;

Α. Ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνῆς, τοῦτό γ'
οὐκ ἐνι στάσις.

Δ. Φεῦ λαχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἔς
τε παῖδ' ἐμὸν

Ζεὺς ἐπέσκηψεν Ἰελευθὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ περ
Διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἄνυχον ἐκτελευτήσειν
θεοῦς·

Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς, χῶ θεὸς ξυν-
άπτεται.

Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδῶς ἠνυσει νέω
θράσει·

Οἷσις Ἐλλησπορίον ἱερόν, δαῦλον ὧς, δεσμώμασιν
Ἠλπισε σχήσειν, ῥέοντα Βῶσπορον ῥέον θεοῦ·
Καὶ πόρον μελερῥύθμιζε, καὶ πέδας σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἠνυσει πολλῶ
στρατῶ,

Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐ-
 βελία,

Καὶ Ποσειδῶνος κραλήσειν. πῶς ἰάδ' οὐ νόσος
 φρενῶν

Εἶχε παῖδ' ἑμὸν; δέδοικα μὴ πολὺς πλῆτε
 πόρος

Οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἄρ-
 παγή.

Α. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν δι-
 δάσκεται

Θούριος Ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν
 τέκνοισ

Πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρί-
 ας ὑπο

Εἶδον αἰχμάζειν, πατρῶον δ' ἔλβον οὐδὲν αὐ-
 ξάνειν.

Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὄνειδη πολλάκις κλύων κακῶν,
 Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στρατεύμ' ἐφ'
 Ελλάδα.

Δ. Τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
 Μέγιστον, αἰμίμητον οἶον οὐδέπω,

Mortalis existens, deos enim omnes putabat (*ſe*)
peſſimo conſilio,

Ipfumque Neptunum ſuperaturum. Nonne inter
haec morbus animi (*mania*)

Filium meum tenuit? metuo ne magna divitiarum,
noſtrarum

Affluentia fiat praeoccupantis
praeda.

A. Haec cum malis hominibus conſuetudinem
habens didicit

Bellicofus Xerxes; quippe qui dicant, te quidem
ingentes filiis

Opes bello acquiſiſſe, hunc autem prae
timiditate

Domi haſtam quater, et paternas opes neutiquam
augere.

Talia a malis hominibus ſaepe audiens opprobria
Hanc expeditionem conſulto ſuſcepit, exercitumque
(*traduxit*) in Graeciam.

D. Ab illis nempe opus peractum eſt maximum,
Semper memorandum: urbem hanc Suſa perditam

Viris vacuum reddidit magis quam unquam fuit,
Ex quo hunc honorem Jupiter rex praebuit,
Unus vir toti Asiae ovium altrici
Ut praefectus, habens directorium sceptrum.
Primus enim dux exercitus erat Medus,
Alter ejus filius opus hoc administravit.
Prudentia enim animum ejus gubernabat.
Tertius ab illo Cyrus, vir fortunatus,
Cum imperavit, omnibus pacem constituit amicis,
Lydorumque et Phrygum acquisivit populum,
Totamque Joniam subegit vi: Deus
Enim non invidit (*successum*) adeo benevolus fuit,
Quartus Cyri filius dein moderavit exercitum.
Quintus vero Mardus imperavit dedecus patriae,
Et folio antiquo: hunc cum dolo
Interfecit Artaphrenes bonus in aedibus,
Cum viris amicis, quibus hoc erat negotium.
Sextus autem Maraphis, septimusque Artaphrenes.
Et ego quidem sortitus sum hanc quam volui
Sortem; multaque debellavi numeroso exercitu:
Sed haud tale malum ingessi in urbem. Verum
Xerxes filius meus, juvenis cum sit, juvenilia sapit,

Τὸ δ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
 Εξ * οὔγε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,
 Ἐν' ἀνδρ' ἀπάσης Ἀσιάδος μηλοτρόφῃ
 Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
 Ἄλλος δ' ἐκείνῃ παῖς τὸδ' ἔργον ἤνυσεν·
 Φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠκοστρόφειν.
 Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 Ἀρξας ἔθηκε παῖσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν κὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία.
 Θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφου.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυενε στρατόν.
 Πέμπτος δὲ * Μέρδης ἤρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα,
 Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἑσθλὸς ἐν δόμοις,
 Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τὸδ' ἦν χρέος.
 [Ἐκτος δὲ Μάραφης, ἑβδομὸς τ' Ἀρταφρένης.]
 Κᾶγω γ' ἔκυρσα τοῦπερ ἠΐελον πάλας,
 Κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶν στρατῶ.
 Ἄλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,

Κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 Εὖ γὰρ σαφῶς τὸδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 Ἀπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τὰδ' ἔσχομεν,
 Οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

Χ. Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ κατασρέφεις
 Λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

Δ. Εἰ μὴ σφραλεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
 Μηδ' * ἦν στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
 Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ζύμμαχος κείοις πέλει.

Χ. Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, ἴνι ἰρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

Δ. Κτείνεσσα λιμῶ τοὺς ὑπερκόμπες ἄγαν.

Χ. Ἀλλ' εὐσαλῆ κ' λεκτὸν * ἄρωμεν σόλον.

Δ. Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος ἰόποις
 Στρατὸς κυρήσει νοσίμῃ σωτηρίας.

Χ. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν σφάλευμα βαρβάρων
 Περᾶ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

Δ. Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
 Χρὴ δεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα

Βλέφαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, ἰὰ δ' οὔ.

Κεῖπερ τὰδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ

Λεῖπει κενᾶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.

Neque meorum recordatur mandatorum.

Nam hoc clare fatis cognoscitis coetanei mei:

Omnes nos, qui haec tenuimus imperia,

Nunquam visi fumus damna irrogasse tanta.

C. Quid igitur, rex Darie, quonam dirigis

Sermonum finem? quomodo post haec adhuc

Optime res cedant Persarum populo?

D. Si exercitum in Graeciam non ducatis,

Ne quidem si Medicus major sit exercitus.

Ipse enim terra auxiliaris illis (*Graecis*) est.

C. Quomodo haec dixisti? quali modo auxiliatur?

Interficiens fame fastuosos nimium.

C. Sed expeditum et lectum conscribemus exercitum.

D. At neque qui nunc manet in Graeciae regionibus

Exercitus obtinebit salutarem reditum.

C. Quid ais? nonne totus barbarorum exercitus

Transit Helles fretum ab Europa?

D. Imo pauci ex multis; si quid fidei habere deorum

Oportet oraculis eum, qui in ea quae nunc peracta

Sunt respexerit, non enim res ex parte eveniunt, ex

Parte non. Et siquidem haec ita sunt, multitudinem

Selectam exercitus reliquit vana spe ablectatus

(*Xerxes.*) Manent veroubi Afopus campum fluctibus
Irrigat, pinguefactorium gratum Boeotiorum solo;
Ubi extrema malorum oportet eos pati,
Poenas contumeliae, et impiorum consiliorum :
Qui in terram Graecanicam migrantes, nec deorum
Simulachra verebantur violare, neque fana
Comburere. Arae abolentur, et delubra deorum
Radicitus confuse e fundamentis everfa sunt.
Certe cum male fecerint, non minora patiuntur,
Aliaque passuri sunt, neque adhuc malorum
Fundus subest, sed amplius crescunt.
Tanta enim erit massa sanguinolenta
In agro Plataeensi sub hasta Dorica,
Ut mortuorum cumuli ad tertiam usque sobolem
Sine voce ostenderint oculis mortalium,
Quod non oportet hominem arroganter sapere.
Nam contumelia herbescens fert spicam
Damni, unde metit lachrymosam messem.
Tales autem videntes horum castigationes,
Memores fitis Athenarum et Graeciae, neque quis
Despecta fortuna praesente, aliam
Concupiscens fortem, effundat ingentes opes.

Μίμνεσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
 Ἀρδεῖ, φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί·
 Οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
 Ὑβρεως ἀποινα καθέων φρονημάτων·
 Οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
 Ηἰδούντο συλαῖν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
 Βωμοὶ δ' αἴιστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
 Πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
 Τοι γὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
 Πάσχεσι, τὰ δὲ μέλλεσι, κούδέπω κακῶν
 Κρηπίς ὑπεστίν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
 Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσταγῆς
 Πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
 Θῖνες δὲ νεκρῶν κῆ τριτοσπόρῳ γονῆ
 Ἀφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
 Ως οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
 Ὑβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
 Ἀτῆς, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμαῖ θέρος.
 Τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια,
 Μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
 Ἄλλων ἐρασθεῖς, ὄλβον ἐκχέη μέγαν.

Ζεὺς τοι κολασῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
 Φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνοσ βαρὺς·
 Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
 Πινύσκετ' εὐλόγοισι νυθετήμασι,
 Ληῆσαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
 Σὺ δ' ὦ γεραῖα μήτερ ἢ Ξέρξης φίλη
 Ελθοῦσ' ἐς οἶκος, κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς,
 Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
 Κακῶν ὑπ' ἄλγος λακίδες ἀμφὶ σώματι
 Στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις.
 Μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 Εγὼ δέ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὁμῶς,
 Ψυχὴν * διδόντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν.
 Ὡς τοῖς θεανοῦσι † πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
 Χ. Ἡ πολλὰ κ' παρόντα κ' μέλλοντ' ἔτι
 Ἠλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πῆματα.
 Α. Ὡ δαίμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
 Ἀλγη, μάλιστα δ' ἡδε συμφορὰ δάκνει,
 Ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 Ἐσθημάτων κλύσαν, ἢ νιν ἀμπέχει.

Iupiter sane, vindex nimis insolentium
 Moliminum, censor gravis instat.
 Porro vos qui soliti estis illum instituere,
 Docete eum rectis monitionibus
 Definere deo injurium esse insolenti audacia.
 Tu vero grandaeva mater chara Xerxis,
 Domum ingressa, ornatu adprime decoro
 Sumpto, obviam ito filio (*tuo.*) plane enim
 Prae dolore malorum laciniae circa corpus
 Variegatarum vestium staminibus ruptis diffluunt.
 Quare tu ipsum sermonibus prudenter mitiga.
 Novi enim quod te solum audire sustinebit.
 Ego vero ab eo ad inferos sub caliginem terrae.
 At vos senes gaudete licet inter mala
 Indulgentes animis voluptatem quotidie;
 Quoniam mortuis nihil profunt divitiae.
 C. Certe multas et praesentes et adhuc futuras
 Barbarorum clades dum audirem, dolui.
 A. O fortuna, quam multi mihi ingruunt mali
 Dolores, maxime vero haec mordet calamitas,
 Dedecus circum corpus filii
 Vestimentorum audientem, quod eum ambit.

Sed ibo, et mundo e domo sumpto
Meo obviare filio aggrediar:
Non enim charissimos prodemus inter mala.

S T R O P H E.

C. O dii, certe amplam
Bonamque in urbe administrandam vitam
Adepti sumus, quando senex
Ad omnia sufficiens, probus,
Inviçtus rex deo par
Darius imperabat regioni.

A N T I S T R O P H E.

Primum quidem probatissimo
Exercitu clari fuimus, et turrata (*i. urbana*)
Instituta recte administrabant (*Persae*)
Reditus autem ex bellis
Sine labore sine perpeffionibus feliciter agentes
Duxerunt domum.

Ἄλλ' εἶμι, κὴ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
 Γπαντιάζην παιδ' ἐμῶ πειράσομαι.
 Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακῶις προδώσομεν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Ω πόποι, ἦ μεγάλας
 Ἀγαθᾶς τε πολισσονόμῃς βιοτᾶς
 Επεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς
 Πανταρκῆς, ἀκάκας,
 Ἀμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
 Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Πρῶτα μὲν εὐδοκίμῃς
 Στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νόμι-
 μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
 Νόστοι δ' ἐκ πολέμων
 Ἀπόνες ἀπαθεῖς, εὖ * * *
 Πράσσοντας, ἄγον οἴκας.

Οσας δ' εἶλε πόλεις,
 Πόρον οὐ διαβάς
 Αλυος ποταμοῦ,
 Οὐδ' ἀφ' ἐξίας συθείς,
 Οἶα Στρυμονίῃ πελάγῃς
 Ἀχελωίδες εἰσὶ πάροιχοι
 Θρηκίων ἐπαύλων,
 Λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἶ
 Κατὰ χέρσον ἔλη-
 λαμέναι περὶ πύργοι
 Τοῦδ' ἀνακτος αἶον
 Ἑλλας ἀμφὶ πόρον
 Πλατὺν ἐχόμεναι,
 Μυχία τε Προποντίς,
 Καὶ στόμα Πόντος,
 Νᾶσοί δ' αἶ κατὰ πρῶν'
 Ἄλιον περὶ κλυστοί,
 Τᾶδε γὰρ προσήμεναι,
 Οἶα Λέσβος, ἔλαι-
 όφυτός τε Σάμος,
 Χίος, ἠδὲ Πάρος,
 Νάξος, Μύκονος,

quam multas vero cepit urbes,
 cum non transmisisset trajectum
 Ialyos fluvii,
 Ne quidem e foco suo motus.
 Quales sunt Strymonii maris
 Acheloides (*insulae*) vicinae
 Thraciis mapaliis.
 Et ultra paludem quae (*sunt*)
 In mediterraneis
 Moenibus circumductae
 (*Urbes*) huic regi parebant,
 Helles circa trajectum
 Latum habitatae
 Recessusque Propontidis,
 Et ostium Ponti,
 Et insulae quae juxta promontorium
 Marinum circumfluae,
 Huic adjacentes terrae
 Qualis Lesbos, et
 Olivifera Samos,
 Chius, atque Parus,
 Naxus, Myconus,

Tenoque conjuncta
Andrus vicina,
Et littorales
Obtinuit maritimas
Lemnum, Icarique fedem,
Et Rhodum, et Gnidum,
Cypriasque urbes,
Paphum, atque Solos,
Et Salamina, cujus
Nunc metropolis
Horum causa gemituum,
Etiam ditissimas,
In regione Ionibus forte data, populosas
Graecorum obtinuit
Pro sua prudentia,
Quippe insuperabile aderat (*ei*)
Robur virorum bellicosorum,
Et ex omni gente mixtorum auxiliarium. Nunc
Vero sine controversia
Ista a deo (*in nos*) versa e contrario
Ferimus (*mala*) in bellis
Domiti vehementer

Τήνω τε συνάπτουσ'
 Άνδρος άγχιγείτων,
 Καί τας άγχιάλεις
 Εκράτυνε μεσάγκτους,
 Λήμνον, Ικάρου δ' έδος,
 Καί Ρόδον, ήδ' Κνίδον,
 Κυπρίας τε πόλεις,
 Πάφον, ήδ' Σόλους,
 Σαλαμῖνά τε, τās
 Νῦν ματρόπολεις
 Τῶνδ' αίτια στεναγμάτων.
 Καί τας εύκτεάνεις
 Κατά κλήρον Ιόνιον πολυάνδρους
 Ελλάνων εκράτυ-
 νε σφετέραις φρεσίν·
 Ακάματον δ' παρῆν
 Σθένος άνδρῶν τευχιστήρων,
 Παμμίκτων τ' επικούρων·
 Νῦν δ' οὐκ άμφιλόγως
 Θεότρεπτα τād' αῶ
 Φέρομεν πολέμοισι
 Δμαθέντες μεγάλως

Πλαγαῖσι ποντίαισιν.

Ξ. Ἰὼ, δύσηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοῖρας
 Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
 Τῆνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀσῶν.
 Εἶθ' † ὦφеле Ζεὺς καμὲ μετ' ἀνδρῶν
 Τῶν οἰχομένων
 Θανάτῃ κατὰ μοῖρα καλύψαι.
 Χ. Οτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
 Καὶ Περσονόμῃ τιμῆς μεγάλης,
 Κόσμη τ' ἀνδρῶν,
 Οὓς νῦν δαίμων ἀπέχειρε.
 Γὰρ αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
 Ἡβαν Ξέρξῃ καταμέναν ἄδῃ
 Σάκτορι Περσῶν † ἀγδαβάται γὰρ
 Πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνδρος
 Τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύσις
 Μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
 Ξ. Αἶ αἶ κεδναῖς ἀλκᾶς.

Plagis marinis.

X. Heu! infelix ego fortitus hoc fatum
 Exofum inconjectabile;
 Quam crudeliter fortuna invafit
 Perfaram populum! quid patiar mifer?
 Solutum enim eft robur membrorum meorum,
 Juventutem civium confideranti.
 Utinam Jupiter etiam me cum viris
 Qui oppetierunt
 Mortis fato occultaffet.
 C. Otototoi rex praeftantis exercitus,
 Et Perfis-regentis infignis honoris,
 Ornamentique virorum
 Quos nunc Deus abfcidit,
 Terra vero deplorat indigenam
 Pubem a Xerxe interfectam inferos
 Adimplente Perfis. ductim enim euntes
 Plurimi viri, regionis flos,
 Arcu-domantes (plane generatio
 Multorum millium hominum) interierunt.)
 X. Heu, heu, praeclarum robur.

C. Asiatica etiam gens, o rex,
Ad terram usque graviter, graviter
Genu inclinavit.

X. Ipse vero, heu, heu, deflendus
Miser generi terraeque patriae
Exitio fui.

C. Alloquutorium tui reditus,
Mala-praedicantem clamorem,
Mala-accinentem vocem
Mariandynaei ejulatoris
Emittam emittam, flebilem ululatum.

X. Edite lugubrem et lachrymabilem
Tumultuariam vocem.
Fortuna enim rursus mala
In me conversa est.

C. Edam et luctuosum (*threnum*)
A populoque perpeffa, ex reverentia tui,
Marique inflicta gravamina
Civitatis stirpis deploratricis.
Clangam denuo luctum lachrymis uberem,
Graecorum enim eripuit (*a Persis*)

Χ. Ασία δὲ χθρῶν βασιλεῦ
 Γαίας αἰνῶς αἰνῶς
 Ἐπὶ γούνου κέκλιται.

Ξ. Οδ' ἐγών, οἷ οἷ, αἰακτὸς
 Μέλεος γέννα, γᾶ τε πατρίᾳ
 Κακὸν ἄρ' ἐγενόμην.

Χ. Πρόσφθογγόν σοι νόστις, τὰν
 Κακοφάτιδα βοᾶν,
 Κακομέλετον ἰὰν
 Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
 Πέμφω * πολύδακρυν ἰακχάν.

Ξ. Ιετ' αἰανὴν κὴ πανόδυρτον
 Δύσθροον αὐδάν.
 Δαίμων γὰρ ὄδ' αἰ
 Μετάτροπος † ἐπ' ἐμοί.

Χ. Ησω τοι κὴ πανόδυρτον,
 Λαοπαθῆ τε σεβίζων,
 Αλίτυπά τε βάρη,
 Πόλεως γέννας πενθητῆρος.
 Κλάγξω δ' αἰ γόον ἀρίδακρυν.
 Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα,

Ἰώνων ναύφρακτος
 Ἀρης ἑτεραλκῆς
 Νυχίαν πλάκα κερσάμενος
 Δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
 Ξ. Οἷ οἷ οἷ βόα κ' πάντ' ἐκπεύθει,
 Χ. Ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
 Ποῦ δὲ σοὶ παρασάται,
 Οἶος ἦν Φαρανδάκης,
 Σούσας, Πελάγων, κ'
 Δοτάμας ἠδ' Ἀγδαβάτας,
 Ψάμμις, Σισισκάνης τ'
 Ἀγβάτανα λιπών.
 Ξ. Ολοοὺς ἀπέλιπον Τυρίας
 Ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
 Σαλαμινίσι συφέλῃς
 Θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
 Χ. Οἷ οἷ οἷ, ποῦ δὲ σοὶ Φαρνοῦχος
 Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
 Ποῦ δὲ Σευάλκης ἀναξ,
 Ἡ Λίλαιος εὐπάτωρ,
 Μέμφις, Θάρυβις κ' Μασίστρης,
 Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ἰσταίχμας·

Graecorum inquam navalis
 Mars, adverſae partis auxiliator,
 Nocturnum aequor depopulatus
 Et infelix littus.

X. Heu heu heu! vociferare et omnia percontare.

C. Ubinam reliquus amicorum coetus?

Ubinam Satrapae tui?

Qualis erat Pharandaces,

Sufas, Pelago et

Dotamas atque Agdabates,

Pfammiſ et Suſſicanes

Qui Ecbatana reliquit.

X. Perditos deſtitui Tyria

Ex navi projectos in littoribus

Salaminiis, aſpera

Deſunctos in acta.

C. Heu heu heu! ubinam vero Pharnuchus,

Ariomardusque bonus?

Ubi Sebalces rex,

Aut Lilaeus felix genitor,

Memphis, Tharybis, et Maſiſtres,

Artembareſque aut Hyſtaechmes?

Haec te rursus interrogo.

X. Hei mihi, hei mihi;

Antiquas aspicientes

Invisas Athenas, omnes

Uno conflictu,

(Heu, heu, heu!) miseri

Humi palpitant.

C. Num et ibi tuum fidissimum-oculum

Perfarum inspectorem

Myriadum omnium numeratorem

Alpistum filium Batanochi,

Filii Sefami, filii Mygabatae,

Partheumque magnumque Oebarem

Reliquisti, reliquisti?

X. Proh misera.

C. Persis praeclaris mala malorum praefaga dicis.

X. Desiderium videlicet bonorum

Sociorum memoras,

Gravia odiosa mala ante-mala

Dicens: clamat clamat

Intra membra cor.

C. Attamen aliquid quid desideramus,

Τάδε σ' * ἐπανέρωμαι.

Ξ. Ἰὼ ἰὼ μοι μοι,

Τὰς ὠγυγίας κατιδόντες

Στυγνὰς Αἰθάνας, πάντες

Ἐνὶ πιτύλῳ,

Ἐἴετλάμονες

Ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

Χ. Ἡ κὴ τὸν Περσῶν αὐτοῦ

Τὸν σὸν πισὸν πάντ' ὄφθαλμόν

Μυρία μυρία πεμπασάν

Βατανώχῃ παῖδ', Ἀλπισον

Τοῦ Σησάμῃ τοῦ Μυγαβάτα,

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην

Ἐλιπες ἔλιπες;

Ξ. Ὡ δαΐων.

Χ. Πέρσαις ἀγαθοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

Ξ. Ἰυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν

Ἐτάρων ὑπομιμνήσκεις,

Ἀλαστα στυγνὰ πρόκακα

Λέγων. βοᾶ βοᾶ

Μελέων ἔνδοθεν ἤτορ.

Χ. Καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν.

Μάρδων ἀνδρῶν μυρίονταρχον
 Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
 Διαῖξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην

Ἰππιάνακτας

Κηδαγάταν κὶ Λυθίμναν

Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεσον.

Ξ. Ἐταφον † ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς

Τροχηλάτοισιν, ὀπισθεν δ' ἐπόμενοι·

Βεβᾶσι γὰρ οἴπερ † ἀγρόται στρατοῦ,

Βεβᾶσιν, οἱ οἴ, νώνυμοι.

Χ. Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ,

Δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-

ελπτον κακὸν διαπρέπον,

Οἶον δέδορκεν ἄτα.

Ξ. Πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.

Χ. Πεπλήγμεθ'· εὐδῆλα γὰρ,

Νέαι νέαι δύαι δύαι·

Ἰαόνων ναυβατᾶν

Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

Δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

Ξ. Πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον

Τάλας πέπληγμαί;

Mardonem virorum myriadam principem,
 Xanthem, Mavortiumque Ancharem
 Diaexinque, et Arfacen,
 Equitum duces,
 Cigdagatem & Lythimnem
 Audacem, hastae inexplebilem.

X. Mortui, mortui, non circa tentoria
 Rotis vecta, verum pone insequentes.
 Abierunt enim exploratores exercitus.
 Abierunt, heu, heu, ignobiles.

C. Heu heu heu heu heu heu !

Pessimi daemones patraistis
 Malum inopinatum sed nimis perspicuum
 Quale aspexisset Ate.

X. Obstupefacti sumus, qualia perpetuo infortunia.

C. Obstupefacti sumus : manifesta enim,
 Novitiae novitiae calamitates calamitates.

Graecorum classarios

Adorti parum feliciter.

In bello infaustum sane Persarum genus.

X. Quomodo miser tanto exercitu (*perdito*)

Non animo percellor?

Y

- C. Quid enim? nonne perierunt
Maximae (*copiae*) Persarum?
- X. Vides reliquias haece meae expeditionis?
- C. Video, video.
- X. Et hanc sagittarum capacem.
- C. Quid hoc quod servatum dicis?
- X. Repositorum sagittis.
- C. Certe pauca e multis.
- X. Destituti fumus auxiliaribus.
- C. Nonne Graecus populus averfatur arma?
- X. Imo animofus est; aspexi vero
Cladem inexpectatam.
- C. In fugam verfam clafficam
Catervam dicis?
- X. Peplum quidem laceravi prae mali calamitate.
- C. Papae papae papae papae.
- X. Imo vero plus quam papae.
- C. Gemina enim funt et tergemina.
- X. Molefta (*nobis*) hostibus vero deliciae.
- C. Num decurtatum est robur?
- X. Nudus fum fatellitum.
- C. Amicorum marinis cladibus.

- Χ. Τί δ' ; οὐκ ὄλωλε
 Μεγάλα τὰ Περσῶν.
 Ξ. Ορᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
 Χ. Ορῶ, ὄρῶ.
 Ξ. Τάνδε τ' οἰστοδέγμονα.
 Χ. Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον ;
 Ξ. Θησαυρὸν βέλεσι.
 Χ. Βαίά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
 Ξ. Εσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
 Χ. Ιαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
 Ξ. Αγανόριος κατεῖδον
 Δὲ πῆμ' ἀελπτον.
 Χ. Τραπέντα ναύφρακτον
 Ερεῖς ὄμιλον ;
 Ξ. Πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
 Χ. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
 Ξ. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν οὖν
 Χ. Δίδυμα γάρ ἐστι κ' τριπλᾶ.
 Ξ. Λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.
 Χ. Καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
 Ξ. Γυμνός εἰμι προπομπῶν.
 Χ. Φίλων ἄταισι ποντίασι.

Ξ. Δίαινε διάινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴδι.

Χ. Αἶ αἶ αἶ αἶ, δύο δύο.

Ξ. Βόα νυν ἀντίδραπά μοι.

Χ. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

Ξ. Ἰύζε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς.

Χ. Οτοτοτοτοτοῖ.

Ξ. Βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.

Χ. Οἴμοι μάλα κ' τόδ' ἀλγῶ.

Ξ. Ερεσο' ἔρεσσε κ' στέναζ' ἐμὴν χάριν.

Χ. Διαίνομαι γόεδνος ὦν.

Ξ. Βόα νυν ἀντίδραπά μοι.

Χ. Μέλειν πάρεστι δέσποτα.

Ξ. Επορθεῖαζε νῦν γόοις.

Χ. Οτοτοτοτοτοῖ.

Μέλαινα δ' αὖ μεμιῖζεται

Καὶ στονόεσσα πλαγά.

Ξ. Καὶ σέρν' ἄρασσε, καπιβόα τὸ Μύσιον.

Χ. Ανια ἄνια.

Ξ. Καί μοι γενεῖς πέρθε λευκήρη τρίχα.

Χ. Απριγδ' ἀπριγδα μάλα γόεδνα.

Ξ. Αὔτει δ' ὄξυ.

Χ. Καὶ τὰδ' ἔρξω.

ξ. Illachrima illachrima damnū istud; et domū

Te recipe. C. Heu, heu, heu, heu, miseriae, miserae.

X. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

ξ. Retributionem malam malorum malis.

X. Ejula cantum simul condens.

C. Ototototoi.

X. Gravis certe haec calamitas.

C. Hei mihi, et hoc admodum doleo.

X. Feri, feri, et ingemisce mea gratia.

C. Lachrymis irrigor luctu dotatus.

X. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

C. Lugubriter cantare licet domine.

X. Extende nunc vocem luctibus.

C. Ototototoi.

Atra vero rursus temperabitur

Mihi, et gemebunda plaga.

X. Et pectus tunde, etiam vocifera Myforum more.

C. Tristia tristia

X. Et evelle canos barbae pilos.

C. Vehementer vehementer et admodum lugubria.

X. Clama stridule.

C. Et haec faciam.

X Peplum autem dirumpe sinuosum vigore manuum.

C. Tristia tristia.

X. Et scinde comam et miserere exercitus.

C. Vehementer vehementer et admodum lugubria.

X. Humecta oculos.

C. Madesco fane.

X. Vocifera nunc mecum alterno strepitu,

C. Heu, heu, heu, heu!

X. Luctuofus domum te recipe.

C. Heu, heu! terra Persica infelix aditu.

X. Heu jam per urbem.

C. Heu scilicet, etiam etiam.

X. Ingemiscite molliter incedentes.

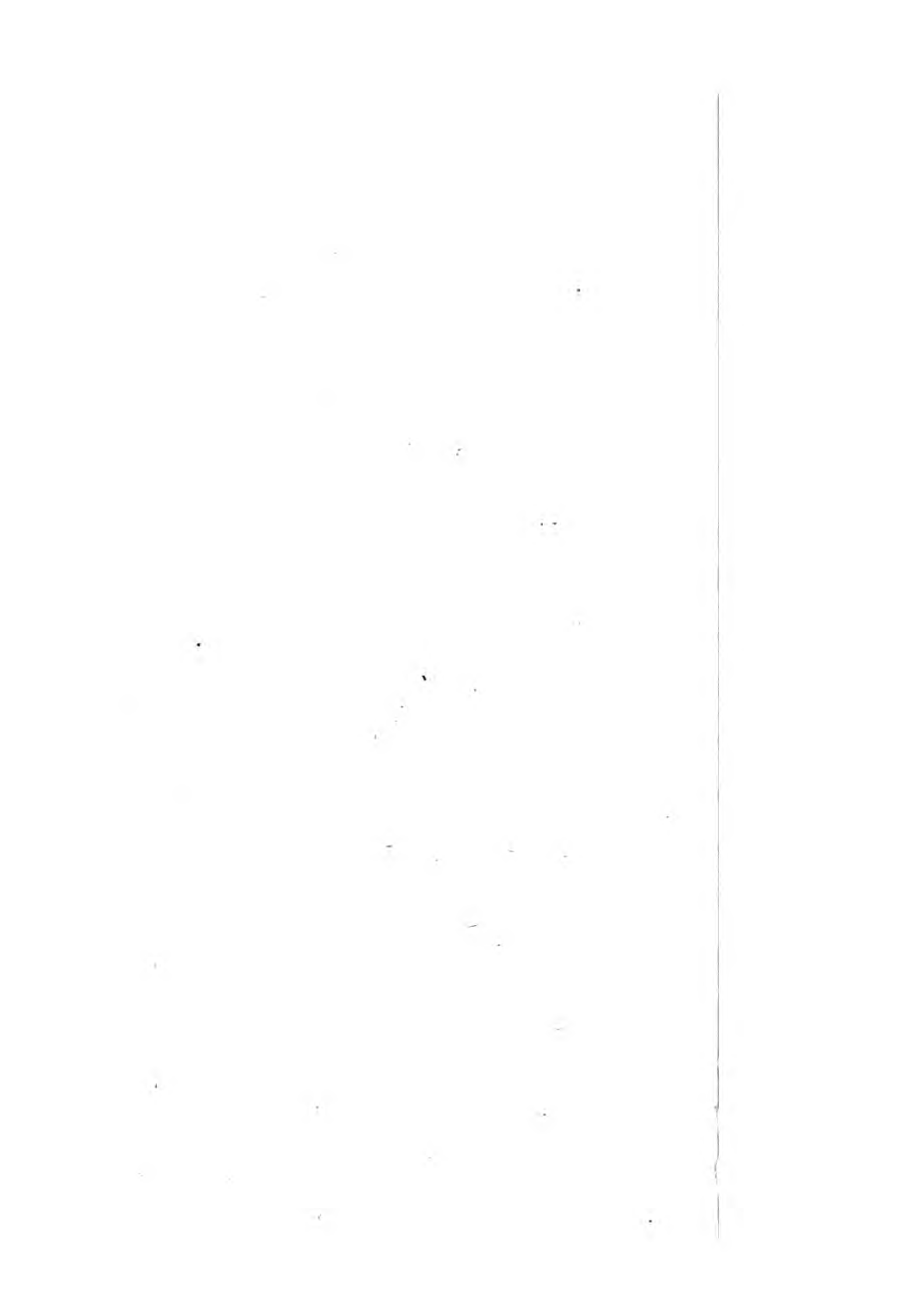
C. Heu, heu! terra Persica infelix aditu.

X. Heu, heu, heu! triremibus

(Heu, heu, heu!) navibus perdit.

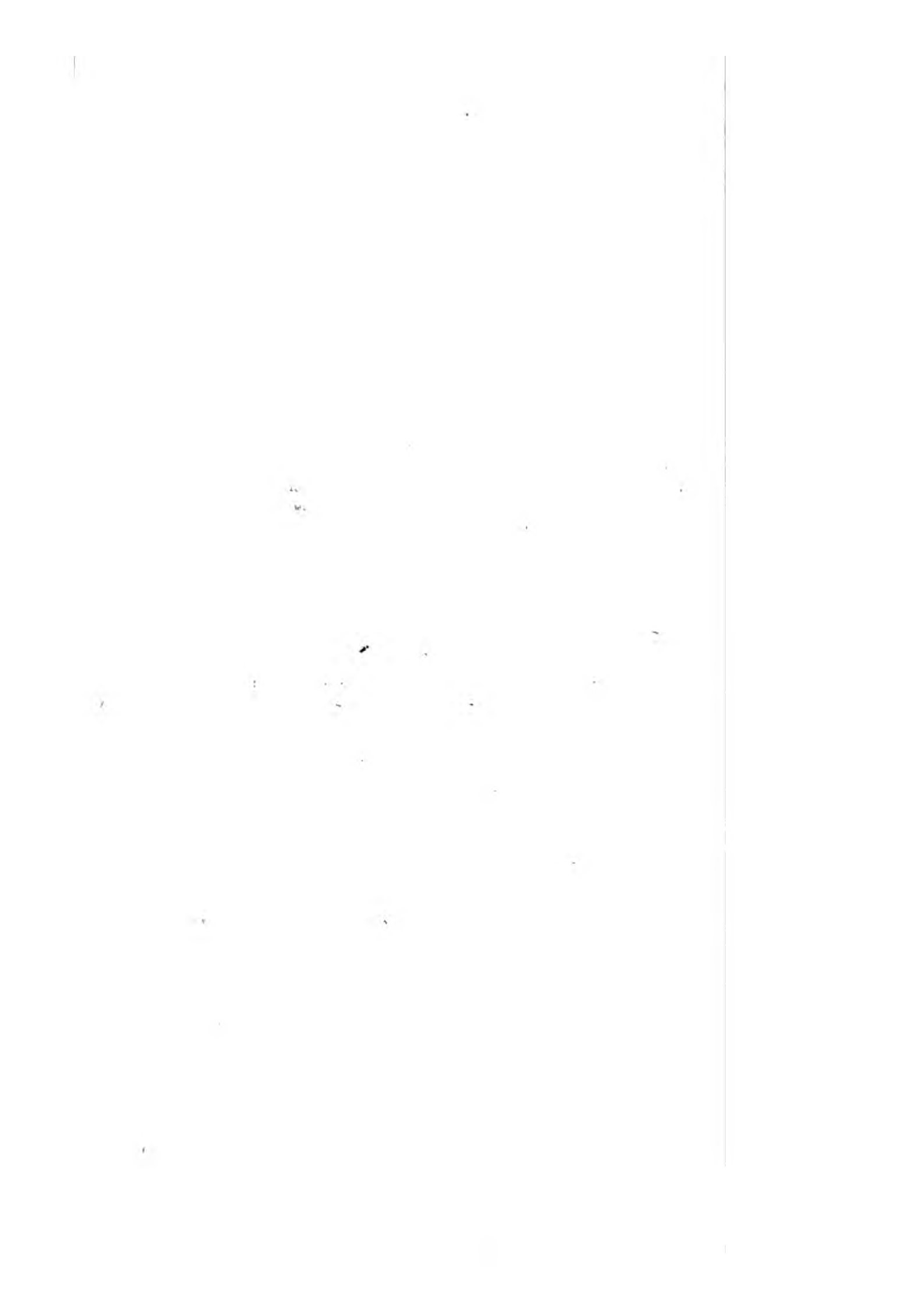
C. Luctibus infeliciter fonantibus te comitabimur,

- Ξ. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χειρῶν.
 Χ. Ἄνια ἄνια.
 Ξ. Καὶ ψάλλ' ἔθειραν, κῆ* καλοίκλισαι στρατόν.
 Χ. Ἀπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
 Ξ. Διαίνε δ' ὄσσε.
 Χ. Τέγγομαί τοι.
 Ξ. Βόα νυν ἀντίδραπά μοι.
 Χ. Οτοτοτοῖ*
 Ξ. Αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
 Χ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἴα δυσβαῦκτός.
 Ξ. Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
 Χ. Ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
 Ξ. Γοᾶσθ' ἀβροβάται.
 Χ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἴα δυσβαῦκτός,
 Ξ. Η ἦ ἦ ἦ, τρισκάλμοισιν,
 Η ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι.
 Χ. Πέμφω σε δυσθρόοις γόοις.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ *Δαναίδων.*

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ *Αργείων.*

ΔΑΝΑΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

S U P P L I C E S.

CHORUS.

JUPITER quidem supplicum-praeses inspectet

Benevole classem nostram

Navalem solventem ab ostiis

Minime profundis

Nili. divinam enim linquentes

Terram Syriae conterminam fugimus,

Non ob sanguinem publica

Urbis sententia damnatae :

Verum ab eodem genitorum maritorum fugientes

Nuptias Aegypti filiorum impiaque

Abominantes.

Danaus autem pater, et consilii autor,

Et coetus princeps, haec disponens,

Maximum dolorem statuit,

Fugere (*nos*) propere per fluctus marinos ;

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

Κ Ο Ρ Ο Σ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀρίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
Στόλον ἡμέτερον
Ναῖον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων
Λεπτοβαθῶν
Νείλας. διὰν δὲ λιποῦσαι
Χθόνα σύγχορτον Συρία φεύγομεν,
Οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασία
Ψήρω πόλεως γνωσθεῖσαι
Ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
Γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
Ονοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατήρ κ' βούλαρχος,
Καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
Κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
Φεύγειν ἀνέδην διὰ * κῦμ' ἄλιον.

Κέλσαι δ' Ἀργεὺς γαῖαν, ὅθεν δὴ
 Γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνε
 Βοὸς ἐξ ἑπαφῆς, καὶ ἐπιπνοίας
 Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
 Τίνα γοῦν χώραν εὐφρονα μᾶλλον
 Τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
 Σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίῳ
 Εριστέπτοισι κλάδοισιν;
 Ὡν † πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
 Ὑπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρῦτιμοὶ
 Χθόνιοι θεῖα κατέχοντες,
 Καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 Οσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
 Τὸν θελυγενῆ στόλον αἰδοίω
 Πνεύματι χώρας ἀρσηνοπληθῆ δ'
 Εσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
 Πρὶν πόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἀσώδει·
 Θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
 Πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
 Χειμωνοτύπῳ, βροντῆ στεροπῆ τ'
 Ομβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
 Ἀλὸς ἀντήσαντες ὄλοιτο,

oppellere autem ad terram Argivam, unde
 nostrum genus, oestro percitae
 accae e contrectatione, et ex afflatu
 vis gloriatur se fore.

quam igitur terram hac magis benevolam
 ccedamus,

um hisce supplicum in manibus
 ana coronatis ramis ?

O urbs, o terra, et limpida aqua,
 supremique Dii, et graviter succensentes
 Terrestres sedes obtinentes,
 Et Jupiter tertius sospitator, custos aedium
 Piorum virorum, recipiatis supplicem
 Foemineam classem benevolo
 Spiritu regionis; virorum vero grande
 Examen protervum Aegypto genitum,
 Priusquam pedem in arenosa hac terra
 Ponant, vehiculo celeri
 Mittite ad mare, ubi turbine
 Procelloso tonitruum et fulguri
 Imbriferisque ventis efferati
 Maris occurrentes pereant,

Priusquam lectos, a quibus arcet Justitia,
 Affumentes sibi confanguineas
 Invitas, incendant.

S T R O P H E 1.

Nunc autem invocamus
 Divinum vitulum transmarinum
 Vindicem, filiumque
 Flores-comedentis progenitricis
 Vaccae ex afflatu
 Jovis contrectationem; (*a contrectatione*) vero
 Cognomen dedit fatalis dies
 Proprie: Epaphumque ejusdem generis

A N T I S T R O P H E 1.

Invocans quoque,
 In uberibus
 Matris antiquae locis
 Priorum laborum recordans,
 Nunc ostendam

Ιρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἶργει,
 ἐφετεριζάμενον πατραδελφίαν
 Γήνδ' ἀέκόντων, ἐπιβῆναι.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι
 Δῖον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιον τιμάορ', ἴνιν τ'
 Ανθονομούσας * προγόνε
 Βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία δ'
 Επεκραίνετο μόρσιμος αἰῶν
 Εὐλόγως, * Επαφόν τ' ἐγέννασεν·

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Ον τ' ἐπιλεξαμένα,
 Νῦν ἐν ποιονόμοις
 Ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
 Πρόσθε πόνων μνασαμένα,
 Τά τε νῦν ἐπιδείξω

Ζ

Πιστὰ τεκμήρια, † τά τ' ἀνόμοια,
 Οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανείται.
 Γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλῳ
 Εγγαῖος, οἶκτον οἰκτρὸν αἴων,
 Δοξάσει τις ἀκούων
 Οπα τᾶς Τηρείας
 Μήτιδος αἰκτρᾶς ἀλόχου,
 Κιρκηλάτου τ' ἀήδονος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἄτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα,
 Πενθεῖ † νέον οἶκτον ἠθέων
 Ξυντίθησι δὲ παιδὸς
 Μόρον, ὡς αὐτοφόνως
 Ωλετο πρὸς χειρὸς * ἔθεν
 Δυσμάτορος κότε τυχών.

Manifesta testimonia, obscuraque
 (Novi) quamvis insperanda comparebunt. Intelliget
 Vero quis sermonem post tempus aliquod exactum.

S T R O P H E 2.

Si quis augurum vero prope sit
 In terra, planctum tristem audiens,
 Existimabit se audire
 Vocem Tereos
 Miserandae uxoris,
 Lusciniaeque a circis fugatae;

A N T I S T R O P H E 2.

Quae a locis et fluviis prohibita,
 Plangit planctum novum nidorum:
 Commemorat vero pueri
 Fatum, qui ab ipsa caedis authore
 Periit ipsius manibus,
 Crudelis matris iram sustinens.

STROPHE 3.

Sic et ego tristibus ionicis cantibus
 Dilacero teneram
 Nilo-enutritam genam,
 Lacrymasque haud expertum cor.
 Dolores depascor,
 Metuens amicis hujusce
 Fugae aëria a terra,
 Si quis sit qui curet.

ANTISTROPHE 3.

Verum Dii generis authores, audite benevole quod
 Justum est respicientes. Non perfectum
 Concedentes habere praeter fatum.
 Injuriam vero parato odio habentes,
 In nuptias justis fitis.
 Est autem et e bello
 Fugientibus altare Mars
 Liberatorium, Deorum veneratio,

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Τῶς καὶ ἐγὼ φιλοδύρτος Ιαονίοισι νόμοισι.
 Δάπτω τὰν ἀπαλὰν
 Νειλοθερῆ παρειὰν,
 Ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
 Γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
 Δειμαίνουσα φίλῃς τᾶσ-
 δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
 Εἴτις ἐστὶ κηδεμών.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Ἀλλὰ θεοὶ γενέσθαι, κλυεῖ' εὐ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
 Ἡ καὶ μὴ τέλειον
 Δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν.
 Ὑβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες †
 Πέλοισιτ' ἂν ἐνδικοὶ γάμοις.
 Ἔστι † δὲ κακὰ πτολέμῃς τει-
 ρομένοις βωμὸς Ἀρης φυγάσι
 Ρῦμα, δαιμόνων σέβας,
Ζ 3

Σ Τ Ρ Ο Φ Η δ.

Εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς.
 Διὸς ἴμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
 Πάντα τοι φλεγέθει καὶ
 Σκότῳ, μελαίνα* ζῆν τύχα,
 Μερόπεσσι λαοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,
 Κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῆ πρᾶγμα τέλειον.
 Δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-
 σκιοί τε τείνεσιν πόροι,
 Κατιδεῖν ἄφραστοι.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η ε.

Γάπτει δ' ἀπιδῶν
 Ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις
 Βροτοῦς, βίαν δ'

S T R O P H E 4.

Si quis cordate Jovem colat.
Jovis mens haud captu facilis est,
Ubique splendet, etiam
In tenebris. Obscuro sunt casus
Hominibus diversiloquis.

A N T I S T R O P H E 4.

Cadit autem secura non in tergum
Vertice Jovis quicquid perficiendum statuatur.
Densa enim animi
Umbrosaeque tendunt viae,
Perceptu omnino difficiles.

S T R O P H E 5.

Damnat autem respiciens
Ab excelsis turribus impios
Mortales, vim vero

Nullam exarmat
Deorum absque poena.
Sedens superius mens
Illinc tamen perfecit (*omnia,*)
Sedibus in puris.

ANTISTROPHE 5.

Respiciat autem injuriam
Mortalem, qualiter juvenescit
Radix propter
Meas nuptias germen,
Animo infeliciter consulente,
Mentem furentem
Retinens stimulum non vitandum, damno
Gravi damno succumbens.

STROPHE 6.

Tales dolores miseros inclamans dico
Stridulos graves lacrymis cadentibus.
Eheu! cheu!

Οὐτιν' ἐξοπλίζει,
 Τὰν ἄποινον δαιμονίων
 Ημενον ἄνω φρόνημά πως
 Αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
 Εδράνων ἐφ' ἀγνῶν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ε .

Ιδέσθω δ' ἐς ὕβριν
 Βρότειον, οἷα νεάζει
 Πυθμὴν δι' ἀ-
 μὸν γάμον τὸ θάλλος
 Δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
 Καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 Κέντρον ἔχων ἀφυκτον, ἄταν δ'
 Ἀπάτα μεταγνοῦς.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Σ .

Τοιαῦτα πάθρα μέλεα θροομένα λέγω
 Λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
 Ἰή, ἰή.

Ἰηλέμοισιν ἔμπρεπῇ
 [Θρεομένη μέλη,]
 Ζῶσα γόοις με τιμᾶ.
 Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 Καρβάνα δ' αὐδᾶν
 Εὐακοεῖς.
 Πολλάκι δ' ἔμπιτνῶ ξύν λακίδι,
 Λίνοισιν, ἢ
 Σιδονία καλύππρα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ 5.

Θεοῖς δ' ἔναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς,
 Ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἀπῆ.
 Ἰῶ, ἰῶ,
 Ἰῶ, δυσάγκριτοι πόνοι.
 Ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
 Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 Καρβάνα δ' αὐδᾶν
 Εὐακοεῖς.
 Πολλάκι δ' ἔμπιτνῶ ξύν λακίδι,
 Λίνοισιν, ἢ

Lugubres cantilenas decentia

[Inclamans carmina,]

Viva me doloribus honoro (*mibi praefica sum.*)

Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,

Barbara vero vocem

Facile intelligis.

Saepius autem rogo, cum laciniis,

Lineis textis, aut

Sidonio capitis tegmine.

A N T I S T R O P H E 6.

Diis pia perfecta, rebus bene cedentibus,

Incurrant, ubi mors absit.

Eheu ! eheu !

Eheu, judicatu difficiles labores!

Qua fluctus hic abducat ?

Propitiam quidem mihi reddo Apiam terram,

Barbara vero vocem

Facile intelligis.

Saepius autem rogo cum laciniis,

Lineis textis, aut

Sidonio capitis tegmine.

S T R O P H E 7.

Remus quidem et lino confuta
 Domus (*i. e. navis*) mare arcens a ligno
 Tempestate nulla jaētatam me misit cum flatibus
 Neque queror :
 Finis autem tempore
 Pater qui omnia cernit
 Benevolus faciat
 Semen magnum venerandae matris,
 Lectos virorum, hei! hei!
 Innuptum indomitum effugere.

A N T I S T R O P H E 7.

Libens vero cupientem casta
 Respiciat me Jovis filia,
 Retinens venerandum vultum secure.
 A gravibus persecutionibus
 Secure

ιδονία καλύπτρα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ζ

Ἰλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφῆς τε
 Δόμος ἄλα στέγων, δορός
 Ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς
 Οὐδὲ μέμφομαι τε-
 λευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
 Πατὴρ ὁ παντόπτας
 Πρηνεμένης κτίσειε.
 Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 Εὐναῖς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
 Ἀγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ζ

Θέλσασα δ' αὖ θελσασα ἀγνά μ'
 Ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
 Ἐχσασα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές
 Παντὶ δὲ σθένεσι, δι-
 ωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας

Αδμήτας ἀδμήτα
 Ρύσιος γενέσθω.
 Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 Εὐνάς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
 Αγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η η.

Εἰ δὲ μὴ, μελαιθές
 Ἡ δίοκτυπον γένος,
 Τοῦγγαιον, †
 Τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 Ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 Ἀρτάναις Δανούσαι,
 Μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ολυμπίων.
 Ω Ζεῦ, Ἰοῦς ἰώ
 Μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
 Κοινῶ δ' ἄταν
 Γαμετᾶς οὐρανόνικον.
 Χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 Πνεύματος εἴσι χειμών.

Indomitam indomita

Liberet.

Semen magnum venerandae matris,

Lectos virorum, hei! hei!

Innuptum indomitum effugere.

S T R O P H E 8.

Si vero non, denigratum

Fulmine ictum genus

Terrestre,

Plurimos recipientem hospites

Mortuos Jovem

Adibimus e ramis (*facto*)

Laqueo morientes,

Non consecutae (*auxilium*) Deorum coelestium.

O Jupiter, eheu in Io

Ira a Diis investigatrix est.

Novi vero damnum

Uxoris coelos vincens.

Ex valido enim vento

Provenit tempestas.

ANTISTROPHE §.

Tunc non justos
Jupiter consequetur sermone,
Vaccae
Filium ignominia afficiens,
Quem ipse aliquando generavit,
Nunc habens retortum
Oculum in precibus (*nostris* :)
Ex alto vero benevole audiat invocatus.

S. Puerae, sapere oportet: cum prudenti *vero*
Venitis fido sene hoc nauclero patre.
Et quid in terra agendum nunc consilium capere
Hortor, observare mea verba memorantes.
Video pulverem, mutum exercitus nuncium,
Fistulae non tacent axe agitatae.
Turbam vero clypeatam et hastam quatientem
Cerno, cum equis et curvis curribus.
Fortasse ad nos hujusce terrae principes,
Speculatores sint nuncios audituri.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η η.

αὐτότ' οὐ δίκαιοις
 εὖς ἐνέξεται λόγοις,
 ὅν τὰς βοῶς
 αἰδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 ρὸς ποτ' ἔκτισεν γόνω,
 οὖν ἔχων παλίντροπον
 ψιν ἐν λιταῖσιν·
 ψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

I. Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' * ἤκειε
 Πιστῶ γέροντι τῶδε ναυκλήρω πατρί.
 Καὶ τὰπὶ χέρσιν νῦν προμήθειαν λαβεῖν
 Αἰνῶ, φυλάξαι τὰμ' ἔπη δελταμένας.
 Ορῶ κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ·
 Σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι,
 Οχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
 Λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
 Τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
 Οπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

Αλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ * τεθυμμένος
 Ωμῆ ζὺν ὄργῃ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 Αμεινόν ἐσι παντός οὔνεκ', ὦ κόραι,
 Πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 Κρεῖσσον δὲ πύργῳ βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος.
 Αλλ' ὡς τάχις αἰβάτε, καὶ λευκοσεφεῖς
 Ικετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοῖς Διός,
 Σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν ζυωνύμων,
 Αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 Ξένῃς ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
 Τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγὰς.
 Φθογγῇ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μῆθρασὺν,
 Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
 Ἰτω πρόσωπον ὀμματος παρ' ἡσύχου.
 Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
 Γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 Μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγὰς.
 Θραυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἡσσονας.
 Κ. Πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούσας † ἐννέπεις.
 Φυλάξομεν † δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν
 Κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
 Π. Μὴ νῦνσχόλαζε, μηχανῆς δ' ἐσίω κράτος.

Verum siue innoxius, siue efferatus
 Cruda ira, concitatur in hunc coetum,
 Melius fuerit omni modo, o puellae, cumulo
 Adfidere horum Deorum qui certaminibus praesunt.
 Turres potentius est altare, infractum scutum.
 Verum quam citissime ite, et alba (*lana*) coronatos
 Olivae ramos, delicias venerandi Jovis,
 Cum reverentia gestantes manibus,
 Modesta et tristia et convenientia verba
 Cum hospitibus permutate, ut advenas decet,
 Clare proferentes fugam incruentam.
 Vox autem sequatur, primum quidem non temeraria,
 Non protervus e fronte modesta
 Proveniat vultus ab oculo pudico.
 Nec prior loquaris, nec prolixa in sermone
 Fias: hoc genus invidiae pronum est valde.
 Cedere autem recordare: auxilii indiga es hospes
 Exul. Audacter enim loqui non decet inferiores.
 V. Pater, prudenter prudentes alloqueris.
 Diligenter autem recordabimur haec tua
 Prudentia praecepta: Jupiter autem genitor inspiciat.
 S. Ne nunc otiosa sis, artificii autem adsit robur.

V. Cupio quidem nunc prope te sedem habere.

S. O Jupiter, post interitum ne laborum miserearis

V. Respiciat quidem benevolo oculo.

Hoc volente fauste haec cedent.

S. Jovisque alitem hunc nunc invocate.

V. Invocamus jubar Solis fospitatorium,

Castumque Apollinem, exulem e coelis Deum.

Cernens hoc fatum, ignoscat mortalibus.

S. Ignoscat quidem, et benevolus adfit.

V. Quem amplius Deorum horum invocabo?

S. Video tridentem hunc, signum Dei.

V. Benevole (*huc nos*) misit, benevole etiam recipiat in

Terra. S. Mercurius hic alius secundum Graecorum

Leges. V. Liberis fausta pronunciet.

S. Omnium horum Regum commune altare

Veneramini. caste, ut turba turturum;

Sedete, circorum similium ob metum,

Inimicorum confanguineorum, inquinantium genus.

Quomodo avis avem devorans casta fit?

Quomodo invitam ducens ab invito

Pudicus fit? neque apud inferos mortuus

Effugiat petulantiam criminis, hoc perpetrans.

. Θέλοισμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας Δρόνους ἔχαιν.

Γ. Ω Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας.

. Ἰδοίτο δῆτα πρηνυμενοῦς ἀπ' ὀμματος.

εἰνυ Δέλοντος εὔτελευτήσει τάδε.

Γ. Καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

Δ. Καλοῦμεν αὐγὰς ἠλίσ σωτηρίας,

Αγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ Δεῖν.

Ἰδὼν † ἂν αἴσαν τήνδε, συγγνώμη βροτοῖς.

Π. Ξυγγοῖτο δῆτα κῆ παρασαίη πρόφρων.

Κ. Τίν' οὔν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

Π. Ορῶ τρῖαιναν τήνδε, σημεῖον Δεοῦ.

Κ. Ἀλλ' εὔτ' ἐπεμψεν, εὔτε δεξάσθω χθονί.

Π. Ερμῆς ὄδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

Κ. Ἐλευθέροις νῦν ἔσθλα κηρυκεύετω.

Π. Πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν

Σέβεσθ'. ἐν ἀγνώδ', ἔσμος ὡς πελειάδων,

Ἰζεσθε, κίρκων τῶν ὀμοπτέρων φόβω,

Ἐχθρῶν ὀμαίμων καὶ μαινόντων γένος.

Ορνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;

Πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκυσαν ἄκοντος πάρα,

Αγνὸς γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἴδῃς Δανῶν

Φύγη μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.

Κάκει δικάζει τὰπλακῆμαθ', ὡς λόγος,
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
 Σκοπεῖτε, κάμειθεσθε τόνδε τὸν τόπον,
 Ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
 Β. Ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
 Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
 Χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
 Ἐσθῆς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 Ὅπως δὲ χώραν οὐδε κηρύκων ὑπο,
 Ἀπρόξενοί τε, νόσφι ἠγητῶν, μολεῖν
 Ἐτλητ' ἀτρέσως, τοῦτο θαυμάστον πέλει.
 Κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
 Κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 Μόνον τὸδ' Ἑλλάς χθῶν ξυνοίσεται στόχῳ.
 Καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικᾶσαι δίκαιον ἦν,
 Εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
 Κ. Εἶρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
 Ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην, λέγω,
 Ἡ τηρὸν ἱεροῦ ράβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
 Β. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβεσθ' ἢ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
 Τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
 Ἰνιστ' Πελασγοῦ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.

iam ibi iudicat facinora, ut fertur,
 Jupiter alius inter sustinentes supremum jus.
 Considerate et permutate hunc locum,
 It res haec vobis in victoriam cedat.

.. Cujatem coetum hunc haud Graecum,
 Vestibus barbaris et spissamentis

Conspicuum alloquimur? non enim Argivus est
 Mulierum amictus, neque a locis Graeciae.

Quomodo autem ad regionem (*hanc*) neque praecone
 Praemisso, extraneaeque, sine duce, venire
 Ausae estis intrepide, mirandum hoc est.

Rami quidem, ut moris est supplicibus,
 A vobis deponuntur apud Deos certaminum praesides.
 Hoc tantum Graeca terra conjectura assequatur.

Alia etiam multa conijcere par esset,
 Nisi praesenti vox foret quae indicet.

V. De amictu locutus es vera verba.

Ego vero te utrum ut popularem alloquor,
 Aut custodem templi virgam, aut urbis ducem?

R. Ad haec responde et cum fiducia dic mihi:
 Indigenae enim ego sum Palaechthonis
 Filius Pelasgus, hujusce terrae princeps.

Mei autem, Regis, apte cognomen ferens
 Pelasgorum genus hac terra fruitur.
 Totiusque terrae, per quam Algius transit,
 Strymonque ad Solem occidentem, imperium habeo.
 Termino autem hanc Perrhaeborum terram,
 Quaeque ultra Pindum, prope Paeonas,
 Montesque Dodonaeos : contrahit autem terminus
 Humidi maris : quaeque ulterius sunt possideo.
 Ipsius vero regionis Apiae solum hoc
 A retro nomen tulit medici gratia.
 Apis enim veniens e finibus Naupactiis
 Medico-yates filius Apollinis terram hanc
 Expurgavit ab animalibus homines interimentibus :
 Quae quidem antiquorum sanguinum inquinamentis
 Polluta edidit terra efferata pestifera animalia,
 Draconum turbam, crudele contubernium.
 Horum remedia incisoria et liberatoria
 Inculpate inveniens Apis Argivae terrae,
 Memoriam in precibus mercedis loco consecutus est,
 Habens jam (*haec*) de me indicia,
 Genus tuum clare efferas, et ulterius loquaris.
 Longam quidem orationem urbs non diligit.

μου δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 ἔνος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα.
 αἰ παῖσαν αἴαν, ἧς δι' Ἀλγας ἔρχεται,
 ἰτρυμῶν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
 ὀρίζομαι δὲ τήνδε Περγαίων χθόνα,
 Πίνδαυ τε τὰπέκεινα, Παίωνων πέλας,
 Ὀρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 Ὑγρᾶς Θαλάσσης· τῶνδε† τὰπὶ τάδε κρατῶ,
 Αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
 Πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
 Ἀπὶς γὰρ ἔλθων ἐκ πέρας Ναυπακτίας
 Ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
 Τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων·
 Τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
 Χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα † μῆνη καὶ δάκη,
 Δράκονθ' ὄμιλον, δυσμενῆ ζυνοικίαν.
 Τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 Πράξας ἀμέμπτως Ἀπὶς Ἀργεῖα χθονί,
 Μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λιταῖς.
 Ἐχουσ' ἂν ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
 Ἔνος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 Μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ ἀτέργει πόλις.

Κ. Βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Αργεῖαι γένος
 Εξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνε βοός·

Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

Β. Απιστα μυθεῖσθ, ὦ ξένοι, κλύειν ἔμοι,

Ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔσιν Αργεῖον γένος.

Διβυστικάϊς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι

Γυναιξίν ἔσε, κούδαμῶς ἐγχωρίαις.

Καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,

Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις

Εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·

Ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν

Εἶναι καμήλοισ ἀσραβιζούσαις, χθόνα

Παρ' Αἰθίοφιν ἀσυγειτονουμένας.

Καὶ τὰς ἀνάνδρες κρεοβρότους * τ' Αμοζόνας,

Εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἦκασα

Υμᾶς. διδαχθεῖς * δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,

Ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Αργεῖον τὸ σόν.

Κ. Κληδοῦχον Ηρας φασὶ δωμάτων ποτὲ

Ἰὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Αργεῖα χθονί,

Ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ —

* * * * *

Β. Μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ;

V. Brevis et perspicuus sermo, Argivae genere
Gloriamur fore, semen vaccae prole felicitis :

Et haec omnia vera ostendam in sermone.

R. Incredibilia auditu mihi, o hospites, loquimini,
Quomodo hoc fit vobis Argivum genus.

Libycis enim similiores estis

Mulieribus, et nullatenus indigenis.

Et Nilus quidem talem nutriat plantam,

Cypriusque character in foemineis formis

Similis incutitur a maribus fabris :

Indasque audio nomadas celeribus

Camelis vehi, terram

Vicinam, Aethiopibus incolentes.

Innuptasque carnem devorantes Amazonas,

Si arcus gestaretis, omnino conjicerem

Vos fore. edoctus melius sciam

Quomodo progenies semenque Argivum tuum fit.

V. Aedituam Junonis dicunt aliquando

Io commisceri hac in Argiva terra

Jovi, ut maxime et magna fama se habet.

* * * * *

R. Numquid et fama est Jovem commiscuisse se cum

Mortali? V. Et clam Junonem haec (*fiunt*) adulteria.

* * * * *

R. Quomodo ergo finiunt Regum hae contentiones?

V. Mulierem vertit in vaccam Argiva Dea.

R. Numquid igitur appropinquat Jupiter vaccae

Pulchri-corni? V. Aiunt vertentem corpus in taurum

Vaccis infilientem. R. Quid ad haec uxor praepotens

Jovis? V. Omnia cernentem custodem constituit

Vaccae. R. Qualem omnia cernentem bubulcum

Dicis? V. Argum, quem Mercurius terrae filium

Interfecit. R. Quid igitur aliud struxit infelici

Vaccae? V. Boves exagitans animal, motorium,

Oestrum id vocant Nili incolae.

R. Eam igitur ex hac terra expulit longo cursu.

V. Et haec omnia dixisti convenienter mihi.

R. Etiam ad Canobum et ad Memphim profecta est?

V. Et Jupiter contrectans manu generat prolem.

R. Quis igitur gloriatur se fore divinum vaccae

Vitulum? V. Epaphus, vere a liberationibus

Cognomen obtinens, * * * * *

(*A quo*) Libye maxima hujus terrae parte fruitur.

R. Quem igitur alium hujus germen dicis?

καὶ κρυπιά γ' Ἡρας ταῦτα *παλλακισμάτων;
 ε * * * * *

B. Πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε ;

Boῦν * τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεΐα θεός.

B. Οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρω βοί ;

K. Φασὶν * πρέποντα βεθόρω ταύρω δέμας.

B. Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός ;

K. Τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοί.

B. Ποῖον πανόπτην οἰοβεκόλον λέγεις ;

K. Ἀργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

B. Τί * δ' οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότημω βοί ;

K. Βοηλάτην μύωπα, κινήτηριον,

Οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νεΐλις πέλας.

B. Τοιγάρ νιν ἐκ * γῆς ἤλασεν μακρῶ δρόμω ;

K. Καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

B. Καὶ μὴν Κάνωβον κάπι Μέμφιν ἴκετο,

K. Καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ * φιλύει γόνον.

B. Τί οὖν, ὁ δῖος πόρτις εὐχεται βοός ;

K. Ἐπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

B. * * * * * οὔ ;

K. Διβύη * μεΓίστης ὄνομα Ἰῆς καρπεμένη.

B. Τίν' οὖν ἐλ' ἄλλον Ἰῆσδε βλάστημον λέγεις ;

- Κ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα Ιοῦδ' ἔμοῦ πατρὸς.
 Β. Τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
 Κ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοστόπαις.
 Β. Καὶ * Ιοῦδ' ἀνοίγε Ιούνομ' † εὐφώνω λόφω.
 Κ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος,
 Πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσης στόλον.
 Β. Δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοιωνεῖν χθονὸς
 Τάρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῶα δώματα
 Λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
 Κ. Ἀναξ Πελασγῶν, αἰὸλ' ἀνθρώπων κακά.
 Πόνος δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
 Ἐπεὶ τίς ἤυχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγῆν,
 Κέλσειν ἐς Ἀργὸς κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
 Ἐχθρὴ μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
 Β. Τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
 Λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
 Κ. Ὡς μὴ γένωμαι δμῶϊς Αἰγύπτου γένοι.
 Β. Πόττερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέξεις;
 Κ. Τίς δ' ἂν φίλος ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
 Β. Σθένος μὲν οὕτω μείζον αὖξεται βροτοῖς.
 Κ. Καὶ δυσυχούντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγί.
 Β. Πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;

T. Belum filios duos habentem, patrem patris mei.

T. Sapientissimum hoc nomen indica mihi. (pater :

T. Danaus : frater autem ei est quinquaginta filiorum

Etiam Danai nomen proprio vocabulo

Aegyptus. intelligens vero nostrum antiquum genus

(Ita) agas ut Argivum erigas coetum.

R. Videmini quidem mihi hujus terrae fuisse partici-

Antiquitus: verum quomodo paternas aedes (pes

Deferere aufae estis? quinam accidit casus?

V. Rex Pelasgorum, varia sunt hominum mala.

Laboris nunquam videas eandem alam. (fugam,

Quandoquidem quis expectasset insperatam hanc

Appellere ad Argos affinitatem prius consanguineam,

Odio lectorum nuptialium attonitam?

R. Cur ais accessisse hos certaminum praesides Deos,

Alba (lana) coronatos tenentes recens-decerptos ra-

V. Ut non fiam famula Aegypti generi. (mos?

R. Utrum prae odio, aut quod non licitum est dicis?

V. Quis vero amicos compararet dominos?

R. Robur quidem eo modo magis augetur mortalibus.

V. Etiam infelicibus facile toleranda mors est.

R. Quomodo ergo versus vos pius ego sim?

- V. Petentibus ne tradas iterum Aegypti filiis.
 R. Gravia tu quidem dicis, bellum novum suscipere.
 V. Verum Justitia auxiliares tuetur.
 R. Siquidem ab initio rerum particeps fuisset.
 V. Reverere tu puppem urbis ita coronatam.
 R. Horruī, cernens has sedes umbrosas.
 V. Atrox quidem est ira Jovis supplicum praefidis.

S T R O P H E I.

- C. Palaechthonis fili, audi me
 Benevolo corde, Pelasgorum Rex.
 Respice me supplicem exulem vagabundam,
 Ut vitulam albis maculis cumpunctam in petris
 Accessu difficilibus. auxilio
 Freta mugit
 Enarrans pastori dolores.
- R. Cerno ramis recens decerptis umbrosum
 Novumque coetum Deorum horum qui certaminibus
 Praesunt. Sit res hospitem ab urbe oriundarum
 Absque damno. Neque ex insperatis et improvisis

- . Αἰτοῦσι μὴ κῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
- . Βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
- . Ἀλλ' ἡδίκη γε ζυμμάχων ὑπερσατεῖ.
- ι. Εἰπέρ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
- ς. Αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐσεμμένην.
- 3. Πέφρικα λεύσσω τάσδ' ἔδρας κατασκίεσ.
- ς. Βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἰκεσίε κότες.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Παλαίχθονος τέκος, κλυθί με
 Πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
 Ἴδε * με τὰν ἰκέτιν φυγάδα περιδρομον,
 Λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
 Ηλιβάτοισιν. ἀλκᾶ
 Πίσυνοσ μέμυκε φράζε-
 σα βοτήρι μόχθους.

Β. Ορῶ κλάδοισι νεοδρόποισ κατὰσκιον
 Νέον θ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 Εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀσοξένων.
 Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπρομυθήτων πόλει

Νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χ. Ἴδοιτο δῆτ' ἀνατον φυγὰν
 Ἰκεσία Θέμις Διὸς κλαρίς.
 Σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γέρον ὦν
 Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὐπερ
 Ἱεροδόκα Τεῶν λήμ-
 ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

Β. Οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέσιοι
 Εμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
 Ξυνῆ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 Εγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 Ἀστῶν † δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Χ. Σὺ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον,
 Πρύτανις ἄκριτος ὦν,
 Κρατύνεις βωμὸν ἐσίαν χθονός·

Urbi fiat contentio : his enim non indiget urbs.

A N T I S T R O P H E 1.

C. Respiciat quidem fugam absque noxa
Supplicum praeses Themis, Jovis omnia perficientis
Filia, tu vero a ferius-genita senex existens discite
Supplicem revereri, a quo
Dii sacra recipiunt
A viro puro.

R. Ne sedeatis incolae aedium
Mearum : si vero in commune polluitur urbs,
In commune populus curam gerat conficiendi remedia.
Ego autem non perficiam promissum prius,
Civibus vero omnibus de hac communicabo.

S T R O P H E 2.

C. Tu quidem urbs, tu vero populi communitas,
Rector supremus existens,
Imperium geris altaris et foci terrae.

B b 2

Unico tuo nutu
 Unica imperante in sede negotium
 Omne peragis: scelus devites.

R. Scelus quidem eveniat inimicis meis,
 Vobis autem auxiliari sine damno haud possum:
 Neque vero clementis est haec preces negligere.
 Non queo me extricare, metuo et
 Efficere, et non efficere, fortunaeque optionem facere.

A N T I S T R O P H E 2.

C. E coelis speculatorem respice,
 Custodem aerumnosorum
 Virorum, qui vicinis affidentes
 Non consequuntur iustitiam legibus consentaneam.
 Permanet quidem Jovis supplicum praefidis ira
 In difficulter demulcendis patientis aerumnis.

R. Si tui imperium habeant Aegypti filii,
 Secundum urbis legem aientes se genere proximos
 Fore, quis hisce sese velit opponere?

Μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
 Μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
 Πᾶν ἐπικραίνεις ἄγος φυλάσσου.

Β. Ἀγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 Ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 Οὐδ' αὖ τὸδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 Ἀμηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 Δράσαι τε, μὴ δράσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Χ Τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
 Φύλακα πολυπόνων
 Βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
 Δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐνόμου.
 Μένει τοι Ζηνὸς ἱκταῖς κότος
 Δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις

Β. Εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
 Νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 Εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;

Δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
Ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σαῦ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Χ. Μήτι ποτ' οὖν γενοίμα' ὑποχείριος
Κράτεσιν ἀρσένων. Ὑπαστρον δέ τοι
Μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
Φυγᾶ. Σύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
Κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

Β. Οὐκ εὐκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰροῦ κρήνη.
Εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
Πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, * μὴ κ' ποτέ
Εἶπη λεῶς, εἴ που τί μὴ τοῖων τύχοι
Επήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Χ. Αμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρέπης, νέμων εἰκότως
Ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσα δ' ἐννόμοις.

oportet te monstrare secundum leges domesticas,
quod non habeant jus quaecunque in te.

S T R O P H E 3.

C. Ne fiam unquam subdita

Virorum robori: a stellis vero ducta

Artificium nuptiarum infelicium terminabo

Fuga. in auxilium autem assumens iustitiam,

Judica prout exigit Deorum reverentia

R. Non facile iudicatu iudicium est: ne me iudicem

Affumas. prius etiam dixi quod sine populo haec non

Fecero, quamvis imperium obtinens, ne quando

Dicat populus, si quid aliter evenerit,

Advenas honorans, perdidisti urbem.

A N T I S T R O P H E 3.

C. Utrosque consanguineorum inspicat

Jupiter in alteram partem inclinans, rependens

Prava quidem pravis, sanctaque sanctis.

Cur, hisce aequaliter inclinantibus, doles
 Quod justum est facere ?

R. Opus quidem est profunda cura sospitatoria,
 Instar urinatoris, in imum pervenire (*oportet*)
 Perspicacem oculum, non vino gravem ;
 Ut sine damno haec, primum quidem urbi
 Nobisque ipsis eveniant fauste,
 Et neque pugna supplices attinget,
 Neque in Deorum sedibus hic collocatas
 Tradentes vos, Deum omnia-perdentem
 Atroce[m] contubernalem habebimus vindicem,
 Qui nec in Orco mortuum liberat.
 Nonne videtur quod opus sit cura sospitatoria ?

S T R O P H E I.

C. Curato, et esto
 Juste pius hospes,
 Exulem ne tradas
 Alonge expulsiōne
 Infelici proruētem ;

Γί, τῶνδ' ἐξ ἴσθ' ῥεπομένων, μεταλ-
γείῃς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

Β. Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίας,
Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
Δεδορκὸς ὄμμα, μὴδ' ἄγαν ὠνωμένον·
Ὅπως ἀνάτα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
Αὐτοῖσί τ' ἡμῖν ἐκτελευτήσῃ καλῶς,
Καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
Μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὧδ' ἰδρυμένας
Ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
Βαρὺν ξύνοικον θεσόμεσθ' ἀλάστορα,
Ὅς* οὐδ' ἐν Αἴδῳ τὸν θετόντ' ἐλευθεροῖ.
Μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίας;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Φρόντισον, καὶ γενοῦ
Πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος,
Τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
Τὰν ἑκαθεν ἐκβολαῖς
Δυσθέοις * ὀρμέναν·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Μηδ' ἴδης μ' ἔξ ἐδρᾶν
 Πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὧ
 Πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
 Γνώθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
 Καὶ φύλαξαι κότον.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Μήτι τλήης τὰν ἰκέτιν εἰσιδεῖν
 Ἀπὸ βρετέων βία
 Δίκας ἀγομέναν
 Ἰππηδόν, ἀμπύκων
 Πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἔμων,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
 Ὅπότερ' ἂν κτίσης,
 Μένει † ἀντιτίθειν

ANTISTROPHE 1.

Nec cernas me a sedibus
 Multorum Deorum tanquam pignus raptam, o qui
 Totum terrae imperium habes.
 Nosce injuriam virorum,
 Et caveto ab ira (*Jovis.*)

S T R O P H E 2.

Neque fustineas supplicem cernere
 A simulacris praeter
 Jus raptam
 Vittis, instar equi, peplorumque
 Multis liciis textorum meorum prehensionem.

ANTISTROPHE 2.

Noris enim haec, et liberis et aedibus,
 Qualia facias,
 Certum est vicissim rependere

Similem justitiam.

Haec perpende justa a Jove robora.

Et quidem perpendi : huc vero res pervenit,
Aut in hos aut illos bellum novum suscipere
Omnino necesse est : et compacta est navis
Cuneis nauticis, ita allata.

Abque dolore non erit finis.

Et divitiis quidem e domo everfis,

Obveniant aliae Jovis locupletatoris gratia,

Damno majores, etiam valde augeat merces,

Et lingua ejaculante non opportuna,

Luctuosa animum valde commoventia,

Fiat sermonis sermo demulcatorius.

Ut vero consanguineus sanguis haud fiat, oportet

Lubenter sacra facere, et cadere sacrificia ad responsa

Elicienda diis multis, multa damni remedia.

Omnino ab hac lite ego recedo :

Velim autem ignarus potius malorum quam gnarus

Fore. fausta eveniant praeter sententiam meam.

V. Multorum audi finem modestorum sermonum.

R. Audivi, ulterius loquaris, non me fugiet.

ιοίαν δέμιν.

ἴδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

Καὶ δὴ πέφρασμα· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
 τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι μέγαν
 ἄσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμεφωται σκάφος
 τρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.
 κνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
 καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
 λτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου,
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίε Διὸς χάριν·
 Καὶ γλῶσσα τόξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
 γένοιτο μῦθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 Αλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
 Ὅπως δ' ὄμαιμον αἶμα μὴ γενήσεται,
 Δεῖ κάρτα θυεῖν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
 Θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
 Ἡ κάρτα νείκης τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 Θέλω δ' αἰδῆρι μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
 Κ. Πολλῶν ἀκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων,
 Β. Ηκουσα, κτὶ λέγοις ἂν, οὐ με φεύζεται.

Κ. Εχώ σίρῳβας ζῶνας τε, συλλαβας πέπλων.

Β. Τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

Κ. Εκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανή καλή.

Β. Λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.

Κ. Εἰ μή τι πισὸν τῶδ' ὑποσῆσει στόλω.

Β. Τί σοι περαίνει μηχανή ξυζωμάτων;

Κ. Νέοις πίναξι βρέτεια κοσμήσαι τάδε.

Β. Αἰνυγαλιῶδες τοῦπος· ἀλλ' *ἀπλῶς φράσον.

Κ. Εκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

Β. Ηκουσα μακισῆρα καρδίας λόγον.

Κ. Ξυνῆκας ὠμάτωσα γὰρ σαφέσερον.

Β. Καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαισα πράγματ' αἶ.

Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὡς, ἐπέρχεται·

Ατῆς δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον

Τόδ' ἐσβέβηκε, κούδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

Εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,

Μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.

Εἰ δ' αὖθ' ὀμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν

Σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλει,

Πῶς οὐχὶ τανάλωμα γίγνεται πικρὸν,

Ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάξαι πέδον;

Ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον

Habeo fila, cingulaque vestes colligantia.

Fortunae mulierum haec conveniunt.

Ex his igitur, scias, commentum (*fuerit*) pulchrum.

Dic, qualem hanc vocem profers.

Si quid fidum huic coetui non praestabitur.

Quid tibi peraget cingulorum commentum ?

Novis tabulis ut simulacra haec ornem.

Aenigmati simile est hoc verbum : verum quomodo,
vic. V. De Diis hifce ut suspendam me quantocyus.

Audivi sermonem cor pungentem.

Intelligis : manifestius enim te cernere feci.

Et undequaue res ineluctabiles (*sunt.*)

Malorum autem multitudo, ut flumen, ingruit ;

Damnique in abyffum mare non facile pervium

Intravit, et nullibi portus (*est*) malorum.

Si enim vobis hoc negotium non perficiam,

Scelus nominasti non superandum.

Rurfus fi cum confanguineis tuis, filiis Aegypti,

Pro muris constitutus pugnam confecero,

Quomodo damnum non fiat acerbum,

Viros mulierum gratia terram cruentare ?

Necesse tamen est iram revereri Jovis supplicum

Praefidis: maximus enim (*Jovis*) inter mortales
 Timor (*est.*) Tu quidem senex pater harum
 Virginum ramos hosce sub ulnis ferens,
 Ad alia altaria Deorum hujusce regionis
 Deponas, et videant hujus adventus signum
 Cives cuncti: neque projiciatur verbum
 De me: ad incusandum enim magistratum pronus
 Est populus. Fortasse commiseratio inspiciens haec,
 Odio habeat injuriam coetus masculi,
 In vos autem populus sit magis benevolus.
 Versus inferiores enim quisque benevolentiam fert.
 S. Plurimum a nobis haec sunt aestimata,
 Reverendum benevolium hospitem invenire.
 Affeclas vero et interpretes ex indigenis
 Una mitte, ut Deorum urbis praefidum
 Altaria ante templa (*exstructa*) et sedes Deorum
 Inveniamus, securitas vero sit per urbem
 Euntibus: formae species non similis (*illis*) est.
 Nilus enim non simile Inacho genus
 Nutrit. cave ne audacia pariat metum.
 Etiam amicum quis ex ignorantia interfecit.
 R. Eatis, o viri: recte enim loquitur hospes.

ετῆρος ὕψιςος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 Ὡ μὲν πατέρ γεραῖε τῶνδε παρθένων,
 Σλάδης τε τούτης αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
 Ζωμούς ἐπ' ἄλλης δαιμόνων ἐγχωρίων
 Θέες, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 Πάντες πολῖται· μὴδ' ἀπορρίφθῃ λόγος
 Εμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
 Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις † οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,
 Ὑβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλῃ,
 Ὑμῖν δ' ἄν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 Τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
 Π. Πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἔσιν ἠξιωμένα,
 Αἰδοῖον * εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 Οπάονας δε φράσoras τ' ἐγχωρίων
 Ζύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 Βωμούς προνάους καὶ πολισσούχων ἔδρας
 Εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄσπεος
 Στείχουσι μορφῆς δ' οὐχ ὁμόσολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχω γένος
 Τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
 Καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
 Β. Στειχοῖτ' ἂν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει.

Ηγεῖσθε βωμούς ασυκούς, θεῶν ἔδρας·
 Καὶ ζυμβόλοισιν οὐ πολυσομεῖν χρεῶν
 Ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέσιον θεῶν.

Κ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίον·
 Εγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος * νεμεῖς ἐμοί;

Β. Κλάδης μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

Κ. Καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

Β. Δευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφω τόδε.

Κ. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

Β. Οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς * σ' ἐκδώσομαι.

Κ. Ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίσιν.

Β. Εὐφρημον εἶη τοῦπος εὐφρημημένη.

Κ. Οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

Β. Αεὶ δ' ἀνάκτων ἐσὶ δαίμων ἑξαίσιον.

Κ. Σὺ καὶ λέγων εὐφρανε καὶ πράσσω φρενί.

Β. Ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.

Εγὼ δὲ λαοὺς ζυγκαλῶν ἐγχωρίεις,

Πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,

Καὶ σὸν διδάξω πατέρα, * πῶς χρὴ λέγειν.

Πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίεις

Λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.

Εγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι.

Ducite ad urbis altaria, Deorum fedes.

Nec occurrentibus multa loqui oportet,

Ducentes nautam hunc Deorum domesticum.

V. Hunc quidem allocutus es, et compositae eat.

Ego autem quid faciam? quomodo mihi robur

Indas? **R.** Ramos quidem hic linque, laboris signum.

V. Et quidem linquo, manu et verbis tuis.

R. Laevem in hunc lucum nunc diverte.

V. Et quomodo profanus lucus me liberet?

R. Non alatorum rapinis te trademus.

V. Verum iis qui draconibus infestis infestiores sint.

R. Faustra sint verba fauste loquenti.

V. Non mirum est tristem me fore animi metu.

R. Verum regum metus semper infaustus est.

V. Tu et loquaris animo laeto et agas.

R. Non longo tempore solus fuerit pater (*tuus.*)

Ego vero populum convocans indigenam,

Persuadebo communitatem, ut benevolam (*versus te*)

Faciam, tuumque docebo patrem qualia loqui

Oportet. Ad haec maneat, et a Diis indigenis

Precibus ea pete, quae obtinere tibi animus est.

Ego autem haec peragens veniam:

Suada autem et fortuna perfica sequatur.

S T R O P H E I.

C. Rex regum, beatorum
 Beatissime, et perfectorum
 Perfectissimum robur, beate Jupiter,
 Persuadearis et fiat.
 Immerge mari virorum injuriam juste odio habens.
 Lacui injice purpureae
 Remigibus atris actam navem.

A N T I S T R O P H E I.

A foeminis descendens respiciens
 Multo celebratum nostrum
 Genus, amicae progenitricis mulieris
 Renova jucundam historiam,
 Esto memor contrectator Ius.
 Divinae (*Aegypti*) genus gloriamur fore,
 Ab hac terra incolae.

Γειθὼ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆρος.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Χ. Αναξ ἀνάκτων, μακάρων
 Μακάρτατε, καὶ τελέων
 Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
 Πείθε τε καὶ γενέσθω·
 Αλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
 Δίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδῆ
 Τὰν † μελανοζυγάταν,

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ο Φ Η α.

Τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν
 Παλαίφατον ἀμέτερον
 Γένος, φιλίας προγόνε γυνεικός·
 Νέωσον εὐφρον' αἶνον,
 Γενοῦ πολυμνήτωρ, * ἔφαπτορ Ιοῦς,
 Δί* ᾗς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσαν
 Ματέρος ἀνθονόμης ἔπωπας,
 Λειμωνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰῶ
 Οἴσρω ἔρεσσομένα
 Φεύγει ἀμαρτίνοος,
 Πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 Φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον
 Γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέ-
 μνυσα πόρον κυματίαν ὀρίζει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
 Μηλοβότῃ Φρυγίας διαμπάξ.
 Περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
 Λύδιά τε γύαλα.
 Καὶ δι' ὄρων Κιλικῶν
 Παμφύλων τε [γένη] διορνυμένα.
 Τοὺς † ποταμοὺς δ' ἀενάης,

S T R O P H E 2.

In antiquum vestigium migravi
Matris flores depascentes vultus,
Pratum quod vaccam pavit, unde Io
Oestro exagitata
Fugit amens,
Multa mortalium petransiens
Genera. dupliciter autem oppositam
Terram fato difsecans
Ad transitus fluctuosi terminum pervenit :

A N T I S T R O P H E 2.

Celeriter transit **A**siam terram
Per Phrygiam oves pascentem.
Pertransit autem Teuthrantis urbem Mysorum,
Lydiasque planicies ;
Et per montes Cilicios
Pamphylorumque genera concitato cursu ;
Fluvios quocumque perpetuo-fluentes,

Et fertilem admodum tellurem, et
Veneris terram frumentiferam.

S T R O P H E 3.

Pervenit autem, acta jaculo
Bubulci alati,
Ad divinum omnium altricem lucum,
Pratum a nive nutritum, quemque intrat
Typhonis robur,
Aqua Nili a morbis intacta,
Infaniens laboribus
Ignominiosis, doloribusque tanquam stimulo
Pungentibus divinae Junonis.

A N T I S T R O P H E 3.

Mortales vero qui tum terrae erant incolae
Gravi timore animo
Perculsi sunt, visum insolitum,
Pecudem intuentes intractabilem mortali sexu
Mixtam, partem quidem vaccae,

Καὶ βαθύπλευτον χθόνα, καὶ
 Τᾶς Αφροδίτας πολύπυρον αἶαν·

ΣΤΡΟΦΗ γ.

Ἰκνεῖται δ', † εἰσικνεμένη βέλει
 Βακόλου πτερόεντος,
 Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
 Δειμῶνα χιονόβοσκον, ὃν τ' ἐπέρχεται
 Τυφῶ μένος,
 Ὑδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἀθικτον
 Μαινομένα πόνοις ἀτί-
 μοις, ὀδύνας τε κεντροδα-
 λήτοις θείας Ηρας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ.

Βροτοὶ δ' οἱ γὰς τότε ἦσαν ἔννομοι,
 Χλωρῶ δείματι θυμὸν
 Πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
 Βοτὸν ἔσορῶντες δυσχερὲς μίξόμεβροτον,
 Τὰν μὲν βοῶς,

207 ΙΚΕΤΙΔΕΣ. 566.

Τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἑθάμβων.
Καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ Φέλ-
ξας πολὺπλαγκτον ἀθλίαν
Οἴσροδόγητον Ἰώ;

Σ Τ Ρ Ο Φ Η δ.

Ζεὺς αἰῶνος † κρέων ἀπαύσου.
* * * *

Βία δ' ἀπημάντω σθένει
Καὶ Φείαις ἐπιπνοίαις
Παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
σάζει πένθιμον αἰδῶ.
Λαβοῦσα δ' ἔρμα δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ,
Γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η δ.

Δὶ αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
Ενθεν πᾶσα βοᾷ χθῶν,
Φυσίζοον γένος τόδε
Ζηνός ἐσιν ἀληθῶς.

artem vero mulieris : prodigium vero stupebant.
Tunc quis erat qui demulcebat
Erraticam miseram
Destro agitatum Io?

S T R O P H E 4.

Jupiter seculi infiniti dominus.

* * * * *

Vis autem innocuo robore
Et divinis afflatibus
Cessat, lacrymarum vero
Distillat luctuosum pudorem.
Recipiens vero saburram divinam, ut vere fertur,
Peperit filium inculpatum,

A N T I S T R O P H E 4.

Longo aevo beatissimum :
Unde tota clamat terra,
Vitale hoc genus
Revera Jovis est.

Quis enim (*alius*) sedasset
 Junonis morbos infidiosos?
 Hoc Jovis opus est: et hoc genus qui dicis
 Ex Epapho fore, (*veritatem*) consequaris.

S T R O P H E 5.

Quem Deorum aptius invocem
 Justiora ad opera?
 Pater rerum conditor, a seipso Rex,
 Generis antiquus magnus
 Faber, omnis machina secundus Jupiter,

A N T I S T R O P H E 5.

Sub dominio nullius potentiorum sedens
 Minus imperium obtinet:
 Neminem superius sedentem veneratur infra.
 Adest opus simul ac dictum,
 Quorum animus salutifer fert peragere.

S. Bono animo este, filiae, bene indigenae

ἴς γάρ ἂν κατέπαυσεν Η-
 ρς νόσας ἐπιβούλας ;
 υἱὸς τὸδ' ἔργον· καὶ τὸδ' ἂν γένος λέγων
 Ξ Επάφρα, κυρήσαις.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ε.

Γίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι
 κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις ;
 Πατὴρ φυτουργός, αὐτόχειρ ἀναξ * *
 Γένους παλαιόφρων μέγας
 Τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὐρίος Ζεὺς,

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Ε.

ὑπ' ἀρχὰς δ' οὐ τινος θεάζων
 τὸ μείον κρεισσόνων κρατύνει·
 οὐ τινος ἀνωθεν ἡμένεσ σέβει † κάτω.
 Πάρεσι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
 σπεῦσαί τι τῶν † δούλιος φέρει φρήν.

Π. Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων

Δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
 Κ. Ω χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
 Επισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος.
 Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.
 Π. Εδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορροῶπως,
 Ἀλλ' † ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
 Πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 Εφριξεν αἰθῆρ, τόνδε κρανόντων λόγον·
 Ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
 Κάρρυσιάσους, ζύν τ' ἀσυλία βροτῶν·
 Καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά
 Ἀγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ καρτερόν,
 Τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,
 Ἀτιμον εἶναι ζύν φυγῆ † δημηλάτῳ.
 Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 Ἀναξ Πελοσγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
 Μέγαν * προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
 Πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀσυκόνθ' ἅμα
 Λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν,
 Ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 Τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεώς
 Ἐκραν' ἀνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.

Populi statuta sunt perfecta decreta.

V. O salve, fenex charissime nunciorum mihi :

Dic vero nobis quousque ratus habetur finis ;

Populi imperium obtinens manus qua numero major

Est. S. decretum est Argivis non sententiis diversis,

Verum ita ut juvenescam ego animo vetulo ;

Totius enim populi manibus faustis

Horruit aether hanc rem decernentis ;

Nos (*scilicet*) hanc terram incolere liberos, et

Pignoris loco non captos, et cum jure asyli inter

Homines : et neque incolarum neque advenarum

Quenquam ducere : si vero addatur vis,

Qui non opitulabitur his terrae participibus,

Infamem futurum publica sententia in exilium

Missum. Talem persuasit sententiam de nobis loquens

Pelasgorum rex, Jovis supplicum praefidis iram

Gravem praedicens nunquam in futurum

Urbem augere, hospitaleque et urbicum simul

Dicens duplex inquinamentum ante urbem apparens

Inextricabilis damni fomentum fore.

Haec audiens Argivus populus, manibus

Statuit sine monitore ut haec fierent.

Concionatorias autem audiit suasorias strophas
 Pelasgorum populus : Jupiter vero finem statuit.

Agedum, recitemus in Argivos
 Preces bene ominatas, bonorum retributiones.
 Jupiter vero inspectet hospitalis hospitis
 Oris honores vere
 Inculcate ad omnem finem.

S T R O P H E 1.

Nunc tandem Dii
 A Jove orti audiatis (*me*)
 Precatoria generi (*huic*) effundentem.
 Nunquam igne absumptam
 Pelasgorum urbem,
 Illaetabilis clamore,
 Faciat lascivus Mars,
 Arationibus
 Demetens mortales in aliis :
 Quoniam miserti sunt nostrum,
 Sententiamque benevolam protulerunt :

Δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς τροφᾶς
 Δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος·

Σ. Ἀγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 Εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
 Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίῃ
 Στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
 Τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
 Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
 κταῖα γένει χεούσας·
 Μήποτε πυρίφατον
 Τὰν Πελασγίαν πόλιν,
 Τὸν ἄχορον βοᾶν
 Κτίσαι μάχλον Ἀρη,
 Τὸν ἀρότοις
 Θερίζοντ' ἀβροτοὺς ἐν ἄλλοις·
 Οὐνεκ' ἄκτισαν ἡμᾶς,
 Ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο·

Αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διός,
Ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Οὐδέ μετ' ἀρσένων
Ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
σαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμενοι
Πράκτορά τε σκοπὸν
Δυσπολέμητον, ὃν οὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι
Ἐπ' ὀρόφων
Μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.
Ἀζονται γὰρ ὀμαίμας,
Ζηνὸς ἰκτορας ἀγνοῦ.
Τοιγάρτοι καθαρῶσι βω-
μοῖς Θεοῦς ἀρέσονται.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η . Β.

Τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ·

Reverentur supplices Jovis,
Regem hunc non invidendum.

A N T I S T R O P H E 1.

Neque pro viris
Sententiam protulerunt, ignominia
Afficientes litem mulierum :
Divinum respicientes
Vindicemque speculatorem,
Non oppugnandum, quem
Nulla domus habeat
Super tectum
Inquinantem : gravis insidet.
Reverentur enim consanguineos,
Supplices puri Jovis.
Quapropter puris
Aris Deos placabunt.

S T R O P H E 2.

Umbroso igitur

Ex ore evolent
 Honorificae preces,
 Nunquam pestis viris
 Hisce urbem exinaniat,
 Nec indigenis
 Cadaveribus cruentet terram :
 Juventutis flos non decerpatur :
 Neque Veneris
 Concubitor, exitialis Mars,
 Demetat florem.

ANTISTROPHE 2.

Et nobilium fenes recipientes
 Plenae fint
 Arae, desiderent
 Ut urbs recte administraretur.
 Jovem magnum venerentur.
 Hospitalem supremum Jovem,
 Qui cana lege fatum dirigit.
 Nasci rectores terrae
 Alios in perpetuum precamur :

τομάτων ποτάσθω
 ιλότιμος εὐχά,
 Ἰήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 ὦνδε † πόλιν κενώσαι.
 Ἰηδ' ἐπιχωρίοις * *
 Ἰτώμασιν αἱματίσαι πέδον * γᾶς.
 Ἰβας δ' ἄνθος ἀδρεπτον
 Ἰσω * μῆδ' Ἀφροδίτας
 Ἰυνάτωρ βροτολοιγὸς Ἀ-
 ρης κέρσειεν ἄωτον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. β

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
 τοδόκοι γεμόντων
 Θυμέλαι, φλεγόντων θ',
 Ὡς πόλις εὖ νέμοιτο.
 Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
 Τὸν ξένιον Δί' ὑπέρτατον,
 Ὡς πολιῶ νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ.
 Τίκτεσθαι δ' ἐφόρως γᾶς
 Ἄλλως εὐχόμεθ' αἰεί.

Ἀρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Μηδέ τις ἀνδροκμῆς
Δοιγὸς ἐπελθέτω,
Τάνδε πόλιν δαΐζων,
Ἀχορον * ἀκίθαριν,
Δακρυογόνον Ἀρην
Βοάν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζων.
Νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀσῶν
Ἴζοι κράτους ἀτερπής·
Εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἐ-
στω πάσα νεολαία.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Καρποτελεῖ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικρανέτω
Φέρματι γὰν πανώρω.
Πρόνομα δὲ βοτὰ τῶς

Dianam vero jaculatricem mulierum
 artus inspectare.

S T R O P H E 3.

Neque viros interficiens
 Pernicies adveniat,
 Hanc urbem devastans,
 Tristis cithara,
 Lacrymabilem Martem
 Clamoremque populorum armans.
 Morborumque examen a civium
 Robore fedeat injucundum ;
 Propitius vero Lycius (*Apollo*) sit
 Toti juventuti.

A N T I S T R O P H E 3.

Fructum ferre
 Jupiter concedat
 Terram proventu perpetuo.
 Ita vero et animalia ante urbem pascentia

Fœcunda sint.
Omniaque a Diis recipiant.
Fausste vero acclament
Musæ Deæque cantatrices :
Puroque ex ore feratur
Omen lyrae amans.

S T R O P H E 4.

Caveatque ab inhonoris honoribus
Communitas : urbi imperet
Providus cum populo consilia communicans
Magistratus. Hospitibusque feliciter,
Priusquam arment Martem,
Lites absque damno concedant.

A N T I S T R O P H E 4.

Deos vero indigenas qui (*hanc*) terram obtinent
Semper honorent patriis
Lauriferis sacrificiorum honoribus.
Parentum enim veneratio

Πολύγωνα τελέθου·
 Τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν,
 Εὐφημον δ' ἐπίβοῶεν
 Μοῦσαι θεαί τ' αἰδοί·
 Ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
 σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η δ.

Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμᾶς
 Τὸ δῆμιον, * τὸ πτόλιν κρατύνει,
 Προμαθεὺς εὐκαινόμητις ἀρχά·
 Ξένοισι τ' εὐξυμβόλῃς,
 Πρὶν ἔξοπλίζειν Ἀρη,
 Δίκας ἄτερ πημάτων δίδοιεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ.

Θεοὺς δ' οἱ γὰν ἔχουσιν, αἰεὶ
 Τίοιεν ἐγχωρίῃς πατρώαις
 Δαφνηφόροισι * βεθύτοισι τιμαῖς,
 Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

Τρίτον τόδ' ἐν δεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστίμῃς.

Δ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
 Ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
 Ἀπροδοκίητος τούσδε καὶ νέες λόγους.
 Ἰκεταδόκῃς γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὄρω
 Τὸ πλοῖον. εὖσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·
 Στολμοὶ τε λαΐφους καὶ παραρρύσεις νεῶς,
 Καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπῃσ' ὁδόν,
 Οἴακος ευθυνητῆρος ὑσάτης νεῶς
 Ἄγαν καλῶς κλύεσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη,
 Πρέπῃσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις
 Γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
 Καὶ τ' ἄλλα πλοῖα, πᾶσά δ' ἢ πικουρία
 Εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμῶν ὑπὸ χθόνα
 Στείλασα λαΐφος παγκρότως ἐρέσεται,
 Ἄλλ' ἡσύχως χρεὶ καὶ σεσωφρονισμένως
 Πρὸς πρᾶγμ' ὀρώσας, τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν,
 Ἐγὼ δ' ἀρωγούς ξυνδίκας δ' ἤξω λαβῶν.
 Κ. Ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
 Ἀγεῖν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

Tertia in legibus

Scribitur Justitiae plurimum venerandae.

D. Has quidem preces prudentes laudo, amicae,

Vos vero ne contremiscatis audientes patris

Inexpectatos hosce et novos sermone.

Ab hac enim specula supplices-recipiente video

Navem : insigne non me latet.

Ornatufque veli, et tegumenta navis,

Et prora ulteriorem oculis cernens viam,

Clavo directori postremo navis

Valde parato obaudiens, ut (*nobis*) non amica,

Conspicua vero sunt nautarum nigra

Membra ex vestibis albis,

Caeteraque navigia, omniaque auxilia

Decora (*sunt* :) ipsa vero dux sub terra

Contrahens velum omnium plausu remigatur.

Verum quiete oportet et prudenter

Negotium respicientes, Deos hosce non negligere,

Ego vero auxiliatores et patronos mecum ferens

Veniam. Fortasse enim aut praeco aut legatus veniat,

Ducere volentes nobis tanquam pignoribus manus

Injicientes. Verum horum nihil fiet : ne contremiscatis
 Nunc. Tamen melius (*est,*) si tardi cum auxilio
 Veniamus, hujusce auxilii nullo modo oblivisci.
 Bono animo esto : tempore dieque statuto
 Mortalium quis in Deos peccans poenas dabit.

S T R O P H E I,

V. Pater, timeo, naves quam citissimae
 Veniunt, spatium vero nullum est interea temporis ;
 Terribilis me detinet timor revera.
 Longa e fuga si quid auxilium mihi,
 Perit, pater, ob metum.

D. Quandoquidem perfecta est sententia Arvigorum, o
 Liberi, bono animo esto, pugnabunt pro te, (*id*) ego
 certo novi.

A N T I S T R O P H E I.

V. Perditum, protervum est Aegypti genus,
 Pugnae inexplebile; gnarum alloquor.

Δ. Αλλ' οὐδὲν ἔσαι τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
 Κ. Ὄμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ,
 Ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
 Δ. Θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
 Θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
 Ἡκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνῳ·
 Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
 Πολυδρόμος φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
 Παροίχομαι *, πάτερ, δείματι.

Δ. Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
 Θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ'
 ἐγώ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Κ. Ἐξῶλές ἐσι μάργον Αἰγύπτου γένος,
 Μάχης τ' ἀπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.

Δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
 Νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
 Πόλει μελαγχίμῳ ζῦν στρατῶ.

Δ. Πολλοὺς δέ γ' εὐρήσασιν ἐν μεσημβρίᾳ
 Θάλπει βραχίον' εὖ κατερῆνημένους.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Κ. Μόνην δέ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
 Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἀρης.
 Δολόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
 Δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥσε, βω-
 μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

Δ. Καλῶς γ' ἂν ἡμῖν συμφέροι ταῦτ', ὦ Ἴενα,
 Εἴ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιοῖατο.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Κ. Οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
 ς, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
 Δείσαντε

Ligno compactas habentes nigricantes
Naves, adnavigarunt prospera cum ira,
Nigro cum exercitu.

D. Verum multos invenient meridie
Aestu habentes lacertum bene limatum.

S T R O P H E 2.

V. Solam vero ne linquas, oro (*te,*) pater.
Mulier sola relicta nihili est: non inest (*ei*) robur.
Vafri autem et fraudulentum
Impuris animis, instar taurorum (*rapient nos,*)
Aras nihili aestimantes.

D. Pulchre quidem haec nobis conferant, o liberi,
 Si simul te et Deos odio prosequantur.

A N T I S T R O P H E 2.

V. Non tridentes hosce et Deorum cultus
Metuentes, a nobis manum abstinebunt, pater.

Contemptores autem Deorum (*sunt*) impio robore
 Protervi instar canum audaces.

• * * *

D. Verum fama est lupos potentiores
 canibus

Esse : arundinis fructus non praestat aristae.

V. Ut petulantium impiorumque virorum
 Iram habentium, robur vitare oportet.

D. Non celer est nautici exercitus
 motus,

Neque statio, neque funium securitas
 Ad terram inferenda, neque in anchorae stabilitate
 Statim confidunt navium rectores,
 Praesertim cum accedant terram portum non
 Habentem, in noctem recedente Sole, solet
 Gravem dolorem parere nox gubernatori prudenti.
 Ita neque fiat exercitus egressus
 Tutus, priusquam navis statione confidat. tu vero
 Cave ne ob timorem negligas Deos, quaerens
 Auxilium. nuncium vero non incusabit urbs senem,
 Juvenescentem animo ad loquendum prompto.

Γερίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρω μένει
 Λεμαργωμένοι κυνοδρασεῖς θεῶν

Δ. Ἀλλ' ἔστι φήμη † τοὺς λύκους κρείστους
 κυνῶν

Εἶναι· βύβλις δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυρ.

Χ. Ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων

Εχοντας ὄργας, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

Δ. Οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ
 στολή,

Οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία

Ες γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις

Θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,

Ἀλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα,

Ες νύκτ' ἀποσεύχοντος ἡλίου, φιλεῖ

Ὡδίνα τίκτειν νύξ κυβερνήτη σοφῶ.

Οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ

Καλή, πρὶν ὄρμω ναῦν δρασυνθῆναι. σὺ δὲ

Φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν,

Πράξασ' ἀρωγὴν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται

Πόλις γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Ἰὼ γὰρ † βουνῖτι, ἔνδικον σέβας,
 Τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 Χθονὸς κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐσί που;
 Μέλας γενοίμαν καπνὸς
 Νέφεσι γειτονῶν Διός,
 Τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
 Ἀμπτᾶσα † δ' ὥσει
 Κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Αφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.
 Μελανόχρως δὲ πάλ्लεταιί με καρδία.
 Πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
 Θέλοιμι δ' ἂν μορσίμε
 Βρόχε τυχεῖν ἐν σαργάναις,
 Πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
 Τῷδ' ἐγχιμφθῆναι χερσῶν.
 Πρόπαρ θανούσας δ' Αἶδας ἀνάσσει.

S T R O P H E 1.

Ē. Eheu terra montana, merito veneranda !
Quid patiemur? quo fugiamus Apia
A terra, obscurum si qua sit latibulum ?
Ater fiam fumus
Nubibus appropinquans Jovis,
Omnino evanidus.
Circumvolitans ficut
Pulvis sine alis peream.

A N T I S T R O P H E 1.

Non amplius cor sit ad evadendum ineptum.
Tenebrosum mihi palpitat cor.
Patris speculatus me interemit: perii ob metum.
Velim autem fatalem
Laqueum consequi in vinculis,
Prius quam vir exofus
Appropinquet manibus.
Prius morienti orcus imperet.

STROPHE 2.

Unde vero fiat mihi in aëre sedes,
 Ubi nubes per aquosas gignitur nix,
 Aut glabra praealta non indicanda
 Sola solitaria
 Protuberans rupes, profundum
 Cadaver mihi attestans,
 Priusquam domantes invito
 Corde nuptias consequar?

ANTISTROPHE 2.

Canibus fieri cibus et indigenis
 Avibus coena non recuso:
 Mors enim liberat
 A malis deflendis.
 Veniat, veniat mors ante
 Lectum nuptialem me interimens.
 Quod de me amplius remedium
 Inveniam nuptiarum et liberationem?

ΣΤΡΟΦΗ Β.

Πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἄν αἰθέρος θρόνος,
 Πρὸς ὃν νέφη δι' ὑδρηλά γίγνεται χιῶν,
 Ἡλισσὰς αἰγίλιψ ἀπρός-
 δεικτος οἰόφρων ἔρημὰς
 Γυπίας πέτρα, βαθύ
 Πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
 Πρὶν δαίκτηρος βία
 Καρδίας γάμῃ κυρῆσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

Κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις
 Ορνεῖσι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
 Τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
 ται φιλαιακτῶν κακῶν.
 Ἐλθέτω, [ἐλθέτω] μόρος πρὸ κοι-
 τας γαμηλίας τυχῶν.
 Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
 Τέμνω γάμῃ καὶ λυτήρια ;

Ἰϋζε δ' ὄμφαν, οὐράνια
 Μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
 Τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
 Λύσιμα.

Μάχημα δ' ἐπίδε, πάτερ,
 Βίαν εἰ φιλεῖς ὄρων
 Ομμασιν ἐνδίκους.
 Σεβίζε δ' ἰκέτας σέθεν,
 Γαῖόχε παγκρατὲς Ζεῦ,
 Γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
 Δύσφορον ἀρσενογενές,
 Μετά με δρόμοισι διόμεναι,
 Φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
 Βίαα δίζηνται λαβεῖν.
 Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
 Ταλάντα.

Τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;

Ο, ό, ό, ά, ά, ά.

Οδε μάρπτις νάϊος, γάϊος.

Τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὸφ, ἄμ

Αὔθι κάκκας νο

Δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.

Tristem emitte vocem, coelestes
 Cantus precatorios Diis, quae mihi
 Negotia perficiant, quae me
 Liberent.

Fortiter respice, pater,
 Si vim lubenter inspicias
 Oculis justis.

Faveas supplicibus tuis,
 Jupiter, qui terrae imperium obtines,
 Genus enim Aegyptium masculum
 Injuria haud ferenda,
 Cursu me persequens,
 Fugitivam investigationibus luctuosis
 Vi me capere quaerit.
 Tuam autem super omnia bilancem
 Libra.

Quid sine te perfectum redditur mortalibus ?

Oh, oh, oh! ah, ah, ah!

Hic adprehendum navalis, terrestris.

Ante haec prehensor moriaris, ioph, om

Iterum descensus

Lamentabilem vocem edo.

Video haec proemia procuratoria laborum
 Violentorum meorum. hei! hei!
 Ito fuga ad opem:
 Truculenta jaçtat
 Non ferenda, et in navi et in terra,
 Rex ante nos collocator.
 P. Properate, properate
 In navem quantocyus.
 V. Non, non,
 Vulfiones, vulfiones, punctiones,
 Cruenta lethalis
 Absciffio capitis.
 P. Properate, properate perditae perditae in navem,
 Deinde per multifluum
 Salfum transitum,
 Dominorum cum injuria,
 Naveque cuneis compacta, totam
 Cruentam te sistam in nave,
 Una strepe in abitu.
 Jubeo vi dimittere
 Statim mentis insaniam,
 V. Hei! hei!

Ορῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
 Βιαίων ἐμῶν. ἰὲ, ἰὲ,
 Βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν·
 Βλοσυρόφρονα χλιδᾶ
 Δύσφορα ναὶ κὰν γᾶ.
 Ἀναξ προτάσσου.
 Κη. Σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
 ριν ὅπως ποδῶν.
 Κο. Οὐκοῦν, οὐκοῦν,
 Τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
 Πολυαίμων φόνιος
 Αποκοπὰ κρατός.
 Κη. Σοῦσθε, σουσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα,
 Εἴτ' ἀνὰ πολὺρρύτον
 Ἀλμήεντα πόρον,
 Δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
 Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὄλα,
 Αἶμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα
 Ησυδουπία τᾶπιτα·
 Κελεύω βία μεδέσθαι
 Ιχαρ, φρενὸς ἄταν.
 Κο. Ἰὼ, ἰοῦ.

Κη. Δεῖφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
 Ατίετ' ἀνά πόλιν εὐσεβῶν.
 Κο. Μήποτε πάλιν εἶδοι
 Αλφεισίβοιον ὕδωρ,
 Ενθεν * ἀεζόμενον
 Ζώφυτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει,
 Ἄγιος ἐγὼ βαθυχαῖος
 Βαθρείας βαθρείας,
 Γέρον. Κη. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ
 Βάσει τάχα
 Θέλεος ἀθέλεος,
 Βία, βία τε πολλᾶ φροῦδα
 Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
 Ολομέναις παλάμαις.
 Κο. Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
 Καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοισι
 Δι' ἀλίρρυτον ἄλσος,
 Κατὰ Σαρπηδόιον
 Χῶμα πολυφάμαθον ἀλαθεῖς
 Εὐρείαις εἰν αὔραις.
 Κη. Ιυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς.
 Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.

P. Relinque sedes, ito ad navem,
 In honore in urbem piorum.
 V. Nunquam iterum (*me*) videat
 Vitalis aqua,
 Unde auctus
 Vitalis sanguis mortalibus germinat,
 Sacra ego sum praenobilis
 Sedi sedi Deorum, o senex.
 P. Tu vero in navem, in navem
 Ibis statim
 Volens nolens
 Vi, vi maxima
 Ite protinus priusquam male habeatis
 A manibus perditis.
 V. Hei! hei! hei! hei!
 Infeliciter pereas
 In marino luco
 Circa Sarpedonium
 Promontorium arenosum errans
 Lato in aëre.
 P. Ejula, ac clama, et invoca Deos:
 Aegyptiam enim navim non evitabis.

Ejula et clama acerbiora
Aerumnæ nomen obtinens.

S T R O P H E 1.

V. Hei! hei! hei! hei! hei
Exitium quod ante terram latret!
Exscreanda ferociter profers,
Quaecunque interrogas: magnus
Nilus avertat te inferentem
Injuriam inauditam,

P. Proficisci jubeo in navem utroque latere
Remigantem quam citissime: ne qua otietur,
Tractio enim crinem expugnabit.

S T R O P H E 2.

V. Hei! hei, pater! simulacrorum
Auxilium in damnum me perduxit.
Ceui araneae tela.
Somnium, somnium nigrum.

ὤζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων,
 Διζύος ὄνομ' ἔχων.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η α.

Κο. Οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ,
 Λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσχοι·
 Περιχρημπτὰ βρυάζεις,
 Ὃς ἐρωτᾶς· ὁ μέγας
 Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει-
 εν αἴσον ὑβριν.

Κη. Βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς * ἀμφίτροφον
 Ὃσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
 Ὀλκή γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β.

Κο. Οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσα
 Γεσόται μολεαύγει
 Αραχνος ὡς βάδην.
 Οναρ, ὄναρ μέλαν.

Οτοτοτοί.

Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν

Φοβερόν ἀπότρεπε.

Ω βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Κη. Οὔτοι φοβούμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
Οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η γ.

Κο. Μαιμᾶ πέλας δίπυς ὄφισ,

Εχίονα δ' ὡς με

Τί ποτ' ἐνδακοῦσα.

Οτοτοτοτοί.

Μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν

Φοβερόν ἀπότρεπε,

Ω βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Κη. Εἴ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν ἀνέσας
τάδε,

Λαχίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

Otototoi!

Mater Terra, mater Terra, clamorum

Terrorem propulsa.

O pater Terrae fili Jupiter.

P. Non metuo Deos hujusce loci: non enim me
Nutrierunt, nec ad senectutem perduxerunt victu.

S T R O P H E 3.

V. Furit prope bipes serpens,

Ut vipera me

Mordens.

Otototoi!

Mater Terra, mater Terra, clamorum

Terrorem propulsa.

O pater Terrae fili Jupiter.

P. Si quis in navem non eat, haec laudans,

lacinia vestis

Texturam non commiferebitur (*lacerabitur vestis.*)

S T R O P H E 4.

V. Eheu urbis duces primores, vincor.

P. Multos Reges, filios Aegypti, statim

Videbitis : bono animo este, non vocabitis anarchiam.

S T R O P H E 5.

V. Periimus

Inexpectata, o Rex, passae sumus.

P. Trahere vos videor capillis avellens,

Quoniam non auscultas hisce meis sermonibus.

Tu quid facis ? qua audacia

Virorum Pelfagorum terram hanc ignominia afficis ?

Numquid in mulierum urbem existimas (te) venisse ?

Barbarus cum sis versus Graecos admodum insolens

Es : et in multis pecans nihil animo recte fecisti.

P. In quo ex his erratum est mihi praeter jus ?

R. Primum quidem hospes fore non nosti.

ΣΤΡΟΦΗ δ.

Κο. Ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι, δάμναμαι.

Κη. Πολλὰς ἀνακίας, παῖδας Αἰγύπτις, ἰάχας

Οψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΣΤΡΟΦΗ ε.

Κο. Διωλόμεσθα.

Αελπτ', ἀναξ, πάσχομεν.

Κη. Ελξεν ἔσιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
Επεὶ οὐκ † ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων.

Β. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποῖς φρονήματος
Ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;

Ἄλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;

Κάρβανος ὦν δ' Ἑλλησιν ἐγχλῖεις ἄγαν·

Καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν, οὐδὲν ὄρθωσας φρενί.

Κ. Τί δ' ἠπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

Β. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίσασαι.

Κ. Πῶς δ' οὐχί, † τὰπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγώ;

Β. Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

Κ. Ερμῆ μεγίστῳ προξένῳ μασηρίῳ.

Β. Θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.

Κ. Τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

Β. Οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

Κ. Αγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ἕταιρήσεται.

Β. Κλάοις ἄν εἰ ψεύσεας, οὐ μάλ' ἐς μακρὰν.

Κ. Ἦκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

Β. Οὐ γὰρ ξενουῶμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

Κ. Λέγοις ἄν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

Β. Ἀβυκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.

Κ. Ἀλλ' ὡς ἄν εἰδῆς, ἐννέπω σαφέστερον.

Καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς

Ἐκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρηθεῖς

Ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον σόλον;

Οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπο

Ἀρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρῳ λαβῆ

Ἐλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος

Πεσῆματ' ἀνδρῶν, κάπολακτισμοὶ βίης.

Β. Τί σοι λέγειν χρὴ; * Ἰούνομον χρονῶ μαθῶν,

Ἴσωσον αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.

P. Quomodo vero non, perdita inveniens ?

R. Quos alloqueris hospites indigenas ?

P. Mercurium maximum hospitem inquisitorem.

R. Deos allocutus, Deos non omnino veneraris.

P. Deos Niliacos veneror.

R. Qui vero hic sunt, non omnino, ut ego a te audio.

P. Ducam quidem, si quis hasce e manibus non auferat.

R. Lugebis si tetigeris, abhinc non longe.

P. Audivi verbum nullo modo hospitale.

R. Non enim hospitio excipio Deorum depraedatores.

P. Haec veniens dicas Aegypti filiis.

R. Fastidiosum hoc animo meo (*est.*)

P. Verum ut scias, dicam manifestius.

Decet enim praeconem referre clare

Singula. quomodo, dico, et a quo depraedatus

Huc venire mulierum consanguineum coetum.

Non haec dijudicat ex testibus

Mars : neque litem pecunia accepta

Solvit : verum prius multae fient

Strages virorum, et vitae jacturae.

R. Quid oporteat dicere, iusta tandem edoctus

Et scias ipse, et focii tui.

Has vero volentes, et cum lubitu animi,
Ducas quidem, si pius persuadeat sermo.
Talis omnium urbis civium una
Sententia decernitur, nunquam vi tradere
Coetum mulierum : horum adaeta est plane
Impages penetranter, ut maneat inconcussa.
Haec tabulis non sunt inscripta,
Nec in plicaturis librorum sigillata :
Sed manifesta audis ex libere-loquente
Lingua. recede vero quam citissime ex oculis (*meis.*)
P. Haec scias, jam bellum suscipies novum.
Victoria vero et robur fit viris.
R. Sed et viros quoque hujuscæ terrae incolas
Invenietis, non bibentes hordeaceum vinum.
Vos vero omnes una cum amicis affectis
Cum fiducia ingredimini in urbem bene-munitam
Turrium profunda machina conclusam.
Et domus quidem multae sunt publicae,
Neque domus mea incolitur parva manu.
Jucundum est felices inhabitare domos
Una cum multis aliis : si vero major fit gratia,
Licet incolere domos quae vos tantum capiant.

Ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν
 Ἀγοῖς ἄν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.
 Τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 Ψῆφος κέρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
 Στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
 Γόμφος διαμπᾶξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
 Ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐσιν ἐγγεγραμμέια,
 Οὐδ' ἐν πτυχᾶς βίβλων κατεσφραγισμένα·
 Σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροσόμου
 Γλώσσης· κομίζε δ' ὡς τάχιστα ἐξ ὀμμάτων.
 Κ. Ἴσθι † τὰδ', ἤδη πόλεμον αἰρήσει νέον.
 Εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
 Β. Ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 Εὐρήσεται οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
 Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ζῆν φίλοις ὀπάοσι
 Θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
 Πύργων βαθεῖα μηχανῆ κεκλειμένην.
 Καὶ δώματ' ἐσὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾶ χερί.
 Εὐθυμόν ἐσιν * εὐτύκους ναίειν δόμους,
 Πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
 Πάρεσιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους.

Τούτων τὰ λῶσα καὶ τὰ θυμηδέεατα
 Πάρεσι † λωτίσασθαι. προσάτης δ' ἐγὼ,
 Αἰοί τε πάντες, ὧνπερ ἦδε κραίνεται
 Ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

Χ. Ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
 Δῖε Πελασγῶν.

Πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
 Πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
 Καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
 Μῆτις, ὅπῃ χρὴ δώματα ναίειν,
 Καὶ τόπος εὐφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
 Ψόγον ἄλλοθροῖσι

Εὐτυχος *. εἴη δὲ τὰ λῶσα.

Β. Ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
 Βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
 Τάσσεσθε, φίλαι δμῳίδες, οὕτως
 Ὡς ἐφ' ἐκάσῃ διεκλήρωσεν
 Δαναὸς Σεραποντίδα φερνήν.

Δ. Ὡ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεῶν,
 Θύειν τε λείβειν θ', ὡς Θεοῖς Ολυμπίοις,

Horum optima animisque (*vestris*) gratissima (*licet*)
 Decerpite (*eligite.*) patronus autem ego (*ero,*) civesque
 Omnes, quorum haec decernitur sententia. cur
 Qui majorem hisce auctoritatem habeant expectas?

C. Pro bonis quidem bonis abundes,
 Divine Pelasgorum (*rex.*)
 Huc autem mitte benevolus nostrum
 Patrem fiducia praeditum, providum,
 Et consilii authorem : hujus enim prior
 Est cura, ubi oportet domos incolere,
 Et (*ubi*) locus benevolus. quisque inferre
 Contumeliam diversa lingua utentibus
 Promptus (*est.*) eveniant vero optima.
 R. Cumque decore et placido
 Sermone in populorum loco (*urbe*)
 Ordineminini, charae famulae, eo modo
 Quo unicuique constituit
 Danaus dotem famulas decentem.

D. O liberi, Argivis supplicari oportet,
 Et sacrificare et libare, ceu Diis coelestibus,

Libamina, quandoquidem servarunt nos eodem animo
 Omnes. et quae a me facta sunt adversus pertinaces
 Confanguineos amice non acerbe audiverunt :
 Mihi autem stipatores hos, satellitesque hastatos
 Statuerunt, ut habeam munus eximium ;
 Neque inexpectato hasta crudeli caesus
 Lateam, regioni vero onus (*piaculum*) perpetuum
 Adsit. Talia me consecuto, decoram mentis meae
 Gratiam praestantiorem veneramini.
 Et haec quidem adscribetis scriptis
 Multis aliis prudentibus patris monitis,
 Ignotum coetum in tempore manifestum fieri.
 Quisque in inquilinum linguam malam fert
 Promptam, maledictaque proferre facile (*est.*)
 Vos autem hortor me probro non afficere,
 Florem hunc aetatis habentes expetendum a viris,
 Tenera pubertas non facilis servatu est.
 Bestiae eam expetunt et mortales,
 Animantiaque alata et pedestria.
 Fructus extreme maturos palam praedicat Venus,
 Et immatura non pati sic manere dico.
 Et in virginum delicias pulchras

Σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
 Καί με τὰ μὲν πρᾶχθέντα πρὸς τοὺς ἐκλεγεῖς
 Φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίς·
 Ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσοὺς
 Ἐταζαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
 Καὶ μήτ' ἀέλπτως † δορὶ ἀνημέρω θανῶν
 Λάθοιμι, χώρα δ' ἄχθος αἰεὶ ζῶν πέλοι.
 Τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
 Χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἔμοῦ.
 Καὶ ταῦτα μὲν γράφεσθε πρὸς γεγραμμένοις
 Πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
 Ἀγνώθ' ὄμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
 Πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυκον φέρει
 Κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν εὐπετέες μύσαγμα πῶς.
 Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμέ,
 Ὄραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίσρεπτον βροτῶις.
 Τέρειν' * ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
 Θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τι μιν,
 Καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοσιβῆ.
 Καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.
 Κάλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
 Καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἐπι

Πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
 Τόξευμ' ἔπεμψεν, ἰμέρι νικώμενος.
 Πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολὺς πόνος,
 Πολὺς δέ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορὶ,
 Μηδ' αἴσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 Πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
 Τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
 Οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
 Μοῖον φύλαξαι τάσδ' ἐπισολὰς πατρὸς,
 Τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίᾳ πλέον.
 Κ. Τάλλ' εὐτυχῶμεν πρὸς θεῶν Ολυμπίων
 Εμῆς δ' ὀπώρας οὐνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ,
 Εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
 Ἰχνος τὸ πρόσθεν οὐ διασρέψω φρενός.

Χ. Ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας
 Θεοὺς γανάντες πολιούχους
 Τε, καὶ οἱ χεῦμ' Ερασίης
 Περιναίετε παλαιόν.
 Ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μένος.
 Αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
 Εχέτω, μηδ' ἔτι Νείλις

Unusquisque praeteriens oculi amatorium
 Radium conjicit cupidine victus. Ad haec ne
 Patiamur ea quorum (*vitandorum*) gratia multus
 Labor, multumque mare forte nobis obtigit in nave,
 Neque dedecus nobis, gaudium vero inimicis meis
 Conficiamus. habitatio duplex adest,
 Hanc quidem Pelasgus, hanc vero urbs dat
 Habitandam sine famulis: facilia quidem haec,
 Tantum observa mandata haec patris,
 Castitatem vitae praeferens.

V. In caeteris prospere nobis res cedant a Diis
 Coelestibus: pubertatis autem meae gratia bono animo
 Esto, pater. Si quid quid novi enim Diis statutum non
 Sit, mentis vestigium prius non mutabo.

C. Agite quidem Principes, beatos
 Deos celebrantes urbisque praefides,
 Quique rivum Erasini
 Antiquum incolitis,
 Sumite ascleclae robur,
 Laus vero huic urbi Pelasgorum
 Contingat, neque amplius Nili

Ostia celebremus hymnis :

Amnes vero qui per regionem (*hanc*)

Nutritium potum

Fundunt foecunditatis authores,

Pinguibus effusionibus terrae

Hoc solum emollientes.

Respiciat vero Diana casta

Coetum commiserans : neque ex necessitate

Nuptiae eveniant Cythereïae :

Abominandum est hoc praemium : Venerem

Non negligit hic cantus benevolus :

Potens enim est Jovi proxime cum Junone.

Celebratur autem varia-consilia-habens

Dea ob operâ grandia.

Participes vero amicae matri adfunt,

Affectus nullus recusat

Deos-domantem Suadam : harmoniæ data est

Sors Veneris.

Fallacesque sunt amorum viae.

Fugitivos vero afflatus, malosque dolores,

Bellaque cruenta

Metuo : cur enim (*alias*) secundam navigationem

Προχόας σέβωμεν ὕμνοις
 Ποταμούς δ' οἷ διὰ χώρας
 Θελεμὸν πῶμα
 Χέουσι πολύτεκνοι,
 Λιπαροῖς χεύμασι γαίας
 Τόδε μελίσσοντες οὔδας.
 Επίδοι δ' Ἀρτεμις ἀγνά στόλον
 Οἰκτιζομένα· μὴδ' ὑπ' ἀνάγκας
 Γάμος ἔλθοι Κυθήρειος·
 Στυγερόν πέλει τόδ' ἄθλον· Κύπριδος
 Οὐκ ἀμελεῖ δεσμός ὄδ' εὐφρων.
 Δύναται γὰρ Διὸς ἀγχισία σὺν
 Ἡρᾷ· τίεται δ' αἰολόμητις
 Θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
 Μετάκοινοι θ' αἰ φίλαι ματρὶ πάρεισιν,
 Πάθος τ' οὐδὲν ἀπαρνον τελέθει
 Θεάκτορι πειθοῖ· δέδοται δ' ἄρ-
 μονία μῶϊρ' Ἀφροδίτας.
 Ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτον.
 Φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακὰ τ' ἄλγη,
 Πολέμους θ' αἱματόεντας
 Προφοβοῦμαι· τί πότε εὐπλοῖαν ἔπραξ-

αν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
 Η. Ο, τι τοι μόρσιμόν' ἐσιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
 Διὸς οὐ παραβατά ἐσιν μεγάλα
 Φρῆν ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
 Δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
 Προτέραν πέλοι γυναικῶν.
 Η. Ο μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
 Γάμον Αἴγυπτογενῆ μοι.
 Η. Τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἶη.
 Σὺ δὲ * θέλγοις ἄν ἀθελκτόν.
 Η. Σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
 Η. Τί δὲ μέλλω φρένα διαν
 Καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον;
 Μέτριον νῦν ἔπος εὐχου.
 Η. Τίνα καιρὸν με διδάσκεις;
 Η. Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Η. Ζεὺς ἄναξ ἀποσεροί-
 η γάμον δυσάνορα
 Δαῖον, ὅσπερ Ἰῶ

Fecissent celeribus consecrationibus ?

S. Quod a fato decretum est, hoc fiet.

Jovis non vitanda est magna

Immensa mens : multis [*etiam aliis*]

Mulierum nuptiis

[*Talis*] exitus contingat.

S. Magnus Jupiter propulset

A me nuptias filiorum Aegypti.

S. Hoc optimum quidem est ;

Tu vero id optas quod consequi non potes.

S. Tu vero non nosti futurum.

S. Ad quid ego divinam mentem

Spectarem, aspectum fundo carentem ?

Moderata nunc precare.

S. Quem modum me doces ?

S. In res Deorum haud nimium inquirere,

S T R O P H E.

S. Jupiter Rex depellat

Nuptias virorum infelices

Hostiles, qui Io

A dolore liberavit feliciter

Paeonia manu tractans.

[*Is*] placide [*haec*] componens,

ANTISTROPHE.

S. Etiam robur det mulieribus.

Quod melius est mali,

Et quod utriusque fortunæ particeps laudo,

Et lis litem secutura est,

Precibus meis liberatoriis

Auxiliis Dei.

F I N I S.

Πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
Χειρὶ παιωνία κατασχέθων.
Εὐμενῆϊ βία κτίσας

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Η. Καὶ κράτος νέμοι γυναί-
ξιν τὸ βέλτερον κακοῦ,
Καὶ τὸ δῆμοιρον αἰνῶ,
Καὶ δίκαι δίκας ἔπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυπηρίοις
Μηχαναῖς Θεοῦ πάρα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

